

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကိစ္စရုံ ကိစ္စရာတစ်ခု (၁)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

စိစဉ်သူ-မြို့တော်ထွန်းရည်

BURMESE CLASSIC .COM

အမျိုးချစ်သောစိတ်ဓာတ်ကိုအရင်းခံသည့်
မြန်မာပညာသင်တန်းဦး၏ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်
ခံစားသိရှိလာသောသဘောထားအမြင်များကို
ခရီးသွားဆောင်းပါးအသွင်ဖြင့် တင်ဆက်ထားပါမည်။

အမေရိကားကျောက် ဒေါက်တာကျိပီ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျိပီ)

Visiting Lecturer

University of North Carolina,

Chapel Hill, NC. USA.

အမျိုးချစ်သောစိတ်ဓာတ်ကိုအရင်းခံသည့်
မြန်မာပညာသင်တစ်ဦး၏
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်
ခံစားသိရှိလာသောသဘောထားအမြင်များကို
ခရီးသွားဆောင်းပါးအသွင်ဖြင့်
တင်ဆက်ထားပါသည်။

စရုဏမဂ္ဂဇင်းနှင့် လင်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီးသော အခန်းဆက်ခရီး
သွားဆောင်းပါးများကို ပေါင်းစုတင်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သွက်လက်ပြီး တမူထူးခြားသော
ရေးဟန်ကိုရှုစားမြင်တွေ့ကြရမည်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

- အမေရိကားရဲ့ဆေးရုံ၊ဆေးခန်း၊ဆရာဝန်တွေအကြောင်း
- အမေရိကားမှာယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ဘယ်လိုဖြေဆိုရသလဲ
- နေဖို့အပါမင့်အခန်းကိုဘယ်လိုငှားပြီးရှာဖွေမလဲ
- ဘယ်လိုအလုပ်တွေကိုမြန်မာတွေလုပ်နေရသလဲ။
- သန့်စင်ခန်းဝင်ပြီးရင်လက်ကိုတော့ရေဆေးပါရဲ့ ဟိုနေရာကျတော့ တစ်သျှူးကလေးတွေနဲ့တဲ့ကြာရင်ဗရင်ကျီနာပေါက်မှာစိုးရတယ်တဲ့။ အပိုက်ဘယ်လိုပစ်ရသလဲ အသုဘဘယ်လိုချရသလဲကအစ
- ကျွန်းပင်တွေ မပေါက်လို့ပရိဘောဂတွေကို ထင်းရှူးသားနဲ့ပဲလုပ်ကြရတာယ် (သနားတယ်)
- အကောင်းလွန်လွန်းတော့ မကောင်းတာတွေဖြစ်လာတတ်တယ်တဲ့

မြန်မာပြည်တော်ပြန်တစ်ယောက်ရဲ့

အတွေ့အကြုံတွေကို ပွင့်ချထားတယ်

အမေရိကားကို သွားနေဖို့စိတ်ကူးယဉ်နေသူများ...

ပညာတော်သင်ခရီးသွားဖို့ပြင်ဆင်နေသူများ

ကိုယ်စရိတ်နဲ့ကိုယ်ကျောင်းသွားတက်ဖို့ကြိုးစားနေသူများ

ညီလာခံဝပ်ရှော့အစိတ်ခံလိုက်ရလို့ခေတ္တခဏသွားရောက်ဖို့စဉ်နေသူများ

မလွတ်တန်းဖတ်ရှုရမယ့်စာအုပ်

ကိုယ်နဲ့တစ်ပါတည်း အမေရိကားကိုယူဆောင်သွားရမယ့်စာအုပ်။

လူနေမှုစနစ်တစ်ရပ်ကို အရွန်း၊ အသော့၊ ဟာသလေးတွေနဲ့ကလိထားတဲ့ ခရီးသွားဆောင်းပါးပေါင်းစု စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာ နီပီ

BURMESE CLASSIC .COM

အပေရီကား ရောက်တိုင်း သူ့ ကင်္ဂါတော်အထောက်အပံ့တွေမှ ဒေါက်တာ နီပီ

သပတနာအိမ်ပြုတော်လှေမှ ဒေါက်တာနီပီနှင့် မြန်မာအချို့

ကံနဂါကိန္နရာ စာစဉ် (၁) ၆၆

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှကူညီပံ့ပိုးပေး ရှာသော ချစ်ဇနီးသည် ပြုံးကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။ ထပ်လောင်း ကျေးဇူးတင်ရှိရတဲ့သူတွေကတော့ စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာ မြို့တော်ထွန်းရည်၊ စရဏမဂ္ဂဇင်းရဲ့ အယ်ဒီတာချုပ်ဒေါက်တာခင်မောင်ချစ်၊ လင်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာပေတာဝန်ခံ အမေရိကန်စင်တာမှ ကိုထင် အောင်ကျော်၊ အားပေးတုန့်ပြန်စာများပေးပို့ကြပါကုန်သော စရဏ စာဖတ် ပရိသတ်များ၊ လင်းရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိသတ်များအားလုံးကိုအထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာကျိပိ

ကျိပိ(ကျိပိ) စာစဉ် (၁) မှတ်တမ်း

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

၁။	ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ အော်လင်းဒိုးမြို့၊ ကမ္ဘာ့မိသားစုဆရာဝန်ညီလာခံ၊ ဒစ်စနေလင်းနှင့် ယူနီဗာဆယ်စတူဒီယိုကြီး။	၁၇
၂။	ဟမ်းဖရေပညာသင်ဆုနှင့် ယူဂျီးမြို့ကအော်ရီဂွန်တက္ကသိုလ်။	၂၇
၃။	ဆန်ဖရန်စစ္စိုမြို့မှမြန်မာဆရာဝန်များ၊ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်မိတ်ဆက်။	၃၅
၄။	ယူအန်စီတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ၊ ဝါရှင်တန်မိတ်ဆက်။	၄၅
၅။	ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်း၊ အမေရိကားရဲ့လမ်းမပေါ်မှာ၊ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်၊ ကားပါကင်။	၅၅
၆။	နာရီရွှေခြင်း၊ ဓါတ်ဆီဆိုင်၊ ခိုင်းချင်ရာခိုင်းလို့ရတဲ့အမေရိကန်ပုလိပ်၊ တက္ကစီမောင်းသမားဘိုလူလိမ်၊ ဂျီပီနဲ့ယာဉ်တိုက်မှု၊ ရိုကာဂိုကတန်ဆောင်တိုင်ပွဲ၊ ဘောဘီရှားဝါးပါတီ။	၆၅
၇။	ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ အတ္တလန်တာမြို့၊ သမ္မတဂျင်မီကာတာနဲ့ဒေါက်တာဂျီပီတို့ တွေ့ဆုံခြင်း၊ စီဒီစီ ရောဂါကာကွယ်ထိန်းချုပ်ရေးဗဟိုဌာနကြီး၊ စီအန်အန်မှာရုပ်မြင်သံကြားလွှင့်နေတဲ့ဒေါက်တာဂျီပီ၊ ဆိုင်ကလိုရားမားလှည့်ပတ်ပန်းချီကား။	၇၅
၈။	စတုန်းမောင်းတိန်း၊ မာတင်လူသာကင်း၊ မဟတ္တမနွီတို့နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း။ ကိုကာကိုလာစက်ရုံ၊ ကျေးလက်ဆေးခန်းသို့တစ်ခေါက်။ ဂျာမေဆန်အင်းကမုန့်ကြာခွက်၊ အမေရိကားမှာနံမယ်ကြီးနေတဲ့ ရန်ကုန်ဂဏန်းဖက်ထုပ်ကျော်၊ ဝီးလာဧည့်ရိပ်သာ။	၈၅

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

- ၉။ ဝေါလ်မတ်စ်တိုးဆိုင်ကြီး။ ရတနာတွေနဲ့ဒေါက်တာဂျီပီ၊ ဘာပဲဝယ်ဝယ်တစ်ဒေါ်လာ၊ ၉၇
စပ်ဆေး မရောင်းရတဲ့ဆေးဆိုင်၊ ပေါချောင်ကောင်းစေ့။ အိမ်ဆိုင်ဆိုတာ၊
ဂိုးဒင်းလင်း မြန်မာ့လက်ရာအရောင်းဆိုင်။
- ၁၀။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတော်၊ အမေရိကန်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွက် ၁၀၉
ဒုတိယသမ္မတလောင်းအဖြစ် အရွေးခံလိုက်ရတဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ၊
အရပ်လက်သည် ဒေါ်ခွေးမ၊ ရပ်သာပို့ဆေးရုံကြီးပေါ်မှာ။
- ၁၁။ အရေးပေါ်ခန်းထဲကလူနာ၊ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းထဲကဒေါက်တာဂျီပီ၊ ဆရာဝန်ပင့်လို၊ ၁၂၁
တိုက်ပွဲဆရာဝန်ကြီးဒေါက်တာဂျီပီ၊ ဗီဒီယိုကွန်ဖရင့်။
- ၁၂။ ဟာလိုပီးပွဲတော်ခွဲပျော်ပျော်။ နယူးရောက်ကဟက်ပီးနယူးဇီးယား။ ၁၃၅
- ၁၃။ ကျေးဇူးတော်နေ့။ အမေနေ့။ အဖေနေ့။ ဗယ်လန်တိုင်းဒေ။ ယောက္ခမနေ့။ ၁၄၅
ယောက္ခထီးနေ့။ ရှမ်းဘုန်းကြီးရဲ့မေတ္တာစာ။
- ၁၄။ အပို့ကပ်ပစ်မယ်၊ အပို့ကပ်ပုံမယ်။ အဟောင်းပလောင်းတွေပစ်မယ်။ ဂျူးပေါက်နည်း။ ၁၅၅
အိအီးပါနည်း။ ကားသင်္ချိုင်းဆိုတာ။
- ၁၅။ အမေရီးကားကအသုဘ။ သမ္မတရေဂင်ရဲ့နိုင်ငံတော်ဈာပနကို ၁၆၅
*ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်နေတဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ။
- ၁၆။ စွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်းတစ်နှစ်တာခရီး- (လင်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ)။ ၁၇၇

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကိုယ်တိုင်ရေးတဲ့အမှာစာ

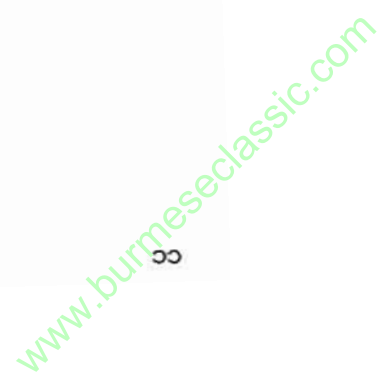
ပီပီပြင်ပြင် စာရေးလေ့မရှိတဲ့ကျွန်တော်ဟာ ဆရာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်တို့၊ ဆရာမြတ်ထန်တို့၊ ဆရာသော်တာဆွေတို့ရဲ့ စာပေတွေကိုတော့စွဲလန်းခဲ့ဖူးတာအမှန်ပါ။ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ ရည်းစားစာတွေ အပြန်အလှန်ရေးခဲ့ကြတဲ့အချိန်တုံးကဆိုရင် ။ ကိုယ်စွဲလန်းခဲ့တဲ့စာရေးဆရာတွေရဲ့ ရေးဟန်လေး တွေကိုယူယူပြီး ရည်းစားစာထဲမှထည့်ထည့်ရေးတတ်လေတော့ အရင်ဆုံးစတင်ချီးကြူး(ခိုက်) သွားရတဲ့သူကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ချစ်သူရည်းစားပါပေ။ ချစ်သူကသူ့နာမည်နဲ့လိုက်အောင်ကို လက်ခံ ရယူလိုက်တဲ့ မေတ္တာစာတွေကိုဖတ်ပြီးရင်အမြဲပြုံးပြုံးသွားရပါသတဲ့။ ပညာရေးတက္ကသိုလ်မှာ မြန်မာ စာပေကိုလေ့လာလိုက်စားနေတဲ့ ကျောင်းသူတစ်ယောက်ကိုရည်းစားထားပြီး သူ့ထက်သာအောင် နွဲ့ပြုရေးပြန်နိုင်ပြီဆိုမှတော့ခိုက်ပြီပေါ့ဗျာ။ ခိုက်ပြီးပြီဆိုလို့ ညားပြီလည်းဆိုပါလေရော။ အနမ်းအချော၊ အရွှန်းအသော့၊ အလွမ်းအနေ့့ လေးတွေဟာစာရွက်တွေပေါ်ကနေကွယ်ပျောက်ကုန်ရပြီ။ လက် တွေ့ဘဝထဲကို ရောက်ရှိလို့သွားရပါသတဲ့ဗျာ။ အဲတစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကိန္နရီချောင်းခြား ခရီးဝေးသွား တဲ့အခါမျိုးတွေကျပြီဆိုရင်တော့၊ ဒီစာပေတွေဟာပြန်လည်အသက်ဝင်ရှင်သန်လာရပြီပါပဲ တဲ့။

ပထမဆုံးနိုင်ငံခြားခရီးဖြစ်တဲ့ စင်ကာပူကိုသွားရခါနီးမှာ ။ စင်ကာပူအကြောင်းရေးသား ထားတဲ့ စာအုပ်စာပေတွေ ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေကိုလိုက်လံဝယ်ယူဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ဘန်ကောက်၊ ဟောင်ကောင်၊ မလေးရှား၊ အိန္ဒိယ၊ ခရီးစဉ်တွေကို ခြေဆန့်လာနိုင်ခဲ့ပေမယ့်လည်း ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေရေးဖြစ်လာ လိမ့်မယ်လို့စိတ်ကူးထဲတောင်မထည့်နိုင်ခဲ့သေးပါဘူး။ အမေရိကား က ပညာတော်သင်ခရီးပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်အသင်းကြီးရဲ့ ကိုယ်ပိုင် လစဉ်ထုတ် စရဏမဂ္ဂဇင်းကြီးကထွက်ရှိလို့နေပါပြီ။ အယ်ဒီတာချုပ် ဒေါက်တာခင်မောင်ချစ်က အမေရိကားရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို စရဏမဂ္ဂဇင်းကြီးမှာခရီးသွားဆောင်းပါးအနေနဲ့ စာမျက်နှာပေါ် တင်ပေးဖို့တောင်းဆိုလာပါတော့တယ်။ ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေကိုကိုယ်တိုင်ဖတ်ခဲ့ဖူးတာက၊ လေ ဆိပ်တွေအကြောင်း၊ ပြတိုက်ကြီးတွေအကြောင်း၊ လမ်းခရီးတွေအကြောင်းလောက်ကိုသာတွေ့ ရှိဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးတာကလား။ ကိုယ့်အလှည့်ကျတော့ လူမျိုးတစ်မျိုးရဲ့ လူမှုဝေလေ့စရိုက်ကို ဖော်ထုတ် တဲ့ဟန်လေးနဲ့ရေးဖို့ စိတ်ကူးပေါ်လာခဲ့မိပါတယ်။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ဒိုင်ယာရီများရေးလေ့ရေးထရှိတဲ့ ကျွန်တော့်အဖို့၊ အချက်အလက်ရှာဖွေစုဆောင်းရတာက မခက်ခဲလှပါဘူး။ ကိုယ်တိုင်ခရီးသွား ဆောင်းပါးရေးဖို့အခွင့်ပေါ်လာတဲ့အခါမှာတော့ (ကိုယ့်ရဲ့ရည်းစားစာရေးနေကျ) စရိုက်အတိုင်း ရွတ် တာနောက်တာလေးတွေ ရွှန်းတာဖောက်တာလေးတွေကိုထည့်ထည့်ပြီး စရိုက်မတူတဲ့လူမျိုးတစ်မျိုးကို ကိုယ့်လူမျိုးစရိုက်နဲ့ယှဉ်ယှဉ်ပြီးရေးဖြစ်လာရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဆောင်းပါး(ပုံပြင်) ရေးနေစဉ်စာဖတ်ပရိ သတ်များရဲ့အားပေးခြင်းကို တခဲနက်ရရှိလိုက်ရတဲ့အတွက်၊ မဆုံးသေးတဲ့ပုံပြင်တွေကိုပဲ စာအုပ်ထုတ်ဝေ ပေးဖို့ တောင်းဆိုမှုတွေလည်းရှိလာပါတယ်။ အဆုံးသတ်ရေးသားဦးမယ်လို့စိတ်ကူးမိပါသော်လည်း။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

အပတ်စဉ်ထုတ်ကျနာယ်တွေကတောင်းဆိုလာတဲ့ အင်တာဗျူးတွေ၊ ဆေးပညာဆောင်းပါးတွေကို ရေးသားပေးနေရတဲ့အတွက်ကြောင့် ခရီးသွားဆောင်းပါးကိုခေတ္တဘေးဖယ်ထားမိသလိုဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ အခုတော့စရုဏရဲ့စာတင်ပြီးခဲ့တဲ့ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေကိုပြန်လည်စုစည်းပြီး၊ လင်းရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်း 2004-III/No.166 မှာဖော်ပြထားပြီးဖြစ်တဲ့ “စွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်း တစ်နှစ်တာခရီး” ဆောင်းပါးနဲ့ နိဂုံးချုပ်ပေးနိုင်ဖို့ စိတ်ကူးရရှိမိလာတဲ့အတွက် အမေရိကားခရီးသွားဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်ကို စာအုပ်အသွင်နဲ့တင်ဆက်ပေးနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ခရီးသွားဆောင်းပါးတွေကိုဖတ်ရှုရင်း ဒေါက်တာကျီပီနှင့် အတူ အမေရိကန်တစ်ခရီးစဉ်ကို အဖော်အဖြစ်လိုက်ပါပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ယုံကြည်မိပါသဖြင့် ချစ်စွာသော စာဖတ် ပရိသတ်များအား အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဦးစွာနိဒါန်းစကားဆိုလိုက်ပါရစေခင်ဗျာ။

စာဖတ်ပရိသတ်များကိုအစဉ်လေးစားလျက်
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျီပီ)
ဝင်းဆေးကုခန်း
အမှတ် ၄၄၊ ဆဒ္ဒန်လမ်း၊ အလုံး၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကိုပီ)

ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

၁၉၅၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် အဘ ဦးထွန်းခင်-အမိ ဒေါ်သန်းညွန့်တို့မှဖွားသန့်စင်သည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ မြို့မအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းတွင်စတင်ပညာသင်ယူသည်။

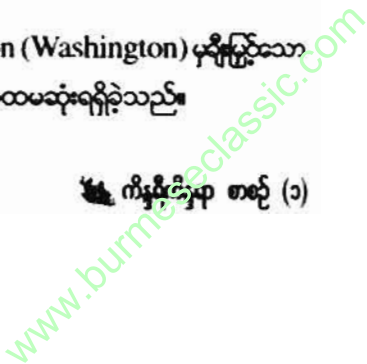
၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အခြေခံပညာအထက်တန်းစာမေးပွဲကို နှစ်ဘာသာဂုဏ်ထူး (သင်္ချာ-၁၀၀၊ ရူပဗေဒ-၁၀၀) ဖြင့်အောင်မြင်သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဆေးတက္ကသိုလ် (၁) မှ ဆေးပညာဘွဲ့ရရှိသည်။

၁၉၈၀ မှ ယနေ့ထိတိုင်အောင် ကိုယ်ပိုင်ဆေးကုခန်း တောက်လျှောက်ဖွင့်လှက်ရှိသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင်အမေရိကန်နိုင်ငံမှအိမ်ခြံမြေသော ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ (Hubert Humphrey Fellowship) ပညာသင်ဆုကိုရရှိခဲ့သည်။

- ဂျာနယ်များတွင်ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာအင်တာဗျူးများ၊ ဆောင်းပါးများရေးသားလျက်ရှိနေပါသည်။
- မြန်မာ-အမေရိကန်နိုင်ငံ ပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာများအပြန်အလှန်ဖလှယ်ရေးအတွက် (Myanmar-United States Friendship Exchange: MUSFEX) အစီအစဉ်များကို စေတနာ့ဝန်ထမ်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါသည်။
- မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ်ရှိ Medicine & Beyond အဖွဲ့ကြီး၏ အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ကို လက်ရှိဆောင်ရွက်လျက်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။
- University of Oregon နှင့် University of North Carolina at Chapel Hill တို့တွင်ခေါင်းဆောင် မှုသင်တန်းများနှင့် (Public Health Policy and Administration) ဘာသာရပ်များကိုတစ်နှစ်ကြာ ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့သည်။
- University of North Carolina တွင် Visiting Lecturer အဖြစ်လည်းကောင်း၊ Rutherford Hospital တွင် Visiting Physician အဖြစ်လည်းကောင်း အသိအမှတ်ပြုခံထားရဆဲဖြစ်လျက် အခါအားလျော်စွာသွားရောက်၍ သင်တန်းပို့ချမှုများ၊ ဟောပြောဆွေးနွေးမှုများကိုပြုလုပ်နေဆဲဖြစ်သည်။
- အမေရိကန်ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီး (APHA) နှင့် အမေရိကန်မိသားစုဆရာဝန်များအကယ်ဒမီ (AAFP) တို့၏အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။
- ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် Institute of International Education (Washington) မှအိမ်ခြံမြေသော (Alumni Impact Award) ဆုကိုမြန်မာနိုင်ငံသားထဲမှပထမဆုံးရရှိခဲ့သည်။

- အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန (State Alumni Organization) မှ (Alumnus of the Month: Dec-2005) ဆုကိုရရှိခဲ့သည်။

ဇနီးသည် ဒေါ်မြပြုံးကြည် (B.E.d) နှင့် သမီးကြီး ပွင့်ဦးမွန် (B.E-Electronics; MPA-1) ၊ သမီးငယ် ဒေါက်တာအိမွန်ဦး (MBBS) တို့နှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာဂျိပီအကြောင်း တစ်စေ့တစ်စောင်းဖော်ပြချက်အချို့ကို ယူအင်စီတက္ကသိုလ်ကြီး ၏ အင်တာနက်စာမျက်နှာ <http://hhh.unc.edu/archives> နှင့် www.musfex.org မှ လည်းဖတ်ရှုကြည့်နိုင်ပါကြောင်း။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

စီစဉ်သူပြောတဲ့စကား

ဂျီပီကြီးရဲ့စာအုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဂျီပီကြီးက “မြို့တော်ကြီး တစ်ခုခုပြောချာ” လို့ ဆိုလာပါတယ်။ ဒီတော့ တတ်သိပညာမနေသာဆိုသလို ပြောပြပါ့မယ်။ ဂျီပီကြီးနဲ့ကျွန်တော် သိခဲ့ကြတာကြာပါပြီ။ ဂျီပီကြီး အမေရိကားမသွားခင် ဆရာဝန်ငယ်ဘဝကတည်းက သိခဲ့ကြတာပါ။ သူ့ဆေးခန်းက အလုံနဲ့ ကြည့်မြင်တိုင်နယ်နိမိတ် ကွင်းချောင်းလို့ခေါ်တဲ့ မြောင်းကြီးခြား နေတဲ့နေရာလေးမှာ ဆေးခန်းဖွင့်လာကတည်းက သိလာကြတာပါ။ သူ့စာရေးတာကိုတော့ ကျွန်တော်မသိပါ။ သူက ပြောလည်း မပြောပါ။ တစ်နေ့တော့ ဆေးခန်းမှာ လူနာတွေများနေတဲ့အချိန် စောင့်ဆိုင်းရင်း စားပွဲပေါ်က စရဏက ဆေးပညာမဂ္ဂဇင်းကို ကောက်ဖတ်လိုက်မိပါတယ်။ ဒီတော့မှ သူ့လက်ရာကိုမြင်ကြည့်ခွင့်ရပါတယ်။ ဟင်းမွှေတဲ့ယောက်မက ဟင်းရဲ့အရသာကို မသိနိုင်သလို ဂျီပီကြီးက သူ့ရေးတဲ့စာ ကောင်းမကောင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်မသိပါဘူး။ ကျွန်တော်လို မြည်းကြည့်တဲ့လူ အရသာခံတတ်တဲ့လူမှ ဒီစာရဲ့အရသာကို သိတာပါ။ သူ့ကို ဒီဆောင်းပါးတွေစုပြီး စာဖတ်ပရိသတ်လက်ထဲ ထည့်ဖို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ သူ့စာတွေက တန်းမဝင်ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ကျန်းမာရေးဂျာနယ် တစ်စောင်ဖြစ်တဲ့ အာယုဒီယမှာ သူ့နဲ့ကျွန်တော် အမေးအဖြေ အင်တာဗျူးဆောင်းပါးတွေ အပတ်စဉ် ရေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ အင်တာဗျူးတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတွေထဲမှာလည်း သူ့နဲ့အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ ဒေါက်တာ ဦးကျော်ဇေယျ (အသည်းအထူးကုဆရာဝန်ကြီး)က သူ့ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်စာအုပ်ကို စလုပ်ပါတယ်။ ဂျီပီရဲ့ ဆောင်းပါးတွေကိုလည်း ထုတ်ဖို့ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်ဝင်စားမှုမရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒေါက်တာကျော်ဇေယျသာ စာအုပ်နှစ်အုပ် ထုတ်ဖြစ်သွားပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်က ဂျီပီကြီးရဲ့ အညှာကို ကိုင်လိုက်ပါတယ်။ အဓိကဖြစ်တဲ့ ဂျီပီကြီးရဲ့ ပါရမီဖြည့်ဘက် ဇနီးသည် ဆရာမဒေါ်ပြုံးကို တိုက်တွန်းတဲ့အခါမှသာ ဒီစာအုပ်လေး ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်နဲ့ပတ်သက်လို့ အကောင်းပြောချင်ရင် ကျေးဇူးတင်ချင်ရင်တော့ ဆရာမဒေါ်ပြုံးကိုသာ ပြောရမှာဖြစ်ပြီး အပြစ်တင်မယ်ဆိုရင်တော့ မြို့တော်ကြီးလို့ ခေါ်တဲ့ စီစဉ်သူ ကျွန်တော့်ကိုပဲ အပြစ်တင်ပါလို့ပြောကြားရင်း

စီစဉ်သူ
 မြို့တော်ထွန်းရည်
 သတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာ
 ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

*The Department of Public Policy
cordially invites you to join us for the*

**University of North Carolina at Chapel Hill
2004 Hubert H. Humphrey Fellows
Graduation Ceremony and Luncheon**

*Thursday, April 22, 2004
11:00 AM*

Redbud Room, Friday Center

Speakers:

Chancellor James Moeser

Interim Dean Richard Soloway (Arts & Sciences)

RSVP to Julia Nichols by Wednesday, April 14, 2004

jrnichol@email.unc.edu

(919) 962-1600

အပေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

အပေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်စိုး (အလုံ)

(စရထမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ-၁။ အမှတ်-၈။ ဖေဖော်ဝါရီလ-၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီး)။

- ၁။ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ အော်လင်းဒိုးမြို့။
- ကမ္ဘာ့မိသားစုဆရာဝန်ညီလာခံ။
- ဒစ်စနေလင်းနှင့် ယူနိုဗာဆယ်စတူဒီယိုကြီး။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ပုံမပြောခင် အမေရိကားဆိုတာဘာကြီးလဲလို့ အထူးတလည်ရှင်းလင်းဖို့ လိုမယ်ထင်ပေမယ့် ဒေါက်တာဂျီပီဆိုတာကိုတော့ နည်းနည်း မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ။ ရန်ကုန် ဆင်ခြေပုံက သူ့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ (General Practitioner) ဂျင်နရယ်ပရိတ်တင်းရှင်းနား (ဂျီပီ) ဆိုပြီး ဂုဏ်ယူပုံကြားစွာဆိုင်းဘုတ် ချိတ်လို့ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းတောက်လျှောက်ဖွင့်နေတဲ့ဂျီပီဆရာဝန်ကလေးတစ်ယောက်ကိုရည်ညွှန်းပါတယ်။ (ရန်ကုန်မြစ် တစ်ဖက်ကမ်း။ တွံတေး။ ဒလ။ ကြည့်မြင်တိုင် သုံးပွင့်ဆိုင်ရွှေတိုက်ရွာစဉ်တစ်လျှောက်မှာ တကိုယ်တော်နယ် လှည့်ဆေးကုနေတဲ့ Mobile Clinic လို့ခေါ်တဲ့ယာယီဆေးခန်းလေးတစ်ခုက သူ့မှာရှိနေသေးတယ်လေ။ တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာထွက် လမ်းတစ်ကာလျှောက်ဆေးကုသတဲ့အခါမှာ ဟောဒီက ဆရာဝန် လို့သူက မအော်ပေမယ့် သူ့ရဲ့ အတက်ရှိကွေ့မှာတော့ ဒေါက်တာဂျီပီလို့ စာတန်းက ထိုးထားလိုက်ပါသေးသတဲ့။) အဲ့သလောက် ဂျီပီဆိုတဲ့ဂုဏ်ထူးမိသေသကိုသူကမက်မောတာ။ သူ့ကိုယ်သူ့ဂျီပီလို့ ခံယူထားပေမယ့် သူ့မိတ်ဆွေဂျီပီတွေကသူတို့ကိုယ်သူတို့ အထွေထွေရောဂါအထူးကု ဆိုပြီးအမည်တတ်တာကိုတော့ သူက ဘဝင်မကျလှပါဘူးတဲ့။ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ဘာလဲအထွေထွေ ရောဂါဆိုတာ။ နှလုံးရောဂါတို့၊ ပျက်စေ့ရောဂါတို့၊ အစားအိမ်ရောဂါတို့နဲ့ ဘယ်လိုကွာတာတဲ့လဲ။ အထွေထွေကြီးက ဘာရောဂါလဲလို့မေးလာ ကြရင်သူတို့ဘယ်လိုဖြေမလဲလေ။ သူတို့ပုံပြောတယ်မို့လား။ ဂျီပီဆိုတာ မိသားစုဆရာဝန်ပါတဲ့။ လူနာသာမက၊ လူနာ့မိသားစုကိုပါ Holistic Care လွှမ်းခြုံ ကုသ ပေးရတာဆို။ ဒါဆိုလည်း တစ်ကိုယ်လုံးနေရာ လပ်မကျန် အထူးကုသည် လို့ ကြေငြာလိုက်ရောပေါ့ တဲ့။ ခေတ်နဲ့စနစ်နဲ့အညီမိသားစုဆရာဝန် Family Physician လို့ပြောင်းခေါ်တာကိုသူကကြိုက်တာ။ GP Society ဆိုတာကိုတောင်အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်များအဖွဲ့လို့ မြန်မာလိုပြန်ဆိုလိုက်တာကို သူကဘဝင်ကျလှတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ အထွေထွေ ဆိုတာကြီးကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ချင်နေတာ။ သူ ခံယူချက်က အဲ့သလိုပဲ။ (General- ဂျင်နရယ်ဆိုတာကို သူ့ကိုယ်သူ့စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလို့များ အဓိပ္ပာယ် ပြန်စေချင်နေတယ်နဲ့တူပါရဲ့ဗျာ)။

ဒါထက် အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင်ကိုစတင်ရရင်ဖြင့် ဒီလို၊ ဒီလိုပါ။

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက _ တဲ့ _ ။

၂၀၀၃ ခုနှစ်အိက မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်အသင်း အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်ညီလာခံကြီးမှာ စာတမ်း တစ်ခု ဖတ်ကြားတင်သွင်းသွားတာကို အမှတ်ရနေမိပါသေးတယ်။ အဲဒီစာတမ်းမှာ ကိုယ်ပိုင် ဆေးခန်းဖွင့်နေကြတဲ့ ဂျီပီဆရာဝန်တွေရဲ့ ဘဝသရုပ်မှန်ကိုဓာတ်ပုံတွေနဲ့ဝေဝဆာဆာဖော်ကျူးထားပြီး ပုံပြောတဲ့ ဟန်ပန်ကလေးနဲ့ ဟိုး-ရှေး-ရှေး-တုန်း-က (Once Upon A Time) လို့ အမေရိကား ဖတ်ကြားတင်ဆက်သွားတဲ့ (The Story of Dr. Gee Pee) စာတမ်းကလေးပုံပြင်ပါတယ်။ စာဟန်ပြောဆုံးလွှင့်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

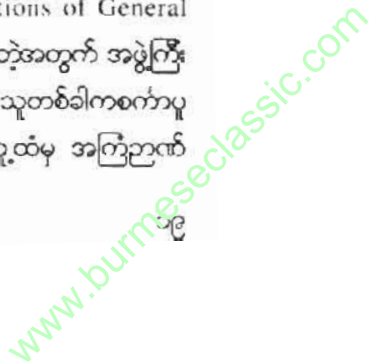
ပြီးဆုံးခြင်း ပရိသတ်ထဲမှ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်ကြီး၊ အငြိမ်းစားပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဦးအောင်ခင်က စာတမ်းရှင်ကို ချီးမွမ်းစကားဆိုရာမှာ မိမိတစ်သက်တာမှာ ယခုလိုအာဝဇ္ဇန်းရွှင်ရွှင်ဖြင့် ဂျီပီဆရာဝန်များ၏ဘဝကို မှင်သက်အားကျသွားလောက်အောင် (ရွှေမန်းတင်မောင်ရှုံးရလောက်အောင်) တင်ပြသွားပုံများကို မိမိတစ်ခါမျှမတွေ့ဖူးခဲ့ကြောင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါအခု မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တဲ့ ဒေါက်တာ ဂျီပီဟာ၊ ဒီဂျီပီပုံပြင်စာတမ်းလေးကိုအခြေခံပြီး ဘဝတူ ဂျီပီဆရာဝန်များတိုးတက်မြင်မှားရေးအတွက် စီမံချက်တစ်ခုရေးဆွဲလိုက်ပါသတဲ့လေ။ အဲဒီစီမံချက်ကို အမေရိကန်ကွန်ဂရက်က နှစ်စဉ်ချီးမြှင့်နေတဲ့ (Hubert Humphrey Fellowship) စွမ်းရည်မြှင့်တင်ပညာသင်ဆုကြီးအတွက် ရန်ကုန်မြို့ အမေရိကန်စင်တာကနေတဆင့် ဝါရှင်တန်မြို့ကိုလျှောက်ထား တင်သွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။ နိုင်ငံတကာမှ လျှောက်လွှာတင်ထားသူလုံးထောင်ကျော်အနက်မှ ထူးခြားစွာ ရွေးချယ်ခြင်းခံလိုက်ရပြီး ဒေါက်တာဂျီပီတစ်ယောက် အမေရိကားတက္ကသိုလ်မှာ တစ်နှစ်ကျော်ကြာ ပညာတော်သင်ဘဝနဲ့ရောက်ရှိသွားပါလေတော့သတဲ့ကွယ်။ သူပြန်လာပြီးသုံးလပင်မပြည့်ခင်မှာ ကမ္ဘာ့ဂျီပီ (မိသားစုဆရာဝန်များ)အဖွဲ့ကြီး- ဝမ်ကာ (Wonca)ရဲ့ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဆု (Bursary Award) ကိုထပ်မံရရှိလိုက်ပြန်လို့ဖလော်ရီဒါပြည်နယ် အော်လင်းဒိုး မြို့မှာကျင်းပတဲ့ ၁၇ ကြိမ်မြောက် ဝမ်ကာညီလာခံကြီးကို ဒုတိယအကြိမ်အမေရိကားခရီးစဉ်အဖြစ် တက်ရောက်ခွင့်ကြံ့ခဲ့ရပြန်သတဲ့လေ။ ဒုတိယအကြိမ်ခရီးစဉ်မှာ သူ မူလပညာသင်ကြားခဲ့တဲ့ မြောက်ကယ်ရီ လိုင်းနားတက္ကသိုလ်ကြီးက ဖိတ်မန္တကပြုလာပြန်တဲ့အတွက်၊ အဆိုပါတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ညွှန်ကြားရေး (Visiting Lecturer) အဖြစ် တစ်လကြာ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရရှိလိုက်ပါသေးတော့တယ်။ အမေရိကားကိုနှစ်ကျော်ပြန် ရောက်ရှိခဲ့ရတဲ့ ဒေါက်တာ ဂျီပီတစ်ယောက်ရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေ၊ အတွေ့အကြုံတွေ၊ အောင်မြင်မှုတွေ၊ ခံစားချက်တွေကို မျှဝေခံစားပေးနိုင်ဖို့ရာအတွက်၊ မူလဒေါက်တာ ဂျီပီပုံပြင်စာတမ်းလေးရဲ့အခန်းဆက် အဖြစ် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကိုတင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင်နိဒါန်းကို ဒုတိယခရီးစဉ်မှာသူတက်ရောက်ခဲ့တဲ့ ဝမ်ကာညီလာခံနဲ့ စတင်လိုက်ကြရအောင်။ ပုံပြင်ကလေးကိုနားဆင်တော်မူကြပါကုန်လို့။

အဲဒါ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ - - -

ဝမ်ကာညီလာခံမှ တစ်ဦးတည်းသောမြန်မာဂျီပီ

ဒေါက်တာဂျီပီတစ်ယောက်ချုပ်ပယ်ဟေးမြို့ မြောက်ကယ်ရီလိုင်းနားတက္ကသိုလ် (University of North Carolina at Chapel Hill) မှာပညာသင်ဘဝရှိနေစဉ်မှာ အချိန်ရတိုင်းအင်တာနက်မှ ဂူဂဲအတွင်းဝင်ရောက် ဓမ္မနောက်လေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ကြိမ်မှာကမ္ဘာ့မိသားစုဆရာဝန်အဖွဲ့ကြီး (WONCA: World Organization of National Colleges, Academies and Associations of General Practitioners/ Family Physicians) အကြောင်းကိုသူ့စိတ်ဝင်စားစွာသွားတွေ့လိုက်တဲ့အတွက် အဖွဲ့ကြီးကို အီးပေးလ်နဲ့ဆက်သွယ်ပါလေရော။ အဖွဲ့ရဲ့အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်၊ စီအီးအိုမှာ သူတစ်ခါကစက်ာပူမှာ မိတ်ဆက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပါမောက္ခဒေါက်တာ အဲဖရက်လောဖြစ်နေတဲ့အတွက်၊ သူ့ထံမှ အကြံဉာဏ်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တောင်းခံလိုက်ပါဖော့တယ်။ ၂၀၀၄ခုနှစ်အောက်တိုဘာလမှာ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်အော်လင်းဒိုးမြို့မှာ ဒဂုန်အိမ်ပြောက်(သုံးနှစ်တစ်ခါကျင်းပတဲ့) ဝမ်ကာညီ လာခံကျင်းပမှာဖြစ်ပြီးဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများမှ ဂျီပီဆရာဝန် တွေအတွက်စားရိတ်ထောက်ပံ့တဲ့ (Bursary Award) အစီအစဉ်ကိုလျှောက်ထားဖို့အကြံပေးပါလေတယ်။ ဒီသတင်းကိုချက်ချင်းပဲ ရန်ကုန်တွေ-ကုအဖွဲ့ကြီးမှ ရောင်းရင်းများလျှောက်ထားနိုင်ရန်အကြောင်းကြား ပေးလိုက်ပြီ။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်းလျှောက်ထားဖို့ ပြင်ဆင်ပါလေတော့တယ်။ ဂျီပီကိုယ်တိုင်က ဝမ်ကာ အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သေးတဲ့အတွက် ညီလာခံကိုကမ္ဘာထဲပြုတဲ့ အမေရိကန်မိသားစုဆရာဝန် အကယ်ဒမီ (American Academy of Family Physicians: AAFP)ကို ဦးစွာ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ဖို့လျှောက်ထားပြန်ပါတယ်။ သူညီလာခံတက်ရောက်နိုင်ရေးအတွက်မြောက်အမေရိက ဗမာဆရာဝန်များအသင်း (Burmese Medical Association of North America: BMA-NA) ကထောက်ခံပေးလိုက်တဲ့အတွက် နောက်ဆုံးမှာတော့ (Congratulation Letter) ရရှိသွားပြီးအမေရိကားသို့ ဒုတိယခရီးစဉ်အဖြစ် စားရိတ်ငြိမ်းသွားရောက်ခွင့်ရရှိသွားပါလေတော့သတည်းပေါ့။ အဆိုပါဘာဆီဆရာတစ်ကမ္ဘာလုံးမှလျှောက်ထားသူ နှစ်ရာကျော်အနက်၊ ၉၃ဦး ရရှိတဲ့အထဲမှာသူပါသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာဂျီပီကတော့ ပြန်ဟန်နိုင်ငံမှတစ်ဦးတည်းသောတက်ရောက်ခဲ့ရသူဖြစ်သွားရသည်ပေါ့လေ။

ခလော်ရီဒါခြည်နယ်၊ အော်လင်းဒိုးမြို့

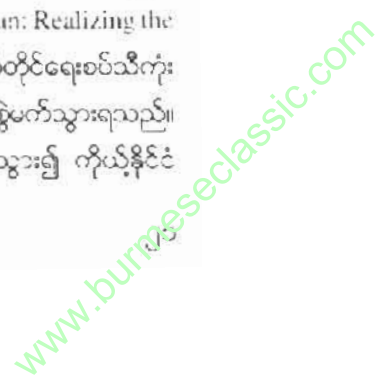
အော်လင်းဒိုးလေဆိပ်မှ အင်တာနေရှင်နယ်ဒရိုက်မ်လမ်းမကြီးအတိုင်း လမ်းဘေးတလျှောက်တွင် လဲကျနေသောသစ်ပင်အချို့၊ ပြုလဲနေသောကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်အချို့က လွန်ခဲ့သောလက တိုက်ခတ်သွားသော ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်းလေးခု၏ပြင်းထန်မှုတစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖော်ပြနေပါသည်။ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်မှာ နေရောင်ခြည်ကောင်းစွာရရှိသဖြင့် (Sunshine State) ဟုတင်စားခေါ်ကြသည်။ ဒီနှစ်တွင်တော့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဟာရီကိန်းကိုမလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ကြပါပေ။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်နေဆဲ။ ပြည်နယ်သစ်ပင်ဟုသတ်မှတ်ထားသည့်တော်ဝင်အုန်းပင်ပုံစံမျိုး Cabbage Palm ပင်များက အော်လင်းဒိုးမြို့ကို အပျက်အဆီးများကြားမှ အလှဆင်နေဆဲ။ ယူနီဗာဆယ်ဘူးလစ်ဘတ် လမ်းပေါ်မှ ဒေါက်တာဂျီပီ တည်းခိုရမည့် (Country Inn & Suites) ဟိုတယ်ကို ရောက်ပါလေပြီ။ ကြယ်သုံးပွင့် ဟိုတယ်ဖြစ်သဖြင့် သူဝါရင်တန်မှာတည်းခိုခဲ့ရသည့် ကြယ်ငါးပွင့် (Sofitel Hotel) လောက်မသားနာ။ မခမ်းနားလှဟုထင်လိုက်ရသည်။ နောက်ပိုင်းမှ အစားအသောက်ရော၊ အခန်းတွင်းအပြင်အဆင်ပါ ဆိုဖီထဲထက်သာနေသည်ကို သူသိလိုက်ရသည်။ အခန်းတွင်းမီနီဘားမှ ကြိုက်တာနှိုက်ယူ Complimentary အလကားပေးထားသည်။ တီဗီချွန်နယ် ၄၉ လိုင်းဖွင့်လှစ်ရသည်။ ဆိုဖီတယ်တုံးက ဟိုတယ်ခက တစ်ည ဒေါ်လာ ၁၉၅။ မီနီဘားထဲကဘယ်ဟာကိုပဲထိလိုက်၊ ထိလိုက်-ဒေါ်လာ။ ဒီဟိုတယ်ရဲ့ဈေးနှုန်းကျတော့ တစ်ညမှ ၉၅ ဒေါ်လာတဲ့။ ဒီလိုဟိုတယ်တွေမှာကိုယ် ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ်တည်းလိုက်လို့ကတော့ အင်း ငါးညဆိုရင် မြောက်သွားမည်ဖြစ်ခြင်း။ နာမည်ကျော်အပန်းဖြေစရာ ဒစ္စနီ လင်း (Disney Land) ကြီးရှိနေသဖြင့်လည်း ကမ္ဘာလှည့်တို့ဖြင့် စည်ကားရာမြို့ကြီးတစ်မြို့လည်းဖြစ်နေပါသည်။ ညီလာခံတက်မည့်ဆရာဝန်တော်တော်များများက ကြိုတောင့်ကြွခဲ့ဖွဲ့လင်းကြီး

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပိ

သို့ သူတို့ မိသားစုပါခေါ်ဆောင်လာကြသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ တတ်လည်းတတ်နိုင်ကြသည်ကို။ ဟိုတယ်ရောက်တော့ ခပ်သုတ်သုတ်လေး (Check-In) လုပ်။ သော့ယူ။ သော့ဆိုလို့ တယ်လီဖုန်းကဒ်လို လုံခြုံရေးကတ်ပြားလေးကို သော့ပေါက်ထဲထိုးထိုး။ မီးစိမ်းလင်းလာမှ တံခါးလက်ကိုင်ကိုဆွဲဖွင့်ရတာ။ အခန်းထဲပစ္စည်းချပြီး မိနီဘားထဲက ကိုလာတစ်ဗူးကိုမန်းကတန်းနှိုက်။ ပြီးတော့ ညီလာခံခန်းမဆီသို့ ပြေးရသည်။ အခမဲ့ လွန်းပုံရှုပ်တယ်ဘတ်စကားနှင့် ယွန်းရသည်ပေါ့။

တီပီရူးယမ်ပိက ဒေါက်တာကျိပိ

အောက်ဟိုတာသုမုသရရက်အထိဝါးရက်ကြာညီလာခံကျင်းပရာ အော့ရိန်းကောင်တီကွန်ဗင်းရှင်း စင်တာ (Orange County Convention Center) အဆောက်အဦးကြီးကား ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပါတ်။ အမေရိကန်တနိုင်ငံလုံး၌ ဒုတိယအကြီးဆုံးခန်းမကြီးအဖြစ်ကျော်ကြားပြီး။ အဆောက်အဦချည်း စတုရန်းပေ ၂.၁ သန်းရှိသည်။ အခန်းအနားများပြုလုပ်လေ့ရှိရာ မြောက်ဖက်အဆောင်အဟောင်းက ၃၁ သန်းစတုရန်း ပေရှိသည်။ အနီးပါတ်ဝန်းကျင် ဟိုတယ်များမှာအခန်းပေါင်း ၈၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။ အရင်ဆုံးလုပ်ရမည် ကမှတ်ပုံတင်ရေးနှင့် Bursary Award မှငွေကြေးထုတ်ယူရမည်အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ အီးမေးလ်ဖြင့်ကြို တင်အဆက်အသွယ်ချိတ်ထားသည့်မစ္စ တယ်ရီစမောလေးကိုရှာရသည်။ စမောလေး ဆို၍စိတ်ကူးထဲမှာ သွယ်သွယ်ပျောင်းပျောင်းလေးမှန်းဆထားရာတကယ်တန်းကျ။ အယ်တုံတုံတုံကြီး။ အသက်က ၂၁ နှစ်ပဲ ရှိသေးသည်။ မတတ်နိုင်။ သူနဲ့တွဲပြီး ဂိုက်ပုံရိုက်လိုက်ရသေးသည်။ သူစစ်ဆေးပြီးမှ ဒေါ်လာဝါးရာထုတ်လို့ရမှာကိုး။ မနစ်ကဒေါက်တာခိုင်စိုးဝင်းဆီကို နောက်ပြီးပို့လိုက်သည့် အမေရိကန် လေဒီဆိုသည် ဓာတ်ပုံကိုသွားသတိရမိသည်။ ဘောင်းဘီစစ်ကိုခက်ခက်ခဲခဲ မနည်းဆွဲစီနေရသည့် အမေရိကန်တတုတ်မပုံ။ Obesity ဆိုတဲ့အဝလွန်ရောဂါကသူတို့ကိုနှိပ်စက်နေပြီလေ။ ဒေါ်လာထုတ်ပြီး ဝမ်းကာအထိမ်းအမှတ် ကျောပိုးအိမ်နှင့်ပေးသမျှထည့်ယူရသည်။ စင်ပိုစီယမ် မိမိခုတ်ရှော့ ၁၁၃၃၊ စာတန်းဖတ်ပွဲချည်း ၆၀၀၊ ပိုစတာပေါင်း ၄၄၅၊ ဆက်ရင်ပေါင်းက ၃၅၀ ကျော်။ စာတန်းချည်းပဲက ၁၃၀၀ ကျော်။ တက်ရောက် သူပေါင်းက ၉၀၀၀ ကျော်။ ဆေးကုမ္ပဏီပြခန်းပေါင်းက ၄၀၀ ကျော်။ ကဲ့ ညီလာခံဘယ်လောက်ကြီးသလဲ မှန်းသာကြည့်ပေဟော့။ အစီအစဉ်တွေကိုကိုယ်ကြိုက်တာတေးမှတ်ပြီး ခန်းမ ၂၅ခုမှာ အချိန်ခွဲတက်ရသည်။ ဝမ်းကာ-စီအီးအို ဒေါက်တာလောနဲ့ညနေဖွင့်ပွဲအစီအစဉ်ကျမ တွေ့ရတော့မည်။ ဖွင့်ပွဲခမ်းမ ဆောင်ကြီးကား လူကိုးထောင်ကျော်ဆန့် အကျယ်ကြီးမိုစင်မြင့်ပေါ်မှ မိန့်ခွန်းပြောသည်များကိုကိုယ် နီးစပ်ရာပိတ်ကားပေါ်မှာကြည့်ရသည်။ ဝမ်းကာထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အေအေအက်ဖ်အိအထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုမိတ်ဆက်ပေးပြီး အော်ခက်စကြာတီးဝိုင်းကညှော်ပြန်သည်။ မိန့်ခွန်းတွေ၊ နှုတ်ဆက်စကား တွေအသီးသီးပြောကြပြီး ကီးနတ်စပိကာ (Keynote Speaker) အဖြစ်၊ ဒေါက်တာဖရန်စစ်ကောလင်း၏ စာတမ်း Genomics and the Family Physician: Realizing the potential ဖြင့်အခမ်းအနားရတ်သိမ်းပါသည်။ သူ့စာတန်းနိဂုံးအနှစ်ချုပ်ကို သူကိုယ်တိုင်ရေးစပ်သီကုံး သည့်သီချင်းဖြင့် ဂီတာကိုကိုယ်တိုင် တီးခတ်ကာတင်ဆက်သွားသည်မှာပရိတ်သတ်စွဲမက်သွားရသည်။ အခန်းအနားအပြီး တက်ရောက်သူများ၏နိုင်ငံတော်အလံများထားရာစင်မြင့်သို့ သွား၍ ကိုယ်နိုင်ငံ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အလံကိုရှာဖွေရာမြန်မာနိုင်ငံတော်အလံကိုငါးငါးစွင့်စွင့်တွေ့ရပါလေပြီ။တစ်ဦးတည်းသော တက်
ရောက်လာသူဖြစ်ပေမည် ကိုယ့်နိုင်ငံတော်အလံကို တွေ့တော့မနေသာ။ ဦးညွတ်၍အလေးပြုလိုက်မိ
လိုက်ပါသည်။ ကင်မရာများစုပြုံရောက်လာပြီး လူယက်ရိုက်ကြနေလေတော့ သုံးမိနစ်လောက်
ဆက်ပြီး ဦးညွတ်ထားလိုက်ရသည်။ ရိုက်ကြစမ်း။အဲဒါဗမာကွ။ ဟိုတယ်တွေကိုပို့လွှတ်နေတဲ့ ညဘက်
ဝမ်းကာတီခီချန်နယ်မှာ တစ်ဦးတည်းကိုယ်စားလှယ်ဘားမားဆိုတာပါလာလေတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလှော်
ယူလို့မဆုံး။တွေ့ကြပြီမို့လား။ ဗမာပြည်ကဂျီပီကွ။နောက်တစ်နေ့ Rural Practice around the
world စင်ပိုစီယမ်မှာကျေးလက်ဆေးခန်း အတွေ့အကြုံတွေကို ဆယ်မိနစ်စီပြောကြဖို့ဖိတ်ခေါ်တော့
တာရမလဲ။ ဒေါက်တာဂျီပီလည်းပြောမှာပေါ့။ တချိန်က The Story of Dr. Gee Pee ကို အကျဉ်းချုံ
ပြီးပြန်ပြောလိုက်တယ်လေ။ ဗမာဂျီပီဆိုတာ၊ အင်အားမရှိပေမယ့်ကြယ်ငါးပွင့် အဆင့်မှီ Five Star
Doctor ဆိုတာကိုတော့မင်းတို့သိစေရမယ်။ ဂျာမနီကမိသားစုဆေးပညာတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခကြီးက
မြန်မာဂျီပီများကိုချီးကျူးစကားဆိုလာကာ ညနေဘက်ဒင်နာကျွေးပါရစေဆိုပြီး ဖိတ်ကြားပြန်တယ်လေ။
(ရန်ကုန်ကသူငယ်ချင်းတို့ရေ၊ မင်းတို့အတွက်ပါပိုစားခဲ့မယ်ဟေ့။)

အဲ _ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဆေးပြခန်းထဲမှ စိတ်ဝင်စား စာအုပ်အုပ်စုများ

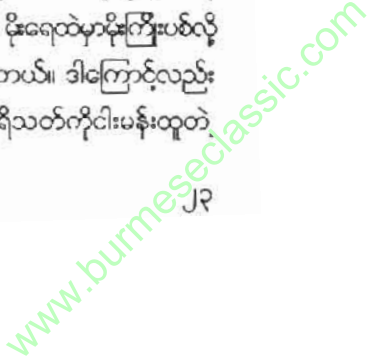
ဆေးကုမ္ပဏီများကလည်း ဆေးဝါးများသာမက ဘော့ပင်မေါင်တိန်များမှအစီအစဉ်မျိုးစုံ၊
ဒစ်ဂျစ်တယ် နာရီများ၊ ရေပူးများ၊ ကျောပိုးအိပ်များ၊ ကွန်ပျူတာသုံး မိနီမောက်စ်များ၊ Palmtop
software များ၊ ယူ အက်စ်တီ Jump drive များ၊ ဂလူကိုမီတာများ၊ နားတွင်းကြည့် Otoloscope
များလက်ဆောင်ပေး၍ လည်းကောင်း၊ ဆရာဝန်များကို မှန်မျိုးစုံကျွေး၍လည်းကောင်းကြော်ငြာ
နေကြသည်။ ပြခန်းတစ်ခုအတွင်း သေနတ်ပုံအိုတိုစကုတ် အဆန်းလေးတစ်ခုကို ကောက်ကိုင်လိုက်ရာ၊
လေဒီချောလေးတစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး ညီလာခံက မိမိအားပေးထားသော အိပ်စပိုက်ကိုပြသ
ရန်တောင်းခံပါသည်။ ကံကို ပြခန်းမှစက်အတွင်း စစ်ဆေးအတည်ပြုပြီးမှ သူနှင့် ဆေးဝါး
မိတ်ဆက်ဆွေးနွေးရပါသည်။ သူနဲ့အတူ ဖန်ပေါင်းချောင်လှိုက်ခေါင်းလေးထဲဝင်၍ ဆေးဝါးသုတေသန
တွေ့ရှိချက်များပြသနေသည့် မီဒီယို Screen လေးခုကိုလိုက် ကြည့်ရပါသည်။ ပြန်အထွက်မှာတော့
ကွန်ပျူတာပေါ်မှမေးခွန်းများကို စခရင်ပေါ်မှာလက်တို့ အသကခံ ၍ဖြေခိုင်းပြီးမှ၊ အိုတိုစကုတ်ကို
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ပုံစံအသစ်အဆန်းလေးဖြစ်၍ ရန်ကုန်မှာဆိုရင် မြန်မာငွေ
တစ်သိန်းပေး၍ ဝယ်ရနိုင်ပါ။ ကိုယ့်ဆရာ နားရောဂါအထူးကျွမ်းကျင်သတ်ရပြီး လက်ဆောင်ပေးလိုလာ
၍ နောက်တစ်ခုထပ်ရအုံးမလားလို့မေးလိုက်ရာ၊ နောက်တစ်ခါထပ်ဖြေခိုင်းပါသည်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့
လေဒီပါပြောင်းသွားပြီး မေးခွန်းကလည်းအသစ်ဖြစ်သွားသဖြင့် မနည်းမှန်အောင် ကြိုးစားပြီး ဖြေ
လိုက်ရသည်။ ကိစ္စမရှိ၊ နောက်လေဒီတစ်ယောက်နှင့်ပင် ဖန်ပေါင်းချောင်ကလေးထဲမှာ တန်နေပါပြီ။
(ဆရာရေ၊နောက်လေဒီက ဆရာ့ကိုယ်စားနော်။) လေဒီတို့က ပြီးမှသူတို့ကိုယ်သူတို့ မိတ်ဆက်ပါသည်။
အလဲ့လဲ့၊ သူတို့က အမိဒီဆရာဝန်တွေပဲ။ တော်သေးရဲ့ကိုယ်ဖြေတာ ဥာ မှန်နေလို့၊ ဘယ်ရမလဲ။ သိ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

တယ်ဖိုလာ၊ ကိုယ်ကမြန်မာပြည်က ဂျီပီလေ။ စီအမ်အီးစာမေးပွဲငယ်များက အမေရိကားလိုင်စင်ရ ဆရာဝန်များကို ခရက်ဒစ် (ဆရာဝန်လိုင်စင်သက်တမ်းတိုးရန်လိုအပ်သည့်ရမှတ်) များ ပြည့်ဆည်းပေးပါသည်။ ညီလာခံတစ်လျှောက်လုံးကိုယ်တက်ခဲ့သည့်သင်တန်းများအတွက်စီအမ်အီး ခရက်ဒစ်ကို ၂၄, ၇၅ မှတ်အထိပေးထားပါသည်။ ပြခန်းများမှာအညောင်းပြေအနှိပ်ခန်းများ (တခြားမထင်လိုက်ပါနဲ့တကယ်အနှိပ် Message စစ်စစ်ပါ။ ဓာတ်ပုံပါပူးတွဲထည့်ပေးထားပါတယ်။) စီအမ်အီးကပေးများ၊ AAFP Marketplace မှာ အမှတ်တရပစ္စည်းအရောင်းခန်း၊ Electronic Health Record လို့ခေါ်တဲ့ စက္ကူပွဲဆေးမှတ်တမ်းစနစ်၊ လက်တွေ့တစ်ခါတည်း လက်ထပ်သင်ပေးလိုက်တဲ့ hands-on training ပြခန်းတွေ၊ သုံးရက်လေ့လာလို့မကုန်။ အိမ်သယ်စရာပစ္စည်းစုံ၊ မနိုင်နင်းကောင်ပါပင်။ ပြခန်းများမှာ ညောင်းလာတော့ ဆိုင်ဘာကဖေးကနေ အိမ်ကိုအီးမေးလ်ပို့ရပြန်တယ်။ အွန်လိုင်းက ဝမ်ကာသတင်းတွေဖတ်ရပြန်တယ်။ ဒီမှာလည်း ကိုယ့်ရဲ့အိပ်စပိုကဒ်ကို စက်ထဲ Swipe လုပ်ပြီးမှ ကွန်ပျူတာကို ဖွင့်လို့ရတယ်လေ။ ဒီလိုကပေးမျိုး ခြောက်နေရာပေးထားပါတယ်။ ဝမ်ကာစက္ကူတေးရီယက် ပြခန်းမှာ ပါမောက္ခအဖရက်နဲ့ ချိန်းထားပြီးဖြစ်လို့ မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်အသင်းရဲ့ GP Society ကြီးကို ဝမ်ကာအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးကြရသည်။ အဖွဲ့ဝင်ကြေးများကို ကိုယ်က စိုက်ထုတ်သွင်းပေးခဲ့ပြီးဝမ်ကာနဲ့ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းစတင်လိုက်ပါသည်။ ၂၀၀၇ခုနှစ်မှာ စက်ာပူမှာပြုလုပ်မယ် ၁၈ ကြိမ်ပြောက် ဝမ်ကာညီလာခံကြီးကို မြန်မာဂျီပီတွေ အဖွဲ့လိုက်တက်ရောက်နိုင်ဖို့ အဆိုပြုခဲ့ပါတယ်။ သူ့အားလည်းမြန်မာ ပြည်နောက်ထပ်လာရောက်ပါရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ၁၉၇၂ခုနှစ်က အဖွဲ့ဝင် ၁၈ နိုင်ငံဖြင့် စတင်ခဲ့သော ဝမ်ကာအဖွဲ့ကြီးမှာ ယခုအခါ နိုင်ငံပေါင်း ၇၉ နိုင်ငံမှ မိသားစုဆရာဝန် အဖွဲ့ပေါင်း ၉၇ ဖွဲ့ ရှိလာပြီ။ ဂျီပီဆရာဝန်ပေါင်း ၂ သိန်းကျော်ကို ကိုယ်စားပြုနေပြီဖြစ်ပါသည်။ ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့ခွဲပေါင်း ခြောက်ခုကိုဖွဲ့ထားနိုင်ပါပြီ။ အဖွဲ့ကြီး၏ မျှော်မှန်းချက်က၊ ဂျီပီဆရာဝန်များ၊ မိသားစုဆရာဝန်များရဲ့ထက်မြက်တဲ့အရည်အသွေးစွမ်းပကားတွေနဲ့ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများရဲ့ဘဝအခြေအနေတိုးတက်မြင်မားအောင်ဖန်တီးရေးဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးနှင့် အဓိကပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါတယ်။

ယူနိုက်တက်စတိယို

ညနေပိုင်းမှာ၊ ဝင်ကြေးဒေါ်လာ ၅၀ တန် ယူနိုက်တက်စတိယိုအော်လင်းဒိုးစတူဒီယိုကြီးကို လည်ပတ်ခွင့်ပေးပါတယ်။ မြို့တစ်မြို့လောက်စာကြီးတဲ့ စတူဒီယိုကြီးထဲမှာ လည်ပတ်စရာမကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်ရတယ်။ Shrek 4-D ပြကွက်မှာ ဖလော်ရီဒါကိုမေ့သွားတဲ့ ဟာရီကိုန်းမုန်တိုင်းအတုတစ်ခုကို ဖန်တီးပြသပါတယ်။ ပရိသတ်ရှေ့မှာ ချက်ချင်းမိုးတွေရွာ၊ လေတွေတိုက်၊ လျှင်စစ်မိုးကြိုးတွေပစ်ချလိုက်တာ ရှေ့ကသစ်ပင်ကြီး နှစ်ခြမ်းကွဲကျသွားပါတယ်။ ပရိသတ်ထဲကိုလေတွေတိုက် မိုးပေါက်တွေလွင့်လာလို့ ခေါင်းပျဉ်ကြည့်နေကြရတယ်။ အစာစားနေတဲ့အားကြီးက လေထဲလွင့်ပါသွားပါပြီ။ မိုးရေထဲမှာမိုးကြိုးပစ်လို့ မီးတွေလောင်နေပြန်ပါပြီ။ အဲဒါသည်လို အသံနဲ့ရုပ်ကိုစက်မှုစွမ်းပကားနဲ့ဖန်တီးပြတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကမ္ဘာ့ ကျော်တာကိုး။ ဒါတင်ဘယ်ကဦးမလဲ၊ Jaws ဆိုတဲ့စတူဒီယိုထဲမှာ ပရိသတ်ကိုငါးမန်းထူတဲ့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ပင်လယ်ထဲ မော်တော်နဲ့ခေါ်သွားပြီးငါးမန်းတွေနဲ့သဲထိတ်ရင်တဖိုဖြစ်အောင်လုပ်ပြတယ်လေ။ နောက်တစ်နေရာ Earthquake the big one မှာကျတော့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဘေးဘရစ်ဂျီနစ်ထပ်တံတားကြီးပေါ်မှာ ဖြတ်မောင်းသွားတဲ့ ရထားပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ပရိသတ်ကို၊ မြေငလျင်လှုပ်လာပြီး တံတားကြီးကကျိုးကျ၊ မီးရထားတွဲကြီးက ထောင်ပြီးအပေါ်ကိုတက်သွား၊ အပေါ်တံတားကနေပြုတ်ကျလာတဲ့ တတ်ဆီဘောက်ဆာကားက၊ မီးရထားတွဲနားကိုကပ်ကျလာပြီးမီးကလောင်။ ပင်လယ်ထဲကရေတွေရထားတွဲထဲကို စီးဝင်လာ။ ဒေါက်တာဂျီပီမှာ ကိုယ်ရှေ့ထိုင်ခုံနောက်မှိုကိုလက်နဲ့ မနဲဆုတ်ကိုင်ထားလိုက်ရတယ်။ ကဲ။ ဒီထက်ရင်ဖိုချင်ရင်တော့ အီဂျစ်က မာမီရဲ့ကျိန်စာ Revenge of the mummy ဆိုတဲ့ စတူဒီယိုခန်းကို ခါးမှာခါးပတ်ပတ်ပြီး ရထားလေးနဲ့ သာစီးဝင်သွားပေတော့။ ပရိသတ်ရဲ့ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်သံတွေကိုကြားကြရပါလိမ့်မယ်။ ရင်ဖိုဘွယ်ရာပြကွက်တွေကိုမဝင်ခင်၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံအိပ်တို့၊ လွယ်အိပ်တို့ကို စာကြည့်တိုက်ထဲကစာအုပ်စင်တွေလိုထောင်ထားတဲ့ အံ့ဆွဲအိမ်သေးသေးလေးတွေထဲမှာထားရစ်ခဲ့ရတယ်။ အံ့ဆွဲနံပါတ်ကိုမှတ်ပြီး၊ ရှေ့က စက်ပေါ်မှာကိုယ့်လက်မွှေကိုတင်လိုက်ရတယ်။ ပြပွဲတွေလှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီးလို့ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ပြန်ယူချင်ပြီဆိုရင် အံ့ဆွဲနံပါတ် မှာကိုယ့်လက်မွှေကိုပြန်တင်လိုက်ပြီး ဖွင့်ယူရတယ်။ ဘယ်လောက်နိပ်သလဲ။ ဘယ်သူမှန်းလို့ မှားယူလို့မရတော့ဘူးပေါ့။ ဂျီပီတို့မြို့က သူ့ဘကြီးရဲ့အလှူမှာအဲဒါလိုနည်းနဲ့ခြေမွှေမိပြီး ဖိနပ်သိမ်းဆိုင်းထားရရင်ဘယ်လောက်များကောင်းလိုက်မလဲလို့။ ညသခနာရီခွဲနေပြီ ခုံလင်အောင်နေရာက မနွဲသေးဘူး။ စင်ပြင့်တစ်ခုမှာ Blues Brothers ညီအစ်ကိုတွေ ကပြသီဆိုဖျော်ဖြေနေတာတွေ တော့ ကိုဂျီပီလည်း တတ်တဲ့ပညာ၊ မနေသာ။ သူတို့လောက်တော့ ကိုယ်လဲလှုပ်တတ်သည်ပေါ့။ ကြည့်ဖူးကြတယ်မဟုတ်လား။

ဂျီပီတို့က လမ်းလျှောက်ခွဲ

မြန်မာပြည်ကဆရာဝန်ညီလာခံလှိုင်းအားကစားခွဲလည်းပါတယ်။ ကိုဂျီပီကတော့ သိတယ်မဟုတ်လား။ ဂျော့ဂင်လိုခေါ်တဲ့လမ်းပဲလျှောက်တတ်တယ်လေ။ Epcot ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာ့ရွာကန်တော်ကြီးကို ပတ်လျှောက်ရမှာ။ ပြေးမယ့်သူတွေကိုဘိနပ်ကြီးမှာ Timer တိုင်မာ တတ်ပေးလိုက်တယ်။ အသက်ရှုဝကျော် အုပ်စုမှာဝင်ပြေးဖို့ တိုင်မာချည်လိုက်ပြီးတာထွက်လာပါပြီ။ ရန်ကုန်မှာတုန်းကလို ကန်တော်ကြီးအမှတ်နဲ့ ပြေးနေလိုက်တယ်။ ပထမတိုင်မာစခန်းက အီဂျစ်ရွာ။ ပိရမစ်ပုံစံ စားသောက်ဆိုင်တွေနဲ့ ကုလားအုပ်တွေက ကြိုဆိုနေကြတယ်။ လမ်းလျှောက်သူတစ်ချို့က အဲဒီမှာ ဘရိတ်ပတ်ဝင်စားနေကြလိုက်သေးတယ်။ ဂျီပီကတော့ ဆက်ပြေးအုံးမယ်လေ။ လမ်းဘေးကကွန်ပျူတာမှာ ကိုယ့်ဖိနပ်က တိုင်မာစံချိန်ကိုပြသနေတယ်။ အခုမှ သုံးမိနစ်နဲ့ငါးစက္ကနဲ့။ နောက်တစ်ရွာရောက်ပါပြီ။ မောရိုကို။ နတ်ရုပ်ကြီးတွေလို အဆောက်အဦကြီးတွေနဲ့။ လှိုင်ဂူတွေကိုလည်းဖြတ်ပြေးရသေးတယ်။ မီးမိုက်မိုက်လေးတွေထွန်းထားတယ်။ သူလည်းစားသောက်ဆိုင်ပဲ။ မက္ကစီကို။ အာဖရိက။ ကိုရီးယား။ ရွာတွေအများကြီး။ ရွာတိုင်းမှာ တိုင်မာတွေက ကိုယ့်ကို ခရီးခိုးမပြေးရအောင် ချက်ကင်လုပ်နေကြတယ်လေ။ ဂျပန်ရွာရောက်တော့ ဂေရှားမယ်လေးတွေနဲ့တွေ့ရပြီ။ ဟောဟဲ့၊ ဟောဟဲ့။ ရွာပေါင်းစုံကိုဖြတ်ပြီး ဒီလိုနဲ့ပန်းဝင်ကာနီးကျမှ တရုတ်မလေးတွေက ထွက်ကြိုပြီး သံပုရာရည်တိုက်ကြတယ်။ တော်တော်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

များများလည်း ပန်းမဝင်ခင်ပြုတ်ကျကျန်ရစ်ခဲ့ကုန်ကြပြီ။ လူတစ်ထောင်ကျော်ဝင်ပြိုင်တာ ကိုဂျီပီက အမှတ်စဉ် ၆၈ နဲ့ ပန်းဝင်လာပါပြီ။ ပထမရသူနဲ့ ဆယ်မိနစ်ကျော်ကွာခြားသွားတယ်။ ပန်းဝင်သူပထမ ၆၀၀ ကိုပေးတဲ့ နှစ်သိမ့်ဆု-တိရုပ်နဲ့ပဲ ကျေနပ်လိုက်ရပါတယ်။ ရွာသူတွေနဲ့ငြိုငြီးကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့သူ တွေနဲ့စာရင်တော့ တော်သေးတာပေါ့။

အဲ့ သလို နဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဒီလ ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင်လေးကို အမေရိကားခရီးစဉ်ရဲ့ နောက်ဆုံးပိုင်းလေးနဲ့ ဇာတ်လမ်း ဖွင့်လိုက်ရပေမယ့်၊ နောက်လကျရင်တော့ ဒေါက်တာဂျီပီရဲ့ အမေရိကားခရီးစဉ်အစနဲ့ သူတက် ရောက်ခဲ့တဲ့ တက္ကသိုလ်တွေအကြောင်း ဆက်လက်နားထောင်ကြပေးဦးနော်။ ကိုင်းပုံပြင်လေးကို ခဏ နားကြဦးစို့ရဲ့။ ။

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၂

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရထမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ-၁။ အမှတ်-၉။ မတ်လ-၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီး)။

၂။ ဟမ်းမရေးပညာသင်ဆုနှင့် ယူဂျီးမြို့ကအော်ရီဂွန်တက္ကသိုလ်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ယခင်လတုံးက ဒေါက်တာဂျီပီရဲ့ အမေရိကား ရောက်ပုံပြင်ကို သူတက်ရောက်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ့ဂျီပီ (ဝမ်ကာ)ညီလာခံကြီးနဲ့ စတင်လိုက်ရပါတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒါက သူ့ရဲ့ အမေရိကား ခရီးစဉ် နောက်ဆုံးပိုင်းက ဇာတ်လမ်းကလေးတစ်ပုဒ်ပါ။ သူ့ ပုံပြင်ဟာ ရန်ကုန်တုံးက ဂျီပီညီလာခံ တစ်ခုမှာ သူပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ ဆုံးမှာမဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ဂျီပီတွေအကြောင်းပြောရရင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဂျီပီ ကောလိပ်ကြီး (GP College or Family Practice College of Medicine) ဆိုတာ ပေါ်ပေါက်လာ တဲ့အထိ ဂျီပီတွေရဲ့ ကြီးပမ်းမှုတွေကို ပြောပြရမှာကိုး။ ဂျီပီကောလိပ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိမ်ကံကလေးကို ခုဉ္ဇူဖ် ခုလောက်ဆီက ထိုစဉ်က ဂျီပီဆက်ရှင် (GP Section) ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးလည်းဖြစ် အဖွဲ့ကြီးကို စတင်တည်ထောင်စဉ်က Founding Member အဖြစ်လည်း ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ယူနီဆက်-မီဂျေး ခေါ် ဒေါက်တာကျော်ဝင်း (ယခု ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးရဲ့ တာဝန်နဲ့ ခေတ္တအင်ဒိုနီးရှားရောက်နေသူ) ကစခဲ့တာပါ။ ဆရာဝန်ညီလာခံကြီးတစ်ခုမှာ သူ့ရဲ့စိတ်ကူးလေးကို I Had A Dream ဆိုတဲ့ စာတမ်း ကလေးတစ်ခုဖန်တီးပြီးစတင်လာခဲ့သူပါ။ ဒါကိုအားကျပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ဇာတ်လိုက်ကြီး ဒေါက်တာဂျီပီ ဟာလည်း ဆရာဒေါက်တာကျော် ဝင်းဆီမှာတပည့်ခံပြီး စာတန်းရေးနည်းတွေသင်၊ ပရိသတ်ရှေ့ တင်ပြပုံတင်ပြနည်း (The Art of Presentation) တွေသင်ယူ၊ ဂျီပီကောလိပ်ကြီး တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပေါ် ပေါက်လာရေးအတွက်၊ ကို ကျော်ဝင်းကိုအားကျပြီး ဆက်လက်ကြီးပမ်းလိုက်တာ၊ သူ့အမေရိကားမှာ ပညာသင်ခွင့်ရရှိခဲ့တဲ့ အချိန်မှာလည်း မြန်မာ့ဂျီပီတွေရဲ့ဘဝကို ကမ္ဘာ့ကသိအောင် ကြိုးစားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလမှာ သူ့ရဲ့ ယူဂျီးနစ် (Eugene) မြို့က အတွေ့အကြုံလေးတွေကိုပြောပြရဦးမယ်။

အဲ သလိုနဲ့ အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

သူ အခုရရှိလိုက်တဲ့ Hubert Humphrey Fellowship ပညာသင်ဆုကြီးရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ Pre-academic training လို့ခေါ်တဲ့ အကြိုသင်တန်းကို အရင်တက်ရောက်ခွင့်ပေးခြင်းပါပဲ။ အကြိုသင် တန်းကို အခြားတက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာအရင်ပေးတက်တယ်လေ။ သူ့အဓိကတက်ရောက်ရမှာက အမေရိက တိုက်အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ Chapel Hill လို့ခေါ်တဲ့ မြို့ကပြောက်ကယ် ရိုလိုင်နားတက္ကသိုလ် - University of North Carolina (UNC) ။ အခု အကြိုသင်တန်းသင်တန်း တက်နေတာက နိုင်ငံ အနောက်ဘက်ခြမ်း Eugene မြို့မှာရှိတဲ့ University of Oregon (UO) တက္ကသိုလ်။ ဟိုးအဝေးကြီး။ အရှေ့နဲ့အနောက်၊ မိုင် ၃၀၀၀ ကျော်ဝေးပြီး ဒေသစံတော်ချိန် ၃နာရီ ကွာခြားတယ်လေ။ အတွေ့ အကြုံနှစ်ခုရအောင်လို့တဲ့။ ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်တဲ့အစီအစဉ်လည်းလို့။ ရန်ကုန်ကထွက်တော့ ထိုင်းအဲယားဝေ။ ဘန်ကောက်၊ တိုကျို၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို၊ ယူဂျီးနစ်အထိက ယူနိုက်တက်အဲယားလိုင်။ ဘန်ကောက်ကနေ လေယာဉ်စီးချိန်ချည်းပဲ နာရီ ၂၀ ကျော်ကြာတယ်။ လမ်းမှာ International Date

အမေရိကားရောက် ခေါက်တာ ကျိပ်

Line ကိုဖြတ်ရလို့ အချိန်တစ်ရက်ပျောက်သွားရတယ်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကို လေဆိပ်က ကျိပ်အတွက် ပြည်ဝင်လေဆိပ်မို့လို့၊ လူဝင်မှုအစစ်အဆေးခံရတယ်။ ခရီးသည်အားလုံး လုံခြုံရေးပေါင်းမိုးအောက်ကို ဖြတ်ရတယ်။ အထုပ်အပိုးတွေကို အိမ်စရေးနဲ့ကြည့်တဲ့ ကိရိယာထဲသွင်းလိုက်ပြီး သူတို့မသက်ရင် ဖွင့်ပြရသေးတယ်။ (ကျိပ်ဇနီးသည်၊ နောက်ပိုင်းမှာ လိုက်လာတဲ့အခါကျတော့၊ အထုပ်တွေကို စစ်တဲ့အချိန်မှာ အနားမှာ ပိုင်ရှင်မရှိလေတော့၊ သူ့အထုပ်တွေရဲ့ သော့ကလောက်ကိုဖွင့်မရတာနဲ့ ဘေးနဲ့ခွဲပြီး ဖွင့်ဖက်စစ်ဆေးသွားတယ်တဲ့လေ။ ပြီးမှ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရတာ ဝမ်းနည်းကြောင်း အထုပ်ထဲမှာ စာရွက်လေးညှပ်ထဲပေးထားတယ်။ လုပ်ပုံများ ကြည့်ပါဦး။ မအူမလည် ကျိပ်မမှာလည်း လုံခြုံရေးပေါင်းမိုးအောက်ကိုဖြတ်စဉ်မှာ၊ အချက်ပေးသံမြည်လာလို့၊ သီးသန့်နေရာလေးကိုခေါ်သွားပြီး နှိုက်ချွတ်ရှာခံရတယ်။ လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန်တန်းပေးထားရတယ်။ ရှူးဘီနပ်ကို ချွတ်ပေးရတယ်။ သူတို့ကျေနပ်ပြီဆိုမှ၊ လူဝင်မှုမှာ လက်ဗွေနှိပ်ပေးခဲ့ရပါသေးတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ၊ ယူဂျီးနီလေယာဉ် မပိုတော့ဘူးပေါ့။ နောက်လေယာဉ်ခရီးစဉ်တစ်ခုကို စီစဉ်ပေးပေမယ့်၊ ပေါ့လန်မြို့ကတစ်ဆင့်ဆိုတော့၊ မူလရောက်ရမယ့်အချိန်ထက် ၂ နာရီခွဲကွာတော့မယ်။ ယူဂျီးနီမှာကြိုရှာနေမယ့် သင်တန်းမှူး ပက်ဂီဒိန်းဆီဖိုးဆက်ရဦးမယ်ပေါ့။ ရန်ကုန်မှာလို တယ်လီဖုန်းရုံနားမှာ ပိုက်ဆံကောက်တဲ့ ကောင်မလေးတွေကိုလည်းမတွေ့။ ဤနေရာတွင်အကြွေထည့်ပါလို့တော့ စာရေးထားတယ်။ အဲဒါမှစ။ ဒေါ်လာအကြွေကပါမလာချေဘူး။ ဘယ်မှာအမ်းရမှန်းလဲမသိ။ အနီးအနားကို ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်နေလိုက်တော့၊ သားသည်မိခင်တင်ယောက်ရောက်လာပြီး၊ ဘာကူညီရမလဲလို့လာမေးပါတယ်။ အများသုံးဖုန်းအသုံးပြုပုံပြနည်းကို သူ့အကြွေစေ့တွေနဲ့ ကူညီပြသသွားပါတော့တယ်။ ပထမဆုံးသင်ယူလိုက်ရတဲ့ အမေရိကားကစွမ်းရည်ပါပဲ။

ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရီး စွမ်းရည်မြှင့်တင်ပညာသင်ဆု (Hubert Humphrey Fellowship)

ဒီဆုဟာ အာဖရိက၊ အာရှ၊ လက်တင်အမေရိက၊ ကာရစ်ဘီယံဒေသ၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနဲ့ ယူရေးရှားတို့မှာရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေက၊ အလယ်အလတ်ရောက်နေတဲ့ ပညာရှင်တွေကို အမေရိကားက အထင်ကရ တက္ကသိုလ်ကြီးတွေမှာ ခေါ်ပြီး တစ်နှစ်တာ စွမ်းရည်မြှင့်တင်ရေးသင်တန်း (Professional enhancement training) တွေပေး၊ ခေါင်းဆောင်မှု သင်တန်း (Leadership Training) တွေပေး၊ သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်နယ်ပယ်အလိုက် ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်နိုင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်း (Affiliated Organization) အသီးသီးမှာ အလုပ်သင်တာဝန်တွေပေး၊ စီမံချက်တွေမှာ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခွင့်တွေပေးထားတဲ့ သင်တန်းမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာပညာရပ်နယ်ပယ်က ပညာရှင်အချင်းချင်း အသိပညာဖလှယ်ခြင်း၊ အဆက်အသွယ်ရယူခြင်း၊ အမေရိကန်ပြည်သူများနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ရေရှည် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် မိတ်ဖက်များတည်ဆောက်နိုင်စေ ရန်ရည်ရွယ်လျက် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပညာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုရေးရာဗျူရိုမှ အကောင်အထည်ဖော်နေသော အစီအစဉ် တစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်က စတင်ခဲ့ပြီး ကွယ်လွန်သူ ဒုတိယသမ္မတနွဲ့ဆီးနီတ်အမတ်ဖြစ်ခဲ့သူ၊ ဟူးဘတ်အိပ်ချ်၊ ဟမ်းဖရီးကို ဂုဏ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ ကွန်ဂရက်ကပေးတဲ့ငွေတွေကို ဝါရှင်တန်မှာရှိတဲ့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပညာရေးအဖွဲ့ကြီး (Institute of International Education) က သုံးစွဲပေးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နှစ်ကို ဆုပေါင်း တစ်ရာကျော်ချီးမြှင့်နေကြဖြစ်ရာ၊ မြန်မာနိုင်ငံက ၂၀၀၄ ခုနှစ်အထိ ဆိုရင်ဒေါက်တာဂျီပီ အပါအဝင် ၃၂ ဦးရရှိပြီးနေပါပြီဖြစ်ပါတယ်။ အလားအလာရှိသောပညာရှင်များအား နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်အောင် ပြေတောင်မြှောက်ပေးသော အစီအစဉ်လည်းဖြစ်ပါ သည်။ အရွေးခံရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို နိုင်ငံကိုယ်စားပြု လူထုခေါင်းဆောင်များအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေး ထားပြီး၊ သူတို့ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေနဲ့တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခွင့်တွေရရှိပါတယ်။ ဇာတ်လိုက်ကြီး ဂျီပီဆိုရင် သမ္မတဟောင်း ဂျင်မီကာဟာတို့၊ ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ သမ္မတလောင်း ဒေါက်တာ ဟားဝစ် ဒီးနိုတို့ စတဲ့ အထင်ကရခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဂျီပီကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါတွေကို နောက်ပိုင်း အခန်းဆက်တွေမှာဖော်ပြပေးပါ့မယ်။

အဲ့သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ယုန်ဟစ်တီ အော်ဂီဇွန် (ယုဒဂျီ)

ယုဒဂျီဟာ အကြိုသင်တန်းတက်စဉ် အမေရိကားသုံးအင်္ဂလိပ်စာကအဖ၊ အမေရိကားယဉ်ကျေးမှု ကွန်ပျူတာသင်တန်းများ၊ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ပုံငွေထုတ်ပုံ၊ အစီရင်ခံစာရေးနည်း၊ စီမံကိန်းရေးဆွဲနည်း

အော်ဂီဇွန် အော်ဂက်စထရာ ဇာတ်ရုံရှေ့ အမှတ်တရ

www.burmeseclassic.com

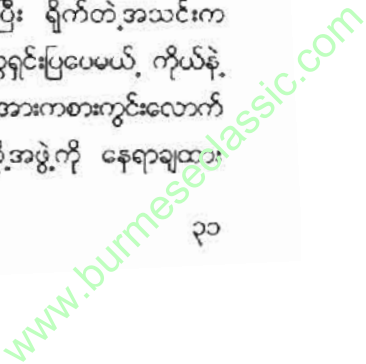
အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

သတင်းဆောင်းပါးရေးနည်း၊ လူထုမိန့်ခွန်းပြောနည်း၊ သူတို့နိုင်ငံရဲ့ဥပဒေ၊ ရဲအမှုဖွင့်နည်း၊ ဆေးရုံ ဆေးခန်းပြနည်း စသည်ဖြင့် ထောင့်ပေါင်းစုံအောင်သင်ကြားပေးပါသည်။ ပင်မတက္ကသိုလ်ရောက်ရင် ကိုယ်တိုင်ရေးရတော့မယ် ကိုယ်ပိုင်စီမံကိန်းကို အကြံလေ့ကျင့်ပေးပါသည်။ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက် က အမေရိကားတစ်နိုင်ငံရှိ တက္ကသိုလ်အားလုံးကို အွန်လိုင်းချိတ် ထားတဲ့အတွက် တစ်ခြားတက္ကသိုလ်များက စာအုပ်များကိုလည်း အင်တာနက်သုံးပြီးကြည့်လို့၊ ငှားလို့ရပါတယ်။ ကျောင်းအားရက်ပတ်နှင့် ည အချိန်များမှာ အသုံးပြုဖို့ လက်တော့ကွန်ပျူတာနှင့် ဒစ်ဂျစ်တယ်ဗီဒီယိုကင်ကော်ဒါများကို အခမဲ့ငှားခွင့် ရှိပါတယ်။ ၆ ပတ်သင်တန်းမှာ တစ်နေ့ ဘူဖေး ၃ ကြိမ်ကျွေးပြီး အပတ်စဉ်အားရက်မှာ အလည်အပတ် လည်းပို့ပေးပါသေးသည်။ ကျောင်းဆောင်တွေက ဆင်တူတွေဖြစ်နေလေတော့၊ တစ်နေ့ မနက် ဟောစောထပြီးလမ်းလျှောက်လိုက်တာ ကိုယ်အဆောင်ကို ပြန်ရှာမရဖြစ်နေလို့ အတန်းတောင် နောက် ကျခဲ့ရပါသေးတယ်။ သူတို့ ရိုးရာ ဘေ့စ်ဘော အားကစားပြိုင်ပွဲ၊ အမေရိကန်ဖွတ်ဘော လို့ခေါ်တဲ့ သပြေသီးလို ဘောလုံးရှည်ရှည်ကို ဝိုင်းလှရကစားရတဲ့အားကစားပြိုင်ပွဲတွေ၊ အော်ရီဂွန်အော်ခက်စကြာ တီးဝိုင်းဧည့်ခံဖျော်ဖြေပွဲ၊ Willamette မြစ်ကမ်းဥယျာဉ်နဲ့ ပစ်ဖိတ်ကမ်းခြေ၊ အော်ရီဂွန်အလယ်ပိုင်းက Sister Mountain, Cascade Mountain စတဲ့ဒေသတွင်းကတောင်တွေ၊ တောတွေနဲ့ နှစ်ပေါင်း ၆၁၀၀ ကမီးတောင်ဟောင်း၊ စုံလင်အောင်လည်ပတ်ကြရပါသည်။ ဒီအကြိုသင်တန်းမှာ နိုင်ငံ ၁၅ နိုင်ငံက သင်တန်းသား ၁၈ ဦးနှင့်တွေ့ဆုံရင်းနှီးခွင့်ရရှိလိုက်သည်။ သင်တန်းအတူတူတက်နေတဲ့ ပိရူးနိုင်ငံသူ စစ်စီးလီယာရဲ့ မွေးနေ့မှာ သူ့ရိုးရာအကကို ဂါဝန်တကားကားနဲ့ ကိုယ်တိုင် ကပြသွားပြီး ဟက်ပီဘတ်ဇူးတူးယူ သီချင်းကို နိုင်ငံအလိုက် နမ်းစတော့ Nonstopကိုယ်ဘာသာနဲ့ကိုယ် သီဆိုပေး ကြဖို့စီစဉ်တော့၊ ကိုယ်ရှေ့မှာ စီနီဂေါ၊ တူနီးရှား၊ ဟေတီ၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ တရုတ်တို့က ဆို သွားပြီး မြန်မာအလှည့်ကျလို့ ဝိုင်ယမ်းမား Myanmar လို့လဲ အော်လိုက်ပါလေရော၊ ကျီပီကလည်း ဘာရမလဲ၊ မြန်မာလို လျှပ်တပြက်ဆိုချလိုက်ပါတော့တယ်။ ဟက်ပီဘတ်ဇူးဒီသီချင်းအလိုက်နဲ့ " ပျော်ရွှင်မွေး နေ့ စစ်စီးလီယာ၊ ပျော်ရွှင်မွေး နေ့ကျင်းပတာ၊ စစ်စီးလီယာမွေး နေ့ပွဲ ကြီးမှာ၊ အားလုံးဝိုင်းကွဲ နမ်း မယ်။

နမ်းမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်များသိသွားလို့ကတော့ စစ်စီးလီယာတစ်ယောက် ကျီပီကိုဘယ်လိုများ တုံ့ပြန်လေမည်မသိ။ ။ အဟိ။

ဘေ့စ်ဘောကစားပြိုင်ပွဲ

အမေရိကန်ရိုးရာ ဘေ့စ်ဘောပွဲကိုလိုက်မပြုခင် စာသင်ခန်းထဲမှာ အရင်ရှင်းပြပါတယ်။ လေးထောင့်ပုံကွင်းရဲ့ထောင့်မှာ တင်းနစ်ဘောကို တုတ်နဲ့ရိုက်ပြီး ပတ်ပြေးရတဲ့ အသင်းနှစ်သင်း ယှဉ်ပြိုင်ကစားရတဲ့ပွဲဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဘက်အသင်းကဘောလုံးပစ်ပေးပြီး ရိုက်တဲ့အသင်းက ပတ်ပြေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အမှတ်ပေးစည်းမျဉ်းတွေ၊ ဘေ့စ်ဘောအိဒီယံတွေရှင်းပြပေမယ် ကိုယ်နဲ့ မရင်းနှီးလို့ သိပ်မရှင်းလှပါဘူး။ မြို့နယ်အဆင့်ကျင်းပတဲ့ကွင်းက သုဝဏ္ဏ အားကစားကွင်းလောက် ကြီးပါတယ်။ အဲယားကွန်းနဲ့မှန်ခန်းထဲကကနေကြည့်ရတဲ့နေရာမှာ ကျီပီတို့အဖွဲ့ကို နေရာချထား

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျိပီ)

ပေးပါတယ်။ အပေါ်ထပ် စားသောက်ခန်းကအစားအစာတွေကိုမှာစားလို့ရပါတယ်။

ကစားပွဲစခင်မှာ သူတို့နိုင်ငံတော်အလံကို တီးဝိုင်းကနိုင်ငံတော်သီချင်းနဲ့အတူ အလေးပြုကြရပါတယ်။ အသင်းနှစ်သင်း နေရာလဲချိန်မှာ ကြော်ငြာကဝင်ပါသေးတယ်။ ကွင်းထဲကို မော်ဒယ်တွေဝင်လာပြီး သီဆိုကပြ ကြော်ငြာကြတာပါ။ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ပရိသတ်ထံ လေ့မှတ်စက် အပြောက်နဲ့ပစ်ပေးပါတယ်။ ဟစ်ပွဲဂိမ်းသွားရင် တီးဝိုင်းက ရင်ဖိုရော တီးလုံးတွေပေါ်ထွက်လာလို့ ဘယ်သူ့အမှတ်ရမှန်းမသိပေမယ့် ကိုယ်လဲထခုန်ပြီးအားပေးမိတာပါဘဲ။

ပြိုင်ပွဲ နှစ်သင်းက Oregon Duck နဲ့ Durham Bull ဖြစ်လို့၊ ဘဲအသင်းကအမှတ်ရရင် ပွဲကြည့်စင်အထက်မှာရှိတဲ့ ဘဲရုပ်ကြီးက ခြေထောက်ယက်ကန်ယက်ကန်နဲ့ လှုပ်ရှားပြီး တဂတ်ဂတ်နဲ့ မြည်ပါတယ်။ နွားသိုးကြီးကနိုင်တဲ့အခါ နွားရုပ်ကြီးကတဘူးဘူးနဲ့ နှာခေါင်းက၊ လေတွေကို မှုတ်ထုတ်ပါလေတော့တယ်။ ညဇွနာရီလောက်ကတည်းက သရေကျနေတဲ့ပွဲကို ဟစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ ဆက်ကစားလိုက်တာ။ ဝခနာရီထိုးကာနီးမှ အော်ထီဥန်ဒတ်က ကပ်ပြီးနိုင်သွားပါတော့တယ်။

ဈေးစားမိသားစု (Host Family)

အမေရိကား လွတ်လပ်ရေးနေ့ (ဇူလိုင် ၄ ရက်) နဲ့ အားလပ်ရက်တွေမှာတော့ အမေရိကား မိသားစု တစ်စုအိမ်မှာ အနေခိုင်းပြီး သူတို့စရိုက်နဲ့ ကိုယ်စရိုက်ကို ဖလှယ်ကြရသည်ပေါ့။ မီးရထားစာရေးကြီး၊ သမီးပျိုနှစ်ယောက်နဲ့ အတူနေတဲ့ Mr.Dirk Anderson ရဲ့ အိမ်ကိုသွား နေရတယ်။ ကုန်တိုက်တွေမှာ ဈေးဝယ်လိုက်ရုံပေးပြီး မြို့စွန့်က တောင်ပေါ်ကိုလည်းလိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ ညနေမှာ သူတို့အိမ်မှာ ချက်စားကြမယ်ဆိုတော့ သူတို့အစာနဲ့ကိုယ်အစာ အပြိုင်ကျရတော့မယ်လေ။ သူတို့က

www.burmeseclassic.com

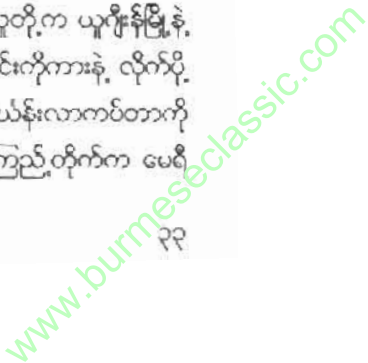
အပေရိကားရောက် ခေါက်တာ ဂျီပီ

ချိစ်တွေ မလိုင်တွေပါတဲ့ ဟင်းရွက်သုတ်နဲ့ ပေါင်မုန့်ကိုပြင်ကြတယ်။ ကိုယ်ကလည်းဘာရပလဲ။ အုန်းထမင်းနဲ့ ကြက်သားဟင်းကို ချက်ပြုရတော့တာပေါ့။ ကြက်သွန်နီကို ပါးပါးလှီးပြီး ဆီသတ်လိုက်တာ၊ ညှော်နံ့မခံနိုင်ကြရှာလေတော့ အိမ်ပြင်ထွက် ရှောင်နေကြတယ်။ အုန်းသီးခြစ်ဖို့ရာကမလွယ်လေတော့ ကုန်တိုက်ကဝယ်လာတဲ့ စည်သွတ်အုန်းနို့ကို သုံးရတာပေါ့။ စားကြပြီဆိုတော့၊ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ကိုကိုနတ်ရိုက်စ်၊ ကိုကိုနတ်ရိုက်စ် နဲ့ လွေးလိုက်ကြတာ။ ရန်ကုန်ကယူလာတဲ့ ကုလားလေး ဟင်းမွှေးမဆလာ ထည့်ချက်တာတောင် သူတို့အဖို့တော့တရားတရားရှိနေပေါ့။ ကြက်သွန်ချဉ် ပူစိနာထဲ ရှမ်းငရုတ်သာ ထည့်လိုက်လို့ကတော့၊ ဘယ်လိုများ ငုံ့ကာလွေး ကြလေမည်မသိ။ (သူတို့မှာက သားတွေ မြေးတွေနဲ့ Extended Family အဖြစ်နဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေလေ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလေတော့ ဘယ်လိုလုပ်သားပြေးတွေနဲ့ ဘယ်ညာထွေးကြရနိုင်မှာလဲလေ)။

နောက်တနေ့မှာ တော်တော်ရင်းနှီးသွားကြပြီဖြစ်လို့ စင်သီရာနဲ့ ထရီဇာ သမီးငယ်နှစ်ယောက်က ကိုပီကို ဆံပင်ညှပ်ပေးပါရစေဆိုပြီး တောင်းဆိုလာတယ်။ ကိုယ်ကလဲ ညှင်းသိုးသိုးဖြစ်နေပြီဖြစ်လို့ ညီမလေးတွေက အကိုကြီးကိုပြုရတာပဲဆိုပြီး လက်ခံလိုက်မိတယ်လေ။ စက်ကိရိယာတွေယူလာပြီး တစ်ခေါင်းလုံးကိုညှပ်ပါလေပြီ။ လျှပ်စစ်စက်ကပ်ကျေးကို ဦးခွံကနေ တစ်လက်မ ခွါချိန်ထားပြီး ညှပ်ချလိုက်တာ စင်သီ' ရာ နဲ့ ထရီ' ဇာ တို့ရဲ့ "ရာဇာ" ကေ လို့ ခေါ်မလားပဲ။ ဂျီပီခမျာ ဘုန်းကြီး လူထွက်လိုလို၊ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရလာတဲ့လူလိုလိုနဲ့ ကိုယ့်မွေးစားညီမများရဲ့ ကြည်စားတာကို ခံလိုက်ရရှာပါတယ်။ အဆောင်ပြန်မပို့ခင်နေ့မှာ မြန်မာတိုက်ပုံနဲ့ ခေါင်းပေါင်းကိုကြိုက်လှချည်ရဲ့ ဆိုလို့အမေကြီး Mr. Dirk Anderson ကို မနက်ကတည်းက ဝတ်ဆင်ပေးထားလိုက်ရတာ။ အဆောင်ရောက်တော့မှပဲ မနည်းရွတ်ယူထားလိုက်ရပေတော့တယ်။ ဒါတောင်အင်တင်တင်လုပ်နေသေးလို့ ရွှေတိဂုံဘုရားက ဝယ်လာတဲ့ အိုးစည်လေးနဲ့ ချွင်ချွင် လင်းကွင်းလေးကို လက်ဆောင်ပေးပြီးရွေးသိတ်လိုက်ရပါသေးတယ်။ (အော် မြန်မာမှုကိုမြတ်နိုးရှာတဲ့ ဒတ်အင်ဒါဆင်ရယ်)

ကန်ဆီလင်းပတ်ဘာလစ်ဟောက်စ် စားသောက်ဆိုင်ကြီး

ကျောင်းအားရက်တစ်ရက်မှာ သင်တန်းကဆရာတစ်ယောက်နဲ့သိက္ခာမဲ့တဲ့ မြန်မာမိသားစုတစ်စု အိမ်ကိုရောက်ရှိသွားပါတယ်။ သူတို့က ယူဂိုးနီမှာ ဂျပန်အစာ ဆူရိုး ဆိုင် ၃ ဆိုင်ဖွင့်ထားပါတယ်။ ဆူရိုး ဆိုတာက ထမင်းကို ဗနီဂါအချဉ်ရည်နဲ့နယ်ပြီး ကြိတ်ထားတဲ့ပင်လယ်ရေမှော် ခြောက်ပြားနဲ့လိပ်၊ အထဲမှာ ဌာပနာအဖြစ် ထောပတ်သီး၊ သခွားသီး၊ ကျူနာငါ၊ ဆာလမွန်ငါ၊ ငါးရှဉ့်၊ ကဏန်း၊ ပုစွန်၊ မုံလာဥနီ၊ သခွားသီး စတာလေးတွေ တစ်မျိုးမျိုးထည့်ပြီး ကောက်ညှင်းခြေထောက် အပိုင်းလေးတွေလို အလိပ်ကလေးတွေဖြစ်အောင်လုပ်ထားတဲ့ အစာဖြစ်ပါတယ်။ အပေရိကားမှာ မြန်မာလူမျိုးတော်တော်များများရဲ့ အလုပ်ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဝါဆိုလပြည့်ဖြစ်နေလို့ သူတို့က ယူဂိုးနီမြို့နဲ့ မိုင် ၁၀၀လောက်ဝေး တဲ့ ပေါ့လန်မြို့က သီရိမင်္ဂလာ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကိုကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ ကနေဒါနိုင်ငံနဲ့နီးနေလို့ ဗန်ကူးဝါးမြို့က မြန်မာတွေလည်း ဝါဆိုသံဃန်းလာကပ်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ အပြန်မှာ ဆေးလမ်းမြို့ကိုဖြတ်ရမှာမို့၊ ရန်ကုန် အပေရိကန်စာကြည့်တိုက်က မေရီ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အယ်လင်ကန်ထရိုမင်းရဲ့ ညီမ ဆူဇန်ကန်ထရိုမင်း ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကို ဝင်ကြည့်ဖို့ စိစဉ်ကြပါတယ်။ ဆိုင်ကဝင်းသေးသေးမှာဖွင့်ထားပေမယ့် ငါးမွေးကန်လေးတွေ၊ ကျောက်ဆောင်လေးတွေနဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလှ ပါတယ်။ ဆိုင်ထဲရောက်တော့ ဆူဇန်တို့လင်မယားက ခရီးဦးကြိုပြုပြီး ပြင်ပလေသာစားသောက်စားပွဲမှာ နေရာချထားပေးပါတယ်။ စားပွဲမှာ ဂျီပီနဲ့အတူ ဧည့်သည်အဖြစ်၊ လိုက်ပို့ပေးတဲ့ မြန်မာလင်မယားရယ်၊ သူတို့သား ၁၁ နှစ်အရွယ်ရယ်၊ ဆူဇန်တို့လင်မယားရယ် အားလုံးခြောက်ယောက် ထိုင်ကြပါတယ်။ စားပွဲထိုးက သောက်ရေလာချပေးပြီး ဆူဇန်က စားချင်ရာမှာစားဖို့ မင်းနူး စာရင်းချပေးပြီးဧည့်ခံပါတယ်။ ကိုယ်က ဧည့်သည်ဆိုတော့ မြန်မာပီပီ ကိုယ်တိုင်မှာ ရမှာကို အားနာနေတာနဲ့ ဘာမှမမှာ ဖြစ်ပါဘူး။ ဆူဇန်ကတော့မှာပြီး ကိုယ့်ရှေ့မှာ အားရပါးရ အားမနာ တမ်းဝါးမျိုနေပါပြီ။ ဆူဇန်ယောက်ျားက ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းဆိုပြနေပြန်သေးတယ်။ မြန်မာလင်မယားက “ဆရာ၊ မှာတော့လေ” ဆိုပြီး နောက်နေပြန်ပါသေးတယ်။ ပြန်ကာနီးမှာ ရန်ကုန်က ယူလာတဲ့ ကျောက်စိပန်းချီကား ၂ ချပ်ကို စားသောက်ဆိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားဖို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တော့ သူတို့စားသောက်ဆိုင်ရဲ့ တီရှပ်တစ်ထည်စီကို လက်ဆောင်ပြန်ပေးကြပါတယ်။ အမေရိကန်ယဉ်ကျေးမှုအရ ဘာစားမလဲဆိုတာ နှစ်ခါပြန်မေးရိုးထုံးစံမရှိလေတော့ စားသောက်ဆိုင်ကြီးထဲမှာ ဆိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်ကဧည့်ခံနေပေမယ့်လည်း ကိုရွှေဂျီပီခမျာ ရေသောက်ပြီးပြန်ခဲ့ရရှာပါသတဲ့လေ။ (ကဲ ကိုယ်ရွှေမြန်မာတို့ရဲ့ အမေရိကားများရောက်ခဲ့လိုရှိရင်၊ သူများကဧည့်ခံလိုက်တာကို သိပ်လက်နှေးနေလို့မရဘူးဆိုတာတွေ့ခဲ့ရပြီနော်- ကိုယ့်များ ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုး ကြုံကြိုက်လာခဲ့လို့ကတော့ အားမနာတမ်း မှာသာမှာဖြစ်လိုက်ကြသိလား)။

အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ ..

ပုံပြောရတာ လေသိပ်ရှည်သွားပြီဖြစ်လို့ နောက်လကျမှပဲ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတို့ နယူးရောက်တို့ အကြောင်းဆက်တော့မယ်။ ရှေ့လကျမှ ဆက်နားထောင်ပေတော့။ အခုတော့ ကိုင်းပုံပြင်လေးကို ခဏ နားကြဦးစို့ရဲ့။ ။

www.burmeseclassic.com

အပေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီ

အပေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၃

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရုဏမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ-၁။ အမှတ်-၁၀။ မေလ-၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီး)။

၃။ ဆန်ဖရန်စစ္စမြို့မှမြန်မာဆရာဝန်များ။ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်မိတ်ဆက်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

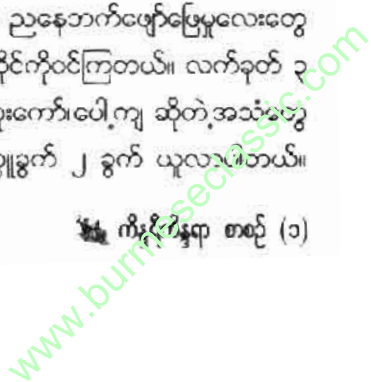
ဒီလတော့ အမေရိကားရောက် ဂျီပီပုံပြင်ကို ဆန်ဖရန်စစ္စကို ခရီးစဉ်နဲ့ ဆက်လိုက်ကြရအောင်။ အဲသလို နဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတံတားများ

သူ့ခမျာ ကံကောင်းနေပြန်တော့ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ကိုနှစ်ကျော့ပြန်တောင်ရောက်သွားခဲ့ရပါသတဲ့။ ပထမအကြိမ်က အကြောင်းကိုအရင်ပြောပြမယ်။ အော်ရီဂွန်တက္ကသိုလ်မှာရှိနေတဲ့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုနားက ပလယ်စီတန်မြို့မှာ ဆေးခန်းဖွင့်တဲ့ ဆေး (၁) ရ၉ ၃ ၁၅.၇ သူငယ်ချင်း ဒေါက်တာ ဒေးဗစ်ဇော်လင်းက ဂျီပီကို စားရိတ်ခံဘိတ်ကြားလာတယ်လေ။ ကျောင်းအားရက်မှာ သွားလာည်ရတာပေါ့။ အီးမေးလ်ကနေ လေယာဉ်လက်မှတ်ကိုတွဲပြီးပို့ပေးလိုက်တာ။ လေဆိပ်မှာ ကိုယ့်ပတ်စပို့ပြပြီး အီးတစ်ကက်နဲ့လေယာဉ်တက်စီးရုံပဲ။ SF Bay Area လို့ခေါ်တဲ့ နေရာတွေကို အလည်ပို့ပေးရှာတယ်။ ကမ္ဘာကျော် ဂိုးလ်ဒင်ဂိတ်တံတားကြီးနဲ့ ဘေးဘာရစ်ဂျီလို့ခေါ်တဲ့ နှစ်ထပ်တံတားကြီးကိုလည်း ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရတယ်။ ဂိုးလ်ဒင်ဂိတ်တံတားက Suspension ကြီးတံတားအမျိုးအစားဖြစ်ပြီး ပေပေါင်း ၈၉၈၁ ပေ ရှည်ပါတယ်။ တံတားပေါ်မှာ ၆ လမ်းသွား ကားလမ်းမကြီးက ပြူးနေလို့ ကားတွေက ဥဒဟိုပါပဲ။ တံတားဖြတ်ခကား တစ်စီးကို အသွား ၅ ဒေါ်လာပေးရတယ်။ အပြန်ကျပေးစရာမလိုဘူး။ ဘေးဘာရစ်ဂျီကြီးကတော့ ၄.၃၅ မိုင်ရှည်လျားပြီး ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကိုအရှေ့နဲ့ အနောက်၊ ယားဘားဗျူးနားကျွန်း၊ အုတ်ကလန်ကျွန်းတို့နဲ့ ဆက်သွယ်ပေးထားပါတယ်။ တံတားနှစ်ထပ်ပေါ်မှာ တစ်နေ့ကို မော်တော်ယာဉ်အစီးပေါင်း ၂သိန်း ၈ သောင်းကျော်ဖြတ်နေပါသတဲ့။ ၁၉၈၉ မုနစ်က လိုမာပရိတာ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်ဆီးခဲ့ရတဲ့ တံတားဖြစ်ပါတယ်။ (ဂျီပီပုံပြင်-၁ တံတားပြောပြသွားတဲ့ မလော်ရီဒါယူနီဗာဆယ် စတူဒီယိုထဲမှာ ငလျင်အတုပြုလုပ်ပြပြီး တံတားနှစ်ထပ်ကို ချိုးပြတာလေ။ မီးရထားတွဲကြီးပေါ်မှာလေ၊ မှတ်မိပြီလား။ အဲဒီတံတား၊ အဲဒီတံတား။) အခုတော့ ငလျင်ဒဏ်ခံနိုင်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီးသွားပါပြီ။

တံငါဆိပ်ကမ်းနဲ့ တေားဘတ်ကော်ဖီ

Fisherman Wharf လို့ခေါ်တဲ့ တံငါဆိပ်ကမ်း ရပ်ကွက်က ညနေဘက်ဖျော်ဖြေမှုလေးတွေက စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလှပါတယ်။ အရင်ဆုံး Star Buck ကော်ဖီဆိုင်ကိုဝင်ကြတယ်။ လက်ခုတ် ၃ ချက်တီးပြီး ဆူပါမှာသလိုမှာပေးမယ်စားပွဲတိုးတွေမရှိဘူး။ ဝမ်းတီး၊ တူးကော်၊ ပေါ့ကျ ဆိုတဲ့ အသံတွေ ဝေလာဝေး။ ဒေးဗစ်က ကောင်တာမှာတန်းစီ ငွေရှင်းပြီးတော့ စက္ကူမွက် ၂ ခွက် ယူလာပါတယ်။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ကိုယ်ခွက်ကိုကိုယ်ကိုင်ပြီး ကော်ဖီဘုံဘိုင်ကနေ ကိုယ်လိုသလောက်ဖွင့်ထဲရတာ။ နို့ကျ တော၊ နို့မှုန့်အထုပ်ကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နို့စိမ်းကရားက ဖြစ်ဖြစ်ကိုယ်ကြိုက်တာထဲလိုရတယ်။ သကြား ထုပ်ကလေးတွေကို ကော်ဖီဘုံဘိုင်ဘေးမှာချပေးထားတယ်။ နှစ်ထုပ် ဖောက်ထည့်ပြီး မြည်းကြည့်တော့၊ အမလေး။ ခါးတူးနေတာပဲ။ ဒါနဲ့ နောက်နှစ်ထုပ်ထပ်ဖောက်ထည့်လိုက်တယ်။ နောက်က တန်းစီနေတဲ့လူက နည်းနည်းစူးစမ်းကြည့်၊ ကြည့်လာပြီ။ ကော်ဖီက ခါးနေသေးတာပဲ။ နောက်ထပ် သုံးထုပ် ထပ်ဖောက်ထည့်ပြီး မွှေနေလေတော့ တဆိုင်လုံးကပြူးပြီးဝိုင်းကြည့်ကုန်ပြီ။ ဒေးဗစ်လည်း ရှက်တယ်ထင်ပါရဲ့။ ခပ်လှမ်းလှမ်းကိုခွာသွားပြီ။ ဒါနဲ့ ကိုယ်ရှိန်သပ်ပြီး ဖောက်ပြီးသား သကြားထုပ် စက္ကူတွေကို အမှိုက်ပုံးထဲကိုထည့်၊ ကော်ဖီခွက်ကိုင်ပြီး စတိုင်နဲ့မလိုင်နဲ့ ဆိုင်ပြင်ထွက်မယ် အလုပ်မှာ၊ ဝန်ထမ်းက အဝကနေ တားပါလေပြီ။ ဒုက္ခပဲ။ သကြားထုပ်ဖိုးတွေများ ထပ်ပေးရဦးမလားမသိပါဘူး။ အရည်ပါတဲ့ ပူးတွေခွက်တွေကို အဖုံးမပါဘဲ အပြင်ကို မသယ်ရဘူးလို့ပြောတာပါ။ ဒါ သူတို့ဆီက စည်းကမ်းပဲ။ ခုန နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ကော်ဖီခွက်ကို အဖုံးပြန်စွပ်ခိုင်းနေပါတယ်။ အပြင်မှာကိုင်ရင်း လှုပ်ရင်၊ဖိတ်ပြီး ဟိုစင်ဒီစင်မဖြစ်အောင်လိုပါတဲ့။ အော် စည်းကမ်း စည်းကမ်း။ ဒါနဲ့ပြန်ပြန်၊ အဖုံးပြန်စွပ်ပြီး၊ စုပ်ပိုက်တပ်ခဲ့ရတယ်။ အပြင်ရောက်တော့ ဒေးဗစ်က၊ ဒီကလူတွေက စတားဘတ်ကော်ဖီကို သကြားမပါပဲ ဒီတိုင်းသောက်ကြတာကွ၊ မင်း သောက်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ထားတဲ့။ အော်၊ သိပါပြီ တော်ပါပြီ၊ နိုင်ငံကျော် ဆခါးဘတ်၊ အဲ စတားဘတ်ရယ်။ ။

(စည်းကမ်းဆိုလို့ အမေရိကားမှာ မော်တော်ကားစီးရင် ဒရိုင်ဘာရယ်၊ ရှေ့ခန်းထိုင်တဲ့ သူရယ်၊ ထိုင်ခုံခါးပတ် Seat Belt ကြိုးကို ပုခုံးပေါ်ကနေကျော်ယူပြီး၊ တစ်ဖက်ခါးမှာ၊ ကလစ် (Click) ခနဲမြည်အောင်တပ်ပြီးမှစီးခွင့် ရှိတယ်။ ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးတွေမှာ Click it or Ticket ! ဆိုတဲ့ သတိပေးဆိုင်းဘုတ်တွေရေးထားတယ်။ ခါးပတ်တပ်မစီးရင် ဒဏ်ကြေးလက်မှတ် (Ticket) အဖြတ်ခံရမယ်လို့ သတိပေးရေးထားတာပါ။)

ကမ်းနားစပ်တလျှောက်၊ လမ်းဘေးဝဲယာမှာ ဈေးတန်းရှည်ကြီးနဲ့၊ တီးဝိုင်းငယ်များနဲ့၊ သီဆိုညော်ခံမှုမျိုးစုံပါဘဲ။ ရန်ကုန်တန်ဆောင်တိုင်ပွဲကျနေတာပဲ။လမ်းဘေးမှာ စက်ရုပ်ဂြိုဟ်သား နဲ့ တွဲပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ဖြစ်လိုက်သေးတယ်။ လူကဂြိုဟ်သားဝတ်စုံဝတ်ပြီး စက်ရုပ်လိုလှုပ်ရှားပြတာပါ။ တံ တားအမှတ် ၃၉ ကနေ သဲသောင်ကမ်းစပ်ကိုဆင်းပြီး လူတွေနဲ့ယဉ်ပါးနေတဲ့ ပင်လယ်ဖျံ Sea Lions တွေနဲ့တွဲပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကြသူတွေလည်းတပုံကြီးပါပဲ။ ညပိုင်းကျတော့ တလမ်းလုံး ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားနေပါပြီ။ စားသောက်ဆိုင်တွေရဲ့ အပြင်အဆင်တွေကိုကြည့်ပါဦး။ ငလျင်လှုပ်လို့ပြုကျ ပျက်ဆီးနေတဲ့ ကယီးကယိုင် အဆောက်အဦပုံစံ အဝဖော်ထားတဲ့အဝင်ဝကနေ၊ အထဲမှာ ယိုင်လဲနေတဲ့ တိုင်လုံးကြီးတွေကြားမှာ စားသောက်စားပွဲတွေချ။ ပြီးတော့ အရောင်းပစ္စည်း အခင်းအကျင်းတွေ ဆင်ယင်။ နောက်တစ်ဆိုင်ကျပြန်တော့၊ ကျေးငှက်သာရကာတွေ ရှိတဲ့ မြိုင်သာယာလေးထဲကို ဖြတ်ဝင်သွားပြီး အထဲက သစ်တောအုပ်ကြီးထဲမှာ၊ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဆင်တွေ၊ မျောက်တွေကြားက၊ မီးမှိန်မှိန်စားသောက်စားပွဲတွေမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးစားရတာ။ စားသောက်နေတုန်း စားပွဲနားကိုဆင်လိပ်ပြာ ကြီးတွေကဖြတ်ပျံသွားလိုက်သေးတယ်။ တောမြိုင်ကြီးရဲ့ အသံပလံတွေကိုလည်း ခံစားခိုင်းထားတယ်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကြံကြံဖန်ဖန်ကို ဆိုင်တွေကိုခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားလိုက်ကြတာလေ။

အမေရိကားရဲ့ အကောက်အကွေ့ဆုံးလမ်း

ကယ်လီဖိုးနီးယား၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရဲ့ နောက်ထပ်စိတ်ဝင်စားစရာတစ်နေရာကတော့ Lombard Street လို့ခေါ်တဲ့ အမေရိကားမှာ အကောက်အကွေ့ဆုံးလမ်းမကြီး Crookedest Street ပါပဲ။ ဗစ်တိုးရီးယန်းရပ်ကွက်က တောင်ကုန်းပေါ် အိမ်တွေကြားထဲကနေ လမ်းစောက်စောက်တွေအတိုင်း မြွေလိမ်မြွေကောက်၊ အတိမ်းအစောင်း၊ အကွေ့အကောက်တွေနဲ့ အောက်ရောက်အောင် ကားမောင်းဆင်းရတာ အသဲတဖိုဖို ရင်တလျှပ်လျှပ်ပါပဲ။ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေနဲ့ စည်ကားတဲ့ နေရာတစ်ခုလဲပေါ့။

မိသားစုဆရာဝန် ပေါင်းစုဆေးခန်း (Group Family Practice)

တစ်ခါသုံး စက္ကူအင်္ကျီဝတ်၍ အစမ်းသပ်ခံနေသော အမျိုးသမီးလူနာ

သူငယ်ချင်း ၆ ယောက်ပေါင်းပြီး ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်ထားကြတယ်တဲ့။ ရန်ကုန်မှာတုံးကသူ့ နံမယ်ကဒေါက်တာ ဇော်လင်း။ အခုတော့ ဒေါက်တာဒေးဗစ်ချီး David Chee, MD ဖြစ်နေပြီ။ အမေရိကားရောက်နေတာ ၁၀ နှစ်ကျော်ပြီ။ အမေရိကန်ဆေးကုလိုစင်စာမေးပွဲ USMLE: United States Medical Licensure Examination ဖြေဆိုအောင်မြင်ပြီး၊ မိသားစုဆေးပညာ အလုပ်သင် Residency ၃ နှစ်ဆင်းခဲ့ရသေးတယ်။ အမေရိကားမှာ ကိုယ်ပိုင်ဆရာဝန်ဆိုတော့ လူချမ်းသာ

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပီ

စာရင်းဝင်ပြီပေါ့။ သူတို့ဆိုမှာ တစ်ယောက်ထဲထိုင်တဲ့ Solo Practice ဆေးခန်းကရှားသွားပြီ။ ဆေးခန်းဖွင့်ဖို့က စည်းကမ်းချက်တွေကများလှတယ်။ နေရာထိုင်ခင်းကအစ၊ လူနာမှတ်တမ်း၊ ပစ္စည်းကိရိယာ၊ ကျွမ်းကျင်ဝန်ထမ်း၊ ကျန်းမာရေးအာမခံ၊ လူနာစစ်ဆေးမှု၊ ကုသမှု၊ ပညာပေးအစီအစဉ်၊ လူနာညွှန်ပို့မှု၊ အားလုံးကို သတ်မှတ်စည်းကမ်းနဲ့အညီ လုပ်ရတယ်။ တခုခု လစ်ဟင်းသွားလို့ကတော့ လူနာ သို့မဟုတ် ရှေ့နေတွေက တရားစွဲ (Sue) လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲလေ။ ဆရာဝန်ကဆေးယိုက်လို့ပါတဲ့ လူနာကကံမကောင်းရာလို့ပါလို့ဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်တတ်တဲ့လူက ဘယ်ရှိမှာတုံး။ လျော်ကြေးပေးလိုက်ရလို့ကတော့ တစ်သက်စာရှာထားတာလေးတွေ ပြောင်ဖို့သာပြင်ပေတော့။ ဆရာဝန်တွေပျောဆေးကုလိုင်စင်သက်တမ်းတိုးဖို့အတွက် စီအမ်အီးသင်တန်းတွေ လိုက်တက်နေရပြီး ရမှတ် ခရက်ဒစ်တွေကို စုရတယ်။ ခုနှစ်နှစ်တစ်ခါ စာမေးပွဲကြီးလည်း ပြန်ဖြေရသေးတယ်။ ပလက်စင်တန်မြို့က သူ့ဆေးခန်းရောက်တော့ ညနေ ၄နာရီ ထိုးတော့မယ်။ မြန်မာပြည်က ကိုပီ ပဂေးကြီးလာတယ်ဆိုတော့ ဝန်ထမ်းတွေက ထွက် ကြိုကြတယ်။ သူတို့ဆိုက ဆေးခန်းအများစု က မနက် ၈နာရီ က၊ နေ့လည် ၁၂နာရီနဲ့ ညနေ ၁ နာရီက ၅ နာရီ ဖွင့်ကြတာ။ ပြမယ်လူနာက ကြိုတင် စာရင်းပေးထားရပြီး ၁၀ မိနစ်လောက် စောလာရင်ရပြီ။ စောင့်စရာမလိုတော့ဘူး။ လူနာက စမ်းသပ်ခန်းထဲမှာ ကြိုတင်ရောက်နေရတယ်။ အမျိုးသမီးလူနာ စမ်းသပ်မယ်ဆိုရင် အဝတ်တွေ အကုန်ချွတ်ပြီး တစ်ခါသုံးစက္ကူအင်္ကျီကို ဝတ်ပြီးစောင့်နေရတယ်။ အကြောတက်လွန်းလို့ အကြောဆေးထိုးပေးပါဆိုတဲ့ လူနာမျိုးတွေ၊ ဆေးနာနာထိုးမှ ဆေးကောင်းတယ်လို့ဆိုတဲ့ လူနာတွေ၊ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ဆေးဖိုးဝါးခ

တစ်ခါသုံးစက္ကူ အစင်းခင်းထားသော လူနာစမ်းသပ်ရုံတင်

ဘယ်လိုပေးရသလဲ။ သိချင်ကြမှာပေါ့နော်။ လူနာစာရင်းသွင်းပြီးတာနဲ့ "သင်မှာ ငွေပေးချေရန် တာဝန်ရှိသည်" လို့ နံရံမှာ စာကပ်ထားတယ်။ ဆေးဖိုးကို ဆရာဝန်ညွှန်ကြားတဲ့ ဆေးချိန်အတိုင်း Pharmacy မှာဆေးသွားယူပြီးရင် အဲဒီမှာ တခါထဲငွေပေးချေရတယ်။ ဝါးခကတော့ လူနာအိတ်ကပ်ထဲက တချို့ပေးရပြီး ကျန်ခပ်များများကို Medicare တို့၊ Medicaid တို့လို့ခေါ်တဲ့ ကျန်းမာရေးအာမခံစနစ်တွေဆီကို ဆရာဝန်တွေက Bill တင်ပြီးတောင်းရတယ်။ လူနာက ငွေသိပ်မိုက်ထုပ်စရာတော့ မလိုတော့ဘူးပေါ့။ အကြွေးက အာမခံကုမ္ပဏီတွေဆီကို ရောက်သွားတယ်လေ။ တော်တော်တော့ရှုပ်တာပဲ။ ဆရာဝန်က လူနာတစ်ယောက်ကို ၁၅ မိနစ် ကနေ၊ ၁နာရီလောက်အထိ အချိန်ပေးဆွေးနွေး

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဆေးခန်းနှင့် ဆေးရုံသုံး အရေးပေါ် Advance Life Support လူနာတင်ယာဉ်

တယ်။ တနေကြည့်မယ်၊ လူနာကို သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်တယ်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ တနေကုန်မှ လူနာ ၃၀-၃၅၊ ဒါအလွန်ဆုံးပဲ။ ဂျီပီတို့နိုင်ငံက ညည်နက်သန်းကောင်အထိ တနေ့ကိုလူနာ ၂၀၀ လောက်ကြည့်ပြီး၊ လူနာတစ်ယောက်ကို နှစ်မိနစ် နှုန်းလောက် ကြည့်နေတယ်။ အထူးကုဆရာကြီးတွေကို သူတို့က သိပ်ဝေဖန်တာပဲ။ ဒေးဗစ်က ဆေးခန်းထဲကိုလိုက်ပြပါတယ်။ ဆေးခန်းဆိုပေမယ်၊ ဆေးရုံတစ်ရုံလား အောက်မေ့ရတယ်။ ကျယ်လွန်းလို့။ လူနာစမ်းသပ်ခန်းချည်းပဲ ၉ ခန်း ရှိတယ်။ စောင်ဆိုင်ခန်းက ၂ ခန်း၊ ပညာပေးခန်း ၁ ခန်း၊ အိမ်စီဂျီ ခန်း ၂ ခန်း၊ ဓာတ်ခွဲခန်း ၂ ခန်း၊ အသေးစားခွဲစိတ်ခန်း ၂ ခန်း၊ လူနာမှတ်တမ်းသိမ်းဆည်းခန်း၊ ဆေးဝါးသိုလှောင်ခန်း၊ ဝန်ဆောင်ခန်းပဲ။ ဆေးရုံတင်ရမယ်၊ လူနာတွေကို မလှမ်းမကမ်းက ပုဂ္ဂလိကဆေးရုံနဲ့ ချိတ်ထားပြီး ညွှန်းပို့ရတယ်။ သူ့လူနာကို အဲဒီဆေးရုံမှာ လိုက်ကြည့်ရင်၊ ပိုက်ဆံက ရလိုက်သေးတယ်။ ဆေးရုံဖက်ကိုလိုက်ပြတော့ ဆေးခန်းတစ်ခုက အရေးပေါ်ပို့လာတဲ့ လူနာတစ်ယောက်ကို ဟယ်လီကော်ပတာနဲ့ သယ်သွားတာ တွေ လိုက်ရပါတယ်။ သူတို့ဆေးခန်းကိုကြည့်ပြီး ရန်ကုန်က ဂျီပီ ဆေးခန်းနဲ့ယှဉ်ပြီတော့ နံနံတော့ အားငယ်စိတ် ဝင်လာမိသလားပဲ။ အို ဒါပေမယ် ကိုဂျီပီရဲ့ တာဝန်က ဘဝတူ မြန်မာဂျီပီတွေကို မြှင့်တင်ဖို့မဟုတ်ပါလား။ အမေရိကားမှာ ရသလောက် လေ့လာသွားပြီး ဟို ပြန်ရောက်တော့ အတွေ့အကြုံတွေ ရှင်းပြ ဝေငှရမှာပေါ့။ ဂျီပီတို့တတွေ ကြိုးစားကြရဦးမယ်လေ။

အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဆေးမကုသော မြန်မာဆရာဝန်များ

ဒေးဗစ်တို့လို ဆေးမကုတဲ့ မြန်မာဆရာဝန်တွေအများကြီးရှိသလို အခြေနေအရပ်ရပ်ကြောင့် တခြား အလုပ်အကိုင်ကိုလုပ်နေရတဲ့ အမေရိကားရောက်မြန်မာ ဆရာဝန်တွေလည်းတပုံကြီးပဲ။ ရေ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ကြည့်ရာမြက်နုရာ ထွက်လာကြပေမယ့် အဆင်ပြေသလိုစခန်းသွားကြရတယ် မဟုတ်ပါလား။ ကိုယ် နိုင်ငံတွင်းမှာတောင့်ဆေးမကုကြဘဲ၊ ကန်ထရိုက်လုပ်တဲ့ ဆရာဝန်တွေ၊ ပုံနှိပ်တိုက်ဖွင့်သူ၊ ရွှေဆိုင်ဖွင့်၊ ကားဝယ်ရောင်း၊ ကုမ္ပဏီထောင်၊ သင်္ဘောထောင်၊ ဆန်စက်တည်။ ရှိသေးတာပဲလေ။ ပြီးတော့ သူတို့ဝင်ငွေတွေက ဆရာဝန်တွေထက်တောင်စားသားကြသေးတယ်မဟုတ်လား။ ဒီလိုပဲ အမေရိကားမှာ လည်း မုန့်တိုက်ဖွင့်တဲ့ ဆရာဝန်၊ ကားဝယ်ရှော့ထောင်၊ ဆူရှီးဆိုင်ဖွင့်၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်၊ ကုမ္ပဏီမှာလုပ်၊ ရေဒီယိုစတေရှင်မှာလုပ်၊ အိမ်ရောင်းအိမ်ဝယ်၊ မြေရောင်း မြေဝယ်လုပ်တဲ့ဆရာဝန် စုံလို့ပါပဲ။ သူတို့ထဲမှာလဲ ဆရာဝန်ထက်ချမ်းသာတဲ့ လူတွေရှိပါတယ်။ သူ့နိုင်ငံနဲ့ သူ့ဝင်ငွေပေါ့နော်။

၇၉ ဆေး(၁) သူငယ်ချင်းတစ်စုတွေနဲ့ပွဲ

မနက်ဖြန်အော်သီရိန်ကိုပြန်ရတော့မယ်ဆိုတော့၊ ညဖက် ဒေးဗစ်အိမ်မှာ ဆေး(၁) ၇၉ ခုဘွဲ့ရ ဆန် ဖရန်ရောက် သူငယ်ချင်းတစ်စုတွေဆုံကြပါတယ်။ ပါတီအသေးစားလေးဆိုတော့ အမေရိကန် ထုံးစံအတိုင်း ဧည့်သည်တွေက ကိုယ်အိမ်က စားစရာတွေ၊ ယမကာတွေ ပျိုးစုံအောင်ယူဆောင်လာကြရ တယ်။ အားလုံး ၁၀ ယောက် တက်ရောက်လာတယ်။ ဂျီပီကိုလည်းလက်ဆောင်တွေ ပေးပေါ့။ ဂျီပီကိုဝိုင်းမေးကြတယ်။ နင်က မြန်မာပြည်မှာကျောင်းပြီးကတည်းက ဂျီပီပဲထိုင်ပြီး ဂျီပီဘဝနဲ့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံများ အမေရိကားကို ရောက်လာရတာလဲတဲ့လေ။ ဂျီပီရဲ့တဲ့ ပညာသင်ဆုရဲ့ထူခြားပုံကို ပြောဆိုရှင်းပြပေးရတယ်။ ကာရာအိုကေတွေဆိုပြီးကြတော့၊ ဒေးဗစ်အိမ်က စောင်းကောက်ကြီးကို ဂျီပီကကြီးညှိပါလေပြီ။ မြန်မာပြည်အလွမ်းပြေ၊ နှင်းပျောက်တဲ့မွှေး ဆိုတီးလေးကို ဝိုင်းပြီးဩဘာပေး လိုက်ကြတာ။ ဒါတင်ဘယ်ကဦးမလဲ။ ဂျီပီကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူလာတဲ့ ဝါးပုလွေလေးနဲ့၊ တောမြိုင်ခြေလမ်း သီချင်းလေးကို ကြူပြလိုက်တာ။ ဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာတွေနဲ့ ဝိုင်းရိုက်ကြပြီး။ “အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီတစ်ယောက် ပုလွေမှုတ်နေပုံ” ဆိုပြီး ၇၉ ဆေး(၁) ဝက်ဘ်ဆိုက်မှာတင်ပြီး ကြော်ငြာ ကြတယ်လေ။ ကိုဂျီပီ ပုလွေမှုတ်တာ လူတကာသိကုန်ပါပြီ။ (စောင်းတီးတာတော့၊ မကြော်ငြာကြဘူး။ ဟင်း။) ။

အမေရိကန်ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအသင်းကြီး

(American Public Health Association-APHA) ညီလာခံ

၁၃၁ကြိမ်မြောက် အမေရိကန်ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအသင်းကြီးရဲ့ နှစ်ပါတ်လည်ညီလာခံကို ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ရဲ့ မော်စကိုးနီ စင်တာမှာ နိုဝင်ဘာလလယ်မှာကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကိုဂျီပီ ဟာ နောက်တစ်ကျော့ပြန် ဆန်ဖရန်ကို ဒုတိယအကြိမ်ရောက်ခဲ့ပြန်တယ်။ ဒီတခါ စားရိတ် အတွက် သူ့အစီအစဉ်က ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ ထုတ်ပေးတယ်လေ။ ဒီငွေတွေကို သူ့စွမ်းရည်ဖြင့် တင်ရေးစီမံချက်မှာ သုံးရမှာပါ။ မကုန်ရင် ပြန်အမ်းရမှာမို့(ကုန်ရင်ထပ်တောင်းလို့ရတယ်)ဆန်ဖရန်ကို နောက်တစ်ကျော့ ထွက်ခဲ့ပြန်ပါပြီ။ အရင်တခါရောက်တဲ့က စိတ်ကြိုက်နေရာလေးဖြစ်တဲ့ တံငါတံတားရပ်ကွက်က Radisson ဟိုတယ်မှာတည်းခိုကြတယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အိမ်နဲ့နိုင်ငံက ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာန

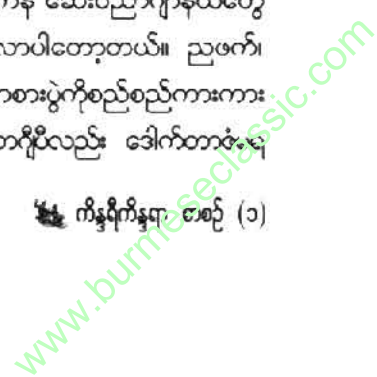
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ညွှန်ချုပ်ကြီးရယ်၊ ဥရုဂွေးနိုင်ငံက ဆေးရုံအုပ်ကြီးရယ် ဂျီပီနဲ့အတူ ပါလာကြတယ်။ ဂျီပီက အရင် ရောက်ဖူးပြီးပြီဆိုတော့ ဆရာကြီးဖြစ်နေပြီလေ။ ကေဘယ်ကားစီးနည်းတွေ၊ လိုင်းကားစီးနည်းတွေ၊ BART (Bay Area Rapid Transit) ရထားစီးနည်းတွေ ဂျီပီကသင်ပေးနေရပါပြီ။ (မှတ်သား လောက်အောင် စတားဘတ်ကော်ဖီ သောက်ခိုင်းလိုက်ရဦးမယ်။) ညီလာခံကို ကမ္ဘာအနှံ့အပြားက ကိုယ်စားလှယ် တစ်သောင်းကျော်တက် ရောက်ကြပါတယ်။ ဖလော်ရီဒါမှာ ဂျီပီတက်ရောက်ခဲ့တဲ့ ဝမ်ကာညီလာခံလို့ပဲ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပါတယ်။ ဒါကြောင့် သိပ်လေကြောမရှည်တော့ပါဘူးနော်။ ကွာခြားချက်ကတော့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး Public Health နဲ့ ပိုမိုပါတ်သက်တယ်လို့ပဲ မှတ်ထား လိုက်ကြပါတော့။

**အမေရိကန်ရောက်မြန်မာဆရာဝန်များအသင်း
(Myanmar Medical Association-North America)**

အဲ့ ဒါတော့နဲ့နဲ့လေရှည်ရလိမ့်မယ်။

ဘီအမ်အေ-အင်န်အေလို့ခေါ်တဲ့ အမေရိကားရောက်မြန်မာဆရာဝန်များစုပြီးဖွဲ့ထားတဲ့ အသင်းမှာ အသင်းဝင် ၅၀၀ ကျော်ရှိပါတယ်။ တခြားကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် မြန်မာဆရာဝန် အသင်း ဆိုတာရှိသေးပေမယ့် ဘီအမ်အေ-အင်န်အေက ဂျီပီ သိသလောက်အကြီးဆုံးလို့ ပဲယူဆရပါ တယ်။ ကနေဒါနိုင်ငံက မြန်မာဆရာဝန်တွေလည်း အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်ကြပါတယ်။ တစ်နှစ်တခါ ညီလာခံ ကျင်းပရာမှာ ၂၀၀၃ ဩဂုတ်လမှာ ၁၃ ကြိမ်မြောက်ညီလာခံကို နယူးရောက်မြို့ ဟောလ် တန် တိုင်းမ်စကွဲ ဟိုတယ်ကြီးမှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာသန်းဝင်းက ဂျီပီကို စားရိတ်ခံပြီး ဖိတ်ကြားလာလို့ အော်ရီဂွန်ကနေ သူ့ရဲ့ ပင်မတာက္ကသိုလ် ယူအင်န်စီကိုအသွားမှာ နယူးရောက်ကို ရောက်ခဲ့ရပါလေပြီ။ ဆရာသန်းဝင်းက လေဆိပ်မှာလာကြိုပြီး လမ်းမှာ ကုလသမဂ္ဂ အဆောက်အဦတို့၊ ဝေါလ်စထရီ Wall Street လမ်းမကြီးတို့၊ Broad Way လမ်းမကြီးတို့၊ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရတဲ့ ဝေါလ်ထရီစင်တာနေရာ Ground Zero တို့ကို လှည့်ပတ်ပြသပါတယ်။ ညနေဖက်မှာ Statin Island စတာတင်ကျွန်းကိုလိုက်ပို့ရင်း အမေရိကားရဲ့ လွတ်လပ်မှုပြယုဂ် Statue of Liberty လစ်ဘာတီရုပ်တုကြီးကိုတွေ့ခဲ့ရပါလေပြီ။ ပြီးမှ ညီလာခံကျင်းပမယ့် တိုင်းမ်စကွဲ ကိုလာကြတယ်။ နောက်တနေ့စာတမ်းဖတ်ပွဲမှာ မြန်မာဂျီပီတွေရဲ့ ကြိုးပမ်းမှုတွေကိုတင်ပြပေးဖို့ တောင်းဆိုလာတဲ့အတွက် အော်ရီဂွန်တာက္ကသိုလ်တုံးက ပြင်ဆင်လာတဲ့ The Role of GPs in Primary Health Care စာတမ်းကို ဂျီပီလှုပ်ရှားမှုဓာတ်ပုံများ၊ Video Script များနဲ့ ဝေဝေဆာဆာ တင်သွင်းလိုက်ပါတယ်။ မြန်မာဂျီပီတွေရဲ့ အခြေအနေမှန်ကို သိရှိသွားကြလို့ သူတို့အဖွဲ့က မြန်မာဂျီပီ တွေကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာညီလာခံတွေ တက်ရောက်နိုင်ရေးနဲ့ အမေရိကန် ဆေးပညာကျနယ်တွေ ပေးပို့နိုင်ရေးအတွက်အကူအညီတွေပေးဖို့ကမ်းလှမ်းဆွေးနွေးမှု စတင်လာပါတော့တယ်။ ညဖက်၊ ဂျင်ပေါင်းစားရိပ်မြို့မှာ မြန်မာ ဆရာဝန် ၅၀၀ ကျော်တက်ရောက်တဲ့ ညစာစားပွဲကိုစည်စည်ကားကား ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ ဝါသနာက မနေနိုင်လေတော့ ဇာတ်လိုက်ကြီး ဒေါက်တာဂျီပီလည်း ဒေါက်တာဖဲရ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျိပ်

ရဲ့တီး ပိုင်းနဲ့တွဲဖက်ပြီး အပျိုကြီးမမ သီချင်းကို ကိုယ်ကလေးလှုပ်ကာ၊ ခါးကလေးရမ်းကာ သီဆိုလေပြီပေါ့။ ဆရာဝန်မမ အပျိုကြီးများရဲ့ ဒေါ်လာဆုချီးမြှင့် တစ်ခုနက်အားပေးမှုကိုရရှိသွားပြန်ပါလေပြီ။ နောက်ထပ်တစ်ပုဒ်ဆိုပါဦးလို့ ဆိုလာပြန်လေတော့၊ အင်း ၊ ဘာများဆိုရပါ့မလေလဲ။ အရင်ရန်ကုန်တုံးက အိပ်ချ်အိုင်ဗွီ ဝပ်ရှော့တစ်ခုမှာသီဆိုခဲ့ဘူးတဲ့၊ အဆိုတော် ဆုံသင်းပါရဲ့ ရဲ့ ဒန်ဒီးဒီးဟားဒီး၊ ဒန်ဒီးဒီးဟားဒီးဟေး အလိုက်၊ ကိုယ်တိုင်စာသားဖျက်ပြီး သီကုံးထားတဲ့ “ကွန်ဒွန်သုံးမှ ဖြစ်မယ်ကွယ်” ဆိုတဲ့ သီချင်းကို ဆရာဝန်ပရိသတ်ကြီးရှေ့မှာ ဆိုချပြလိုက်ပါတော့တယ်။ ဒီ တစ်ခါမှာတော့ မမအပျိုကြီးများ ခေါင်းပုကုန်ကြလေပြီကော။ ကျိပ်ရဲ့သတင်းတွေကို သူတို့ဘီအမ်အေအင်န်အေရဲ့ နယူးစ်လက်တာမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြကြတယ်လေ။

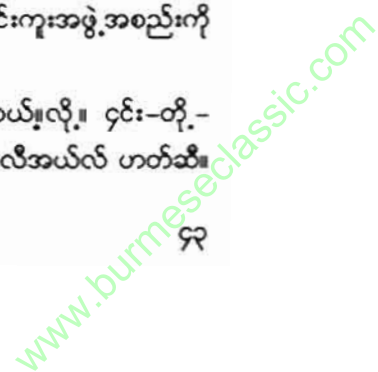
အဲ သလိုနဲ့ပဲ ဒေါက်တာကျိပ်ဟဲ့

မြောက်ကရိုလိုင်နားတက္ကသိုလ် ယူအင်န်စီ (University of North Carolina)

နယူးရောက်ညီလာခံပြီးတာနဲ့ မြောက်ကရိုလိုင်နားပြည်နယ်၊ ချပ်ပယ်ဟေးလ်မြို့ကို လေယာဉ်စီးပြန်တယ်။ တဖြည်းဖြည်း တက္ကသိုလ်လုပ်ရုဏ်းချည်းပဲပို့ တက္ကသိုလ်လာမြို့တော်လို့ပြောရင်ရတယ်။ ယူအင်န်စီလို့ခေါ်တဲ့ မြောက်ကရိုလိုင်နား တက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ၁၀ လကြာအောင် Post Grad သင်တန်းတွေတက်ရဦးမယ်လေ။ သြဂုတ်လကဒီဇင်ဘာအထိ Fall နဲ့ ဇန်နဝါရီကမေအထိ Spring ။ ဆယ်မယ်စတာ Semester ၂ခုမှာ စာသင်ရမှာ။ ကိုယ်လုပ်ငန်းနဲ့ကိုက်မယ်ထင်တဲ့၊ နိုင်ငံတကာ ကျန်းမာရေးစနစ်နှိုင်းယှဉ်ချက် (International Comparative Health System)၊ ကျန်းမာရေးမူဝါဒစစ်တမ်း (Health Policy Analysis)၊ ကပ်ရောဂါဗေဒ(Epidemiology)၊ ဆရာဝန်လုပ်ငန်းထိန်းကွပ်ခြင်း (Physicians Practice Management)၊ ကျန်းမာရေးစီမံခန့်ခွဲမှု

(Health Administration)၊ နှင့် ကျန်းမာရေးဘောဂဗေဒ (Health Economics)၊ တို့ကို ကိုယ် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ပြီး ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးသင်တန်းကျောင်းကြီး School of Public Health မှာ သင်ယူခဲ့ရပါတယ်။ ကျောင်းလခတွေကို ဟမ်းဖရေအေစီအစဉ်က သွင်းပေးပါတယ်။ လက်တော့ ကွန်ပြူတာဝယ်ဖို့ ဒေါ်လာ ၅၀၀၊ စာအုပ်ဖိုး ၇၅၀၊ နဲ့ လစဉ် အခန်းငှား၊ နေထိုင်စားသောက်ဖို့ ထောက်ပံ့ငွေ တွေကို Bank of America ဘဏ်မှာ Visa Card နဲ့ Checking Account ဖွင့်ပြီး သပ်သပ်သွင်းပေးထားပါသေးတယ်။ ငွေပေးချေရင် စက္ကူ ပိုက်ဆံတွေ ပေးစရာမလိုတော့ပဲ၊ ဗီစာကတ်ကလေးနဲ့ ပေးချေတတ်နေပြီလေ။ ဒီကျောင်းတော်ကြီးက အမေရိကားမှာ Johns Hopkins ပြီးရင် အဆင့် ဒုတိယ ချိတ်ထားပါတယ်။ တစ်ချိန်ထဲမှာ ဟမ်းဖရေအေစီအစဉ်ရဲ့ တစ်ပတ်တစ်ခါ ခေါင်းဆောင်မှု ဆွေးနွေးပွဲလေးတွေကိုလည်းတက်ရပြန်ပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်ရဲ့ အဓိကကျောရိုးဖြစ်တဲ့ Professional Development and Affiliation လို့ခေါ်တဲ့ ပညာရပ်ပေါင်းကူးအဖွဲ့အစည်းကို ကိုယ်ဖာသာကိုယ်ရှာရဦးမယ်လေ။

ယူအင်န်စီမှာ ဟမ်းဖရေမောင်ပေါက်ကျိုင်း ၁၀ ယောက်ရှိပါတယ်။ လို့။ ၎င်း-တို့-မှာလို့ အိုမန်နိုင်ငံက ကျန်းမာရေးဦးစီး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကြီး မစ္စတာအလီအယ်လ် ဟတ်ဆီ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကျော်ဒန်နိုင်ငံက စာရင်းကိုင်ရုံး အမှုဆောင်အရာရှိချုပ် မစ္စ ရွတ်ဗျူထရိုစ်။ ဥက္ကဋ္ဌေး ကဆေးရုံအုပ်ကြီး မစ္စ ဒယ်နီရဲလာ။ ပါလက်စတိုင်းက ကျေရူဆလင်ရေပေးဝေရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး မစ္စတာ ဖါးရာဂျီ။ ပါကစ္စတန် လူသားအရင်းမြစ် ဒုတိယဝန်ကြီး မစ္စတာ နာစိယာ။ အာမေရိန်းယားနိုင်ငံ ယူရေးရှား မေါင်ဒေးရှင်း အစီအစဉ်ရဲ့ ညှိနှိုင်းရေးမှူး မစ္စတာ ဗါ့စ်ကန်။ မက္ကစီကိုနိုင်ငံ ဗဟိုဆက်သွယ်ရေးရုံး အကြံပေးအရာရှိ မစ္စအင်ဒရီယားနား။ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ အလုပ်သမား ဝန်ကြီးဌာန သတင်းထုတ်ပြန်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး မစ္စဆွန်ဂီပါတ်။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံက ထုတ်ကုန် မြှင့်တင်ရေး ဥပဒေအရာရှိချုပ် မစ္စချန်ဒြာနီ နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက ကိုယ်တော်ချောလေး ဒေါက်တာ ကို-ဂျီ-ပီ။ (တို့ - ဖြစ်-ပါ-တယ် လို့)။ ။ ကဲ့ အဲ_သလို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တော့ ကိုရွှေဂျီပီ ကို အထင်ကြီးမသွားကြပေဘူးလား။ ဆရာဝန်ဆိုလို့ ဂျီပီ တစ်ယောက်ထဲ ပဲပါတာနော့။

အဲ_သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ _

ရှေ့လကျရင် ဟမ်းဖရေး မောင်ပေါက်ကျိုင်းတို့ဘယ်လို စခန်းသွားကြတယ်ဆိုတာတွေ၊ ဘယ်လိုစကားတွေ မေးပါများလို့ ဘယ်ပုံစကားတွေရကုန်ကြသလဲဆိုတာတွေ။ ဘယ်တွေကို သွားပါ များလို့ ဘယ်တွေကိုများ ခရီးပေါက်ခဲကြသလဲဆိုတာတွေ။ ဂျီပီတစ်ယောက် ဘယ်လိုမအိပ်မနေ (အသက်ရှည်အောင်) ကြိုးစားခဲ့ရသလဲဆိုတာတွေကို ဆက်လက်ဆက်လက် ရွှီး အဲ ပြောပြဦး မယ်နော်။ စောင့်ပြီးတော့သာ နားထောင်ကြပေတော့။

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၄

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရထမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ-၁။ အမှတ်-၁၁။ ဇွန်လ-၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီး)။

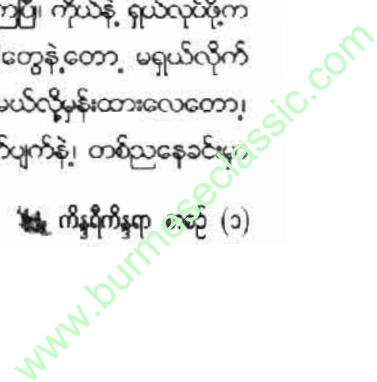
၄။ ယူအန်စီတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ။ ဝါရှင်တန်မိတ်ဆက်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒေါက်တာဂျီပီဟာ ပါတ်ဝန်းကျင်အသစ်၊ နိုင်ငံသစ်မှာ ကြည့်နူးပီတိ အဆန်းအသစ်တွေနဲ့ ချည်း ကြဲတွေ့နေရတာ ၂၀တောင်ကျော်လာပြီဆိုတော့ သူ့မိခင်မြေကို လွမ်းစပြုပါလေပြီ။
အဲ - သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

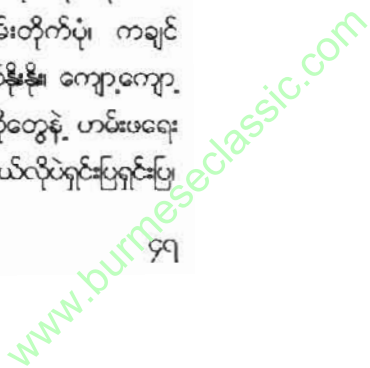
ရမ်းတိုက်ပုံနဲ့ တချင်းလုံ့လည်

ယူအင်နီစီ တက္ကသိုလ်ကြီးရောက်စမှာ ဂရင်းဗွီးတာဝါ (Granvilles Tower) လို့ခေါ်တဲ့ တက္ကသိုလ် ဧည့်ရိပ်သာမှာ ယာယီစတည်းချရတယ်။ ဧည့်ရိပ်သာဆိုပေမယ့် တနေ့နေခါ ၄၅ ဒေါ်လာ ပေးရတယ်။ ကိုယ်မိသားစုက ဝယ်ခြမ်းစားသောက်ရပါသေးတယ်။ (အကြိုတက္ကသိုလ် အော်ရီဂွန်တုံး ကနဲ့ကွာပါ)။ တစ်ဖက်အဆောင် အောက်ထပ်မှာဖွင့်ထားတဲ့ တရုတ်စားသောက်ဆိုင်က ဟင်း ချိုးစုံ (ဘူဖေးကိုဆိုင်မှာအဝစားရင် ၉၅ ဒေါ်လာပေးရမှာမို့) တပေါင်ကို ၃၅ ဒေါ်လာပေးပြီး ကိုယ့် အခန်းထဲကိုပါဆယ်သယ်ယူစားသောက်ရရှာပါတယ်။ ကျောင်းမှာ ကွန်ပျူတာသုံးတာ သိပ်မကျွမ်းကျင် သေးလေတော့၊ ဂျီပီအတွက် ကွန်ပျူတာဆရာမကို သီးသန့်ငှားထားပေးပါတယ်။ နာမည်က မစ္စ မော်နီကာတဲ့။ အရပ်က ၅ ပေ ၁၀ လက်မ။ အသက်က ၂၅ နှစ်။ နှုတ်ခမ်းက ထော်ထော်။ အမေရိကန်နီးဂရိုးမ။ (အမေရိကားဆိုပြီး ဘိုအဖြူတွေကြီးမအောက်မေ့လိုက်ပါနဲ့အုံး။ နိုင်ငံလူဦးရေ ၂၈၁ သန်းမှာ ဟစ်စပန်းနစ်၊ လက်တီနို၊ နီးဂရိုးအမည်းတွေက ၃၅ သန်းလောက်ရှိပါတယ်။ အများစုက ဂျီပီရောက်နေတဲ့တောင်ပိုင်းမှာနေကြတယ်။) မော်နီကာကသူမရဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းမှာ ငွေရောင် ကွင်းလေးကို စတိုင်အဖြစ် ဖြေကြီးတပ် (ပန်)ထားတယ်။ ဂျင်းဘောင်းဘီကို ခါးပေါ်အောင်ဝတ်ထားတော့ ခါးမည်းမည်းမှာ လိပ်ပြာပုံဆေးမင်ကြောင်ရုပ်က အထင်းသားပေါ်နေတော့တာပေါ့။ သူ့ခမျာ ဂျီပီကို ကူညီချင်ရှာလွန်းလို့ ဂျီပီသွားလေရာ အပေါ်လိုက်ပေးတတ်တယ်။ ယူအင်နီမှာ ဟမ်းဖရေးသင်တန်း သားတွေပုံပြဖြစ်လို့၊ (ကျောင်း ဆောင်တွေမှာကလည်း နေရာလပ်မရှိတော့ပြီဖြစ်လို့) ကိုယ်မိသားစုက လပေးအခန်းငှားနေ ကြဖို့၊ အပါတ်မင် အရှာထွက်ကြရပြီလေ။ ကျောင်းအရှိန်နဲ့မို့ ကျောင်းနားနီးလေ၊ အခန်းခက ဈေးကြီးလေပါပဲ။ ၄ ရက်လောက်ရှာပြီးပေမယ့် ဈေးသက်သာတဲ့ အခန်းကမရသေးဘူး။ ရှာလို့ တွေ့သမျှက တစ်ထောင် ဝန်းကျင်တွေချည်းဖြစ်နေတယ်။ ပါလက်စတိုင်းသားနဲ့ အာမေးနီးယမ်း တို့ကတော့ နှစ်ယောက်ခန်းကို ရှယ်ယာ လုပ်နေလိုက်ကြလို့၊ အဆင်ပြေသွားကြပြီ။ ကိုယ်နဲ့ ရှယ်လုပ်ဖို့က သိရိလက်က ကုလားမ။ ပြီးတော့ တောင်ကိုရီးယားမ။ ဒါပဲကျန်တယ်။ (ဒါတွေနဲ့တော့ မရှယ်လိုက် ပါရစေနဲ့ဗျာ)။ အို မဖြစ်သေးပါဘူး။ ဂျီပီကိုယ်တိုင်ကလဲ သူ့ဇနီးကို ခေါ်ယူဦးမယ်လို့မှန်းထားလေတော့၊ သီးသန့်အခန်းရမှ ဖြစ်မှာပါလေ။ အခန်းတွေလျှောက်ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ တစ်ညနေခင်းမှာ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ကျောင်းရှေ့လူစည်ကားတဲ့ ဖရန်ကလင်လမ်းမကြီးထောင့်က အုတ်ခုံမှာ ဖော်နီကာနဲ့အတူ ထွက်ထိုင်နေလိုက်ကြတယ်။ “ဟေး၊ ခင်ဗျား မြန်မာပြည်ကလာတဲ့သူလား” တဲ့။ ထားဝယ်သံဝဲဝဲနဲ့။ ချပ်ပယ်ဟေးမှာ ပထမဦးဆုံး ရွှေမြန်မာကိုတွေ့ရပါလေပြီ။ သူ့ရဲ့ ကယ်မရိကားကိုလမ်းဘေးထိုးရပ်လိုက်ပြီး မေးလာပါတယ်။ ဂျီပီကိုလဲကြည့်ပါဦး။ ဝတ်စားထားတာက ရှမ်းတိုက်ပုံနဲ့။ ကချင်လုံချည်နဲ့။ နံဘေးမှာ ကမ္ဘောဇလွယ်အိပ်ကို လွယ်ထားလိုက်သေးတယ် ဆိုတော့။ ဒီဂိုက်ကိုကြည့်ပြီး မြန်မာဆိုတာ တန်းသိတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ သူကမိတ်ဆက်လာပြီး နဘေးက ကပ္ပလီမကိုလည်းစူးစိုက်ကြည့်တယ်။ မိတ်ဆက်လာသူ (ထားဝယ်သား)ကို အခန်းဝိုင်းရှာပေးဖို့ အကူအညီတောင်းကြည့်ရပါတော့တယ်။ သူက ဒီအမည်းမပါ ပါလာမှာလားတဲ့။ ဟာ၊ နီးနီး။ မဟုတ်ရပါဘူး။ မဟုတ်ဘူး။ အကြောင်းစုံကိုရှင်းပြရတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ သူကလည်းတကိုယ်တည်းသမား။ ဒါနဲ့ ကိုရွှေထားဝယ်သားက သူနဲ့ပေါင်းနေဖို့ဖိတ်ခေါ်ပါလေတော့တယ်။ ဒီလူငယ်က စားသောက်ဆိုင်မှာ စားဖို့ပူး Chief Cook လုပ်ပြီး တစ်ပတ် ၄ ရက် ကွန်ပျူတာကျောင်းကို ပြေးတက်လိုက်သေးတယ်ဆိုပဲ။ အတူနေဖို့နဲ့ စားစရိတ်ကို တစ်ဝက်စီစိုက်ကြ ဖို့ ကမ်းလှမ်းလာလေတော့ ဂျီပီခမျာ ဘယ်မှာ ဣန္ဒြေဆယ်နိုင်တော့မှာလဲ။ နောက်တစ်နေ့က စပြီး ပြောင်းရွှေ့လိုက်ပါသွားပါလေတော့သတဲ့ကွယ်။ (ချပ်ပယ်ဟေးမြို့မှာ မြန်မာလူမျိုး ၅၀ လောက်နေ ထိုင်ကြပြီး အများစုက ပညာအရည်အချင်းအားနည်းရှာကြပါတယ်။ သူတို့က ယူအင်စီမှာ House Keeping (သန့်ရှင်းရေး) အလုပ်လုပ်ကြတာ နာယကောင်းရနေကြပြီ။ တချို့ကျတော့ ဆူနီးလိပ်ကြ တယ်။ အမေရိကန်လက်တီနီတွေနဲ့ မက်စီကန်အမည်းတချို့ဆိုရင် အလုပ်တောင်မလုပ်ကြပဲ ဟုန်းမလက်စ် Homeless ဆိုတဲ့စာတန်း ကလေးချိတ်လို၊ လမ်းဆုံမှာတောင်း စားနေကြတာတပုံကြီးပါပဲ။ (အဲသလို အိုးအိမ်မဲ့တွေ၊ အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဥရ သန်း လောက်နဲ့၊ ကျန်းမာရေး အာမခံငွေမသွင်းနိုင်ရှာတဲ့သူတွေက ၄၃ သန်းကျော်ရှိပါတယ်တဲ့)။ တို့ မြန်မာတွေကသူတို့တွေလို ဟုတ်ပူ။ တွေ့လား။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုအားကိုးတတ်ကြတယ်။ ဘယ်တော့မှလက်ဖြန့်မတောင်းဘူး။ ဂျီပီသကောင်သားကတော့ ပညာသင်ဆုနဲ့လာပြီး၊ ဆရာဝန်လည်း ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့၊ မြန်မာလူငယ်တွေ က ဆရာတင်ကြတော့တာပေါ့လေ။ တကယ်ကိုဆရာကြီးပါပဲ။ သူတို့ရဲ့ကျန်းမာရေးကိစ္စတွေ အကြံပေးရတာနဲ့။ သူတို့အတွက် ရုံးကိစ္စတချို့တလေမှာ၊ လူမှုဆက်သွယ်ရေးစကားပြန်လုပ်ပေးရတာနဲ့၊ အပွိုင့်မင်းကို လက်ကိုမလည်ရအောင်ပါပဲလေ။) ဂျီပီ နေရမယ် Ridgewood Apartment ဆိုတာက ဂျီပီတက်နေတဲ့ကျောင်းနဲ့ဆိုရင်၊ လမ်းလျှောက်သွားရင် မိနစ်လေးဆယ်လောက်လျှောက်ရတယ်။ ဘတ်စကားက ချပ်ပယ်ဟေး တစ်မြို့လုံးအခမဲ့စီးစနစ်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှာ ဘတ်စကားမပြေးဘူး။ ကိစ္စမရှိ။ ထားဝယ်သားမှာကားရှိ နေတာပဲ။ သူ့ကားက တစ်လကိုဒေါ်လာ ၅၀၀ ပေးနဲ့ လပေး အကြွေးဝယ်ထားတာတဲ့။ မြန်မာတွေအားလုံး ကိုယ်ပိုင်ကား (တချို့က အကြွေးကား) တစ်စီးစီတော့ အနည်းဆုံးပိုင်ကြတာချည်းပါပဲ။ ရှမ်းတိုက်ပုံ၊ ကချင်လုံချည်တန်ဖိုးနဲ့ အခန်းရှာလို့ရသွားပြီဆိုတော့၊ နောက်တစ်နေ့ ဒါလေးကိုပဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကျော့ကျော့ ကလေးဝတ်သွားပြီး ဟမ်းဖရေး ဆယ်မယ် နာတာကိဖို့ရောက်ရှိလာခဲ့ရပါတယ်။ ဘိုတွေနဲ့ ဟမ်းဖရေး အပေါင်းက ရှမ်းအင်္ကျီကို တော်တော် သဘောကျကြပါတယ်။ လုံချည်ကျတော့ ဘယ်လိုပဲရှင်းပြရှင်းပြ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

Sarong ပါလို့ပြောပြော၊ Tie around ပါလို့ ဆိုပြီး ရှေ့မှာ ချည်ပြု၊ စီးပြလည်း နားမကဝင်။ အားလုံးကဝိုင်းပြီး Skirt စတင်လို့ပါပဲလို့ သမုတ်နေကြလေတော့ ကိုဂျီပီခမျာ၊ နောက်နေ့ကစပြီး ဘိုလိုပဲဝတ်၍ ကျောင်းတက်ရပါလေတော့ သတဲကွယ်။ (နေပေစေဦး၊ ဒင်းတို့ကို အခွင့်သာမှ နောက်တစ်ခါပုဆိုးထပ်ဝတ်ပြုပြီး ရှင်းပြလိုက်ဦး မယ် . . . တဲ။)

Daily Tar Heel သတင်းစာထဲက ဂျီပီ

အဲသလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ . . .

ယူအင်စီကျောင်းသားသမဂ္ဂရဲ့ SEAIA လို့ခေါ်တဲ့ South East Asia Interest Association အဖွဲ့က မြန်မာပြည်က ကျောင်းသားတစ်ယောက် ရောက်ရှိနေတဲ့ သတင်းရရှိသွားပါလေရော။ ဒါနဲ့ ဂျီပီကို သူတို့အသင်းမှာ ဟောပြောဖို့ဖိတ်ပါလေပြီ။ (An Exotic Land: Myanmar) သာစွဋ္ဌာနီ၊ မြန်မာပြည်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောပြောဖို့သဘောတူလိုက်ပါတယ်။ ဟောပြောပွဲနေ့။ အားပါးပါး။ အားရစရာကြီး။ ပရိသတ်က Murphy's Hall ခန်းမကြီးကိုလှုံ့ပြီး အပြင်ဘက်ကိုတောင် ရောက်နေ ကြပါပြီကော။ လူ ၇၀၀ ကျော်ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒီအခွင့်အရေးကို ဘယ်လက်လွှတ်ခံလိုဖြစ်မတုံ။ ဂျီပီထုံးစံအတိုင်း (Once upon a time) ဟိုးရှေးရှေးတုံးက လို့အစချီပြီး မြန်မာပြည် ပုံပြင်ကိုစ လိုက်ပါတယ်။ (တော်တော်ကိုပုံပြောချင်ရှာတယ်)။ “မြန်” ဆိုတာ Quick ကွ။ “မာ” ဆိုတာ Strong ကွ ဆိုပြီး လက်သီးလက်မောင်းတွေတန်းပြနေပြန်ပြီ။ ဒီတစ်ခါ၊ သူတို့သိတဲ့ စကပ်ဆိုတာ ဂျီပီတို့ဝတ်တဲ့ ပုဆိုးနဲ့တခြားစီပဲဆိုတာ၊ ပုဆိုးချည်နည်းတွေ ခါးတောင်းကျိုက်နည်းတွေ ကုန်စင်အောင် စိတ်မကြေ ပွဲသရုပ်ပြလို့နေပြန်ပါပြီ။ (မနိုင်တော့ဘူး)။ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကို အနီးကပ်ပုံနဲ့ပြတော့၊ ကိုယ်တော် ချောတို့ဆီက အမေးစင်း၊ အမေးစင်း ဆိုတဲ့ အသံတွေထွက်လာတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဆိုပြီး ဓာတ်ပုံတွေထိုးပြတော့ သူတို့အကုန်သိကြသားပဲ။ ဒါနဲ့ ဒါ နောက်ထပ်ထင်ရှား လာမယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပြီး ဂျီပီပုံကိုထိုးပြတော့၊ ဝိုင်းရယ်ပြီးဩဘာပေးကြပါတယ်။ (လက်ခုတ်သံများ)။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဆွဲယူသွားလိုက်တာ ဂျီပီတွေရဲ့ဘဝကို မွန်းပါလေပြီ။ မြန်မာဂျီပီဆိုတာ၊ မာဆယ်ကြွက်သား မရှိပါပဲ၊ မာရသွန်ပြေး နေရရှာတာ (အရိုးပဒေသာပြေးနေတဲ့ ကာတွန်းရုပ်ကိုပြတယ်)။ အင်အားမရှိပေ မယ်၊ ကြယ်ငါးပွင့်အဆင်မှီ ဖိုက်စတားဒေါက်တာတွေဖြစ်ကြပါတယ် ဘာညာကွဲကွဲပေါ့။ စပါယ်ရှယ် လစ်မ ဟုတ်ပေမယ်၊ (ကိုးဆယ်ခြောက်ပါး)လူနာတွေကို ရှိတဲ့ဆေးဝါးနဲ့ကုသပေးနေရတာတွေ၊ (ဆေး ခန်းလာတဲ့လူနာပုံတွေကိုပြတယ်)၊ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့လူနာတွေကို မေတ္တာနဲ့၊ စေတနာနဲ့ အိပ်ကစိုက် ထုတ်ပြီး ကုသပေးနေကြတာတွေ၊ (ဆေးခန်းနာမယ်တွေကအစ၊ မြင့်မေတ္တာတို့၊ ခိုင်စေတနာတို့ စတဲ့နာမယ်တွေပေးထားကြတာ မဟုတ်ပါလား)၊ အမျိုးသားကာကွယ်ဆေးတိုက်နေတို့၊ လူထု ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုတို့စတာတွေမှာ တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လှုပ်ရှားကြတာတွေ၊ ဂျီပီ လှုပ်ရှားမှုသက်သေသာ က ဓာတ်ပုံဖွဲ့ဖို့အဖို့တွေနဲ့ ချယ်သပြနေပြန်ပါပြီ။ ဟုတ်တယ်လေ။ သူတို့တစ်တွေ က ထိုင်းတို့၊ ကမ္ဘောဒီးယားတို့လောက်ကိုမှ အရှေ့အာရှထင်နေကြတာကလား။ အခုတော့ သိကြ ပြီမဟုတ်လား၊ မြန်မာဆိုတာ။ ပြီးတော့ မြန်မာဂျီပီ ဆိုတာ။ ဟောပြောပွဲပြီးတော့ သတင်းထောက်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

တွေကပိုင်းပြီး ဗျူးကြတော့တာပေါ့။ နောက်တစ်နေ့ ဗြိတိသျှနယ်ထုတ် Daily Tar Heel သတင်းစာမှာ Myanmar GP talks on health issue ဆိုပြီးပါလာလေတော့ တစ်မြို့လုံးကျော်လို့သွားပြီပေါ့။(ဒါတောင်သူက ခါးတောင်းမြှောင်အောင်ကျိုက်ပြတာကျတော့ ပါမလာဘူးလို့ဆိုနေလိုက်ပါသေးရဲ့။)

ခွေးကြီးနဲ့ခွေးစားမိသားစု

အော်ရီဂွန်တုံးကလိုပဲ။ မွေးစားမိသားစုထားပေးပါတယ်။ အသက် ၇၀ ကျော် ဆရာဝန်ကြီး Joanna Daldoff and Fred Daldoff တို့လင်မယား နဲ့ အမွေးပွဲ Reemie Daldoff လို့ခေါ်တဲ့ ခွေးကြီး တစ်ကောင်မိသားစု ။ သူတို့သားသမီးအရင်းတွေက တစ်မြို့တစ်ရွာမှာ နေကြပြီး သူတို့ (နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ကောင်)က ၁၀ကေကျော်ကျယ်တဲ့ ဒါးလ်ဒေါ့ဖ် ဝင်းခြံကြီးအကြီးကြီးထဲမှာ ငါးကန်ကြီးကြီး၊ ရေကူးကန်ကြီးကြီး၊ မြင်းစီးလေ့ကျင့်တဲ့ကွင်းနဲ့ ၂၀၀၄ ခုထုတ် Jaguar ကား ကြီး တစ်ယောက်တစ်စီးစီနဲ့။ ဂျီပီကိုတစ်နှစ်ပတ်လုံး ယာယီအမျိုးတော်စပ်ပေးကြပေဦးမယ်။ ခြံဝင်းတံခါးကို ကားပေါ်က ရီမုတ်ခလုတ်နဲ့ဖွင့်ပိတ်လုပ်လို့တယ်။ တံခါးစောင့်မထား၊ အိမ်ဖော်မထား။ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေကိုစက်နဲ့ဆေးတယ်။ သန့်ရှင်းရေးကို ဝန်ဆောင်ကုမ္ပဏီက လာလုပ်ပေးရတယ်။ ဝင်းခြံထဲကမြက်တွေကျတော့ မြက်ရိတ်စက်ကားကို ကိုယ်တိုင်ဟောင်းပြီး ရိတ်ကြရတယ်။ ဒါသူတို့ဆီက သူဌေးတွေထုံးစံပဲ။ ခွေးကြီးကသူတို့အပေါ် သစ္စာရှိလွန်းလို့၊ သူတို့သားသမီး အရင်းတွေထက် တောင်ပိုချစ်ရပါသတဲ့။ အပေါ်ထပ်ကသီးသန့်ခန်းမှာ ကုတင်နဲ့သိပ်ရတယ်။ ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုရင်၊ သူတို့လင်မယား အန်တာတိကတိုက် Antarctica ရေခဲပြင်ကို ဥပတ်ကြာ ခရီးထွက်တဲ့အချိန်မှာ ခွေးကြီးအတွက် ကစားဖော်ခွေးမကို နာရီနဲ့ငှား ပေးထားခဲ့ရတယ်။ ကျွေးမွေး၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးဖို့နဲ့ သခင်အလွမ်းပြေ ဝှိမီယိုတွေပြပေးဖို့ ခွေးစောင့်ရှောက်တဲ့ကုမ္ပဏီကိုအပ်ထားခဲ့တဲ့အတွက်၊ ဝန်ထမ်းတွေက သူ့အချိန်နဲ့သူလာပြီး လုပ်ပေးကြရတယ်။ ကျောင်းအားရက်တွေမှာ ဒါးလ်ဒေါ့ဖ်လင်မယားက ဂျီပီကို လာခေါ်ပြီး မြင်းစီးသင်ပေးလိုက်၊ မြူဖီယပ်တွေလိုက်ပို့လိုက်၊ ကျန်းမာရေးဌာနတွေလိုက်ပြ၊ စားသောက် ဆိုင်တွေမှာကျွေးလိုက်နဲ့။ Farmer Market လို့ခေါ်တဲ့ ခြံထွက်တွေရောင်းချတဲ့ အခွန်လွတ်ဈေးလိုနေရာတွေ၊ Flea Market လို့ခေါ်တဲ့သားငါးဈေးတွေ၊ Country Festival လို့ခေါ်တဲ့ ကျေးလက်ဈေးပွဲတော်တွေ အကုန်ရောက်ခဲ့တာပေါ့။ ဂျီပီကတော့ မြန်မာနိုင်ငံအကြောင်းတွေ ပြောပြရတယ်လေ။ နှင်းတွေကျတဲ့အခါမှာဝတ်ဖို့ အမွေးပွဲအင်္ကျီတွေ၊ လက်အိပ်တွေ၊ ခြံစောင်တွေ၊ လေမှုတ်မွှေယာတွေ (ဖနီးသယ်ရောက်လာခဲ့ရင် ဝတ်ဖို့အင်္ကျီတွေပါ) လာပေးထားပါလေရဲ့။ သူတို့မိတ်ဆွေတွေကို မိတ်ဆက်ပေးရင် ဂျီပီကို ဒါးလ်ဒေါ့ဖ် ဆိုတဲ့ မိသားစုနာမည်လေး နောက်ကထပ်ထည့်ပြီး အခုတော့ဂျီပီဒါးလ်ဒေါ့ဖ် ဖြစ်နေရပါပြီ။ ဂျီပီဒါးလ်ဒေါ့ဖ်ဟာ (အော်ရီဂွန်တုံးက ဆံပင်ညှပ်လွှတ်လိုက်တဲ့ မွေးစား ညီအမ စင်သီရာနဲ့ ထရီဇာ တို့ကိုယ်စား) ခွေးမ ကြီး ဇီးနီဒါးလ်ဒေါ့ဖ်ကို ညီမလေးအဖြစ် အမျိုးတော်ပေးရပါဦးမယ်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျိပီ)

ဝါရှင်တန်တွေ့ဆုံပွဲတက်ရောက်နေသော ဒေါက်တာကျိပီ

စာသင်ခန်းထဲမှာ ကျောင်းသားနဲ့ဆရာ

ယူအင်စီက စာသင်ခန်းတွေအားလုံးဟာ အသံလုံးတံခါးပိတ်တွေချည်းပဲ။ မြန်မာပြည်မှာ ဝိုက် ဘုတ်တွေသုံးနေကြပေမယ့်၊ သူတို့ကတော့ ဘလက်ဘုတ်တွေသုံးတုံးပါပဲ။ ဝိုက်ဘုတ်လိုချင်ရင် မျက်နှာကျက်ပေါ်ကနေ ဆွဲချရတယ် ။ မာတီမီဒီယာ ပိတ်ကားကိုလည်းဒီလိုပဲဆွဲချရတယ်။ မျက်နှာကျက်မှာ ပရိုဂျက်တာတွေတတ်ထားသေးတယ်။ တခန်းလုံးကိုမီးအရောင် ဖျိုးစုံဖန်တီးလို့ရ တယ်။ ဆရာက စာသင်ခန်းထဲကိုကြိုရောက်နေရတယ်။ သူသင်မယ်သင်ခန်းစာကို စာသင်ခန်း ကကွန်ပျူတာမှာ ကြိုပြီးပြင်ဆင်ရတယ်။ ကျောင်းသားတယောက်ဝင်လာတိုင်း ဆရာက How are you doing? ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ ကျိပီတို့ဆိုမှာလို ဆရာဝင်လာမှ မတ်ရပ်ထပြီးကြိုဆိုတာတို့၊ မင်္ဂလာပါဆရာမတို့ မရှိကြပါဘူး။ စာသင်ခန်းရင်းကနေ အပြင်ထွက်(ခွင့်ပန်စရာမလိုဘဲ အပေါ့အပါးသွား)တာကို ခွင့်ပြုထား တယ်။ ဆရာရှေ့ကဖြတ်တော့ ခေါင်းငုံ့တဲ့သူ၊ လက်နောက်ပစ်တဲ့သူဆိုလို့ ကျိပီတစ်ယောက်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှမရှိ။ ဘောင်းဘီတိုနဲ့စာသင်တဲ့ဆရာ၊ ပါမောက္ခကိုလဲတွေ့ရတတ်တယ်။ စားပွဲပေါ်စကပ်နဲ့ တက်ထိုင်ပြီးသင်တဲ့ ကထိကဆရာမလည်း ရှိတတ်တယ်။ ကော်ဖီကြိုက်တတ်တဲ့ လူမျိုးဆိုတော့၊ ကော်ဖီခွက်ကိုင်ပြီး စာသင်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ကျောင်းသားကလည်း စာသင်ရင်းစားချင်ရာစား၊ ဝါးချင် ရာဝါးနေတတ်တယ်။ သူတို့က စာသင်တယ်လို့မပြောဘူး။ ကျောင်းသားနဲ့ ဆွေးနွေးတယ်တဲ့။ အသိ ဖလှယ်တယ်တဲ့။ မေးမြန်းချင်တယ်။ ဝင်ပြောချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်လက်ဝါးကိုမြင် မြင် ထောင်ပြီး ဆရာမြင်အောင် အရင်ပြရတယ်။ ကျိပီကထပြီး ပရော်ဖက်ဆာကြီးခင်ဗျာဆို စလိုက်တာ အားလုံးက ထူးဆန်းနေတယ်။ သူတို့က ဟေး-မှိုက်ကယ်၊ ဟိုင်း-ဆူဖန် ဆိုပြီး ဆရာတွေကို နာမည်ခေါ် ဆွေးနွေး နေကြတာကလား။ ကျိပီမှာကသူတို့လို ဆရာ့ကိုနာမည် ဘယ်တပ်ခေါ်ဝံ့မှာတုံး။ ဆွေးနွေးမှုလုပ်ရင်း

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

ဆရာနဲ့တပည့်မ၊ ကုလားထိုင်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး ခြေထောက်ချင်း၊ တွန်းကန်၊ အားစမ်းကြတဲ့ မြင်ကွင်းကိုလည်းတွေ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။ ဆွေးနွေးမယ် သင်ခန်းစာအတွက် ကြိုတင်ဖတ်ရမှာတွေကို ကျောင်းသားတွေဆီကို အီးမေးနဲ့ကြိုပြီး အသိပေးထားကြတယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို အဖွဲ့လိုက်ဖြစ်စေ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ တစ်ပတ်အတွင်း ဆရာ့ဆီကို အီးမေးလ်ကနေ ပြန်ပို့ပေးရတယ်။ နောက်တစ်ပတ် သင်ခန်းစာအမှာ ရမှတ်တွေနဲ့ ရှင်းလင်းချက်တွေကို ဆရာက နေပြန်လုပ်ပေးလေ့ရှိတယ်။ အဲဒါ ကလာ့စ်ဝပ် Classwork ပဲ။ ဆရာ့ကို ဆန်းစစ်ဝေဖန်မှုတွေ လုပ်ရမယ့် စာရွက်ကလေးတွေကို သင်ခန်းစာပြီးရင် ကျောင်းသားကဖြည့်ပေးရပြီး ဘာသာရပ်ဌာနမှူးဆီပို့ပေးရတယ်။ တနေ့၊ ကလာ့စ်ဝပ် ပေးပို့ရာမှာ ဂျီပီက စာရဲ့အောက်ဆုံးမှာ မြန်မာပြည်က ထုံးစံအတိုင်း ရိုသေကျိုးနွံစွာဖြင့် Yours Obediently ဆိုပြီး တလေးတစားရေးပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ဆရာက ဂျီပီကိုခေါ်တွေ့ပါတော့တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ့အပြစ်ရှိ တဲ့လူ တစ်ယောက်လိုသဘောထားပြီး၊ ဆရာက ဂျီပီကိုတောင်းပန်နေတယ်။ နောက်ကိုဒီလိုဘယ်တော့မှ မရေးပါနဲ့တဲ့။ သူက ဘုရင်မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ သူ့ကိုလေးစားစရာမလိုဘူးတဲ့။ တန်းတူရည်တူသဘောထားပါတဲ့။ သူတို့ကသာ ကျောင်းသားတွေ ကိုလေးစားရပါတယ်သတဲ့လေ။ (တစ်မျိုးချည်းပဲနော်)။

ဝါရှင်တန် ဟမ်းဖရေ့ ပေါင်းစု

(ဝါရှင်တန်ကိုမသွားခင် ဇနီးသည်ခေါ်ယူရေးအတွက် ကျန်းမာရေးအာမခံငွေကိုဘဏ်မှာ အရင် သွင်းပေးခဲ့ရတယ်။ ၆ လစာငွေသွင်းပြီး ဗီဇာရရှိရေးနဲ့ စာရွက်စာတန်းတွေအရင်လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အောက်တိုဘာ ၁၉ ကနေ ၂၃ အထိ အမေရိကန် တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံမှာ ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ကမ္ဘာ

ဝါရှင်တန်မှ လင်ကျွန်းအမှတ်တရရုပ်ထု

အနံ့က ဟမ်းဖရေ့ပညာသင် ၁၃၅ ယောက်စလုံး ဝါရှင်တန်မှာ တွေ့ဆုံကြမယ်လေ။ ယူအင်စီက ၁၀ယောက်စုပြီး ဘဲလ်တီမော ဝါရှင်တန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်ကြီးကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ လေဆိပ်ကနေ တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံကို ပေါင်းစုဖွဲ့လုပ်မယ် ဝါရှင်တန်မြို့လယ်ခေါင်က Wyndom ဟိုတယ်ကို လာကြတယ်။ ဝါရှင်တန်ဆိုတာက မန္တလေးမြို့လိုပဲ လေးပြင်လေးရပ်ပိုင်းထားတဲ့ မြို့တော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အနောက် မြောက်ပြင်၊ အရှေ့ မြောက်ပြင်၊ အနောက်တောင်ပြင်နဲ့ အရှေ့တောင်ပြင် ဆိုပြီး ကပ်ပိတော်အဆောက် အဦကြီးကိုအလယ်မှာထားပြီး စနစ်တကျတည်ထောင်ထားတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ မြို့တော်ကြီးပါပဲ။ လမ်းတွေကလည်း အေးတီ၊ စီ၊ ဒီ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တွေ့ကနေ၊ ၁ လမ်း၊ ၂ လမ်းစသဖြင့်ပေါ့။ မန္တလေးမှာလို ဘယ်လမ်းနဲ့ဘယ်လမ်းကြားဆို ရှာရတာပိုလွယ်တယ်။ (ဝါရှင်တန်ပြီးအကြောင်း ပြောရင် ဒီမဂ္ဂဇင်း မှာနောက်တစ်လစာပါသွားဦးမှာမို့ ဒီလောက်နဲ့ပဲကျေနပ်ပေးပါနော်။ တော်ကြာ၊ တော်တော်လေ့ရှိသည်တဲ၊ ဂျီပီဆိုပြီး အယ်ဒီတာချုပ်ကြီးကစာပျက်နှာတွေ နုပျော့ နေမှာဆိုလို့ပါ။) နေ့လည်ပိုင်းမှာ အိမ်ဖြူတော် White House နဲ့ ကပ်ပီတော် Capitol Building အဆောက်အဦ ကြီးကိုလည်ပတ်ကြရတယ်။ ဟိုတယ်မှာ တစ်ခန်းကိုနှစ်ယောက်ဟည်း ကြံရမှာဆိုတော့၊ Cote d'Ivoire ကိုဒါပွဲ၊ (အိုင်ဇီကို့စ်)နိုင်ငံ က ရောင်ဝတ်ဆန် Yao Ngessan ဆိုတဲ့ မည်းမည်းထိပ်ပြောင်ပြောင်၊ ဥပဒေပညာရှင်ကြီးက ဂျီပီနဲ့ အတူတစ်ခန်းထဲ မခေါင်းနေရိုးအဆိုပျံ့လာပြန်ပါတယ်။ (ဂျီပီ ကအမည်းကြိုက်၊ အမည်းခိုက် ထင်ပါရဲ့)။ ဒုတိယနေ့မှာ လွတ်တော် အဆောက်အဦထဲက Ronald Reagan Building ခန်းမကြီးမှာ လက်ထောက်ပညာရေးဝန်ကြီးက ဥဥစာစားပွဲနှင့် ညှိနှိုင်းခဲ့ပါတယ်။ ပြန်မာနိုင်ငံက သံအမတ်ကြီးကိုယ်စား သိပ္ပံ ဦးရဲထွန်းပြတ် တက်ရောက်လာပြီး နှုတ်ဆက်အားပေးသွားပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ် နယ်ပယ်အလိုက်၊ ဌာနအသီးသီးကိုလေ့လာဖို့ကျတော့၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက် တဲ့သူတွေက အပေ့ကန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပွဲခြားရေးအဖွဲ့စီ U.S Agency for International Development (USAID) ကိုသွားရောက်ကြရပါတယ်။

ပတ်ဆရီ ခြေအောက်ရထား

ယူအင်စီအေအိုင်ဒီ ကိုသွားဖို့ ခြေအောက်ရထားစီးရမှာမို့လို့ ဟိုတယ်ကနေ၊ Foggy Bottom တူတာအထိ လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြတယ်။(ပေ ၂၃၀ ရှည်တဲ့ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်းရဲ့ အရှည်ဆုံး ရွေ့လျားစက်လှေခါးကြီးဟာ အဲဒီဝါရှင်တန် ခြေအောက်ရထားလှိုင်းက Wheaton Station ဆိုတဲ့ဘူ

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

တာမှာရှိတယ်လို့ဆိုပါတယ်။)။ ရထားလိုင်း ၅ လိုင်းကမနက် ၅နာရီခွဲကနေ ည ၁၂ နာရီထိ ပြေးဆွဲပေးနေတယ်။ ပထမဆုံး အနီရောင်လိုင်းကိုစီးပြီး Metro Center မက်ထရိုစင်တာ ဘူတာမှာ ဆင်း။ နောက်တစ်ရောင် လိမ္မော်ကိုပြောင်းစီးရတယ်။ ပြီးမှ ဒူးပွန်စက်ဝိုင်း Dupont Circle လို့ ခေါ်တဲ့ ဘူတာကနေ လမ်းလျှောက်ရပြန်တယ်။ ပြေးအောက်ထဲကိုအက်စကာဒလာတာနဲ့ဆင်းသွားပြီး အောက်ရောက်တော့ လမ်းညွှန်ပြောပြကြည့်။ ကျသင့်ငွေဘယ်လောက်လဲဆိုတာ နံရန်ကပ်ပိုစ တာမှာရှာ၊ ပြီးမှ လက်မှတ်ရောင်းစက်မှာ ငွေစက္ကူ ဒါမှမဟုတ် အကြွေတွေကိုထိုးထဲရင်၊ ရထား လက်မှတ်ထွက်လာလိမ့်မယ်။ ပြန်အမ်းတဲ့ငွေကို အောက်ကခွက်မှာနှိပ်ယူရတယ်။ မှားသွားရင် မှားသွားလို့ပါဆိုတဲ့အပေါက်ထဲကို လက်မှတ်ပြန်ထဲပြီးပြင်ယူလို့ရသေးတယ်။ ငွေလိုနေသေးရင် ဒီလက်မှတ်ကိုပဲ ငွေပြည့်စီးလို့ရ သေးတယ်။ တစ်နေ့စာ၊ တစ်ပတ်စာဝယ်ထားလို့ရတယ်။ ဒီရထားလက်မှတ်နဲ့ (လက်မှတ်ထဲမှာ ငွေလုံလောက်နေသေးရင်) သူ့သတ်မှတ်ချိန်အတွင်းမှာ ဘတ်စကားတက်စီးလို့ရသေးတယ်။ ရထားလက်မှတ်ကို လူဝင်ပေါက်က စက်ထဲသွင်းလိုက်ရင် အတားအဆီး ဆုံလည်ကပွင့်သွားပြီး အထဲကိုဝင်လို့ရပြီ။ ကျော်တက်ခဲသူ၊ ငုံ့ဝင်မယ်သူ မရှိပါဘူး။ ဒီလိုပဲ လိုရာခရီးရောက်လို့ ဘူတာက ထွက်တော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီလက်မှတ်ကိုအထွက်ပေါက်က စက်မှာပြန်ထဲ၊ ဆုံလည်အတားက ပွင့်လာ၊ အပြင်ထွက်တော့ပေါ့။ လက်မှတ်ထဲက ငွေက၊ ကုန်နေပြီဆိုရင် လက်မှတ်က ပြန်ထွက်လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ရထားကတွယ်စီးလို့လဲမရ၊ ခုန်ချလို့လဲမရ။ ဈေးသယ်တွေလည်း မဝင်ရ။ ရထားထွက်ပြီဆိုရင်တံခါးကအလိုအလျောက်ပိတ်သွားပြီ။ ဘူတာထဲမှာ ရှေ့ပင်းစင်တာတွေထားပေးထားပါတယ်။

အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

နောက်လမှာ ချီကာဂိုမြို့ရဲ့ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲနဲ့ အမေရိကန်ရဲ့ဆောင်းရာသီ စနိုးတွေ၊ ဆီးနှင်းတွေ ကြားထဲမှာ ကိုရွှေဂျီပီတစ်ယောက် ဘယ်လိုတွေကြုံခဲ့ရသလဲဆိုတာတွေ၊ အတ္တလန်တာမြို့ရောက် သွားတဲ့အတွေ့အကြုံတွေပါပေါင်းပြီး ဆက်လက်လေ့ကြောရှည်ပြုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလေ့ရှည်ရှည်ကိုပဲ နားထောင်ချင်ကြတယ်မဟုတ်လား။ (ရှူးတိုးတိုး။ ဟိုမှာဂျီပီပိန်းမရောက်လာပြီနော်။ ဒေါက်တာဂျီပီ မျက်စေ့တစ်ဘက်မှိတ်ပြနေတယ်။)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၅

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရုဏမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၁။ ဇူလိုင်လ - ၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိကြပါ။)

၅။ ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်း။ အမေရိကားရဲ့လမ်းမပေါ်မှာ။ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်။ ကားပါကင်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒေါက်တာဂျီပီ ပုံပြင်ပြောလာတာ အမှတ်စဉ် ၅ တောင်ရောက်လာပြီ။ ဒီလတော့ယူအင်စီ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီး ရုတ်တရက်ပိတ်လိုက်ရတဲ့သတင်းနဲ့စ လိုက်ကြရအောင်။

(အဲသလိုမျိုးရုတ်တရက်ကျောင်းပိတ်တာ ဂျီပီခမျာ ၃ ခါတောင် ကြုံခဲ့ရပါတယ်တဲ့)။

ဟာရီကိန်းအိစ်တယ် (Hurricane Isabel)

စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့မှာ မြောက်ကရိုလိုင်နားကို ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်းကြီးဖွေပါလေတော့ တယ်။ ၃ ရက်ကြိုပြီး တီဗီမှာ ကြေညာထားလို့အစားအစာတွေကြိုပယ်ကြ၊ ရေတွေသိုလှောင်ကြ လုပ်ကြရတယ်။ (အရင် ၂ နှစ်လောက်တုံးကမုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့်လျှပ်စစ်မီးတွေ ၃ ရက်လောက် ပျက်ခဲ့ဘူးတယ်လို့ပြောကြတာကိုး)။ ကုန်ပစ္စည်းတွေချေးတက်ကုန်တာတွေ မတွေ့ရပါဘူး။ ဆိုင်တွေကလည်းညည်နက်တဲ့အထိအချိန်ပိုရောင်းပေးကြတယ်။ တနေ့ ကုန်တိုစီကနေမုန်တိုင်းသတင်း ကို တောက်လျှောက်ပြသကြေညာပေးနေတယ်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေကနေ ကုန်းပိုင်းကိုစတင်ဝင်ရောက်လာ ပြီဆိုတဲ့သတင်းကိုဂျိုလ်တုခါတ်ပုံတွေ၊ လိုက်ရှိုးဗီဒီယိုပုံတွေနဲ့ကြည့်လို့ရနေရတယ်။ ဂျီပီတို့ အပါတ် မင်ရှေ့ကသစ်ပင်ကြီးကယိုင်လဲလို့သွားပါပြီ။ လေတွေကလည်းအရမ်းတိုက်လွန်းလို့ အခန်းဝတ်ခါး မကြီးကိုဖွင့်မကြည့်ခဲ့ဘူး။ တယ်လီဖုန်းတွေနဲ့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သတင်းမေးကြ၊ အားပေး ကြပဲလုပ်နေကြရတယ်။ နေ့လည် ၂ နာရီ ကစပြီး ကျောင်းတွေပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်တဲ့အကြောင်း တီဗီမှာ ကြေညာသလို၊ တယ်လီဖုန်း၊ အီးမေးတွေနဲ့လည်းအကြောင်းကြားပေးပါတယ်။ ကျောင်းသားဆိုတာ က ကျောင်းပိတ်ရင်ပျော်တာပဲပေါ့။ မုန်တိုင်းကချုပ်ပယ်ဟေးမြို့ကို အဖျားခတ်သွားရုံမို့လို့ အသေ အပျောက်မရှိဘူး။ တစ်ခြားမြို့တွေမှာတော့သေကြေပျက်ဆီးမှုတွေ (နည်းနည်းပါးပါး) ရှိတယ်လို့သိရ တယ်။ ကျောင်းကြီးပိတ်ပြီဆိုတော့ ညဖက်မှာ (အခန်း)နားနီးခြင်းတွေနဲ့အတူအောင်ပွဲခံစားသောက်ပွဲလေး ကျင်းပကြတယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက်စောစော မူးလို့မှမပြေသေးဘူး။ ဟာရီကိန်း အိစ်တယ် ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ပါ၍တက္ကသိုလ်စာသင်ခန်းများကို နံနက် ၈နာရီမှစတင်ဖွင့်လှစ်ပြီဖြစ်ပါကြောင်းတဲ့။ သွားမဖြို ဆောင်ခွဲခဲ ကျောင်းသားတို့ရယ့်။ ဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်ခါ။ နှင်းတွေအရမ်းကျတဲ့ နေ့ပေါ့။ ဇန်နဝါရီလ ၉ ရက်။ နှင်းတွေကပိုးရွာသလိုကျနေတာ ။ စနီးဆိုတာကိုမကိုင်းတွယ်ဘူးလေတော့ အခန်းပြင်ထွက်ပြီး စနီးတွေနဲ့ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့အခါမှာ ထီးဆောင်းထားရတယ်။ ကြုံတောင်ကြုံခဲ့ဆိုပြီး နှင်းတွေကို ကိုင်ရုံသာမက မြည်းစမ်းစားကြည့်တော့ ရေခဲခြစ်နူးနူးညံ့ညံ့လေးလိုပါပဲလား။ နယူးရောက်မှာ နှင်းထု ၁ ပေ လောက်ကျတဲ့အချိန်မှာ ချုပ်ပယ်ဟေးမှာက နှင်းထု ငါးလက်မလောက်ပဲ ကျတာ။ အအေး ဓာတ်က သံညအောက် ၈ ဒီဂရီလောက်ဆင်းနေပြီဆိုတော့ တံစက်မြိတ်ကကျတဲ့ရေဇီး ကြောင်းလေးတွေဟာ ရေခဲတန်းလေးကိုတွေ့ကိုဖြစ်လို့။ ကတ္တရာလမ်းမပေါ်မှာ နှင်းတွေကစီးဆင်းကျ

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ယူအင်စီ ဖရန်ကလင်း လမ်းမကြီးပေါ်မှ သီးနှင်းများနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ

လာတဲ့ ရေတွေကြောင့်၊ ရေခဲပြင်ကြီးဖြစ်နေပြီး မှန်သားပြင်ချပ်ကြီးပေါ်မှာ လမ်းလျှောက် နေရသလို လျှောထွက်မသွားအောင်မနံ့ထိန်းပြီးလျှောက်နေရတယ်။ လမ်းတွေမှာနှင်းတွေ နဲ့ အန္တရာယ်ဖြစ်မှာ စိုးလို့ဆိုပြီး ကျောင်းတစ်ရက်ပိတ်ပေးပြန်တယ်လေ။ (ဒီတစ်ခါတော့ အောင်ရည်အောင်ရက် မသောက်ဖြစ်ကြတော့ပါဘူး။) (စည်ပင်သာယာက) နှင်းဖြိုခွင်း (Snow Plough) ကားကြီးတွေစီတန်း မောင်းချလာပြီး လမ်းတွေပေါ်ကနှင်းတွေကိုချက်ချင်းထိုးရှင်းပေးသွားတယ်။ ကားရှေ့နဲ့ဘေးတွေမှာ တပ်ထားတဲ့ ဒလက်ကြီးတွေနဲ့ ထိုးရှင်းသွားသွားလိုက်တာ နှင်းခဲကြီးတွေဟာ လမ်းဘေးမှာ အုတ်ကျိုးအုတ်ပဲတွေလို (နှင်းရေခဲတုံးကြီးတွေ) အစုလိုက်အပုံလိုက်ကျန်ရစ်ခဲ့တော့တာပေါ့။ အဲဒီ နှင်းရေခဲတုံးပုံကြီးတွေဟာ အရည်ပျော်ပို့စောင်နေရင်း နောက်နှစ်ပါတ်လောက်အထိကို လမ်းဘေးမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေရဲ့။ လမ်းရှင်းသွားတာနဲ့ နောက်နေ့ ကျောင်းပြန်ဖွင့်တော့တာပါပဲ။ ကိုယ်ကသာကိုယ် စရိုက်နဲ့ပို့ကျောင်းပိတ်စေချင်တာကို။ သူတို့နိုင်ငံက ပညာရေးကိုအလစ်ဟင်းမခံနိုင်ကြဘူးလေ။

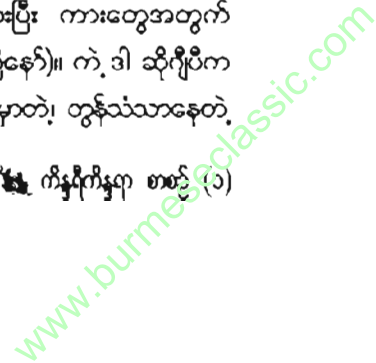
အပေရီကားရဲ့ လမ်းပေါ်မှာ

ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးတွေမှာ လမ်းသွားလမ်းလာ လူသူဆိုလို့တစ်ယောက်မှမရှိကြဘူး။ ကားမိုင် နှုန်းကိုတစ်နာရီ မိုင် ၆၀ အောက်လျော့မောင်းခွင့်မရှိဘူး။ ကားကိုနောက်ပြန်ဆုတ်လို့လဲမရဘူး။ ကိုယ်သွားမဲ့လမ်း၊ ကျော်သွားခဲ့ရင် ရှေ့အထွက်လမ်း (Exit) ကျမှ ပြန်လှဲပေတော့။ ဘယ် သွားသွား ကားကလေးနဲ့ တရွတ်ရွတ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံပို့လို့ ဟိုင်းဝေးမဟုတ်တဲ့ ကျန်တဲ့လမ်းမတွေမှာ လည်း လူသူ တွေ့ရခဲပါတယ်။ ခွေးလေခွေးလွင်လည်းမတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ (ခွေးချေးလည်း မနင်းမိတော့ဘူးပေါ့။) လမ်းပေါ်မှာ ပိုင်ရှင်ပဲခွေးကိုတွေ့ပြီဆိုရင် ရဲကဖမ်းယူသွားပြီး Animal Pound လို့ခေါ်တဲ့ ခွေးထိန်း သိမ်းရေးစခန်းကိုပို့လိုက်ပြီ။ လည်ပင်းကဆွဲပြား (Tag) မှာပါတဲ့လိပ်စာ အတိုင်းလာရွေးဖို့ အကြောင်း ကြားစာရောက်လာလိမ့်မယ်။ ချက်ချင်းလိုက်ရွေးရင် ဒေါ်လာ ၇၀။ တစ်ရက်ကို ၁၀ ဒေါ်လာနှုန်း

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တက်နေဦးမယ်။ ။ ပတ်ကျော်လို့မှမရွေးရင်တော့၊ ရှင်းပစ်လိုက်ပြီ၊ ဒါမှမဟုတ် သူများကိုရောင်းချပစ်လိုက်ပြီသာမှတ်ပေတော့။ အဲဒါ့ လမ်းပေါ်မှာလူရှင်းခွေးရှင်း ဆိုတော့ ရွာနီးချုပ်စပ်က လူဖန်တီးထားတဲ့ သစ်တောငယ်လေးတွေထဲကနေ သမင်တွေ၊ ဒရယ်တွေ၊ ရှဉ့်ငယ်တွေလမ်းပေါ်တက်လာတတ်ပြီး တခါတလေကားတိုက်ခံရလို့ လမ်းပေါ်သေနေတာ တွေကိုတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဘယ်သူမှဆင်းမကောက်ကြပါဘူး။ (စည်ပင်) ကပဲလိုက်ရှင်းရတာ။ ပြီးတော့ အဲဒီတိုင်းပြည်ကြီးက ဆိုက္ကားမရှိ၊ နွားလှည်းမရှိ၊ ထော်လာဂျီမရှိနဲ့။ လမ်းမသိလို့မေးချင်ရင် (လမ်းဘေးကွမ်းရာဆိုင်၊ ဘူးသီးကျော်ဆိုင်လည်းမရှိလို့) အနီးဆုံးစတိုးဆိုင်ကို ကားမောင်းသွားပြီးဆင်းမေးရတယ်။ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကလေးတွေကတော့ လမ်းဆုံနေရာတိုင်းမှာရှိတယ်။ ကိုယ်သွားမယ့်ခရီးရဲ့လမ်းညွှန်ပြောရာအင်တာနက်က မက်ကွက်စ် (Map Quest) မှာ ကြိုရှာပြီးကိုယ်နဲ့တယိတည်း Print ထုတ်ပြီးယူလာရတယ်။ ကိုယ်ထွက်ခွာမယ့်နေရာ (လိပ်စာ အတိအကျ) နဲ့ ကိုယ်သွားရောက်မယ့်နေရာအတိအကျကို မက်ကွက်စ်ထဲမှာ ရိုက်ထည့်လိုက်တာနဲ့၊ မောင်းရမယ့်အချိန်အတိအကျနဲ့ လမ်းခရီးမြေပုံပါတစ်ခါထဲပေါ်လာတော့တာပဲ။ အဲဒါကို ပရင့်ထုတ်ပြီးယူလာရတာ။ တစ်ချို့ကားတွေမှာကျတော့ ဂျီပီအက်စ် စနစ်တတ်ထားလို့ ကားဒိုင်ခွက်ကမြေပုံကိုကြည့်မောင်းရုံပဲ။ မတော်တဆ လမ်းမှားပြီးချိုးကွေလိုက်မိရင် မိန်းခလေးအသံလေးနဲ့ (ကိုကိုရဲ့ လမ်းမှားနေပြီနော့) ဆိုပြီးကနွဲ့ကယသတိပေးတတ်ပါသေးတယ်။ ပစ်ကပ်ကားဆိုရင်တော့ နောက်ဝမ်းထဲ (နောက်တွဲထဲ) မှာ(ရန်ကုန်မှာလို့) လူစီးခွင့်မရှိပြန်ဘူး။ အဲ့စက်ဘီးစီးဖို့ သီးသန့်လမ်းလေးတွေတော့ ထွင်ပေးထားသား။ လမ်းမတွေပေါ်မှာဆိုရင် လမ်းညွှာဘက်စွန်းမှာ မျဉ်းသားပေးထားပြီး စက်ဘီးကိုဦးစားပေးပါလို့ရေးထားတယ်။ စက်ဘီးစီးရင် ဆိုင်ကယ်ဦးထုပ်ပြားပြားလေးတွေဆောင်းပေးထားရဦးမယ်။ ဂုံးတက်လမ်းတွေကို စက်ဘီးမောင်းနိုင်ခဲ့ရင် စက်ဘီးကို ဘတ်စကားရှေ့မှာချိတ်ပြီး ဘတ်စကားနဲ့ခရီးဆက်၊ လိုရာခရီးရောက်မှ စက်ဘီးဆက်နင်း။ ဟန်းကိုကျလို။ ဘတ်စကားရှေ့ကို စက်ဘီးချိတ်လို့အပိုငွေပေးစရာမလိုဘူး။ ချပ်ပယ်ဟေးမှာက ဘတ်စကားစီးတာတောင် ဖရီးဆိုတော့ ပိုနိုင်တော့တာပေါ့။ ဂျီပီစက်ဘီးနဲ့ ကျောင်းသွားတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲလေ။ မသန်မစွမ်း ဝှိုးချဲ့နဲ့သွားတဲ့လူတွေကိုတောင် ဘတ်စကားပေါ်ဝှိုးချဲ့တင်သွားလို့ရအောင် လုပ်ပေးထားတယ်။ ခလေးကိုကိုယ်ပိုင်ကားထဲမှာ ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး ဖြစ်ဖြစ် ချိတ်ဖြစ်ဖြစ် စီးခွင့်မရှိပြန်ဘူး။ ခလေးသီးသန့်ခုံ (Child Seat) ကိုဝယ်ပြီး ကားနောက်ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ခါးပတ်ကြိုးနဲ့တွဲတပ်ထားရတယ်။ ခလေးကို အဲဒီ ချိုင်းစိထဲမှာထည့်ပြီး ခါးပတ်စည်းပေးရပြန်တယ်။ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ရင် ကလေးကိုကာကွယ်ပြီးသာဖြစ်နေပြီလေ။ စက်ဘီးမသုံးဘဲ ခြေတစ်ဖက်မှာ ဘီးပါတဲ့စက်တံဘုတ်ကလေးတပ်ပြီး ကျန်တစ်ဖက်နဲ့တွန်းလို့ ပလက်ဖေါင်းပေါ်မှာလိုမိစီးသွားလာနေတဲ့သူတွေကိုလည်းတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဝှိုးချဲ့သမား စက်တံဘီးသမားတို့အတွက် လမ်းဆုံကပလက်ဖေါင်းအစပ်ကလေးတွေကို ပြားပေးထားတယ်။ မီးပွိုင့်မှာ လူကူးမီးနီနေရင် ဘယ်သူမှလမ်းမကူးကြဘူး။ လမ်းကူးဖို့စောင့်နေတဲ့သူ များလာရင်တော့ ဓာတ်တိုင်ကခလုတ်ကို ခပ်များများနှိပ်ပေးရင် လူကူးမီးကစိမ်းသွားပြီး ကားတွေအတွက် မီးကနီသွားပါလိမ့်မယ်။ (ဒါလောက်ဆိုအမေရိကားမှာ လမ်းသလားလို့ရပါပြီနော်)။ ကဲ ဒါ ဆိုဂျီပီက ပဟေဠိတော်မယ်။ သူ့မေးခွန်းက- “ညောင်ညှိပင်ရှေ့က ကုက္ကိုပင်ကြီးပေါ်မှာတဲ့၊ တွန်သံသာနေတဲ့

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီ

ဥဩငှက် ငယ်လေးကိုရှာဖွေပြပါတဲ့” ရှာလို့တွေ့ကြပါရဲ့လား။ ။

+ - ♣ ÷ ? ? ။ (သစ်ပင်ဆိုလို့ခေါင်းမော့ကြည့်ပြီး အောက်ကခွေးချေးလည်း နင်းမိနေပါအုံး မယ်နော်) ။ ဟဲဟဲ ဂျီပီက နောက်နေတာပါ။ အမေရိကားမှာ ဘယ်မှာကုတ္တိုပင်တို့၊ ညောင်ညို ပင်တို့၊ မကျီးပင်၊ တမာပင်၊ စိန်ပန်း၊ ငှက်၊ ပိတောက်တို့၊ ဥဩငှက်တို့၊ (ခွေးချေးတို့) ရှိရမှာလဲ။ ကျွန်းပင်၊ ပျဉ်းကတိုးပင်တွေတောင် မပေါက်လို့ သူတို့ရဲ့ ပရိဘောဂတွေကို ထင်းရှူးသားနဲ့ပဲ အလှဆင်ကြရတာပဲ။ (သနားတယ်)။ ရှားရှားပါးပါး ဖလော်ရီဒါတုံးက မြန်မာတွေစိုက်ထားတဲ့ ဒန့်သလွန်ပင်တစ်ပင်ကိုတွေ့ခဲ့ရတယ်။ အိမ်ညော်ခန်းထဲမှာ ငှက်ပျောပင်ကြီးကိုအလှဆင်ပြီး စိုက်ထားတဲ့ မြန်မာဆရာဝန်တစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ဟာ အတ္တလန်တာပြည်နယ်၊ မေကွန်းမြို့မှာရှိနေပါတယ်။ မကျီးပင်မရှိပေမယ့် ကုန်တိုက်မှာ မကျီးသီးဝယ်လို့ရပါတယ်။ အိမ်ရှေ့မှာ ပန်းအိုးလေးနဲ့ ချဉ်ပေါင်ပင်၊ ခရမ်းပင်၊ ငရုတ်ပင်လေးတွေစိုက်ထားတာတွေ့ရင် အဲ့ဒါမြန်မာအိမ်ပဲ။ (အိမ်ထဲဝင်လိုက်ရင်တော့ ကြက်သွန်ဆီသပ်နဲ့နဲ့ ငဝိကျက်နဲ့ကွဲကျန်နေရစ်တာကို သတိထားမိပါလိမ့်မယ်တဲ့)။ အုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့ပေါက်တဲ့ အပင်မျိုးတွေကိုမတွေ့ရတော့ပဲ အပေါ်ကိုရှူးပြီး ချွန်တက်သွားတဲ့ သစ်ပင်မျိုးတွေပဲတွေ့ရတယ်။ ပိုင်းဝုဒ်-Pinewood တဲ့၊ ဒေါ့ဝုဒ်-Dogwood တဲ့၊ ရက်ဒ်ဝုဒ်တဲ့- Redwood တဲ့၊ အဲသလိုသစ်ပင်တွေပေါ့။ ဥဩငှက်နေရာမှာ နိုက်တင်ဂေးတို့၊ ဘလူးဂျေး (Blue Jay) တို့ရောက်လာပြီ။ အရာရာကွဲပြားသွားကုန်ပြီလေ။ လူ တွေရဲ့စရိုက်။ အဝတ်အစား။ အစားအစာ။ ဘာသာစကား။ အို အကုန်ပါပဲ။ ယူအင်စီရဲ့ ကိုအော်ဒီနေတာ ဆရာမ ဒေါ်အယ်လီဇဘက်ကို ဂျီပီတစ်ခါကပြောပြခဲ့ဖူးသလိုပါပဲ။ မင်းတို့နိုင်ငံနဲ့ ငါတို့နိုင်ငံတူတာဆိုလို့ မိုးကောင်းပြင်ပြာပြာကြီးရယ်၊ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတွေရယ်ပဲရှိတော့တယ် လို့။ မင်းတို့ခွေးကလည်းမဟောင့် ။ မင်းတို့နွားမှာက ဘိုမရှိ။ ရွှေကျီးဆိုတာ တစ်အာအာနဲ့သာနေရတာ။ အခုတော့ ။ ဘယ်မှာလဲကိုရွှေကျေးရဲ့။ (အဲ စာကလေးသံ ကတော့ ကျလိကျလိမြည်တုံးပါပဲလို့)။

အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ဖြေဆိုခြင်း

ချပ်ပယ်ဟေးမှာ မြန်မာတစ်ယောက်က ပြည်နယ်ပြောင်းအလုပ်ရွှေ့သွားလို့ သူ့ရဲ့ ဒေါ်လာ ၆၀၀ တန် ကားအဟောင်း၊ ၈၉ မော်ဒယ် မာဒေါထရပ် (ပစ်ကပ်) ကားကိုဂျီပီကိုအလကားပေးထားခဲ့ပါတယ်။ ပစ်ကပ်ကားနောက်မှာ လူထိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ ပစ္စည်းပဲ တင်လို့ရတယ်။ ဂီယာတန်စနစ် (Shift Gear) နဲ့ပို့သူတို့ဆီကလူတွေသိပ်မမောင်းတတ်ကြ ဘူး။ ကားအများစုက အော်တိုဂီယာတွေမဟုတ်လား။ သူတို့ဆီမှာက ကားဝယ်ရင်ဖြစ်ဖြစ် အလကား ယူရင်ဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်းနာမယ်ပြောင်းရပြီး ကားနံပါတ်ပါ တစ်ခါထဲပြောင်းလဲယူရတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ နံပါတ်ကို တောင်းယူလို့ရပြီးကိုယ်နံမယ်နဲ့မှတ်ပုံတင်ရတယ်။ မြန်မာတစ်ချို့ရဲ့ ကားနံပါတ်တွေက MYANMAR တဲ့၊ TAUNGGOO တဲ့၊ THAR-MA-NYA တဲ့။ ကိန်းဂဏန်းတွေမပါကြဘူး။ ကိုယ်ကြိုက်တာလေးတွေကိုယ်ယူထားတာတွေ့ရတော့။ ဂျီပီက လည်း သူ့ကားနံပါတ်ကို GEE PEE

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

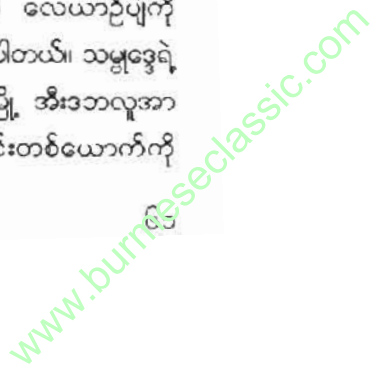
ဆိုပြီးပြောင်းလဲမှတ်ပုံတင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကားမှတ်ပုံတင်ဖို့ မှတ်ပုံတင်ကြေးအပြင်အာမခံကြေးငွေပါ သွင်းရပြန်ရော။ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ကို (ရန်ကုန်က အင်တာနေရှင်နယ်လိုင်စင်လုပ်လာပေးမယ်လည်း) မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားဥပဒေက ဘာလိုင်စင်ပုံဖြစ်ဖြစ် သူပြည်နယ်လိုင်စင်ကို ပြန်လုပ်ယူရတယ်။ ယာဉ် မောင်းလိုင်စင်မှာလည်း အာမခံငွေ သွင်းရပြန်တယ်။ လိုင်စင်ဖြေတော့ ယာဉ်စည်းကမ်းအမှတ်အသား လမ်းညွှန် (Road Sign) တွေ၊ အရောင်ခွဲခြားနိုင်မှု (Color Test) တွေကိုအရင်ဖြေရပြီး၊ အောင်ရင် ကွန်ပြူတာမှာ မေးခွန်းနဲ့ ရုပ်ပုံ ၂၅ ခုအနက်က၊ အခု ၂၀ မှန် အောင်ဖြေရတယ်။ ဒီအဆင့် အောင်ပြီဆိုရင် သင်မောင်း (Learner's Permit) လိုင်စင်ရပြီး သင်မောင်းရပြီး တစ်ပါတ်ကြာရင် ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်အတွက် ကားကိုကိုယ်တိုင်တက်မောင်းပြရတဲ့ (Driving Test) ကိုဖြေဆိုလို့ရပြီး သူတို့ဆီက ကားတွေက ဘယ်စီယာတိုင်နဲ့ ညာမောင်းစနစ်နဲ့။ ကားနံပါတ်က ရှေ့မှာမတတ်ထားပဲ၊ ကားနောက်မှာပုံတင်ရှိတယ်။ ကားမောင်းမပြင် စစ်ဆေးမယ်အရာရှိက ဘေးကထိုင်နေပြီး ဘာတွေ လုပ်ပြရမယ်ညွှန်ကြားတော့တာပါပဲ။ ကားပေါ်မတက်ခင်ကိုယ့်ကားကို တစ်ပါတ်ပတ်လှည့်ကြည့်ပြီး စစ်ဆေးရတာကအစ အသေးစိတ်စစ်ဆေးတယ်။ စက်မနှိုးခင် နောက်မှန်း ဘေးမှန် အရင်ချိန်ရ တယ်။ ဒရိုင်ဘာခုံမှာထိုင်ပြီဆိုတာနဲ့ ခါးပတ်ကို ကလစ်ကနဲ မြည်အောင်တပ်လိုက်ရပြီး (ခါးပတ် မတပ်ရင် တော်တော်အပြစ်ကြီးတယ်)။ စစ်ဂနယ်မီးဖွင့်ပြီး အချက်ပြတာတွေကို အဓိကထားစစ် တယ်။ သူတို့ဆီမှာက အဲယားကွန်းဖွင့်ပြီး ဘေးမှန်ပြုတ်ကို ပိတ်မောင်းတတ်ကြလေတော့ လက်နဲ့ အချက်ပြလို့က မရနိုင်ဘူးလေ။ မိုင် ၂၀ ထက်ပိုမမောင်းရဆိုတဲ့ နေရာမျိုးမှာ မပိုမိအောင် မိုင်နှုန်းပြမီတာကိုကြည့်နေရတယ်။ မီးဖွင့်မှာမီးဝါရင်ဖြတ်လို့ရတယ်။ ညာဘက် ကွေ့မယ်ကားက ယာဉ်ကြောရှင်းရင်ကွေ့ပဲ။ (မီးဖွင့်ကသူ့လမ်းကိုသီးသန့်တားမထားရင်) ဂရုစိုက်ရာမလိုဘူး။ မီးနီ ဖြတ်မိရင်တော့ မီးဖွင့်မှာတပ်ထားတဲ့ ကင်မရာကနေ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ပြီး ဒဏ်ကြေးငွေတောင်းတဲ့ ချလံ (တစ်ကက်)က အိမ်ကိုရောက်လာပြီသာမှတ်။ ဆောင်ရမယ်ရက်ကျော် သွားရင်ရက်လွန်ကြေးပဲ။ ၃ လ ၄ လကျော်လို့လာမှလာ ဆောင်ရင်တော့ တရားရုံးမှာ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။ စတော့- STOP ဆိုတဲ့ ရပ်ရမယ်အမှတ်အသားရှေ့မှာ ယာဉ်ကိုစုံကိုရပ်ပေးရတယ်။ မရပ်ရင် တစ်ကက်ပဲ။ ပုလိပ်မရှိ ဘူးဆိုပြီးနိုးမမောင်းလေနဲ့။ လျှို့ဝှက်ကင်မရာတွေက ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ရင် တစ်ကက်ထိသွားနေဦးမယ်။ ကိုယ်သွားနေတဲ့လမ်းရှေ့မှာ ကျောင်းကားကရပ်နေပြီဆိုရင် ကိုယ်ကားကလည်းရပ်ပေးတော့။ သူတို့ဆီမှာ ကျောင်းကားက ဝိုင်းပဲ။ ကလေးတွေကို ဦးစားပေးရတဲ့တိုင်းပြည်ဖြစ်လို့ လူ့အတင်အချလုပ်ပြီးရပ်နေတဲ့ ကျောင်းကားကိုကျော်မောင်းဖို့ မစဉ်းစားလေနဲ့။ ယာဉ်ကြောနှစ်ဘက်စလုံးကကားတွေ အကုန်လုံးရပ် ပေးကြရတယ်။ မရပ်ပဲ ကျော်မောင်းလိုက်ရင်လိုင်စင်တောင်ပိတ်သိမ်းခံရလိမ့်မယ်။ ယာဉ်မောင်းစစ် အောင်ပြီဆိုရင်တော့ ချက်ချင်း ခါတ်ပုံရိုက်ပေးပြီး တယ်လီဖုန်းကဒ် လော့က်ရှိတဲ့ လိုင်စင်ကဒ်ပြုလေး ထုတ်ပေးပါ လိမ့်မယ်။ လိုင်စင်ကြေးကု သင်မောင်းဆို ၁၀ ဒေါ်လာ။ ယာဉ်မောင်းက ၁၂ ဒေါ်လာ။ ဒါနဲ့ပဲ ကားကိုအလကားရလိုက်ပေးမယ်။ ဂျီပီခမျာငွေ ၂၅၀ လောက် ချောသွားပါလေရော။ ယာဉ်မောင်း လိုင်စင်ဟာ မှတ်ပုံတင်လိုပဲ အသုံးဝင်တယ်။ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်၊ ဂိတ်ပုံ အကုန်ပါလို့ ဖိုတို အိုင်ဒီဆိုပြီး နေရာတကာယူဆောင်သွားရတယ်။ အမေရိကားမှာ အဲဒီ ဖိုတိုအိုင်ဒီရယ်၊ ဘဏ် (ဗီအာ၊ မာစတာ)ကဒ်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပီ

ရယ်၊ ဆိုရှယ်စစ်ကျူဒီတီလိုခေါ်တဲ့ ဖူလုံရေး နံပါတ်ရယ်ရှိထားရင် အမေရိကန်နိုင်ငံသားလို့ ဟန်ဆောင် လို့ရပြီ။ နေရာတကာမှာ ပတ်စပို့ထုတ်ပြန်နေစရာမလိုတော့ဘူး။ ကျိပီမှာ အဲဒါတွေနဲ့ အကုန်ပြည့်စုံ နေပြီဆိုတော့။ ဟဲဟဲ။ အမေရိကန်နိုင်ငံသားပေါ့။

ဒေါက်တာကျိပီက သေယာဉ်ပျံသန်းမှုအခြေအနေ (Checking Online Flight Status)

ဒေါက်တာကျိပီဟာသူ့ဇနီးသယ်ခေါ်ယူရေးအတွက် ဗီဇာရရှိရေး ထောက်ခံချက်တွေတောင်းခံရ တဲ့ အပြင် ကျန်းမာရေးအာမခံငွေကြေးငွေတွေလည်း သွင်းပေးရပါတယ်။ ရန်ကုန်က အမေရိကန် သံရုံး ဗီဇာထောက်ခံချက်မှာစစ်ဆေးတဲ့ ကိုဗီဒီယားမက တော်တော်ရစ်တယ်ဆိုပြီး သတင်းကြီးနေလို့ ဇနီးသည် တွက်လွယ်မှလွယ်ပါ့မလားလို့စိတ်ပူနေလိုက်ရတာ။ တကယ်တမ်းကျတော့ ဟမ်းဖရေပညာသင်ဆရာက တော်တော်ကိုအရှိန်ကြီးတာပဲ။ ကာယကံရှင်ကို ဂျေဝမ်းဗီဇာပေးပြီး ဇနီးမယားနဲ့သမီးသားတွေကို ဂျေဘူးဗီဇာထုတ်ပေးတယ်လေ။ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဗီဇာရရှိလိုက်ပါတယ်။ ကျိပီတို့က လေယာဉ်လက် မှတ်ကို ဟမ်းဖရေအစီအစဉ်က ဝယ်ပေးလေတော့၊ ဈေးကြီးတဲ့ ယူနိုက်တက်အဲယားလိုင်နဲ့ ငြိမ် လို့။ ဇနီးသည်ကျတော့ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ်ဝယ်ရတာဆိုတော့ ဟို အီဗာ အဲယားလိုင်နဲ့ (တရုတ်လေကြောင်းလိုင်)ပဲပေါ့။ ဒါတောင်အသွားအပြန်ကို ဒေါ်လာ ၉၀၀ နီးပါးပေးလိုက်ရပါတယ်။ ဇနီးသည် အမ်အေအိုင်လေယာဉ်ပေါ်တက်ပြီဆိုကတည်းက ချပ်ပယ်ပေး မှာရှိနေတဲ့ကျိပီက အင်တာ နက်ကနေ Flight Status လို့ခေါ်တဲ့လေယာဉ်ရောက်နေတဲ့ အခြေအနေတွေကိုကြည့်နေပြီလေ။ လေ ကြောင်းလိုင်နဲ့ ခရီးစဉ်နံပါတ်တွေသိရင် အဲဒီလေယာဉ် ဘယ်နေရာရောက်နေသလဲဆိုတာတွေကို အကုန်ကြည့်လို့ရတယ်။ အမ်အေအိုင်အဲယားလိုင်နဲ့က အင်တာနက်မှာသိပ်ပြည့်စုံအောင်မတင်ထား လေတော့ ဘန်ကောက်ရောက်တဲ့အထိ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ပဲ စောင့်နေရတယ်။ ဇနီးသည်ကတစ်ခါမျှ ပြည်ပကိုထွက်ခွာဖူးတာမဟုတ်ပြန်တော့၊ ဘန်ကောက်လေဆိပ်ရုံပုံစံတွေ တိုင်ပေ ချန်ကေရိုက်လေဆိပ် မှာလေယာဉ်ပြောင်းစီးရမယ် အစီအစဉ်တွေ အမေရိကန်ဆီယားတဲ (Seattle) ကိုရောက်ရင် လူဝင်မှု အစစ်ခံရမှာတွေကို အင်တာနက်မှာရှာပြီး ကြိုတင်အီးမေးနဲ့ပေးထားပြီးပြီ။ ဘန်ကောက်ကွာပြီဆိုတာ နဲ့ တိုင်ပေကိုခန့် မှန်းဘယ်အချိန်ဝင်မလဲ ကျိပီကသိနေပြီ။ အမြင့်ပေဘယ်လောက်မှာပျံနေတယ်၊ လေတိုက်နှုန်းက ဘယ်လောက်၊ ဘယ်သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာစတာတွေကိုကြည့်တတ်နေပြီလေ။ လေယာဉ် ပေါ်မှာ ထိုင်ခုံလွတ်တာကအစသိနေတယ်။ တိုင်ပေကထွက်တာ ၁၀ မိနစ်နောက်ကျသွားတာလည်း ကျိပီက သိတာပေါ့။ လေယာဉ်ပေါ်မှာချည်း နာရီ ၂၀ ကျော်စီးရမှာဆိုတော့၊ ကျိပီက အင်တာနက်ကို ကျောင်းကနေကြည့်လိုက်အိမ်ကနေကြည့်လိုက်၊ ရင်တမမနဲ့ပေါ့။ လေယာဉ်အခြေအနေကြည့်ရင်း ပါးစပ်ကလည်းဂါထာတွေရွတ်ရွတ်နေလိုက်သေးဆိုတော့ ဟမ်းဖရေသူငယ်ချင်း ဂျော်ဒန်သူ ရင်ဒါဗျူးထရိုစ်ကမေးလာပြီ။ ပါးစပ်ကတစ်ပြစ်ပြစ်နဲ့မြည်အောင်ရွတ်တာက လေယာဉ်ပျံကို မြန်မြန်ဆိုက်အောင် ခေါ်တာလားတဲ့။ ဟုတ်တယ်လို့စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ဖြေလိုက်မိပါတယ်။ သမ္မုဒ္ဒေရဲ့ တန်ခိုးကိုသူ့ ကိုမရှင်းပြနိုင်တော့ဘူး။ ညကြီး ၁၂ နာရီကျော်မှာ နယူး ဂျာဆီမြို့ အီးဒာလူအာ လေဆိပ်ကို လေယာဉ်နောက်ဆုံးဆိုက်ရောက်လာပါပြီ။ မြန်မာသူ ငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

သွားကြိုခိုင်းရတယ်။ ဂျီပီနေတဲ့ ချပ်ပယ်ဟေးနဲ့က မိုင် ၆၀၀ ဖောက် ခေးဝေး ဘယ်လေ။ အဲဒါ အဲယားလိုင်းက ချပ်ပယ်ဟေးကိုတိုက်ရိုက်မှမရောက်တာ။ ကားနဲ့သွားကြိုရင် ၁၀ နာရီလောက် မောင်းရဦးမှာ။ လမ်းမှာက ဆီးနှင်းတွေကျလွန်းလို့လမ်းတွေပိတ်ဆို့နေပြီ။ နောက်ထပ်ပြည်တွင်း လေယာဉ်ကိုထပ်စီးရဦးမှာပေါ့။ ပြည်တွင်းခရီးကိုတော့ ဂျီပီကိုယ်တိုင် အွန်လိုင်းကနေ လက်မှတ်ဝယ် ထားပြီ။ နယူးဂျာစီကသူငယ်ချင်းဆီကို အီးမေးနဲ့ ကြိုပြီထားပြီးပြီ။ အဲဒီပြည်တွင်းခရီးကကိုပဲ ဒေါ်လာ ၅၀၀ နီးပါးပေးလိုက်ရသေးတယ်။ ဇနီးသယ်အတွက် လေယာဉ်ခချည်းပဲ ၁၄၀၀ ကျော်သွားရတော့တာပေါ့။ နောက်ထပ် ကုန်ပေါက်တွေတွေ့ပါလိမ့်ဦးမယ်။ နယူးဂျာစီမှာ၂ရက် လောက်အလည်ခိုင်းထားပြီးမှ မျှော်နေရတဲ့ ရွှေကီဇွီမင်းသမီးလေး ချပ်ပယ်ဟေးမြို့ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လို့လာပါပြီခင်ဗျား။ ကိန္ဒရာမင်းသားလေး ဂျီပီခမျာ ပျော်နေရှာပြီပေါ့။

အမေရိကားနဲ့ ကားပိတင်

ဇနီးသယ်ကိုကြိုဆိုဖို့ ထားဝယ်သားရဲ့ ကမ်ကရီကားကိုကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ချပ်ပယ်ဟေး လေဆိပ်ထဲကို မောင်းလိုက်သွားပါပြီ။ ကားပိကင်ထိုးဖို့ပေးထားတဲ့နေရာက ရှစ်ထပ်တောင် ရှိတယ်။ ၄ ထပ်အထိပြည်နေတယ်ဆိုတာကိုစာတန်းထိုးပြထားလို့ငါးထပ်ကို မောင်းတက်ခဲ့ရတယ်။ ပါကင်ဇေယာထဲဝင်တာနဲ့ ကားတားထားတဲ့ ထုတ်တန်းဘေးနားက စက်ခလုတ်ကိုနှိပ် လိုက်တော့ ကိုယ်ဝင်တဲ့အချိန်ပြထားတဲ့ ကန်ပြားလေးတစ်ခုထွက်လာတယ်။ ကားပေါ်ကနေအဲဒီကန်လေး ကိုလှမ်းယူလိုက်ရင် ထုတ်တန်းမောင်းတံကပွင့်သွားရော။ ပါကင်ဖိုးကောက်နေတဲ့ လူကိုမတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ကားရပ်ဖို့အတွက် မစွမ်းမသန်သူတွေကိုပေးထားတဲ့ သီးသန့်နေရာတွေကို ရှောင်ရတယ်။

ပုံမှန်သူ ဝန်ထမ်းများက အား ဘက်ကားပေါ်ရဲ့ ဖုတ်ခေရာထဲမှာ တင်ယူနေဆဲ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အဲဒီနေရာမှာပါကင်သွားတိုးလို့ကတော့ ဒဏ်ငွေ ဒေါ်လာ ၅၀၀ ပဲ။ ပြီးတော့ သူများလပေးနဲ့ယူထားတဲ့ နေရာတွေကိုလည်းရှောင်ရသေးတယ်။ ပိုင်ရှင်တွေကများပြီးနဲ့လှမ်းတိုင်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ့်ကားကို (စည်ပင်) ကလာပြီးမချည်ဆွဲယူ (Tow) သွားပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ချည်မခစားရိတ်ရယ်။ ဒဏ်ကြေးရယ်လိုက်ဆောင်ပြီး ကိုယ့်ကားကိုကိုယ်ပြန်ရွေးယူရတတ်တယ်။ နေီးသယ်ကိုကြိုပြီး ပါကင်ဧရိယာကပြန်ထွက်တော့ ကိုယ်ရပ်နားသလောက် အချိန်အတိုင်းအတာအတိုင်း စက်မှာပြန်လည်ပေးဆောင်ရတယ်။ စောစောက ကဒ်ပြားလေးကို အထွက်အတားဂိတ်က စက်မှာ ထိုးသွင်းလိုက်တာနဲ့ ကျသင့်ငွေကိုစက်ကပြပါလိမ့်မယ်။ နဘေးက ငွေပေးချေရမယ့်အပေါက်မှာ ကျသင့်ငွေကိုသွင်းလိုက်ပြီဆိုရင်၊ ဘောက်ချာပြန်ထွက်လာပြီး အထွက်ထုတ်တန်းက သူ့အလိုလိုပွင့်လာလိမ့်မယ်။ လူမရှိပဲ ပါကင်ကောက်ခံနေတာလေ။ လမ်းဘေး ပလက်ဖေါင်းမှာ ကားရပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ပလက်ဖေါင်းပေါ်မှာ တိုင်ငုတ်ကလေးတွေထူပြီး ပါကင်မီတာတွေ ထားပေးထားတယ်။ ကိုယ့်ကားရပ်ပြီးတာနဲ့ ပါကင်မီတာမှာငွေသွားထည့်ရတယ်။ တစ်နာရီကို ၁ဒေါ် လာ ၂ ဒေါ်လာပါပဲ။ တစ်နာရီစာထည့်ပြီး နာရီကျော်နေရင် အဲဒီမီတာက မီးလင်းလာလိမ့်မယ်။ ရဲကမီးလင်းနေတဲ့ ပါကင်မီတာကို တွေ့ပြီဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်ကားကိုကိုယ်မရှိတုံး ခုနလို ချည်မဆွဲယူ(တိုးအလုပ်) ခံရပြီသာမှတ်။ လိုက်ရွေးယူပေတော့။ နယူးရောက်လို့မြို့ကြီးတွေမှာ ပါကင်ခက တစ်နာရီကို ၈ ဒေါ်လာ၊ ၁၀ ဒေါ်လာ အထိပေးရတတ်တယ်။ ပါကင်နေရာရှားလွန်းတော့ လမ်းဘေးမှာတင်၊ ကားကိုတစ်စီးပေါ်တစ်စီး ၂ ထပ် ၃ ထပ် ရပ်လိုရအောင် ယာယီစင်တွေထိုးပေးထားလေရဲ့။ ဂျီပီပုံပြင်ကြာကြာနားထောင်လာရင် အိပ်ငိုက်မှာစိုးလို့ ဓါတ်ပုံလေးတွေကြည့်ပြီး မျက်စေ့ကျယ်အောင်ကြိုးစားထားအုံးနော်။

ကဲ့ နောက်တစ်လကျမှပဲ အမေရိကားရဲ့ရဲတွေအကြောင်း၊ ဓာတ်ဆီဆိုင်တွေအကြောင်း၊ ဂျီပီတို့ကား ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်တော့ဘယ်လိုရှင်းလိုက်ကြသလဲဆိုတာတွေအပြင် ရိုကာဂိုမြို့ရဲ့ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတော်အကြောင်းပါပြောပြရဦးမယ်။ (အိပ်မငိုက်ကြေးနော်)။ စောင်ပျော်နားဆင်ကြပေဦးတော့ကွယ်။ ။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၆

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ။
ဒေါက်တာပြင်ဦး (အလုံ)

(စရယာမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၂။ ဩဂုတ်လ - ၂၀၀၅။ တွင်ဖော်ပြပါရှိပြီး။)

၆။ နာရီရွှေခြင်။
ဓာတ်ဆီဆိုင်။
ခိုင်းချင်ရာခိုင်းလို့ ရတဲ့ အမေရိကန်ပုလိပ်။
တက္ကစီမောင်းသမားဘိုလူလိမ်။
ကျီပီနဲ့ ယာဉ်တိုက်မှု။
ဂျီကာဂိုကတန်ဆောင်တိုင်ပွဲ။
ဘောဘီရှားဝါးပါတီ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒီလ ကျီပီပုံပြင်မပြောခင် ကျီပီကိုငယ်ငယ်တုံးကအပြောခံခဲ့ရတဲ့ အရှည်ဆုံးပုံပြင်တစ်ခု အကြောင်းကို အရင်ပြောပြမယ်။ ဟိုးရှေးရှေးတုံးက ပုရွက်ဆိတ်ကလေးတစ်ကောင်ဟာတဲ့၊ ဂိုဒေါင်ထဲက ဆန်တွေကိုတဲ့ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး၊ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး၊ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးနဲ့။ အဲဒီတစ်လုံးပြီးတစ်လုံးကနေ မတက်တော့တာနဲ့ ပုံပြင်ကဘယ်တော့ဆုံးမှာလဲလို့ ပြန်ပြောမိတော့ ပုံပြင်သူက အရှည်ဆုံးပုံပြင်ဆိုတာ အဲဒီဂိုဒေါင်ထဲကဆန်တွေ မကုန်မချင်းပြောရင် အရှည်ဆုံးဖြစ်မှာပေါ့တဲ့။ ကဲ အခုလဲ စရဏပရိတ်သတ်ကြီးရေ ကျီပီပုံပြင်ဟာဖြင့် အမေရိကားတိုက်ကြီး တစ်ခုလုံးကိုကုန်အောင်စင်အောင်ပြောရမှာဆိုတော့ ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံးပုံပြင်များဖြစ်နေမလားပဲ။ ။ ဒီတစ်လုံးသယ်လာပြီးရင် နောက်တစ်လုံးသယ်လာရဦးမှာဆိုတော့ ။

အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာကျီပီဟာ့

နေ့အလင်းကောင်းယူခြင်း (Daylight Saving Time)

အမေရိကားကမ္ဘာမှာ နာရီကို ရှေ့တိုးတာတို့၊ နောက်ရွှေ့တာတို့နဲ့ကြုံခဲ့ရပေတယ်။ အေးတဲ့ ရာသီမှာနေပွင့်လာရင် ကျောင်းတွင်းမြက်ခင်းပြင်မှာ နေပူစာလို့ (Sunbasking လုပ်) သူတွေ ဒုနဲ့ဒေး ပါပဲ။ ပိုးလို့ပက်လက်နဲ့ ။ (ကြည့်လို့ကောင်းလိုက်တာ)။ ရှည်ညိုလေးတွေ ပေါက်နိုင်ဆိုတော့ လူယဉ် နေတဲ့ရှည်ကလေးတွေနဲ့ မြက်ခင်းပေါ်မှာ လူရောရှည်ရော၊ လူမွေးရှည်မွေး၊ လူ လူးရွံ့လူးပြီး ရှော့နေတဲ့

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျိပီ

ဆော့နေကြသလိုပါပဲ။ နေရောင်ကတောက်ပနေပေမယ့်လည်း ခြစ်ခြစ်တောက်မယူပဲ (ကိုယ့်အတွက်က) အေးလို့တောင်နေပါသေးတယ်။ညနေ ၅ နာရီထိုးပြီဆိုတာ နဲ့ နေဝင်ရီသရောအချိန်ရောက်လာပြီး ညီအစ်ကိုမသိတသိဖြစ်ကုန်ပြီ။ နွေဦးရာသီ Spring မှာ နေ့တာကတိုလွန်းနေတယ်။ ဒါနဲ့ပြီလ ၄ ရက်ကစပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးမှာရှိတဲ့ နာရီလက်တံတွေရှေ့ကို တစ်နာရီတိုးရွှေ့ကြရတယ်။ ညနေ ၅

ဓာတ်ဆီပန်ကို ကိုယ်တိုင်ယူပြီးထည့်ရတဲ့ ရောင်းသူမဲ့ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ဆိုင်

နာရီဟာ ၆ နာရီဖြစ်သွားရတော့တာပေါ့။ နေကို တစ်နာရီ နောက်ကျပြီး ဝင်ခိုင်းလိုက်တဲ့သဘောပါပဲ။ နာရီရွှေ့ပြီး နေအလင်းရောင်ကို တစ်နာရီ ခိုးယူလိုက်ကြတာပါ။ နေ့တာပိုရှည်သွားအောင်လို့တဲ့။ Fall လို့ခေါ်တဲ့အောက်တိုဘာလထဲမှာကျတော့ ညနေ ၇နာရီခွဲ အချိန်ဟာခွားရိုင်းသွင်းချိန်ပဲရှိသေး တယ်။ ည ၉ နာရီမှာမှနေဝင် တယ်။ သူတို့ည ၈ နာရီခွဲက ရန်ကုန်ရဲ့ ညနေ ၅နာရီခွဲ နေဝင်ရီသရော အချိန်ကျနေတာပဲ။ (အချိန်အတွက်မှားလို့ ယူအိုမှာ ညနေစာတော်ခဲဘူးတယ်လေ)။ နေ့တာရှည် လွန်းနေပြန်ရော။ ဒါကြောင့် ဒေပြီလတုံး ကခိုးယူထားတဲ့ တစ်နာရီကို အောက်တိုဘာ ၂၆ ရက်က စပြီး နာရီတစ် နာရီရှေ့ပြန်တိုးပေးကြရတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာရှိတွေပြန်ရွှေ့ကြပေါ့။ ညနေ ၆ နာရီကို ညနေ ၅နာရီ ပြန်လုပ်ပြီး နေ့တာတိုပစ်လိုက်ရပြန်ပြီ။ နေ့တာအတိုအရှည် ကွာခြားမှုက များလွန်း တော့အလုပ်ချိန် မနစ်နာကြရအောင် ဒီလိုပဲ နေ့အလင်းရောင်ကို နာရီရွှေ့ပြီး ခိုးယူကြရတယ်နဲ့ တူပါတယ်လေ။

ရောင်းသူမဲ့ ဓာတ်ဆီပန်များ

ကိုပိက အခုကိုယ်ကားနဲ့ကိုယ်ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ကိုယ်ဓာတ်ဆီကိုယ်ထည့်နေရပြီ။ ဓာတ်ဆီဆိုင် တွေက စတိုးဆိုင်အငယ်စားလေးတွေနဲ့တွဲဖွင့်ထားတတ်ကြတယ်။ ဓာတ်ဆီဈေးနှုန်းကို မြင်သာအောင် ဆိုင်ရှေ့မှာဆိုင်းဘုတ်ကြီးနဲ့ကြေညာထားတယ်။ ခဲပါတဲ့ဓာတ်ဆီက ဘယ်လောက်၊ စွမ်း အားမြင့် ဓာတ်ဆီကဘယ်လောက်။ အနည်းဆုံး တစ်ဂါလံကို ၃၈၉ ဒေါ်လာကနေ ၂၁၉ ဒေါ်လာ အထိ။ ဆီပန်ရှေ့မှာကားကိုထိုးရပ်လိုက်ပြီး စက်သပ်ထားရတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ဈေးနှုန်းပါတဲ့

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

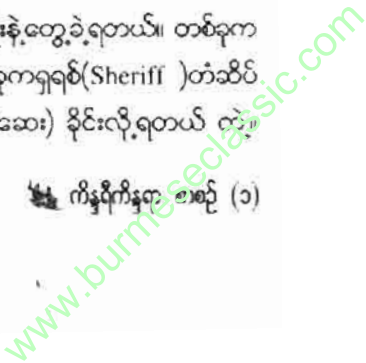
နော်ဇော်ကိုကောက်ကိုင်ပြီး ကိုယ်ကားဓာတ်ဆီတိုင်ကီအဝမှာစွပ်။ ကိုယ်ရဲ့ ဘဏ်ကဒ်ကလေးကို ဆီမိတာဘေးကအပေါက်မှာသွင်း။ စက်က ဘောက်ချာယူမှာလားဆိုပြီး စာတန်းထိုး မေးလိမ့်မယ်။ ဝိဆာကဒ်လား။ မာစတာကဒ်လားဆိုပြီးမေးလိမ့်မယ်။ YES / NO လိုက်နိပ်သွားရုံပဲ။ နော်ဇော် ခလုတ်ကိုတစ်ခါထဲဆွဲထား။ ကားဆီတိုင်ကီပြည့်သွားရင်သူ့ အလိုလိုရပ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဂါလံဖြစ်ဖြစ်၊ ကျသင့်ငွေဖြစ်ဖြစ်ရောက်ရင် နော်ဇော် ခလုတ်ကိုရပ်လိုရတယ်။ (ဆီကိုကိုတာနဲ့ရောင်းတာမဟုတ်သလို၊ ဆီဆိုင်ကလည်း အမှတ်ခိုး လို့မရ။ တန်းစီစရာလည်းမလို။ ပြန်ရောင်းစားလို့လဲမရတဲ့စနစ်လေ)။ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်း ဘောက်ချာထွက်လာလိမ့်မယ်။ ဆီပန်မှာ ရှိတဲ့စက်က ကိုယ်ထိုးသွင်းလိုက်တဲ့ ဘဏ်ကဒ်က နေတဆင် ကိုယ်ရဲ့ဘဏ်မှာသွင်းထားတဲ့ ငွေကို နှုတ်ယူသွားပါပြီ။ အိမ်ပြန်ရောက်လို့ ကွန်ပျူတာနဲ့ ဘဏ်ဝက်ဆိုက်မှာရှာကြည့်လိုက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လမ်းဘေးက အေတီအမ်စက်တစ် ခုမှာ ဘဏ်ကဒ်ကို သွားထိုးကြည့်လိုက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ကဒ်ထဲမှာ (ဘဏ်မှာ) ကိုယ်ငွေ ဘယ်လောက်ကျန်နေသေးသလဲဆိုတာကို စစ်ဆေးလို့ရပါတယ်။

အွန်လိုင်းမြန်မာ့အသင်းသတင်းစာ

ရန်ကုန်မှာတုံးက ဂျီပီအိမ်ကိုသတင်းစာရောက်တဲ့အချိန်ဟာ နေ့လည် ၁ နာရီထက်မစောဘူး။ အမေရိကားမှာကျတော့ မနက် ၇ နာရီဆို အွန်လိုင်းကနေ ရောင်စုံမြန်မာ့အသင်းသတင်းစာကို ဖတ်လို့ရနေပြီ။ ဘယ်လောက်ဟန်ကျသလဲ။ (ချုပ်ပယ်ဟေးရဲ့ မနက် ၇ နာရီက ရန်ကုန်မှာညနေ ၅ နာရီခွဲနဲ့ညီမျှတာကိုး)။ ပြည်တွင်း သတင်းတွေရော၊ နာရေး၊ မင်္ဂလာဆောင်သတင်းတွေကိုပါ နေ့စဉ်ဖတ် ဖို့ဂျီပီရဲ့လက်တော့ ဖေးမရိတ်စာရင်းမှာ ထည့်ထားရတယ်။ (နာရေးသတင်းထဲမှာ ဒေါ်ဘုမကြီး တစ်ယောက် ကွယ်လွန်သွားရှာပါပကော။ အော် သူကငါးသလောက်ပေါင်းဆိုသိပ် ကြိုက်တာ။ ဂျီပီအမေရိကားမသွားခင်တုံးက ဆေးခန်းမှာ သွေးတိုးရောဂါနဲ့အမြဲပြနေကြ ဖောက်သယ်လေ။ သူ့အတွက်တောင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရောက်တုံးက ဒေးဗစ်ဆေးခန်းမှာ Sample ဆေးတွေ အလကား တောင်းယူထားပြီးပြီ။ အခုတော့သွားရှာပြီ။) မြန်မာတိုင်းမိလည်းဖတ်လို့ရတယ်။ ဒါတင်မက မြန်မာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တွေရဲ့ ဝက်ဆိုက်တွေ၊ လစဉ်မဂ္ဂဇင်းပေါင်းစုံရဲ့ ပေါ်ပြူ လာ သတင်းတွေအပျင်းပြေ ရှောက်ကြည့်ရတာပေါ့။ အခါကြီးရက်ကြီးမှာ တရားနာချင်ရင်တော့ အီးဗွေဒေါ်ကွန်း (Edhamma.com) ဆိုတဲ့ ဝက်ဆိုက်ကနေ ကိုးပါးသီလခံယူပြီး မြန်မာဆရာတော်တွေရဲ့ တရားတော်တွေကို မြန်မာလို နာယူလို့ရပါတယ်။ အမေရိကားရဲ့ ထင်ရှားတဲ့ သတင်းစာကြီးတွေဖြစ်တဲ့ New York Times တို့၊ Washington Post တို့ကိုလည်း အွန်လိုင်းကနေ အခမဲ့ Free Subscription ယူထားပြီးဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ခိုင်းချစ်တာခိုင်းလို့ရတဲ့ ရဲများ

ဂျီပီကြုံခဲ့ရတာက သူတို့ဆီမှာပုလိပ် (Police) ဆိုရင်တံဆိပ်နှစ်မျိုးနဲ့တွေ့ခဲ့ရတယ်။ တစ်ခုက ကောင်တီပုလိပ်- County Police လို့ခေါ်တဲ့ ခရိုင်ရဲ နဲ့ နောက်တစ်ခုကရှာရစ်(Sheriff)တံဆိပ် တပ်ထားတဲ့ အသင်းအဖွဲ့ရဲတွေပဲ။ ရဲနှစ်ရဲစုစလုံးကို မသိရင်မေး (မစင်ရင်ဆေး) ခိုင်းလို့ရတယ် တဲ့။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ဘန်ကောက်ကနေ (ပတ်စပို့မပါ) ခရီးသွားလက်မှတ် (Travel Document)နဲ့ အမေရိကားကို ရောက်ရှိလာတဲ့ မြန်မာလင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ (မစင်ဆေးခိုင်းတဲ့) အတွေ့အကြုံလေးကို သူတို့ ပြောသလိုပြန်ပြောပြရဦးမယ်။ ဒါရမ် လေဆိပ်ထဲမှာ မယားဖြစ်သူခလေးအမေက သူ့ကလေးငယ် ရုတ်တရက်အိအီးတွေပါချတော့ ထောင်တစ်နေရာကိုသွားပြီး ခြေဖနောင်ထိုးလို့ ကလေးကို အိအီး ဆုံးအောင်တယ်နေမိတယ်တဲ့။ ဒါကို ရှုရစ်ရဲကလာဖမ်းပါလေရော။ အမေရိကားမှာ ဘယ်နေရာ ဖြစ်ဖြစ် ခလေးအိအီးတယ်လို့မရဘူးလေ။ ခလေးအမေတွေကို ခလေးသန့်စင်နည်း တွေ သင်ပေးထား ပြီးသားပါ။ ခလေးတိုင်းကိုတစ်ခါသုံးခါတောင်းကျိုက်ကလေးတွေစည်း ပေးထားကြရတယ်။ အများသုံးရေ အိမ်သာတွေမှာဆိုရင် ခလေးခါးတောင်းကျိုက်လဲပေးဖို့ ကုတင်လေးတွေထားပေးထားတယ်။ ဒါတွေကိုမသိတဲ့ခလေးအမေက လူရှေ့သူရှေ့မှာ ယာယီခြေထိုးအိမ်သာ တည်ဆောက်ပြနေတော့ အဖမ်းခံရပြီပေါ့။ ခလေးအမေကပိုယိုပြီးခြေဟန် လက်ဟန်နဲ့ရှင်း ပြရှာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ရဲက သူ့ခရီးသွား လက်မှတ်ကိုတောင်းကြည့်ပြီး အခုမှအမေရိကား ရောက် လာတာလည်းသိသွားပါရော။ ရှုရစ်မ တစ်ယောက်ကိုခေါ်လာပြီး ခလေးမစင်တွေကိုဆေးပေးခိုင်း။ အမေကိုတစ်ခါထဲ ခလေးသန့်စင်နည်းတွေ သင်ပေးရုံမက။ သင်တန်းတက်ပြီးကြောင်းလက်မှတ် ဆာတစ်ဖက်တစ် (Certificate)ပါ ထုတ်ပေး လိုက်လေရဲ့။ (ဘယ်နှယ်လဲ မြန်မာခလေးအမေတို့ ရှေ့ အမေရိကားကသင်တန်းဆင်းလက်မှတ် ဆာတစ်ဖက်တစ်လိုချင်ရင်ပြောနေနဲ့)။ ကိုယ်တကယ်မသိလို့ကတော့ အဲဒီကရဲတွေကိုခိုင်းချင်ရာ ခိုင်းလို့ရတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြချင်တာပါ။ သူတို့ကတော့ ကူညီပါရစေလို့မပြောဘူး။ (May I Help You) လို့ တသွင်သွင်ပြောနေတဲ့သူတွေကတော့ စာတိုက်တို့၊ ဘဏ်တို့၊ စတိုးဆိုင်ကြီး တွေက ငွေလက်ခံစာရေးတို့ အဲသလိုလူတွေပါပဲ။ တန်းစီနေတဲ့လူကို သူ့အလှဲ့ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း အသိပေးတဲ့အနေနဲ့ မေအိုင်ဟဲ့ယူး ဆိုပြီး လှမ်းခေါ်တတ်ကြတယ်လေ။ ပုလိပ်တွေကို ကိုပီကိုယ်တိုင် ခိုင်းခဲပုံလေးတစ်ခုကို ပြောပြရဦးမယ်။ ချုပ်ပယ်ဟေးလ်မှာကားမောင်းရင်း အီးလီရော့လမ်းထဲချိုး ဝင်လိုက်တာမှာ ပလက်ဖေါင်းကိုရှုပ်တိုက်မိပြီး နောက်တီးပေါက်ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကားဆီးချွတ်နေတာ အဆင်မပြေလို့ ကူညီမယ်သူ (ခိုင်းရမယ်သူ) ရှာနေတုံး။ ကိုရွှေပုလိပ်ကရောက်လို့လာပါပြီ။ သူ့ကိုပဲ ဘီးချွတ်ခိုင်းပြီး စပါယ်ရာ တာယာပါလဲတင်ခိုင်းလိုက်ရတယ်။ ကိုပီကတော့ သူ့ကိုခိုင်းကူရတာပေါ့လေ။ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောတော့ သူကတာလုပ်တယ်မှတ်သလဲ။ တာယာဆိုင်ကို သူက ဦးဆောင်ခေါ် သွားပြီး တစ်ခါထဲဘီးအသစ်ဝယ်လဲတင်ခိုင်းတော့တာနဲ့ ကိုယ်မှာ ဒေါ်လာ ၆၀ ချောသွားပါလေရော။ ရဲကိုခိုင်းလိုက်မိတာမှားပါပြီ။ ရန်ကုန်မှာဆို ဒီတာယာမျိုးကို ဖာထေးပြီးသုံးလို့ရဦးမှာ။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ့ ။

တက္ကစီမောင်းသမား ဘိုဂုလုပိမ်

ကိုပီအလိမ်ခံလိုက်ရလို့ ရဲကကူညီလိုက်ခဲပုံကလေးကိုလဲဖေါက်သယ်ချလိုက်ချင်ပါသေးတယ်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ရေဒီဆန် ဟိုတယ်မှာတည်းခိုနေတုံးကပေါ့။ နောက်နေ့မနက်အစောကြီးလေဆိပ် ဆင်းဖို့အတွက် ဟိုတယ်ကောင်တာမှာ တက္ကစီငှားရမ်းနိုင်ဖို့စုံစမ်းကြည့်တော့ စာရေးမက တက္ကစီ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကုမ္ပဏီကိုဖုံးဆက်ပြီး တစ်ခါထဲတွတ်ကင်လုပ်ပေးလိုက်တယ်။ စရံငွေကြိုပေးထားမှ စိတ်ချရမယ်ဆိုလို့ ၁၀ ဒေါ်လာပေးလိုက်ပြီ။ မနက် ၄ နာရီမှာလာကြိုဖို့ချိန်းလိုက်ပါတယ်။ မနက်ကို ချိန်းတဲ့အတိုင်း ကွက်တိရောက်လာပါတယ်။ ပစ္စည်းတွေဝိုင်းကူတင်ပေးပြီး လေဆိပ်ကိုထွက်လာပါပြီ။ လမ်းမှာ တက္ကစီခရိုင်ဘာနဲ့ လေယာဉ်ခရီးစဉ်တွေ ထွက်မယ်အချိန်တွေကိုအာချောင်မိတာပေါ့။ လေဆိပ်ရောက် တော့ ၅ နာရီထိုးပြီ။ လေယာဉ်က ၆ နာရီထွက်မှာ။ ကားခ ၄၅ ဒေါ် လာကျလို့ ၁၀၀ တန် ပေးလိုက်တယ်။ စရံ ၁၀ ပေးပြီးသားဆိုတော့ ၆၅ ဒေါ်လာပြန်အမ်းရမှာပေါ့။ သူ့မှာ မအမ်းနိုင်လို့ အနီးအနားက စတိုးဆိုင်မှာသွားအမ်းပေးပါမယ်ဆိုပြီးတက္ကစီ ကုမ္ပဏီလိပ်စာပါတဲ့ကဒ်ပြားလေးပေါ်မှာ ဘောက်ချာသဘောမျိုး ငွေ ၆၅ ဒေါ်လာပြန်အမ်းပေးဖို့ရှိကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပြီးပေးသွားခဲ့တယ်။ ၁၀ မိနစ်အတွင်းပြန်လာပြီးငွေရှင်းပေးမယ်လို့လည်း ပြောသွားတယ်။ နာရီဝက်ကြာတာတောင် ပြန် မလာလေတော့ ဂျီပီလည်းအနားကပုလိပ်ကိုပြောပြရပြီပေါ့။ ချက်ချင်းသူ့အဖွဲ့သားတွေကိုဆင်ခေါ် လိုက်ပြီး တက္ကစီကုမ္ပဏီကိုဖုံးဆက်တယ်။ သူတို့က တက္ကစီသမားကိုဆက်သွယ်မှုလုပ်တော့ ဒီဘိုဇနဲကရှောင်သွားပြီလေ။ ဒါနဲ့ အဲဒီကုမ္ပဏီကပဲ နောက်ထပ်တက္ကစီတစ်စီးလေဆိပ်ထဲဝင်အလာမှာ ရဲကအဲဒီတက္ကစီကိုထားထားပြီး ငွေအစားတောင်းတော့တာပါပဲ။ နောက်ကားကရတဲ့ငွေကို ဂျီပီကိုပြန် ပေးပြီး ပထမနေ့ကိုအရေးယူဖို့ရဲတွေ ဆက်လှုပ်ရှားကြတယ်။ လေယာဉ်နောက်ကျနေပြီဖြစ်တဲ့ ဂျီပီကို လည်းလေယာဉ်မှီအောင် အထူးအခွင့်အရေးအနေနဲ့ လုံခြုံရေးတွေကျော်ဖြတ်ပြီး လေယာဉ်ကိတ်အထိ လိုက်ပို့ပေးပါတော့တယ်။ ကျေးဇူးအထူးပဲတင်မိပါတယ် ကိုရွှေခဲတို့ရယ်။ သိုင်းကြူးခဲရီးမတ်ချီ ပါပဲလို့။

ဂျီပီနဲ့ယာဉ်တိုက်မှုတစ်ခု

သူတို့နိုင်ငံမှာ မော်တော်ပိုကယ်ရဲ သီးသန့်မထားဘူး။ ရဲစခန်းမှာတိုင်ချက်ဖွင့်စရာမလိုဘူး။ နိုင်းဝမ်းဝမ်း ကိုဖုံးဆက်လိုက်ရင်ရဲရောက်လာလိမ့်မယ်။ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ရဲကိုတိုင်ဖို့သီးသန့်ဖုန်းတိုင် လေးတွေ ထောင်ထားပေးထားတယ်။ ပတ္တမြားရောင်လှည့်နေတဲ့ရဲကားတွေက နေရာအနံ့မှာရှိတတ်တယ်။ ဂျီပီစီသွားတဲ့ကားရဲ့ ရှေ့ကကားက ညာကွေ့ဖို့အချက်ပြနေပြီး။ ကွေ့ရုံကွေ့ပြီး ကာမှမကွေ့တော့ပဲ ဘယ်ကိုကဝယ်ကွေ့၊ ကွေ့ချလိုက်တာ ဂျီပီတို့ကားက ဘရိတ်နင်းပေမယ် မမှီတော့ဘူး။ ရှေ့ကကား ကိုတိုက်ချလိုက်ပါပြီ။ သူ့ကားခမျာ လည်ထွက်သွားပြီးဘယ်တစ်ခြမ်း ပိန်လိန်သွားတာတွေ လိုက်ရတယ်။ ယာဉ်မောင်းကကားတံခါးဖွင့်ပြီးဆင်းလာတယ်။ ကိုယ်ကားမောင်းတဲ့ ထားဝယ်သားမှာတော့၊ ရှေ့ကို ဝိုက်ပြီး စီယာတိုင်နဲ့ဝိုက်နဲ့ညှပ်နေရတယ်။ ကားကတော့ ရှေ့ပိုင်းချိုင့်ဝင်သွားပြီး ဘော့နက်ဖုံးကြီး ကြွတက်လာတယ်။ သူ့ကိုမနဲ ဆွဲထုတ်ပြီး သူ့ဟန်းဖုံးနဲ့ နိုင်းဝမ်းဝမ်းကိုဆက်ရတယ်။ ကားခေါင်မိုး ပေါ်မှာမီးတန်းတွေပြေးလင်းနေတဲ့ရဲ ကားက တစ်စိစိ နဲ့ ပိုင်ယာလက်သံပေးပြီး ရောက်လာပါလေရော။ ယာဉ်ကြောမပိတ်အောင်ရှင်းပေးမယ်ရဲရယ်၊ လူနာတင်မယ်ရဲရယ်၊ စစ်ဆေးမယ်ရဲရယ် ၃ ယောက်တောင် ပါလာတယ်။ ရဲက ကားအပျက်အခဲစီး နေရာအနေအထားတိုင်းထွာချက်တွေလုပ်ပြီး (ကိုယ်ကတိုက်လိုက် ပေမယ်) ရှေ့က ကားရဲ့အပြစ်ပဲဆိုပြီးမှတ်ချက်ရေးပေးတယ်။ ဘယ်သူ့လိုင်စင်မှမသိမ်းပါဘူး။ စာရွက်တစ်ရွက်မှာ ကားနစ်စီးလုံးရဲ့ခမောင်းသူ၊ ဆိုရှယ်ဖူလုံရေးနဲ့ပါတ်၊ ယာဉ်တိုက်ပုံအနေအထား။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပိ

ပျက်ဆီးမှုအနေအထား၊ နှစ်ဘက်ကားရဲ့ အာမခံကုမ္ပဏီစတာတွေကိုရေးသွင်းပြီး ၂ ဦးစလုံးကိုမိတ္တူပေးလိုက်တယ်။ ကျိပိတို့ကားကမောင်းလို့ရနေသေးတော့၊ ဒဂိုင်ဘာကလည်းမောင်းနိုင်နေသေးတော့၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ပြန်မောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းမှာသူ့ဗိုက်အရမ်းအောင့်လာတာနဲ့ Durham Hospital ဆေးရုံဝင်ပြတာ အစာအိမ်ရောင်တယ်ဆိုပြီး ၂ ရက်တင်ထားလိုက်ပါရော။ နောက် ၁ ပတ်လောက်ကြာတော့ ထားဝယ်သား ဆီကို ရှေ့နေတစ်ယောက်ကဖုံးကြိုးဆက်ပြီးလာတွေ့တယ်။ ယာဉ်တိုက်မှုမှာ ကားအတွက် လျော်ကြေးတွေရရှိမှာဖြစ်တဲ့အပြင် အမှုတစ်ခုလုံးကိုသူလိုက်ပေးမယ်အကြောင်း၊ နှစ်နာကြေးငွေသောင်းနဲ့ချီရရှိကြောင်းနဲ့ အမှုအတွက်ရုံးစားရိတ်ကို သူက စိုက်ထုတ်လိုက်ပေးမှာဖြစ်ပြီး အမှုနိုင်ရင်သူ့ရဲ့ကုန်ကျစားရိတ်ကိုနှုတ်လို့ နှစ်နာကြေးရငွေရဲ့ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုသူ့ကို ပေးရမှာဖြစ်ကြောင်းလာဆွေးနွေးပြီးသူ့ကိုအမှုအပ်ဖို့စည်းရုံးလာပါတယ်။ ဒါနဲ့အာမခံကုမ္ပဏီကိုသွားတွေ့ပြီး ရဲမှတ်ချက်နဲ့ လျော်ကြေးငွေတောင်းခံကြရပါတယ်။ ကိုယ်ကားကိုတစ်စီးလုံးပျက်ဆီးတယ်လို့ မှတ်ချက်ပေးထားလေတော့ ဒီလိုကားအမျိုးအစားမျိုး တစ်စီးစာ ဒေါ်လာ ၆၀၀၀ တောင်းခံထား ခဲ့ပါတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ခေတ္တ ၂ ပတ်စာအသုံးပြုဖို့ ကားစားတစ်စီးကို အာမခံကုမ္ပဏီက ပေးထား ရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်လှည့်ပေး ထားပြီး သူ့ဖါသာသူ့အမှုလုပ်သွားလိုက်တာ၊ ကားစားတစ်စီးစာလျော်ကြေးနဲ့ဆေးရုံတက်ခ စားရိတ်တွေကို ကားအာမခံကုမ္ပဏီကရှင်းပေးရတဲ့အပြင်၊ နောက် ၃ လလောက်ကြာတဲ့အခါမှာတော့ လျော်ကြေးငွေ ၃ သောင်းခွဲရရှိသွားပါလေရော။ ရှေ့နေရဲ့ရုံးစားရိတ်က ၆ထောင်ပြထားတော့ အဲဒါကိုနှုတ်ပေးပြီး။ ကျန်ငွေရဲ့ ၃၀ ရာ နှုန်းကိုရှေ့နေ ကိုပေးလိုက်ရပါတယ်။ ကဲ။ တွေ့ကြပြီဟုတ်လား။ အမေရိကားရဲ့ ဥပဒေတွေက ကိုယ်ကမှန်နေလို့ကတော့ လျော်ကြေးရအောင် သူများကားကို သူ့အမှားချောင်းပြီး တိုက်ပစ်လို့ရတယ်။ ကားအသစ်တောင်းလို့လည်းရတယ်။ ရှေ့နေနဲ့ပေါင်းပြီး လျော်ကြေးလည်းတောင်းလို့ရတယ်ဆိုသလိုမျိုး လက်တွေ့မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဂျီကာဂိုတန်ဆောင်တိုင်း

ချီကာဂိုမြို့မှာ မြန်မာ ၂၀၀ ကျော်လောက်နေထိုင်ကြပါတယ်။ မြန်မာတွေစုပေါင်းလှူထားတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက ပြေအောက်ထပ်ခန်းမဆောင်ကြီးနဲ့၊ ဝင်းနဲ့ခြံနဲ့။ အခုကာလပေါက်ဈေး ဒေါ်လာ ၁ သန်းကျော်တန်နေပြီလို့ဆိုပါတယ်။ မြန်မာတွေအလှူလုပ်တော့မယ်ဆိုရင်မိတ်ဆွေတွေကိုလှမ်းမိတ်တဲ့ လေ့အရ ကျိပိကိုလည်း အထူးမိတ်ဆွေတစ်ယောက်အနေနဲ့ လေ့ယာဉ်စရိတ်ခံပြီး ဘိတ်ကြပြန်ပါပြီ။ ဟမ်းဖရေ အစီအစဉ်ကိုခွင့်ပန်ကြည့်တော့ ဂျီကာဂိုမှာ ဆေးရုံ၊ ကျန်းမာရေးဌာန လေ့လာရေး အစီအစဉ်တွေထည့်သွင်းမှခွင့်ပြုနိုင်မယ်လို့ဆိုလို့ ကွတ်ကောင်တီ ဆေးရုံနဲ့ ကူးစက်ရောဂါဆေးရုံတွေမှာ လေ့လာခွင့်ရရှိဖို့ဆက်သွယ်ပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဂျီကာဂို ကိုရောက်လို့လာပါပြီ။ အမေရိကားရဲ့အကောင်းဆုံးလေဆိပ်ဆုကိုရရှိထားတဲ့ အိုဟာဲ (O'Hare) လေဆိပ်ကြီးဟာ တကယ်ကိုခန်းနားလှပါပေတယ်။ လူသွားစင်ကြဲမျက်နှာကျက်က ရောင်စုံမီးတန်းတွေဟာခရီးသည်တွေကို အရောင်မျိုးစုံဖန်ဆင်းပေးထားပါတယ်။ ဒိုင်နိုဆောအရိုးစုကြီးကိုလည်းလေဆိပ်ထဲမှာ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အလှပြထားလိုက်သေးတယ်။ လေဆိပ်ထဲမှာကိုပြတိုက်တွေရှိနေတယ်။ လာ ကြိုသူက ရိုကာရိုမြို့ လယ်ခေါင်နဲ့ Lake Michigan လို့ခေါ်တဲ့ ပင်လယ်လောက်ကြီးတဲ့ ရေကန်ကြီးကိုအရင်လိုက်ပြတယ်။ နေ့လည်ပိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ (ကထိန်)တရားနာပြီး ပရိတ်သတ်ကို မုန့်ဟင်းခါးနဲ့ညှပ်ခဲ တယ်လေ။ ဘဲဥ၊ ငါးဖယ်၊ ဘူးသီးကျော် အကုန်လုံး မြန်မာတွေ ပိုင်းလုပ်ကြတာ။ (ဝါဆိုတုံးက အော်ရီဂွန် ပေါ့လန်ကျောင်းရဲ့ ဒန်ပေါက်ထမင်းနဲ့၊ သီတင်းကျွတ်မှာ မေရီလင်းပြည်နယ် ဘယ်လ်တီ မော်လကျောင်းတော်က ဒေါက်တာချမ်းအောင် လှူဒါန်းတဲ့ကြေးဒိုးတို့ကိုသွားသတိရမိတယ်)။ တုတ်ကွေးရာသီမို့ ပရိတ်သတ်ကို ဒေါက်တာသန်းဝင်း တို့အဖွဲ့က ဖလူးရှော့ အခမဲ့ထိုးပေးနေကြတယ်။ (ဆေးရုံဆေးခန်းမှာထိုးရင် ၂၅ ဒေါ်လာပေးရမှာနော့)။ လက်မောင်းလေးတွေ လှန်ပြီးတန်းစီ အထိုးခံကြရတယ်။ ကြိုက်သလောက်အလှူငွေထည့်ပေါ့။ ဂျီပီလည်းပါဝင်လုပ်အားကုသိုလ်ပေး လိုက်ပါသေးတယ်။ ခေါင်းတစ်လုံးကို ၅ ဒေါ်လာနဲ့ (ပုံမှန်ခေါင်းညှပ်လျှင် ၁၂ ဒေါ်လာပေးရပါတယ်) ရံပုံငွေ ခေါင်းညှပ်ပေးနေတာလည်းတွေ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။ Rush University ဆေးရုံကသွေးရောဂါ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဟန်မြင့်က ကီးဘုတ်တီးပြီး ဂျီပီကိုယ်တိုင်ခန့်ပေါက်ပြီး အမှုအယာ တွေနဲ့သိဆိုဖျော် ဖြေသွားတဲ့ "ခယ်မလေးတွေပါလာရင်အပျင်းလဲပြေတယ်" ဆိုတဲ့သီချင်းက ပရိ သတ်ကို ကိုင်လှူသွားပြန်လေတော့ ဝည်သည်တော်တို့အပြုတွေမှာ အဓိပ္ပါယ်သိချင်လွန်းလို့ မြန်မာမိတ် ဆွေတွေကိုလိုက်ပေးနေကြရတယ်လေ။

ဘေးကင်းစွာ (Baby Shower Party)

ယူတင်စီဟမ်းဖရေး ၁၀ ယောက်ထဲမှာ ဥရုငွေခိုင်သည့် မစ္စက်ဒယ်နီရဲလားဟာ သူ့နိုင်ငံကပဲပါခဲ့ တာလား။ အမေရိကားကျမှ ရတာလားတော့မသိပါဘူး။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါပြီ။ သူ့ခင်ပွန်းကလည်း

အမျိုးသမီးများသာ တက်ရောက်ရသည့် ဘောဘီရှားပါးပါတီ ဆင်နွှဲနေသော ဂျေပီကတော် (မျက်မှန်နှင့် ပဲအစွန်)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပ်

သူ့အမေရိကန်နိုင်ငံကို ရောက်လာပြီး ၂ လအတွင်းလိုက်လာတယ်ဆိုတော့။ ဆိုတော့။ ဘယ်ကပ်ရရ အခုတော့အမေရိကားမှာကိုယ်ဝန်ရင်မာကြီးနဲ့ ခလေးမွေးပါတော့မယ်။ အမေရိကန်တွေရဲ့ထုံးစံအတိုင်း မမွေးခင် ခလေးအတွက်ဆုတောင်းပွဲလေးလုပ်ကြရပါတယ်။ မိခင်လောင်းကိုလုံးဝအသိမပေးပဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့အိမ်မှာ ပါတီလုပ်ကြတာပါ။ အဲဒီပါတီကို အမျိုးသမီးတွေပဲသီးသန့်ဘိတ်ကြားထားပြီး မိခင်လောင်းကို လှည့်ပတ်လိမ်ညှာလို့ဘာလုပ်မယ် ဆိုတာမသိရအောင်ခေါ်ယူလာကြရတယ်။ မိခင်လောင်းရောက်လာမှ ပရိတ်သတ်အားလုံးဟာ ပုန်းနေရာကနေ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာကြပြီး Surprise လို့အော်ဟစ်ကြတယ်။ ပြီးတော့မှ ခလေးအတွက်ဆုတောင်း ပွဲလုပ်ကြတယ်။ ကိတ်ဖုန်းလို့ပြီး ခလေးအတွက်လက်ဆောင်တွေ ပေးကြတာပါ။ ဟမ်းဖရေ ၁၀ ယောက်ကငွေစုပြီး ခလေးတွန်းလှည်းလေးတစ်ခုလက်ဆောင်ပေးလိုက်တာ အံ့အားသင့်နေရှာတဲ့မိခင်လောင်းခမျာ တွန်းလှည်းလေးကိုင်ပြီး မျက်ရည်လေးများ တောင်ဝဲလာရပါသတဲ့။ ကျိပ်ကတော့ အမျိုးသားဖြစ်နေလို့အဲဒီပါတီကို တက်ခွင့်မရှိဘူး။ ကျိပ် ဇနီးသယ်ကတော့ အမေရိကားရောက်ရောက်ချင်း ဘောဘီရှားဝါးပါတီနဲ့ ကြုံကြုံကပ်လိုက်ရလို့ ကျိပ်ပုံပြင်ပြီးရင် ကျိပ်ကတော်ပုံပြင်ပြောပါရစဉ်းဆိုပြီး ပူဆာနေလေရဲ့။ ဒီပါတီပြီးလို့ ၂ရက်ပဲ ကြာလိုက်တယ် ဒယ်နီရဲလားမှာ Delphina လို့ အမည်နာမကင်ပွန်းတပ်ခံလိုက်ရတဲ့ မိန်းကလေး ချောချောလှလှ လေးမွေးဖွားသန့်စင်လိုက်ပါပြီ။ အဲဒီ ဥရုဝွေးခလေးငယ်လေးဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာမွေးတဲ့အတွက်အမေရိကန်နိုင်ငံသားလက်မှတ်တန်းရရှိသွားပြီး နောင်ကိုအမေရိကန်သမ္မတအဖြစ်ဝင်ရောက်အရွေးခံခွင့်ရှိတဲ့ အခွင့်အရေးကိုလည်း ရရှိလို့သွားပါပြီ။ ယူအင်စီ ဟမ်းဖရေ တွေကတော့ ဒီခလေးငယ်ကို ဘောဘီဟမ်းဖရေလို့အမှတ်သညာပြုထားကြလေရဲ့။ (ဒယ်နီနားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်သမ္မတအရွေးခံရအောင် ကျိပ်မိန်းမကိုလည်း အမေရိကားရောက်တုံးရောက်ခိုက် ခလေးတစ်ယောက်လောက် အမြန်မွေးခိုင်းရရင်ကောင်းလေမလားလို့။

အဲသလိုနဲ့ပဲ ဒေါက်တာကျိပ်ဟာ

နောက်လကျမှပဲ ရော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ အတ္တလန်တာမြို့မှာ သမ္မတ(ဟောင်း)ကျင်မိကာတာနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ရတဲ့အကြောင်းတွေ၊ အမေရိကန်သို့လ်ကြီးရဲကြီးကျယ်ခမ်းနားပုံတွေ၊ ရောဂါကာကွယ်ရေးဗဟိုဌာန (စီဒီစီ) နဲ့ စီအန်အန်သတင်းဌာနကြီးတွေကိုကျိပ်တို့လင်မယား သွားရောက်ခဲ့ရပုံတွေ ကို (ပုံကြီးချဲ့)ပြောပြရဦးမယ်။

ဂိုဒေါင်ထဲကဆန်တွေကိုဝိုင်းကူသယ်ပေးဦးမယ်၊ ပုရွက်ဆိတ်(ပ)လေးပေါ်လာပြီဆိုတော့ သူတစ် လုံးကိုယ်တစ်လုံးနဲ့စုံတွဲသယ်လိုက်ကြရင် အမေရိကားတိုက်ကြီး ကုန်လောက်ပါရဲ့နော်။ ဒီထက်ကောင်းခန်းတွေ လာပါတော့မယ်ဝေ။

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၇

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရုဏမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၃။ စက်တင်ဘာလ - ၂၀၀၅။ တွင် မြေပြပါရှိပြီး။)

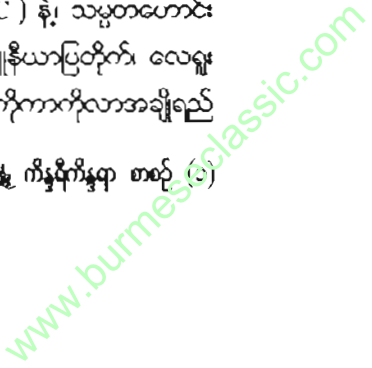
၇။ ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်။
အတ္တလန်တာမြို့။
သမ္မတဂျင်မီကာတာနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီတို့တွေ့ဆုံခြင်း။
စီဒီစီရောဂါကာကွယ်ထိန်းချုပ်ရေးဗဟိုဌာနကြီး။
စီအန်အန်မှာရုပ်မြင်သံကြားလွှင့်နေတဲ့ဒေါက်တာဂျီပီ။
ဆိုင်ကလိုရားမားလှည့်ပတ်ပန်းချီကား။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဟမ်းဖရေ့အစီအစဉ် တစ်ဝက်အရောက်မှာ (Enhancement Workshop) လို့ခေါ်တဲ့ အားပြည့် အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲ ၃ ခုကို (ဝါရှင်တန်၊ လော့အိန်ဂျယ်လိစ်နဲ့ အတ္တလန်တာမြို့တို့) မှာ ၃ နေ့ ရာခွဲပြီးလုပ်ပေးပါတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့မြို့၊ ကိုယ်လိုက်တက်ပေါ့။ ၃ ခုစလုံးတက်လည်း ရတာပဲ။ ဂျီပီဇနီးသည်က နယူးဂျာဆီ နဲ့ နယူးရောက်လောက်ပဲ လည်ပတ်ဘူးသေးတာဆိုတော့ ဝင်ရော့အကြို အလည်ခရီးစဉ်တွေပါတဲ့၊ ပြီးတော့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးနဲ့လည်းပတ်သက်တဲ့၊ ကျော် ကျီယာပြည်နယ် အတ္တလန်တာမြို့ကဝပ်ရှော့ကိုတက်ဖို့ ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။ ဇနီးသည်ကို လေ့လာသူအဖြစ်တက်ရောက်ခွင့်ရဖို့တောင်းဆိုကြည့်တော့ ပါမောက္ခ ဖီးလစ်ဘရက်မန်းက သဘောထားကြီးစွာနဲ့ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဂျီပီဇနီးသည်က ဟမ်းဖရေ့တွေကြားထဲမှာ (ဂျီပီ ကတော်မဟုတ်တော့ပဲ၊ ဟမ်းဖရေ့ကတော်) မစွက်ဟမ်းဖရေ့ အဖြစ်နဲ့ ခမ်းစဉ်တစ် လျှောက်လုံး ဆူပါဖြစ်လိုလိုလိုက်ပါလာပါပြီ။ အဲ့သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီနဲ့ မစွက်ဟမ်းဖရေ့ တို့ဟာ အတ္တလန်တာ ရွှေမြို့တော်ကြီးကိုရောက်ရှိလို့လာခဲ့ကြပါတော့တယ်။

အလန်းတာမှ တောင်ပိုင်းဆွန်ဂျီယာသို့ (From Atlanta to Southern Georgia)

မန္တလေးရွှေမြို့တော်ကြီးကို ရွှေမန်းသူရွှေမန်းသားတွေက မန်းလေးလို့ခေါ်ကြသလိုပဲ၊ အတ္တ လန်တာမြို့တော်ကြီးကို သူတို့ (ရွှေလန်းသူ၊ ရွှေလန်းသား)တွေက အလန်းတာတဲ့။ ကဲ-ကြည့်ကြပါဦး။ ဘယ်လောက် ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ မြို့ချစ်စိတ်ဓာတ်ကလေးတွေလဲလို့။ တူနေလိုက်ကြတာ။ အဲဒီ (သူတို့ခေါ်သလို) အလန်းတာမြို့တော်ကြီးဟာ မြို့တည်နှစ်က ၁၈၃၃ (မန်းလေး ထက်နှစ် ၂၀ ကျော်စောတာပေါ့)။ မြို့လူဦးရေ ၄၁ သန်း (ရန်ကုန်နီးပါးရှိပါတယ်)။ မြို့ရာဇဝင်ကိုကြည့်ရင်တော့၊ ၁၉၆၀ နှစ်ပိုင်းတုံးက (City too busy to hate) “မုန်းရမှာကိုလည်း အလုပ် များတယ်” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့အမုန်းဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲတွေပြင်းထန်ခဲ့ဖူးသလို၊ ၂၁ ရာစု ရောက်တော့ ဆောင်ပုဒ်က ပြောင်းသွားပြီး (City not too busy to care) “အကြင်နာများပေးဖို့ ဆိုရင်ကွယ် အစဉ်သာပဲအားနေပါ တယ်” တဲ့။ ညည်သည်တွေကိုကြင်နာမှုနဲ့ဂရုတစိုက်ကြိုဆိုနေတဲ့ အကြင်နာမြို့တော် လို့ဆိုကြပါစို့။ (ဒါကျတော့မန္တလေးနဲ့တူသွားပြန်ရော)။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်က ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပွဲတော်ကြီးကျင်းပသွားခဲ့လို့ အိုလံပစ်စတေးဒီယမ်အကြီးကြီးနဲ့ ကမ္ဘာကျော် စီအန်အန် သတင်းဌာနကြီးနဲ့ ရောဂါကာကွယ်ရေးနဲ့ ထိန်းချုပ်ရေးဗဟိုဌာနကြီး (Center for Disease Control and Prevention; CDC) နဲ့ သမ္မတဟောင်း ဂျင်မီကာတာတို့လင်မယားရဲ့ ကာတာစင်တာ ၊ ပြီးတော့ မာတင်လူသာကင်းဂျူနီယာပြတိုက်၊ လေရှူး သုန်သုန် (Gone With The Wind) ဖန်တီးရှင် မာဂရက်မိန့်ရဲ့နေအိမ်နဲ့ပြတိုက်၊ ကိုကာကိုလာအချို့သည်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

စက်ရုံ။ အိုအ များကြီးမှအများကြီး။ စုံလို့ပါပဲ။ ဝပ်ရှော့အကြို ခရီးစဉ်ကိုအရင်လည်ပတ်ရမှာပို။ အလန်းတာ မြို့ကြီးကနေ ဂျီပီနဲ့မစ္စက်ဟမ်းပရေးတို့ပုံတွဲဟာ၊ ဗင်ကားတစ်စီးထဲမှာပါမောက္ခဖီးလစ်က ကား မောင်းပြီး အင်ဒါဆင်ဗီးမြို့၊ ဂျင်မီကာတာရဲ့ပွေးရပ်မြေ ပလိန်းစီမြို့၊ အမရီးကပ်စ်မြို့၊ ပရက်စ် တန်နဲ့ တစ်တန်ကျေးလက်မြို့လေးတွေကိုသွားလည်ဖို့ ထွက်လာကြပါတယ်။ ကားလမ်းတစ် လျှောက် လမ်းတစ်ဘက်တစ်ချက်မှာ စိုက်ခင်းတွေကိုခေတ်မှီနည်းနဲ့ ရေ ဖြန်းနေတာတွေတွေ့ ခဲ့ရတယ်။ ရေပိုက်ကြီးတွေကို လူတစ်ရပ်အမြင်အပေါ်လောက်ကနေ ဒေါက်တွေနဲ့ ထောက်ထား ပြီး ရေပန်း (Sprinkler) တွေနဲ့ စိုက်ခင်းတွေကို ရေလွှတ်ရေလောင်းပေးနေတာလေ။ တစ်ကွက် ပြီးသွားရင် ဒေါက်တွေရဲ့ဘီးတွေက လှိမ်သွားပြီး နောက်တစ်ကွက်ကိုရေလောင်းပြန်ရော။ ကွန် ပြုတာနဲ့ ရေကိုက်၊ ချိန်ကိုက်လုပ်ပေးနေတာပါ။ ဒါတွေကိုတွေ့တော့ ဂျီပီတို့နိုင်ငံမှာလည်း မြစ်ရေတင်ပြီး နွေစပါး စိုက်ပျိုးတာတွေရှိပါတယ်ဆိုပြီး ဘာသားချောကကြားလုံးထုတ်နေပြန်ပါပြီ။ (စပရင်ကလာ မသုံး နိုင်တာကိုတော့သူကထည့်မပြောပဲနဲ့၊ ဒီဘက်ကိုလှည့်ပြီးမျက်စေ့ တစ်ဘက် မှိတ်ပြနေလိုက်သေး တယ်။ သိပါတယ်မင်းအကြောင်းကို။) ကွင်းထဲမှာကောက်ရိုးပုံတွေကို ဂျီပီတို့ဆီမှာလို တောင်ပုံယာပုံ တွေမဟုတ်ပဲ၊ စက်နဲ့အလိပ်တွေဖြစ်အောင်ခွေထားပြီး၊ ကောက်ရိုးလိပ်တွေအဖြစ်ထားကြတယ်။ (ကောက်ရိုးပုံထဲ သာကိနဲ့ဝှမ်းပုံတို့လိုချစ်သူရည်းစားပုန်းတွေ့လို့ မရတော့ဘူးပေါ့။) လမ်းတစ်နေရာမှာ ပန်းဆီရောင်ပန်းပွင့်တွေနဲ့ ဝေဆာနေတဲ့ သစ်ငယ်တောကြီးကိုဆင်းကြည့်ကြတယ်။ အဲဒါ (Peach Tree) လို့ခေါ်တဲ့ သစ်တော်သီးစိုက်ခင်းတဲ့။ တစ်တောလုံးပန်းပွင့်တွေချည်းပဲ။ မစ္စက်ဟမ်းပရေးက သူ့အကျို အနီရောင်နဲ့လိုက်တယ်ဆိုပြီး ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ပေးခဲ့ရသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ပလိန်းစီမြို့လေး ကိုရောက်လို့လာပါတော့တယ်။

ခြေပဲခဲရောက်ရှိလာ

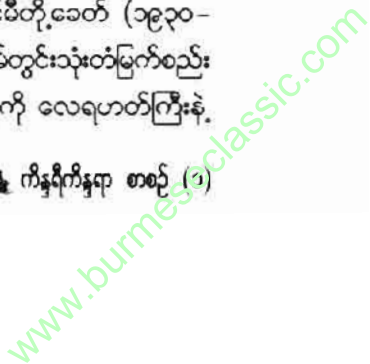
ကျော်ကျီယာနဲ့မြေပဲဟာ ခွဲခြားလို့မရပါဘူးတဲ့။ အမေရီးကားရဲ့မြေပဲထုတ်ကုန်တစ်ဝက်ဟာ ကိန့်ရိုကိန့်ရာ စာစဉ် (၁) ၅၅

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဂျော်ဂျီ ယာကလာတာပါ။ မြေပဲစိုက်သူယာသမား ၆၀၀၀ ကျော်ရှိပြီး မြေပဲနဲ့ဆက်နွယ်တဲ့ (မြေပဲလှော် roasted peanut ၊ မြေပဲသကြားလုံး peanut candy ၊ မြေပဲထောပတ် peanut butter စတဲ့) စက်ရုံ လုပ်သားပေါင်းက ၃၇၀၀၀ ကျော်ရှိပါတယ်။ (ဂျီပီတို့ ဆီမှာလန်ဒန် မြေပဲယိုဆိုတာရှိပေမယ့်၊ အမေရိကန်မြေပဲယိုဆိုတာကိုတော့ အခုထက်ထိသူမတွေ့ရသေးပါဘူးတဲ့)။ နှစ်စဉ် ပလိန်းစ်မြို့ ရဲ့ မြေပဲပွဲတော် (Plains Peanut Festival) ကို ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ၊ မြေပဲနဲ့လုပ်တဲ့လက်မှုပစ္စည်းတွေ၊ အရုပ်တွေ၊ မြေပဲမုန့်တွေ၊ လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲ၊ ထွန်စက်မောင်းပြိုင်ပွဲ၊ Parade ပြပွဲတွေနဲ့ ခင်းကျင်းကြပါသတဲ့။ အမေရိကန်တွေဟာ နှစ်စဉ်မြေပဲလှော် ပေါင်ချိန် ၃၆ သန်း နဲ့ မြေပဲ ထောပတ် ပေါင်ချိန် ၂ သန်းကျော်စားသုံးကြတယ်ဆိုတာကို သူတို့ထုတ်ပြန်တဲ့စာရင်းဇယား အရ သိရပေမယ်။ တကယ်လက်တွေ့မှာက အမေရိကားမှာရှိတဲ့ လက်တီနိုမက္ကဆီကန်တွေကသာ တကယ်ကို ပဲစားကြလွန်းလို့ သူတို့ကိုကျုပ်တို့မြန်မာတွေက “ပဲ” တွေ လို့ခေါ်ကြပါသတဲ့လေ။ ပီးနတ်ဘတ်တာ (Peanut butter) မှာ ပရိုတိန်း၊ ဖိုင်ဘာ၊ အမိုင်နိုအက်ဆစ်တွေပါပြီး ကို လက်စတောနဲ့ ပြည့်ဝဆီပါဝင်မှုလည်းနဲပါတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ မြေပဲလိုပဲ (နုလုံးအဆီချတဲ့) ဂျော်ဂျီယာရဲ့ နောက်ထပ် သွားရည်စာတစ်ခုကတော့ သစ်ကြားသီးအစေ့လိုမျိုး ပီးကန်(Pecan) လို့ခေါ်တဲ့ ရှည်မျောမျောအစေ့တွေပါပဲ။ သစ်ကြားစေ့ထက်ပိုရှည်တယ်။ အခွံမာသီးမျိုးဖြစ်တဲ့ ပီးကန်ပင် (Pecan Tree) တွေဟာ အပင်ကြီးမျိုးဖြစ်ပြီး ပေ ၇၀ ကနေ ပေ ၁၀၀ ကျော်မြင့် တတ်ပါတယ်။ နုလုံးရောဂါကာကွယ်ဖို့ ပီးကန်စေ့ကို တစ်နေ့ ၃၅ အောင်စ စားရမယ်လို့ဆိုပါတယ်လေ။ ဂျီပီကတော့ ဂျော်ဂျီယာရောက်တဲ့ တစ်ချိန်လုံးပီးကန်ပဲ ဝါးနေတော့တာပါပဲ။ အရသာစိမ်းစိမ်းလေးနဲ့ စားလို့ကောင်းလှပါတယ်။ ရန်ကုန်က သစ်ကြားစေ့ကြိုက်တဲ့သမီးငယ်အတွက် ပေါင်ထုပ်တွေနဲ့ဝယ်ထားလိုက်ပါပြီ။

မြေပဲခင်းထဲက ယာသမားလေးဂျစ်မိကာတာ

ပလိန်းစ် (Plains) မြို့ဟာ ဂျင်မီကာတာရဲ့မွေးရပ်မြေဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံကြီးရဲ့ ၃၅ ယောက်မြောက်သမ္မတဖြစ်ခဲ့သူပေါ့။ သူ့အဖေကမြေပဲစိုက်ခင်းတွေပိုင်ဆိုင်တဲ့ယာသမားကြီး။ အမေက နာ့စ်မ။ ယာမြေထဲမှာကြီးပြင်းခဲ့ရလေတော့ မြေကြီးရယ်၊ စာသင်ကျောင်းရယ်၊ ဘာသာတရားရယ်ဟာ သူကိုးကွယ်တဲ့အရာတွေပါပဲတဲ့။ ပလိန်းစ် အထက်တန်းကျောင်းကအောင်ပြီး ဂျော်ဂျီယာစက်မှုတက္ကသိုလ်ကဘွဲ့ရ။ ဒီနောက်တော့ ရေတပ်ထဲဝင်သွားပြီး ညှူကလီးယားရေငုပ်သင်္ဘောတွေမှာ အမှုထမ်းခဲ့ပါတယ်။ အဖေသေတော့ ယာမြေကိုသူပဲဦးစီးခဲ့ရတာပေါ့။ ဒီတော့ မြို့လေးကို သမိုင်းဝင်ဒေသအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး ပြတိုက်သဖွယ်ထိန်းသိမ်းထားပါတယ်။ ဂျင်မီ ငယ်စဉ်က စာသင်ခဲ့တဲ့ကျောင်း၊ ကျက်စားခဲ့တဲ့လယ်ယာမြေ၊ အိုးအိမ်၊ အိပ်ယာ၊ ရေချိုးခန်း၊ ပန်းဘဲ ဖို၊ ကုန်စုံဆိုင်က အစ၊ နောက်ဖေးအိမ်သာအထိ ရှင်းလင်းပြမယ်ဝန်ထမ်းတွေက လာရောက် လေ့လာသူညည်သည်တွေကို စိတ်ဝင်စားအောင်ရှင်းပြကြပါတယ်။ (ဒါလည်းကြင်နာမှုတစ်မျိုးပေါ့နော်)။ ဂျင်မီတို့ခေတ် (၁၉၃၀-၄၀ ဝန်းကျင်) က အိမ်သာထဲမှာ မစင်ကိုပြောင်းဖူးရိုးနဲ့ သန့်စင်တာကအစ၊ အိမ်တွင်းသုံးတံမြက်စည်းကို ပြောင်းဖူးခွဲတွေစုရည်နှောင်ပြီး တံမြက်စည်းလှဲကြရပုံတွေ၊ အဝီစိတွင်းရေကို လေရဟတ်ကြီးနဲ့

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

စုတ်တင်ပြီးသုံးကြတော့တွေကိုတွေ့မြင်ရတော့။ ဂျီပီတို့ ငယ်စဉ်ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝတုံးက ရေတွင်းထဲကရေကိုစက်သီးနဲ့ဆွဲပြီးရေခပ်ပေးခဲ့ကြရတာတွေ၊ ကိုရင်မြင်ဖော်တို့၊ ဖိုးသူတော်ခိုင်စိုးဝင်း တို့နဲ့အတူ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာ အုန်းတံမြက်စည်းတွေနဲ့ တံမြက်လှဲပေးခဲ့ကြရတာတွေ၊ ရွာမှာ အိမ်သာမရှိလို့ ခြုံကြားထဲမှာတောထိုင်ရင်း၊ နောက်ဖေးကုန်းတော့ ဒုက်တွေသုံးခဲ့ကြတာတွေကို သွားပြီးသတိရမိပါတယ်။ သမန်းမနိုင်တဲ့ ကိုရင်မြင်ဖော်ခေမာ (သမန်းတစ်ဘက် တုတ်တစ်ဘက်နဲ့မို့) တုတ်ရှည်ဘူးလို့။ ဂျင်မီကာတာကိုလည်းကိုယ်ချင်းစားပြီး ပြောင်းဖူးရိုးတွေပွန်းလို့၊ ယားဖူးယားနေမလား ပေါ့။ တွေးပြီးစိတ်ပူနေလိုက်ရတာ။ အခုတော့ တောသားလေးဂျင်မီဟာ အပေရီကန်သမ္မတကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပြီး မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေး ဂျီပီခေမာမှာတော့။ အဲဒီသမ္မတကြီးရဲ့ငယ်စဉ် တောင်ကျေးက အိမ်ကလေးထဲမှာ လေ့လာသူအဖြစ်ရောက်ရှိလို့နေရပြန်ပါတယ်တဲ့။ ဂျင်မီရယ် မင်းကိုအားကျလိုက်တာကွာ။ ဂျင်မီတို့အိမ်ကိုလေ့လာပြီးအပြန်၊ ပလိန်းစ်မြို့လယ်ခေါင်က စတိုး ဆိုင်ကြီးမှာ အမှတ်တရပစ္စည်းတွေဆင်းဝယ်ယူလုပ်တာ၊ ဟော့ တွေ့ပါလေပြီ။ ဂျင်မီကာတာရယ်၊ သူ့ဇနီးသယ် ငှိုးစလင်းကာတာရယ်။ လူငယ်လေးတွေကျနေတာပဲ။ စက်ဘီးကိုယ်စီနဲ့ ။ လုံခြုံရေးတချို့ က ဂျီပီတို့အဖွဲ့ကိုတားထားတာနဲ့စကားမပြောလိုက်ရဘူး။ စီးယူ။ နောက်မှတွေ့မယ်နော်။ ဂျင်မီ။ အဲသလို့နဲ့ ဂျီပီနဲ့ ပစ္စက်ဟမ်းဖရေးတို့ဟာ

တမ္ဘာတက္ကသိုလ်က မြန်မာ - မာဒါဂရားအက
(Myananda-Mardi Gras dance from Emory University)

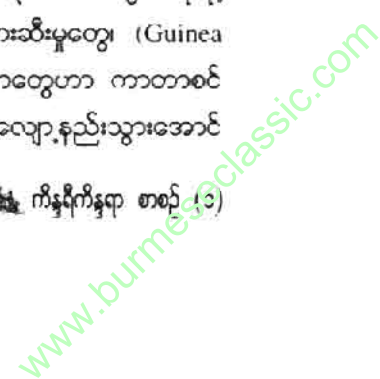
ကိန္နရီကန် စာစဉ် (၁) ၂၆

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အားဖြည့်အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲကြီးကို (Global Development and Social Justice) ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ အမ္မိတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ၄ ရက်ကြာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ဒီတက္ကသိုလ်ရဲ့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးသင်တန်းကျောင်း (Rollins School of Public Health) ဆိုတာဟာလည်းအမေရိကားမှာ နံမည်ကြီးလှပါတယ်။ လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး နီးနွယ်ပုံတွေ၊ အကြမ်းဖက်မှုတားဆီးရေး၊ လူမျိုးခွဲခြားမှုဆန့်ကျင်ရေး၊ အမေရိကန်လူမျိုးကြီးဝါဒရဲ့တုန့်ပြန်မှု၊ HIV/ AIDS ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုလမ်းကြောင်း၊ စတဲ့ ကမ္ဘာ့လွှမ်းခြုံဖြစ်ထွန်းမှုတွေကြောင့် လူမှုရေးမျှတမှုလိုအပ်ပုံတွေကို အဓိကထားဆွေးနွေးသွားကြပါတယ်။ ဒီဝပ်ရှော့ကို ဟမ်းဖရေသင်တန်းသား ၃၂ ယောက်နဲ့ တစ်ဦးတည်းလေ့လာသူအဖြစ် (ဆူပါမစွက်ဟမ်းဖရေ) တို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါသတဲ့။ ညစာစားပွဲတစ်ရပ်ကို အမ္မိတက္ကသိုလ်ကြီးရဲ့အောက်ဆုံးထပ် ကြောင်လိန်လှေခါးမှာ ကျင်းပရာမှာ၊ ကျူးလိန်း (Tulane) တက္ကသိုလ် ဟမ်းဖရေများတင်ဆက်တဲ့ နယူးအော်လင်းရဲ့ မာဒီဂရားပွဲတော်အတုဟာ အင်မတန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါတယ်။ စားပွဲကုလားထိုင်တွေ မှာထိုင်နေတဲ့ပရိတ်သတ်ထဲကို ကြောင်လိန်လှေခါးပေါ်ကနေ ရောင်စုံဒီဂျစ်ပြားတွေ၊ ရောင်စုံဆွဲပုတီးတွေ၊ ရောင်စုံပလပ်စတစ်ခွက်တွေနဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်ကြတာ၊ ပရိတ်သတ်တွေရဲ့ လက်တွေ့၊ လည်ပင်းတွေမှာ ပုတီးတွေနဲ့ ပြည့်နှက်လို့ နေကြပါပြီ။ မာဒီဂရားဟာ ပျော်ရွှင်ပွဲတစ်ရပ်ဖြစ်လို့ ဂျီပီကလည်း အသင့်ပါလာတဲ့ စီဒီခွေနဲ့ မြန်နှာသီချင်းကိုကမ်းကတန်း ဖွင့်ရတော့တာပေါ့။ တစ်ဆက်တည်း မစွက်ဟမ်းဖရေကို မြန်နှာအကန့်ကခိုင်းလိုက်တာမှာ ဟမ်းဖရေတွေအားလုံး ကပါ “မြန်နှာ-မာဒီဂရား” အကဆိုပြီး၊ ဝိုင်းပြီးလိုက်ကြပါတော့တယ်။ ဂျီပီကိုယ်တိုင်လည်း ကားယားကားယားနဲ့ပေါ့။ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ သီချင်းကို ၃ ကျောပြန်တောင် ရီရိုင်း လုပ်ပေးခဲ့ရပါသတဲ့ကွယ်။ ကြည့်လေ။ ပျော်ချင်နေလိုက်ကြတာ။

ဂျီပီရင် ဂျင်မီတိုနွဲ့စကားလက်ဆံပွဲ

ဝပ်ရှော့နောက်ဆုံးနေ့မှာ (Conversation with President Jimmy Carter) ဆိုပြီး ဟမ်းဖရေတွေကို သမ္မတဂျင်မီကာတာနဲ့တွေ့ဆုံပေးပါတယ်။ ဂျင်မီကာတာဟာ ၁၉၂၄ ခုဖွားမို့ အသက် ၈၀ ရှိနေပါပြီ။ သန်တုံးမြန်တုံးပါပဲ။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေး နိဘယ်ဆုကိုရရှိခဲ့ပါတယ်။ ရွှေလန်းသားတွေကတော့သူ့ကိုခုထက်ထိ သမ္မတလို့ အမြတ်တနိုးခေါ်နေကြတုံးပါပဲ။ လူ့အခွင့်အရေးတွေ တိုးတက်စေဖို့နဲ့ လူမှုဒုက္ခအပေါင်းကလွတ်ငြိမ်းစေဖို့ဆိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကာတာစင်တာဆိုတဲ့အဖွဲ့ကို ဇနီးသယ် ရှိစလင်းကာတာနဲ့အတူ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ (လင်မယားတက်ညီလက်ညီဆိုတာ ဂျီပီတို့လင်မယားလိုပေါ့)။ ကမ္ဘာကြီးငြိမ်းချမ်းရေး၊ ရောကန္တရကပ်ဆိုးကြီးတွေ ကာကွယ်တားဆီးရေး၊ လူသားများ စိတ္တသုခအပေါင်းနဲ့ပြည့်စုံစေရေးတို့ကိုရှေ့ရှုပြီး ကာတာစင်တာ အဖွဲ့ကြီးကဆောင်ရွက်နေပါတယ်။ အာဖရိက ၁၅ နိုင်ငံမှာ သီးနှံ ၂ ဆ၊ ၃ ဆ အထွက်တိုးဖို့ ဆောင်ရွက်မှုတွေ၊ အာရှ၊ လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံတွေမှာ ရောဂါဘယတားဆီးမှုတွေ၊ (Guinea Worm Disease Eradication Program; River Blindness Program) စတာတွေဟာ ကာတာစင်တာရဲ့အောင်မြင်မှုတွေထဲကသာ ကအချို့ပါပဲ။) စိတ်ရောဂါဝေဒနာသယ်တွေ လျော့နည်းသွားအောင်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

(Mental Health Program)ဆောင်ရွက်တာတွေ၊ နိုင်ငံအချင်းချင်း၊ ပြည်သူ့အချင်းချင်း မသင်မြတ်မှုတွေမှာ စေ့စပ်ရေးဆောင်ရွက်တာတွေကို အားကျိုးမာန်တက် ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပါတယ်။ ဂျင်မီကာတာက၊ ဒီတွေ့ဆုံပွဲမှာ သူ့ကာတာစင်တာရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေကိုရှင်းပြရင်း ဟမ်းဖရေတွေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးစကားလက်ဆုံကျပါတယ်။ တိုက်ပုံနဲ့ အင်းလေး လုံချည်ဝတ်ဆင်ထားလို့ဟမ်းဖရေတွေ အကြားမှာပေါ်လွင်နေတဲ့ ကျီပီအနားကိုလှာရပ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံအကြောင်းကိုပြောကြတော့ ကျီပီကထပြန်ပြီး “ရိုးရာဝတ်စုံကိုကြည့်ပြီးတော့ မြန်မာလို အသိအမှတ်ပြုနိုင်တဲ့အတွက် သမ္မတကြီးကိုလေးစားမိပါကြောင်း (အားလုံးကဝိုင်းပြီးလက် ခုတ်တီးပါတယ်)။ ကျေးဇူးလည်းအထူးတင်ရှိမိပါကြောင်း” ပြောကြားပြီး မြန်မာနိုင်ငံကကျီပီတွေရဲ့ ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေး ဆောင်ရွက်ချက်တွေကိုရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။ (ကျီပီအကြောင်းဆို သိပ်ပြောချင်နေတဲ့ စူဠလိပ်ကျီပီတော့ ရေထဲကျတော့တာပါပဲ)။ စကားလက်ဆုံပွဲပြီးတော့ စုပေါင်း ဓါတ်ပုံ ရိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒါလို့နဲ့ ဂျင်မီနဲ့ကျီပီတို့ရဲ့တွေ့ဆုံပွဲလေးဟာ ဟမ်းဖရေတွေ အကြားမှာ ရေပန်းစားလို့ သွားပါလေတော့သတဲ့ကွယ်။ (မနာလိုမဖြစ်ကြနဲ့နော်။)

ဇီဝိဇီ (ရောဂါတားဆီးကာကွယ်ရေးဗဟိုဌာန)

ဗီဒီစီကိုလေ့လာဖို့ မိမိရဲ့ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကိုအရင်ပေးပို့ထားရတယ်။ Global Health Odyssey လို့ခေါ်တဲ့ လေ့လာရေးခရီးမှာ ဧည့်သည်တွေကို လုံခြုံရေးလည်းတင်းတင်းကြပ်ကြပ်စစ်ပါတယ်။ ကျောက်ကြီးရောဂါလို ကမ္ဘာပေါ်မှာပျောက်ကွယ်ပြီးသားရောဂါပိုး နမူနာတွေ၊ ဒေါင်းသန်းရောဂါ (Anthrax) ပိုးတွေ၊ အဲဒီ စီဒီစီမှာရရှိနိုင်သေးတာကိုး။ အကြမ်းဖက်သမားတွေလက်ထဲ ဒီပိုးတွေရောက်ရှိ သွားခဲ့လို့ကတော့ ဇီဝလက်နက်အနေနဲ့ကမ္ဘာကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်မှာစိုးရိမ်ရသေးတာပေါ့။ ဇီဝလက်နက်ဆိုတာကလည်း လူတွေကိုအစုလိုက်အပြုံလိုက်သေကြေ ဖျက်ဆီးနိုင်တဲ့ လက်နက် (Weapon of Mass Destruction: WMD) မဟုတ်ပါလား။ အမေရိကန်အစိုးရ ကျန်းမာရေးနဲ့လူသားအကျိုး

အမွှာတက္ကသိုလ်၏ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးသင်တန်းကျောင်း

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

စီအင်န်အင်န် သတင်းဌာနအတွင်းမှာ

ဆောင်ဝန်ကြီးဌာန (Department of Health and Human Services, HHS) လက်အောက်မှာရှိတဲ့ စီဒီစီဟာ ၁၉၄၆ ခုနှစ်က ငှက်ဖျားရောဂါတိုက်ဖျက်ရေးနဲ့ စခဲလိုက်တာ အခုဆိုရင် ရုံးတစ်ရက်စာ ဘတ်ဂျက်ငွေက ဒေါ်လာသန်း ၃၀ တဲ့။ (ဂျီပီတစ်သက်ရှာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး)။ တစ်နှစ်ကို ၇.၇ ဘီလီယံနဲ့ ဝန်ထမ်းအင်အား ၉၀၀၀ ကျော်နဲ့ (Healthy People in a Healthy World - Through Prevention) ဆိုတဲ့ဆောင်ပုဒ်နဲ့ ရောဂါကာကွယ်ရေး သာမက ထိခိုက်ဒဏ်ရာမျှ ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့မှု၊ ကပ်ဘေးအန္တရာယ်ပြင်ဆင်ကာကွယ်ရေးတွေကိုပါ သုတေသနလုပ်ငန်းတွေ၊ စီမံချက်လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်နေတဲ့အဖွဲ့ကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၆ ခု နှစ်မှာနှစ်ခြောက်ဆယ်အထိမ်းအမှတ်လုပ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပါပြီ။ စီဒီစီထဲဝင်တော့ ရှေ့အဆောင်မှာပဲ ကင်မရာကိုအသုံးပြုခွင့်ပေးတယ်။ ဇီဝစွန့်ပစ်ပစ္စည်း (Biohazardous) ခန်းတွေထဲ မဝင်ခင် အာကာသဝတ်စုံလိုအင်္ကျီကြီးတွေ ဝတ်ကြရသေးတယ်။ ဌာနတစ်ခုရောက်တိုင်း ဧည့်သည်သီးသန့်နေရာကနေပဲ လေ့လာနားထောင်ရတယ်။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ (မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင်) ရဲ့ ကျန်းမာရေးကိန်းဂဏန်းတွေ၊ စီမံချက်တွေ၊ ရောဂါကာကွယ်ရေးမှတ်တမ်း တွေကို အကုန်လေ့ လာ လို့ရတယ်။ အပတ်စဉ်ထုတ်ဝေတဲ့ Mortality and Morbidity Weekly Report: MMWR ဆိုတဲ့ စာစောင်ဟာလည်း နိုင်ငံပေါင်းစုံကအားထားရတဲ့ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဌာနယ် တစ်ခုဖြစ်လို့နေပါတယ်။

စီအင်န်အင်န် သတင်းဌာနကြီးဆိုလို့

ဝပ်ရှော့ ပထမဆုံးနေ့က ဂျွေယန်းမြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် စီအင်န်အင်န်သတင်းဌာနကြီးကို လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ အဝင်ခန်းမ မျက်နှာကျက်ကြီးမှာ နိုင်ငံပေါင်းစုံရဲ့ အလံတွေခွဲချိတ်ပြီး ပြသ ထားတော့၊ မြန်မာနိုင်ငံအလံကိုလည်း ဝင်ကြားထယ်ဝါစွာတွေ့လိုက်မိပါတယ်။ အက်စကား လေတာ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

ဆိုင်ကလိုရားမား ဆုံလည် ပန်းချီပြခန်း

အရှည်ကြီးပေါ်ကနေ အပေါ်ထပ်ခန်းမတွေကိုလိုက်ကြည့်ကြရတယ်။ လာရီကင်း (Larry King) ရဲ့ သတင်းထုတ်လွှင့်မှုတွေကိုလည်း မှန်အိမ်ထဲကနေကြည့်လို့ရနေတယ်။ မိုးလေဝသသတင်းလွှင့်နေပုံကို နမူနာပေးပြပြီး၊ တကယ်ရိုက်ကူးတဲ့အခါကျတော့ မြေပုံအတုတွေနဲ့ အစားထိုးထည့်ပို့တာ ကိုကြည့်ပြီးတော့ ရယ်ချင်လာတယ်။ ကြေညာတဲ့လူက ဘာမှမရှိတဲ့ မြေပုံတွေကို လက်နဲ့ထိုးပြပြီး ရှင်းပြနေတာလေ။ တကယ့်မြေပုံတွေက သူ့ရှေ့မှာ တွေ့နေရတာကို။ ၂၄ နာရီ တောက်လျှောက် ထုတ်လွှင့်တဲ့ဌာနဆိုတော့ ဝန်ထမ်းပေါင်း ၄၀၀၀ ကျော် ရှိပါသတဲ့။ ရုပ်သံလွှင့်အစီအစဉ်ကို အမေရိကန်ပြည်သူ ၈၈ သန်းကျော်က အားပေးကြည့်ရှုကြ တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဌာနခွဲ ၃၇ ခုရှိပြီး နိုင်ငံပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ကိုလွှင့်ထုတ်နေ တဲ့ရုပ်သံလွှင့် ဌာနကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

စိုင်းကလိုရားမား (Cyclorama) သို့မဟုတ် လှည့်ပတ်ပန်းချီကား

ရွှေလန်းသားတွေရဲ့နောက်ထပ်အကြင်နာဂရုစိုက်မှုပေးတဲ့နေရာတစ်ခုကတော့ Grant Park လို့ ခေါ်တဲ့အရပ်မှာရှိတဲ့ စိုင်းကလိုရားမားခေါ် ဆုံလည်ဆလင်ဒါပန်းချီကားပြခန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ ချိုးပြခန်းကိုအမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်နယ်မြေဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပင်ဆယ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်၊ ဂက် တစ်စ်ဘတ် (Gettysburg) မြို့မှာလည်း ကျီပီ တစ်ခါကြည့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ (ပင်ဆယ်ဗေးနီးယား အကြောင်းကိုတော့ နောက်မှပြောပြဦးမယ်နော်)။ ၁၈၆၁-၁၈၆၅ ခုနှစ် အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကာလ၊ စစ်ပွဲတွေရဲ့ သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို ပန်းချီကားအကြီးကြီးနဲ့ ဆလင်ဒါနံရံမှာချယ်မှုန်းပြီး အဲဒီ ဆလင်ဒါကြီး ထဲကိုလူတွေကဝင်၊ သီရေတာ (Theater) ထဲမှာလို ထိုင်ခုံအဆင့်ဆင့်နဲ့ထိုင်ကြည့်ကြရတယ်။ ပရိ သတ်ထိုင်ခုံတွေဟာ ဆုံလည်ပေါ်မှာတရွေ့ရွေ့လည်ပတ်သွားရင်း နံရံပေါ်ကပန်းချီကားကို ထိုင်ရက်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုရတာ။ ပန်းချီကားရဲ့အရှေ့မှာလည်း ရုပ်လုံးကြွဖရောင်းရုပ်တွေနဲ့ သရုပ်ဖော်ထား လိုက်သေးတော့ ပိုပြီးအသက်ဝင်တော့တာပေါ့။ မီးရောင်စပေါ့လိုက်အမျိုးမျိုးထိုး တိုက်ပွဲခေါ်သံတွေ သံစုံအော်ဟစ်ကြွေးလို့ အခန်းအနားတင် ဆက်သူကလည်း အမှောင်ထဲကနေ အသံနေအသံထား အမျိုးမျိုးနဲ့ ကိုယ်ရှေ့မှာ တကယ်ပြည်တွင်းစစ်တိုက်ပွဲတွေဖြစ်နေသလို အသံတဖိုဖိုရင်တလျှပ်လျှပ် ဖြစ်အောင် (အကြင်နာမှု) တွေပြကြပြန်ပြီလေ။ မျက်နှာမှာဒဏ်ရာရသွားတဲ့ စစ်သားငယ်ကို လူနာ တင်ယာဉ်နဲ့ဆေးရုံခေါ်သွားတဲ့ အပိုင်းကိုကြည့်ရတော့၊ စစ်ပွဲရဲ့အနိဗ္ဗာရုံဖို့ စုပ်တသပ်သပ်နဲ့ဖြစ်နေ လိုက်ကြတာ။ အဲဒီခေတ် ရိုင်ဖယ်သေနတ်တွေဟာတစ်ခါမောင်းတင်၊ တစ်ချက်ပစ်။ “တက်” ဆိုတဲ့တိုက်ပွဲခရာမှတ်လိုက်ရင် ရင်ဘောင်တန်းပြီးအတန်းလိုက်ကြီးချိတက်ရတဲ့နည်းဗျူဟာဆိုတော့ တစ်တက်ကပစ်ချလိုက်တာနဲ့ အတုံးအနွဲ့ကျဆုံးကုန်တာပဲ။ (သန်းလိုက်တာလေ။)။ ၁၈၆၄ ခု ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့တစ်နေ့ထဲမှာ ၈ နာရီကျော်ကြာအောင်တိုက်လိုက်ကြတဲ့ အဲဒီ (Battle of Atlanta) စစ်ပွဲမှာတင် လူ ၈၀၀၀ ကျော် ကျဆုံးခဲ့ကြရတယ်ဆိုတော့ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်တလျှောက်လုံးမှာ တောင်ပိုင်းခွဲထွက်ရေးသူပုန် (Confederate) တပ်တွေနဲ့ အစိုးရ (Union) တပ်တွေ ၄ နှစ်ကြာ အောင် တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့ အဲဒီပြည်တွင်းစစ်ပွဲရဲ့ အသေအပျောက်တွေကိုစဉ်းစားသာ ကြည့်ကြ ပေတော့။ (အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ပွဲနေရာတွေကို ဂျီပီရောက်သွားတဲ့အကြောင်း နားထောင်ချင်ကြ သေးလား။ လာမယ်။လာမယ်။) အလန်းတာစိုင်ကလိုရာမားမှာပြသထားတဲ့ (Battle of Atlanta) ပန်းချီကားကြီးဟာ ၄၂ ပေ မြင့်ပြီး ၃၅၈ ပေရည် ဆလင်ဒါနံရံ (စက်ဝိုင်း ရဲ့အချင်း) အပြည့်ပါပဲ။

အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

နောက်လကျရင် အလန်းတာရဲ့ နောက်ထပ်ပီးရီးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ လူမည်းခေါင်းဆောင် မာတင်လူသာကင်းနဲ့မြန်မာပြည်ကဂျီပီဟီးရီးတို့ ဘယ်လိုချိတ်ဆက်မိသွားကြသလဲဆိုတာရယ် ရွှေလန်းမြို့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာအကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့ စတုန်းမောင်းတိန်း (ကျောက်သားတောင်) ကြီးမှာထွင်းပြီးရေးချယ်ထားတဲ့ ရောမ ကျောက်ထွင်းပန်းချီကားကြီးအကြောင်းနဲ့ ကိုကာကိုလာ အချိုရည်စက်ရုံ၊ ပြီးတော့ကမ္ဘာကျော်သူနာပြုဆရာမလေး မေရီဟန်းတားရဲ့ ကျေးလက်ဆေးပေး ခန်းလေးကိုသွားလည်ရတဲ့အကြောင်း (သတင်းစာထဲနောက်တစ်ခါထပ်ပါလာရတဲ့၊ ဂျီပီရဲ့ ဟော ရှော့သတင်း) တွေကိုပြောပြဦးမယ်နော်။ ကျေနပ်ပါတယ်နော်။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၈

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရထမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၄။ အောက်တိုဘာလ - ၂၀၀၅။ တွင် ပေါ်ပြပါရှိပြီး)။

၈။ စတုန်းမောင်းတိန်း။
 မာတင်လူသာကင်း။ မဟတ္တမဂန္တီတို့နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း။
 ကိုကာကိုလာစက်ရုံ။
 ကျေးလက်ဆေးခန်းသို့ တစ်ခေါက်။
 ဂျာမေဆန်အင်းကမုန်ကြာခွက်။
 အမေရိကားမှာနံမယ်ကြီးနေတဲ့
 ရန်ကုန်ဂဏန်းဖက်ထုပ်ကျော်။ ဝီးလာညွှန်ရိပ်သာ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကျော်ကျီယာပြည်နယ်မှာ ဂျီပီခရီးစဉ်တွေကများလွန်းတော့ ဂျီပီပုံပြင်ကို ၂ ပိုင်ဆွဲပြီးပြောလိုက်ရပါ တယ်။ ဒီလကဒုတိယပိုင်းပေါ့။ သူ့ရွေးတာတွေဆက်ပြီးနားထောင်ကြည့်ကြရအောင်။ အဲဒါလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

စတုန်းမောင်းတိုင်း (Stone Mountain)

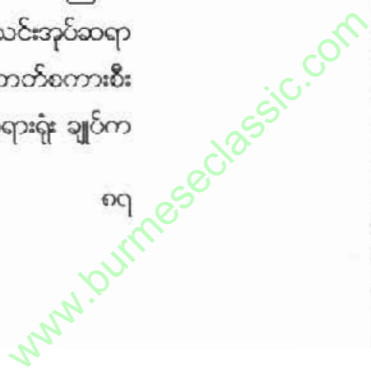
စတုန်းမောင်းတိုင်းဟာ ရွှေလန်းမြို့ရဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာအကောင်းဆုံးနေရာပဲဖြစ်ပါတယ်။ စတုန်း ဆိုတဲ့နာမည်နဲ့လိုက်အောင်ကို တောင်တစ်ခွင်လုံး ဂရက်နိုက်ကျောက်သားတွေနဲ့အတိအကျလို့နေ ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ဂရက်နိုက်တောင်ကြီးပေါ့။ ဘူမိဗေဒပညာရှင်တွေက ဒီကျောက်သားတွေဟာ နှစ်ပေါင်းသန်း ၃၀၀ ကျော် သက်တမ်းရှိပြီလို့ခန့်မှန်းကြပါတယ်တဲ့။ လိပ်ခုံးပုံသဏ္ဍန် ခုံးခုံးကလေးမို့ တောင်ပေါ်တက်ရတာ သိပ်မတ်စောက်မှုမရှိလှပါဘူး။ ခြေလျင်မတက်ချင်တဲ့သူ တွေအတွက် ထိုင်ခုံလေးမှာထိုင်ပြီး ကောင်းကင်ကြိုးတစ်လျှောက် မော်တာစက်သီးနဲ့ဆွဲသွားတဲ့ (Skylift) ဆိုတာနဲ့လည်းတက်လို့ရပါတယ်။ ၈၂၅ ပေ မြင့်ပြီး တောင်ခြေတစ်ဘက်ကတစ်ဘက်ကို ၅ မိုင် ဝေးပါသတဲ့။ တောင်တက်လမ်းအစမှာတော့ ထင်းရှူးပင်တောအုပ်ကလေးတွေရှိ နေလို့ ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးလမ်းလေးတွေနဲ့ တူသလိုလိုပါပဲ။ အရင်လာရောက်ပြီးသွားတဲ့သူတွေက ကျောက်သားတွေ ပေါ်မှာ သူတို့အမှတ်တရ စာသားလေးတွေထွင်းသွားကြတာတွေကိုက ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးနဲ့ ပိုလို့တူနေပါ တော့တယ်။ (ဘာစေတီဘာနတ်ကွန်းမှပေတွေရပါဘူးဆိုပြီး ဟိုမှာ ဂျီပီတစ်ယောက် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ လက်ခါပြနေလေရဲ့)။ တောင်ထိပ်ရောက်တော့ ရှုမျှော်ခင်း ကြည့်စရာနေရာလေးနဲ့ ပြတိုက်တစ်ခုနဲ့

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ဒီပဲတွေ့ရတယ်တဲ့။ ပြတိုက်ထဲမှာ (Red Moss) လို့ ခေါ်တဲ့ ကျောက်မှော်နီပွင့်ကလေးတွေရယ် (fairy shrimp)လို့ခေါ်တဲ့ မိုးနတ်ပုရွန်ဆိတ်က လေးတွေရယ်ကိုစိတ်ဝင်တစားကြည့်မိတယ်။ တောင်နံရံ ကျောက်သားခွက်ထဲတင်ကျန်ခဲ့တဲ့ မိုးရေခိုင်သေးသေးလေးတွေထဲမှာ ပေါက်တတ်တဲ့ ရေမှော်ပင်လေး တွေနဲ့။ အဲဒီရေမှော်နီတွေကိုစားတဲ့ပုရွန်ဆိတ်ကလေးတွေပဲပေါ့။ တောင်ပေါ်ပုရွန်မို့ မိုးနတ်ပုရွန်လို့ တင်စားတယ်ထင်ပါရဲ့။ ကျောက်သားတောင်ကြီးရဲ့တစ်ဘက်နံရံမှာတော့ ၃ ဧကကျော်ကျယ်ဝန်း (ဘော်လုံးကွင်း တစ်ကွင်းစာထက်ကြီး) တဲ့ကျောက်သားနံရံကိုထွင်းဖဲ့ပြီးရေးချယ်ထားတဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကျောက်တောင်ထွင်းပန်းချီကား (Bas-relief) ကြီးကိုထွင်းထုထားလေရဲ့။ ပြည်တွင်းစစ်တုံးက တောင်ပိုင်း သူရဲကောင်း ၃ ယောက်ရဲ့ မြင်းစီးရုပ်ပုံတွေပါပဲ။ အဲဒီပန်းပုပန်းချီကြီးဟာ တောင်နံရံကနေအပြင်ဘက်ကို ၁၂ ပေ စွန်းထွက်နေပြီ။ တချို့နေရာတွေမှာ တောင်အတွင်းပိုင်းကို ၄၂ ပေချိုင်ဝင်နေပြန်ရောတဲ့။ မြင်းပါးစပ်နဲ့ နားရွက်ထဲမှာ လူတွေဝင်နားခိုရင်မိုးမစိုဘူးလို့ဆိုပါတယ်။ ၁၉၁၇ ခုနှစ်လောက်က ခိုင်းနမိုက်တွေခွဲပြီး စထွင်းလိုက်ကြတာ ပထမကမ္ဘာစစ်နံကြံတော့ရင်ဆိုင်းထားရပြန်တယ်။ စစ်သူကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းတစ်လုံးကို ၁၉၂၄ ကျမှပြီးတယ်။ ၁၉၅၈ ခုရောက်တော့ ခေတ်မှီအပူဓာတ်သုံးလေမှုတ်သေနတ် (Thermo-jet Torches) တွေအသုံးပြုပြီး လက်စသတ်လိုက်ကြတာ ၈ နှစ်တောင်ကြာရပါသတဲ့။ (ဘုရားတည်တာမဟုတ်လေတော့ သိကြားမင်းကသူတို့ကိုမကူညီဘူးနဲ့တူပါတယ်နော်။ ကြက်မတစ်ဝပ် လွတ်ခဲ့တဲ့ကျိုက်ထီးရိုးစေတီရဲ့ တန်ခိုးတော်ကိုတော့ဘယ်မှာယှဉ်လို့ရလိမ့်မလဲလေ)။

မာတင်လူသားကင်းဂျွန်ယာပြတိုက်

အလန်းတာမြို့ကနေ နောက်ထပ်ကမ္ဘာကျော်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကတော့ အသက် ၃၅ နှစ်အရွယ်မှာ အသက်အငယ်ဆုံး ငြိမ်းချမ်းရေးနိဘယ်ဆုကိုရရှိခဲ့တဲ့ လူမည်းလူ့အခွင့်အရေး ခေါင်းဆောင် မာတင်လူသားကင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ အသက် ၃၉ နှစ်မှာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းခံ လိုက်ရလို့ သူ့ရဲ့အမှတ်တရပြတိုက်ကြီးကိုပဲသွားလည်ခဲ့ရပါတယ်။ (နို့မို့ ဂျီပီကလူကိုယ်တိုင် လိုက်တွေ့နေဦးမှာ။ သိတယ်မှုတ်လား။ သူ့အကြောင်း)။ ပြတိုက်ဝင်းခြံထဲမှာ လူ့အခွင့်အရေးသ ရှုပ်ဖော်။ ကိုယ်လုံးတီးလူသား (ဘောင်းဘီကြီးသိုင်းလေးတော့ဝတ်ထားပါသေးတယ်) က လူ သားခလေးငယ်လေးကိုမြှောက်ချိတ်တားတဲ့ ကြေးရုပ်ကြီး (Behold Monument) ကိုဝင်ကြားစွာပြသ ထားပါတယ်။ ပြတိုက်အဝင်ဝမှာတော့၊ ဝိနိုဗ်မူများကိုအကြမ်းမဖက်တဲ့ နည်းနဲ့တွန်းလှန်တဲ့ သင်္ကေတအဖြစ် မဟာတ္ထမဂနီရဲ့ ကြေးရုပ်တုကြီး ကိုထားရှိပါတယ်။ ဂန့်ဒီကိုတွေ့တော့ဂျီပီခမျာ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ သွားနှုတ်ဆက်နေပြန်ပါပြီ။ (ဟိုကတော့ တုတ်တုတ်တောင်မလှုပ်ဖူး။ တော်တော် အူကြောင်ကြောင်နိုင်တဲ့ဂျီပီ။ သူ့ကို ဂျင်မီကာတာက တခါလေးပွဲထုတ်လိုက်တာနဲ့များ)။ ပြတိုက်ထဲဝင်တော့ စတူဒီယိုထဲမှာ လူမည်းအခွင့်အရေးတောင်းဆိုမှု သမိုင်းကြောင်းတွေကိုရုပ်ရှင်အဖြစ် အရင်ကြည့်ရပါတယ်။ မာတင်လူသားကင်းရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်း တစေ့တစောင်းပြကွပ်ပေါ့။ သူ့ဖခင်နဲ့သူနဲ့ အိဘင်နီဇာ ဘက်ပ်တစ်ဘုရားကျောင်းမှာ သင်းအုပ်ဆရာ အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့တာတေ့ကအစ၊ ၁၉၅၅ ခုမှာ လူမဲများနဲ့ လူဖြူများတန်းတူညီတူ ဘက်စကားစီး ခွင့်ရရှိရေး ဆန္ဒပြတိုက်ပွဲတွေကို ၃၈၂ ရက်ကြာဆင်နွှဲလို့၊ နောက်ဆုံးမှာ အပေရီကန်တရားရုံး ချုပ်က

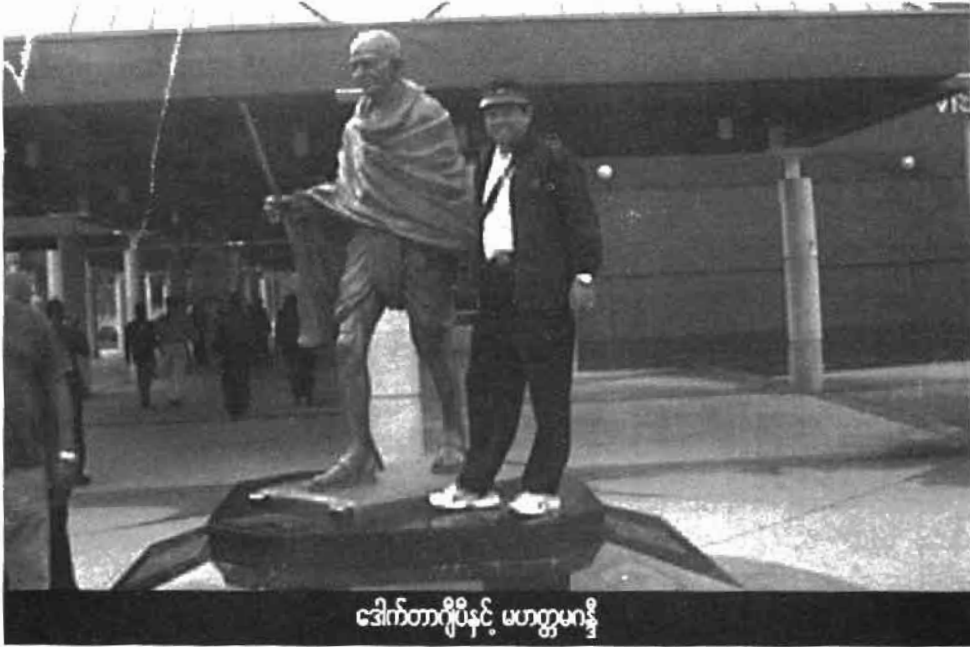

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

“ဘတ်စကာ၊စီးစဉ် အသားအရောင်မခွဲခြားရေး” ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းပေးရတဲ့အထိ အောင်မြင်မှုရှိခဲ့ပုံတွေကို ပြသပါတယ်။ ဒီနောက် ၁၉၅၇ ကနေ ၁၉၆၈ အတွင်း မိုင်ပေါင်း ၆ သန်းကိုခရီးလှည့်လည်ပြီး နိုင်ငံရေးတရားဟောပွဲအကြိမ်ပေါင်း ၂၅၀ ကျော်ဆင်နွှဲခဲ့တာတွေ၊ သူ့အိမ်နဲ့အခွဲခံလိုက်ရပြီး သူ့ကိုယ် တိုင်အကြိမ် ၂၀ ကျော်အဖမ်းခံခဲ့ရတာတွေကိုပြပါတယ်။ ဒီရုပ်ရှင်ကြည့်ရင်းနဲ့ဂျီပီက အိပ်မက်တော့မယ် အလုပ်မှာ လာပါပြီ။ ကမ္ဘာကျော် (I Have A Dream) “ကျွန်တော့်ရဲ့မဟာအိပ်မက်” ဆိုတဲ့မိန့်ခွန်းကြီးက- လာပါပြီ။ အဲ့ဒါကိုမှ ဂျီပီက စောင်နေတာ။ “ I have a dream that one day on the red hills of Georgia the sons of former slaves and the sons of former slave-owners will be able to sit down together at a table of brotherhood..... I have a dream that one day every valley shall be exalted, every hill and mountain shall be made low, the rough places will be made plain, and the crooked places will be made straight, and the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together.”... မိန့်ခွန်း ကန့်ခဲ့ရည်တယ်။ အခု ဂျီပီ ရွတ်ပြလိုက်တဲ့အပိုင်းက အိပ် မက်နဲ့ပါတ်သက်တဲ့နေရာကလေးပဲဆိုကြပါစို့။ ဘိုလိုသိပ်ရှည်သွားမှာမို့လို့ ဒီလောက်ကိုပဲ ဂျီပီတတ်သလောက်သာပြန်ပြမယ်တဲ့။ (အဟမ်း)။ “ ကျွန်တော်ရဲ့ မဟာ အိပ်မက်ထဲမယ်။ တစ်နေ့ကျရင်ဟောဒီကျော်ဂျီယာရဲ့တောင်တန်းနီနီတွေပေါ်မှာ။ တစ်ချိန်တုံးက လူ့ကျေးကျွန်တွေဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့သူတွေရဲ့ သားတွေသမီးတွေဟာသူတို့ရဲ့ကျေးပိုင်ရှင်ကျွန်ပိုင်ရှင်တွေရဲ့ သားတွေသမီးတွေနဲ့၊ ညီရင်းအစ်ကိုမောင်နှမ-မခွဲခြားတဲ့၊ စားပွဲတစ်ခုတည်းမှာ အတူတူ ယှဉ်တွဲလို့ ထိုင်နေကြရတယ်တဲ့။ ကျွန်တော့်ရဲ့အိပ်မက်ထဲမယ်၊ တစ်နေ့သောအခါမှာ လူဖြူလူမည်း- ခွဲခြားဆက်ဆံမှုတွေနဲ့နက်ရှိုင်းမဲမှောင်နေတဲ့ ဟောဒီလျှိုမြောင်တွေအကုန်လုံးဟာ ပျက်ရွက်မှုအပေါင်း၊ ကောင်းချီးပဏာတွေနဲ့ လင်းလက်ခညောင်ကျန်ကြရတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ အမြင်ဂုဏ်မောက်နေတဲ့

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ဒေါက်တာဂျီပီနှင့် မဟတ္တမနန္ဒီ

တောင်တန်းကြီးတွေဟာလည်း နိမ့်ဆင်းကုန်ကြရပြီ။ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းလှတဲ့ ခရောင်းတောတွေ တောင့် ညီညာပြန်ပျိုးတဲ့လွင်ပြင်တွေဖြစ်ကုန် ကြရုံသာမက၊ ကျွေ့ကောက်တဲ့လမ်းတွေဟာလည်း တည်မတ်မြောင်ဖြူကုန်ကြရတယ်တဲ့။ မြတ်ဘုရားရဲ့ဂုဏ်တော်တွေဟာ ရင်ကျူးကွန်မြူးလာပြီး လူသားအားလုံးကိုတပြေးထဲညီဖြစ်စေဖို့ စွမ်းဆောင်မှုတွေပေးနိုင်လာတယ်တဲ့။ ။ ဘယ်လောက် ပြောင်မြောက်လိုက်တဲ့စကားလုံးလေး တွေလဲလို့။ ဒါကြောင့်လည်းကမ္ဘာကျော်သွားရတာကိုး။ (ဘာသာပြန်တဲ့သူတော်လိုထင်ပါ ရဲ့)။ ဒီမိန့်ခွန်းကို မာတင်လူသာကင်းဟာ ဝါရှင်တန်မြို့ကြီးရဲ့ လူထုချီတက်ပွဲကြီးမှာ လူပေါင်း ၂ သိန်း ၅ သောင်း ရှေ့မှာပြောခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဂျီပီကတော့ အာဂုံဆောင်လို့ထားလိုက်ပါပြီ။ (မှတ်ချက်။ ဂျီပီကို သီးသန့်တွေဆုံပြီး မာတင်လူသာကင်းကြောသည် ပုံစံမျိုးနှင့်ပြောခိုင်းလို့ ရသည်ဟုသိရပါသည်။ မုံ - အယောင်ဆောင်အယ်ဒီတာ။)။ ဒီပြတိုက်ရဲ့ ခန်းမကြီးတစ်ခုထဲမှာ (Edmund Pettus) တံတားပေါ်မှာငြိမ်းချမ်းစွာချီတက်လာတဲ့လူ (တစ်ထောင်အေသ) တွေကို ပလပ် စတစ်နဲ့ရှပ်လုံးဖော်ပြထားလို့၊ ပြတိုက်လာရောက်လေ့လာသူတွေနဲ့ ရောနှော သွားအောင်လုပ်ပြ ထားလိုက်သေးတယ်လေ။ ပြတိုက်ထဲကထွက်လာတော့ ဒေါက်တာကင်းကိုအားကျပြီး ဂျီပီမှာ လည်း စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကလေး (I Have A Dream) နဲ့ပေါ့။ အဲဒီ ဂျီပီရဲ့အိပ်မက်ကလေး ကို တစ်ချိန်ကျရင် ဂျီပီပုံပြင်ထဲမှာထည့်ပြောပြပေးဦးမယ်တဲ့။ (မှတ်ထားနော်)။ အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ရွှေလန်းက ဂီတကဏ္ဍဟာ

ကမ္ဘာကျော်ကိုကာကိုလာဟာ ရွှေလန်းမြို့ကစခဲ့တာပါတဲ့ ။ anytime there's fun there's

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

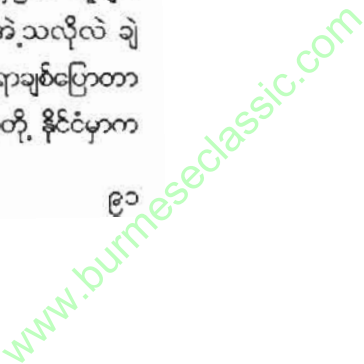
always coca-cola... yeah. do do do do dood, do do do ,do do (coca-cola) ... လာပြန်ပြီ။
 ဂျီပီက ဘိုလိုတွေချည်း မှတ်နေတာပဲလို့ မစွပ်စွဲလိုက်ပါနဲ့ဦး။ ကမ္ဘာကျော်ကိုကာကိုလာ ကြော်ငြာ
 သီချင်းကိုဆိုပြနေတာပါ။ “ဒု ဒုဒူးဒုဒု ဒု. ယား ကိုကားကိုလား” ဆိုတာ ဆိုလိုသိပ်ကောင်းလို့ပါ
 တဲ့။ အဆိုတော် ခရစ္စတီးနာရဲ့ကြော်ငြာသီချင်းလေ။ (အယောင်ဆောင်အယ်ဒီတာကပြောနေ ပြန်ပြီ
 ဒီသီချင်းကိုလည်းဂျီပီကိုဆိုနိုင်လို့ရပါတယ်တဲ့။ ဆိုနိုင်ကြဦးမှာလား)။ ကုတ်လို့ခေါ်တဲ့ ကိုကာကိုလာဟာ
 အချို့ရည်အဖြစ်သောက်သုံးရုံမက ကြက်သားကြော်၊ ကိတ်မုန့်၊ ဘာဘီကျူး စတဲ့အမယ်တွေထဲမှာလည်း
 ရောချက်လို့ရပါတယ်တဲ့။ ကိုကိုးရွက်ကထုတ်နှုတ်ထားတဲ့ ကေဖိန်းဓာတ်ရယ် (အခုဆိုရင်ကေဖိန်းမ
 ပါတဲ့ကိုကာကိုလာတွေလည်းရနိုင်ပါတယ်)၊ သကြား၊ ကရယ်မဲ (Caramel)၊ ဖေါ်စဖိုးရစ်၊ သံပုရာ၊
 လိမ္မော်၊ ဇနီလာ စတာတွေအကုန်ပါလို့ သောက်သုံးသူ တွေခွဲလန်းကြရပါတယ်တဲ့။ ဒိုင်းယက်ကုတ်
 (Diet Coke)ဆိုတာကတော့ ကယ်လိုရီကိုလျှော့ထဲ ထားပြီး အဝလွန်သူ၊ ဆီးချိုသမားတွေသောက်သုံး
 နိုင်အောင် ဖေါ်ဖြူလာကိုနည်းနည်းပြင်ထား တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ကိုလာကမ္ဘာ (World of Coca
 Cola) ဆိုတဲ့ပြတိုက်ကြီးဟာရွှေလန်းမြို့ လယ်မှာရှိပါတယ်။ ကိုကာကိုလာ စာတန်းပါတဲ့နီယွန်မီး
 အလှတွေက အဝင်ဝကနေ စောင်ကြိုနေပါတယ်။ ပထမဆုံးပြခန်းက ၆ အောင်စခွဲဝင်ပုလင်းတွေ
 စီတန်းလှည့်လည်ပြီးကျဆင်းလာတဲ့ ပုလင်းထုတ်လုပ်ပုံပြခန်းပါပဲ။ နောက်ပြခန်းမှာ ၁၈၈၆ ခုနှစ်က
 (Jacob Pharmacy)ဆိုတဲ့ဆေးဆိုင်မှာ ဆေးဝါးအနေနဲ့စတင်မိတ်ဆက်လိုက်တဲ့ ကိုကာကိုလာရဲ့
 သမိုင်းကြောင်းအစကိုပြပါတယ်။ နောက်တစ်ခန်းက ပြပွဲလာသူအပေါင်းကို ကိုလာရေခဲလန်းဆန်းမော
 ပြေသောက်သုံးစေဖို့ ကိုလာရေပန်း (Cola Fountain) ကိုထားပေးပါတယ်။ ကြိုက်သလောက်အရကား
 သောက်ပေါ့။ အမေရိကားမှာသာမက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၂၀၀ ကျော်မှာ Vending Machine လို့
 ခေါ်တဲ့ ပိုက်ဆံထည့်လိုက်ရင် အေးပြီးသား ကိုလာကူတွေထွက်ကျလာတဲ့စက်တွေရှိနေပါပြီ။ ရွှေလန်းမြို့
 မှာတော့ ကုတ်ဟာအပေါဆုံးဆိုလို့ ၂ လီတာပုလင်းကို ၁ ဒေါ်လာနဲ့ဝယ်လို့ရပါတယ်။ ဂျီပီက တော
 တစ်ဝကြီးသောက်နေပြန်ပါပြီ။ ဘယ်နေရာရောက်ရောက်ဘာသောက်မလဲမေးရင် ကုတ်- ကုတ်-
 ကုတ်- နဲ့ တကုတ်ထဲကုတ်လို့နေပါတော့တယ်။ ကြည့်ပါလား (အရှက်မရှိ) လူမြင်အောင် ကုတ်
 (Coke) ပြနေပြန်ပြီလေ။

သူနာပြုဆရာမထိုင်တဲ့ကျွန်းလက်ဆေးပေးခန်း

ဂျီပီတို့အဖွဲ့ဟာ ပရက်စ်တန်မြို့ (Preston)က သူနာပြုဆရာမလေး (တကယ်တော့တုတ်တုတ်
 နိုင်နိုင်ကြီးပါ) ထိုင်တဲ့ မိသားစုဆေးခန်းလေးကိုရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ဂျီပီနဲ့အတူပါလာသူတွေ ကတော့
 အမွရီ တက္ကသိုလ်ကြီးရဲ့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကျန်းမာရေးပညာဌာနမှူး ပါမောက္ခ ဒေါက်တာစီးလစ်
 ဘရက်မင်း၊ ဟမ်းဖရေ ၃ ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ၊ တောင်ကိုရီးယားက မစ္စ တာကျူးချောင်းခွဲ၊
 လိုက်ဘေးရီးယားက မစ္စတာ ဝီလျံမတ်စပ်ကူးနဲ့ ဂျီပီကတော်မစ္စက်ဟမ်းဖရေ တို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။
 သူနာပြုဆရာမလေးနဲ့မယ်ကမာရီဟန်းတာ (Marie Hunter, RN)တဲ့။ RN ဆိုတာက Registered
 Nurse ကိုခေါ်တာပါ။ ဆရာဝန်ဆိုရင်တော့ နဲ့မယ်နောက်က အမ်ဒီ MD = Doctor of Medicine

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပီ

ဆိုတာ တတ်ရပါတယ်။ ဆရာဝန်ရဲ့လက်ထောက်လုပ်တဲ့ ပီအေ PA = Physician Assistant ဆိုတာရှိပါသေးတယ်။ ပီအေက သူတို့ဆီကဆေးကျောင်းမှာ ၂ နှစ်သင်တန်းတက်ရတဲ့ ဆရာဝန် မကျတကျအဆင့်။ (ကျိပီတို့ဆီကကုန်းမာရေးပူးလို့မျိုးပေါ့)။ အမ်ဒီကတော့ မက်ဒီစကူး (Med School) မှာ ၄ နှစ်တက်ပြီး အလုပ်သင် ၃ နှစ် (ကနေ ၅ နှစ်) ဆင်းရတဲ့ ဆရာဝန်တွေပါပဲ။ သူတို့ဆီမှာ နာမယ်ရှေ့က ဒေါက်တာ Dr. ဆိုတာထည့်ရေးရင် အများစုက ပီအိပ်ချ်ဒီ ဒေါက်တာတွေဖြစ်နေ တတ်ကြပါတယ်။ ဘုရင်နိုင်ငံမဟုတ်တော့ နန်းသုံးတော်ဝင်သမားတော်၊ တော်ဝင်တက္ကသိုလ်ဆိုတာ တွေမရှိကြဘူး။ Royal College က အက်ဖ်အာရ်စီ-ဘာညာတွေကို သူတို့ကအသိအမှတ်မပြုဘူး။ သူတို့ဆီက အမ်ဒီအောင်မှ ဆရာဝန်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုတယ်။ ဆရာဝန်တွေက သူတို့နာမယ်နောက်က နေ အမ်ဒီလို့ ထည့်ရေးတာကိုပိုပြီးတန်ဖိုးထားကြတယ်။ ဘာအထူးကုပဲဖြစ်ဖြစ် အမ်ဒီပဲတတ်ရတယ်။ တပြေး ညီပဲ။ ကျိပီလည်း သူတို့ ဆီရောက်တော့ (ကျိပီ, အမ်ဒီ) ဖြစ်နေပြီပေါ့။ ခေါ်ရင်တော့ ဒေါက် တာ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်းနှီးသွားရင် ဟေးဒေါက် (Doc) တဲ့လေ။ ကျိပီဆရာဝန်ဖြစ်စက ဒေါက်တိုလို့ အခေါ်ခံရဘူးသလိုပါပဲ။ သူတို့က ပိုတိုတယ်။ (တော်သေးတာပေါ့ Hey...Dog လို့မခေါ်ကြသေးလို့)။ နာမယ်ရဲ့နောက်ဆုံးအလုံးကိုယူပြီး ချစ်စနိုး ဒေါက်တာတတ်ခေါ်တာ ရှိသေးတယ်။ ကြည့်လေ ကျိပီကို ဒေါက်တာပီး (Dr. Pee) တဲ့။ သွားပါပြီ။ သူတို့ချစ်လိုက်မှပဲ တချိန်လုံး ရှူးပေါက်နေရမလို့ဖြစ်နေပြီ။ (Pee ဆိုတာရှူးရှူးပေါက်တယ်လို့အဓိပ္ပါယ်ရတာကိုး)။ အခု (မာရီဟန်းတား, အာရ်အင်န်) ရဲ့ ကျေးလက် ဆေးခန်းက ပရက်စ်တစ်ဆိုတဲ့တောမြို့လေးမှာပါ။ သူ့နာပြုကလည်း ဆေးခန်းထိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ သူတို့ဆီ က ကျေးလက် (Rural) ဆိုတာက မော်တော်ကားကိုယ်စီနဲ့၊ အင်တာနက်၊ တယ်လီဖုံးကိုယ်စီနဲ့၊ စတိုးဆိုင်ပေါင်းစုံနဲ့။ လမ်းမကြီးတွေကဖြူးလို့။ ဝင်းအကျယ်ကြီး (Ranch) တွေနဲ့နေကြတာ။ (ကျိပီ တခါပြောဖူးသလို ဆိုကွားမရှိ၊ နွားလှည်းမရှိ၊ ထော်လာကျိမရှိတဲ့တိုင်းပြည်လေ)။ မိုးထောင်တိုက်တာ တွေမရှိလို့ သူတို့ပြောလိုသာ ကျေးလက်လိုက်ရတာ။ ကျေးလက်ဆိုတာ သူ့ဌေးတွေနေကြတာများလားမှ မသိတာ ။ ကျိပီတို့ဆီက ပြင်ဦးလွင်လို့သူ့ဌေးမြို့လေးနဲ့သွားတူနေသပ။ စဉ်းစားကြည့်တော့ ဂျင်မီကာတာ ဆိုတာလည်း တောသူဌေးပေပဲမဟုတ်ပါလား။ ကဲ့ကျေးလက်ဆေးခန်းလေးထဲဝင်ကြည့်လိုက်ကြရ အောင်။ ၇ တံခွဲခန်းကအပျံစား။ ကွန်ပျူတာစနစ်တွေနဲ့ချည်းပဲ။ လူနာစမ်းသပ်ခန်းနဲ့ စမ်းသပ်ပုံ တွေကလည်း ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတုံးက ဒေါက်တာဒေးပစ်ရဲ့ဆေးခန်းနဲ့ ပြင်ဆင်ထားပုံတွေက အစ အတူတူပဲ။ သုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေကလည်းအတူတူပဲ။ အီးစီဂျီ။ ဖီတယ်ဒေါ်ပလာ (Fetal Doppler) - သန္ဓေသားနှလုံးခုန်တိုင်းစက်။ အိုတိုစကုပ် (Otoscope) - နားတွင်းကြည့်ကိရိယာ။ အော်သယ် မိုစကုပ် (Ophthalmoscope) - မျက်စိတွင်းကြည့်ကိရိယာ။ ဒါတွေမြင်လိုက်ကတည်းက ရန်ကုန်က ကျိပီ ဆေးခန်းထက်တော့သာသွားပြန်ပြီပေါ့။ (ဟိုး တောင်ငူမြို့ကနေဆေးခန်းထိုင်ရင်း ကျိပီပုံပြင် နားထောင်နေတဲ့ ဆရာဒေါက်တာခင်မောင်ချစ်ကလှမ်းပြောနေပါတယ်။ ပစ္စည်းချင်းမယှဉ်ဘဲ၊ လူချင်း ယှဉ်မယ်လေ တဲ့။)။ (ဟေးဖြောင်းဖြောင်းဖြောင်းဖြောင်း။ ဒါမှ တောင်ငူကျိပီကွ။ အဲသလိုလဲ ချဲ့ လင့် လဲလုပ်ကြစမ်းပါဗျာ။ နို့မို့ဆို ကျိပီကသူ့ဟာတွေကိုအမွန်းတင်စမ်းလွန်းလို့ပါ။ ဆရာချစ်ပြောတာ မှန်တယ်။ လူချင်းဆိုရင်သူတို့က- မသာလို့ပြောရမှာပါပဲ (ဟဲဟဲ။ သိပါတယ်နော်)။ သူတို့ နိုင်ငံမှာက

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တစ်နိုင်ငံလုံးသတ်မှတ်ထားတဲ့စံချိန်စံညွှန်းနဲ့လုပ်ကြရတာကလား။ အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံး၊ ဘယ်ကျေးလက် ဆေးခန်းမှာပြုပြု အစမ်းသပ်ခံမယ်လို့လူနာအတွက် ဒီစံချိန်အတိုင်းရှိနေရမယ်လေ။ ဆေးရုံဆိုလည်းထိုနည်းလည်းကောင်းပဲပေါ့။ စံဆိုတာကိုတစ်နိုင်ငံလုံးက မှီအောင်လိုက်နာရပါတယ်။ ဘယ်ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းဖြစ်ဖြစ် စံချိန်စံညွှန်းကိုလျော့လို့မရဘူး။ မာရီက သူ့ဆေးခန်းကနေ အရေးပေါ်ကုသမှုပေးပုံတွေ၊ ပဏာမကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု လုပ်ငန်းတွေ၊ လူနာနေအိမ်လိုက်ကြည့်ပေးရပုံတွေကိုရှင်းလင်းပြပါတယ်။ ပါမောက္ခဖီးလစ်စီစဉ်ထားတဲ့ ဝက်ဘ်စတားဂျာနယ် (Webster Journal) က သတင်းထောက်တွေလည်းရောက်နေကြလို့ မောင်ရင် ဟမ်းဖရေတွေကိုအငန်းမရ ဝိုင်းပျံ့ကြတော့တာပေါ့။ ဂျီပီကတော့ဈေးကိုင်ပြီးလေ။ ဝါတို့နိုင်ငံက ဂျီပီတွေအကြောင်းလည်းထည့်ရေးမှ မာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုမယ်တဲ့။ ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဂျီပီဆီကို နောက်ပိုင်းပို့ပေးလိုက်တဲ့ဂျာနယ်မှာ “မြန်မာကျေးလက်မှဂျီပီပရက်စ်တန် ကျေးလက်ဆေးခန်းနှင့်အမြင်ချင်းဖလှယ်” ဆိုပြီးပါလာပါတော့တယ်။ တောသားချင်းဘဝ တူဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဂျင်မီကာတာဆီကို စာတိုက်ကနေတဆင့် အဲဒီဂျာနယ် ကော်ပီတစ်စောင်ပေး ပို့လိုက်ပါသကဲ့။ (ဂျင်မီရေ့ မင်းကိုအမှီလိုက်နေပြီနော်)။

ဂျပေဆန်အင်းက “မုန်ကြာခွက်”

ပရက်စ်တန်မြို့ကအပြန် အမေရိကန်ပရက်စ်မြို့ (Americus) ကိုဝင်ပြီး ဂျပေဆန်အင်း (Jameson Inn) ဆိုတဲ့ဟိုတယ်မှာတစ်ညနားကြရဦးပေါ့။ အင်း လို့သူတို့ကဆိုပေမယ့် ဂျီပီတို့ရဲ့ ပုဂံမြို့ကဟော်တယ်တွေနဲ့တောင်တူလိုက်သေး။ တည်းခိုဆောင်တွေရှေ့ကလမ်းတလျှောက်မှာ ပင်လုံးကျွတ်ဆွတ်ဆွတ်ဖြူအောင်ပွင့်နေတဲ့ (Dogwood) အပင်တွေကအလှဆင်နေတယ်။ ၂ ယောက်အိပ်တည်းခိုခန်းတွေကလည်း ပုဂံဟော်တယ်တွေထက်တောင်သာနေပါသေးတယ်။ မနက်စာကို (Continental Express Buffet, လို့ခေါ်တဲ့ကိုယ်ကြိုက်တာကို ကြိုက်သလောက်ယူစားဖို့ခွင့်ပေး

ဂျပေဆန်အင်း တည်းခိုဆောင်ရှေ့ ပင်လုံးကျွတ်ဆွတ်ဆွတ်ဖြူပွင့်နေသော Dogwood ပန်းပင်များ ကိန္နရီကိန္နရာ ဇာမိဉ် (၁)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

ထားတဲ့ အနောက်တိုင်းအစာပေါ့။ လဘက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ မုံ့မျိုးစုံ၊ သီးနှံ၊ အိုက်စကရင်။ ကိုယ်သိတာလဲပါတယ်။ မသိတာလဲပါတယ်။ စတိုင်နဲ့မလိုင်နဲ့ထိုင်ပြီး ကော်ဖီကိုကိုယ်တိုင်ဖျော်။ (သကြားထုပ်တွေများများထဲတာလူမသိအောင်မြန်မြန်လုပ်ရတယ်။ နို့မို့ စတာဘတ်ကော်ဖီသောက်တဲ့ ကလိုလူတိုင်းကြည့်ခံနေရဦးမယ်။) တဖက်စားပွဲကဘိုတွေစားနေတဲ့မုံ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မြန်မာမုံ့ကြာခွက်ကလေးနဲ့တူလို့၊ ဘယ်ကသွားယူရတာလဲလို့ စပ်စုလိုက်မိပါတယ်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းက စားပွဲကိုထိုးပြပြီး ကိုယ်ဖါသားကိုယ်လုပ်ယူရတာတဲ့။ ဒါနဲ့ထသွားကြည့်တော့ လျှပ်စစ်ဖိစက်မုန့်ဖို အသေးစားလေးဘေးနားမှာ ကြက်ဥလောက်ရှိတဲ့ပေါင်မုံ့လုံးအသေးလေးတွေရယ်၊ အစာပလာတွေမျိုးနဲ့ရယ် ချထားပေးထားတာတွေရတယ်။ ခုနုလူကလှမ်းပြီးအဲဒီအစာပလာတွေကိုမုန့်ဖို ခွက်ထဲထဲပြီး ပရက်စ်နဲ့ဖိလှဲ့လိုက်ဖို့ အမှုအရာနဲ့လုပ်ပြပါတယ်။ ဒါနဲ့ အနားမှာတွေ့တဲ့ပေါင်မုံ့လုံးလေးတစ်ခုကို ပရက်စ်ထဲထိုးသွင်းလိုက်ပြီး စက်စိုင်းလက်ကိုလှည့်လို့ဖိချလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ၂ မိနစ်ဆိုတာကိုစက်မှာမှတ်ပြီး ကိုယ်ခုံမှာပြန်ထိုင်စောင့်နေလိုက်တယ်။ သိမ်ကြာပါဘူး အိုးတူးနဲ့တွေ့ တခန်းလုံးလှိုင်လာတာနဲ့ (ဝိုင်းကြည့်ကုန်ကြလို့) ခုနုမုန့်ဖိုဆီထပြေးကြည့်တော့ ဂျီပီ ထည့်လိုက်တဲ့ပေါင်မုံ့ကမုန့်ကြာခွက်ထွက်မလာပဲ တူးခဲညှိမနေတဲ့ မုန့်ကျွပ်တွေကိုသာ တွေ့ရပါတော့တယ်။ ဆိုင်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး မုန့်ဖိုထဲက တူးပြီးခဲနေတဲ့ပေါင်မုံ့တွေကို မနဲခြစ်ထုတ်ယူပစ်ရတယ်။ (ဂျီပီက မုန့်ရည်ထည့်ရမယ့်အစား၊ အနားတွေတဲ့ပေါင်မုန့်ကိုမှ သွားပြီးထည့်လိုက်တာကိုး-တောသားမုန့်လူသိကုန်ပါပြီ။) ဆိုင်ဝန်ထမ်းသင်ပြတဲ့ အတိုင်း ပြီးတော့မှ-နဘေးကမုံ့ရည်ကို (မုန့်လင်မယားလုပ်သလိုမျိုး) ပရက်စ်ထဲကခွက်မှာထည့်ပြီး ဒလက်ကိုဖိလှည့်လို့၊ အချိန်ကို ၂ မိနစ်မှာထားပြီး စောင့်လိုက်တာ၊ သူ့အလိုလို ပရက်စ်က ပြန်ပွင့်လာပြီး ကိုရွှေချောစားချင်ရှာတဲ့ "မုန့်ကြာခွက်" ဖောင်းဖောင်းလေးက မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင်လေးနဲ့ထွက်ပေါ်လို့လာပါပြီ။ သင်ဆရာရှိပြီဆိုတော့နည်းသိသွားပြီပေါ့။ (အရှက်ပြေ) နောက် တစ်ခုထပ်လုပ်ပြီ။ (ဒီတခါတော့ညှော်နဲ့မလှိုင်တော့ပါဘူးနော်)။ နောက်ထွက်လာတဲ့ မုန့်ကြာခွက်ကတော့ဂျီပီအနားအမြဲကပ်ပါလာတဲ့ ကြင်သူသက်ထားအတွက် တဲ့။ ကောင်းမှကောင်း။

ရန်ကုန်ဂဏန်းဖက်ထုပ်ကြော် (Crab Rangoon)

အမေရိကန်မုန့်ကြာခွက်အကြောင်းပြောရင်း၊ အမေရိကားရဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကြီးကြီးတွေမှာ လူသိများတဲ့ အရှေ့တိုင်းအစားအစာ Crab Rangoon (ရန်ကုန်ဂဏန်းဖက်ထုပ်ကြော်) ဆိုတာကို ပြောပြရဦးမယ်။ ဂဏန်းအသား ဒါမှမဟုတ် အသားတုကို ဂျုံနဲ့ပတ်ပြီး ပန်းပွင့်ပုံစံဖော် ကြော်ထားကြတယ်။ ရွှေရောင်ထနေအောင်ကြော်ထားလို့ အစားအသောက်အပြင်အဆင်ကအစ ဆွဲဆောင်မှုရှိလှပါတယ်။ အတွင်းမှာချိစ်ထဲထားပြီး နံနံပင်၊ ကြက်သွန်နီနုတ်နုတ်စင်း စတာတွေ နဲ့ရောစားရတဲ့ ဖက်ထုပ်ကြော်လို့အစာပါပဲ။ Appetizer လို့သူတို့ပြောတတ်တဲ့ ထမင်းခိုင်းရဲ့ ရှေ့ပြေးအစားအစာလည်း ဖြစ်၊ အရက်နဲ့မြီးရတဲ့ အမြီးစာလည်းဖြစ်တဲ့အကြော်တမျိုးပဲပေါ့။ ဂျီပီစတွေ့ကာစက ရန်ကုန်မြို့နယ်နဲ့ပို့တော်တော်ထူးဆန်းနေတယ်။ ပြီးတော့ဂုဏ်လည်းဂုဏ်ယူမိတာပေါ့။ အမေရိကားမှာလာပြီး ရန်ကုန်ဂဏန်းဆို လူကြိုက်များနေလိုက်တာ။ အဲဒီဂဏန်း ဖက်ထုပ်ရာထင်ကိုစပ်စုကြည့်မိတော့ ကယ်လီဖိုးနီး

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ယားပြည်နယ်၊ ဆန်တာခရစ်မြို့က Trader Vic လို့ခေါ်တဲ့တရုတ်စားသောက်ဆိုင်ကြီးမှာလုပ်တဲ့၊ ချန်အိုင်ဆွဲဆိုတဲ့ စားဖိုဖူးတရုတ်မလေးဟာ၊ ရန်ကုန်မှာနေတဲ့သူအဖေ တရုတ်ကြီးဆီကနေ သင်ယူ တတ်မြောက်လာပြီး၊ စထွင်လိုက်တာလို့ ပြောကြတာပါ။ နောက်မှ အမေရိကန်တဝန်း ထင်ရှားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွေမှာ အရောင်းသွက်တဲ့ အစားအစာဖြစ်လို့လာရပါတယ်တဲ့။ အစားကောင်းကြိုက် တဲ့လူတွေကြားမှာ ခရက်ဘ်ရိုင်ဝွန်းဆိုရင်လူတိုင်းသိပါတယ်တဲ့။ ။ ဈေးနှုန်းချိုပါတယ်။ ၆ ခုပါ တစ်ပွဲကို ၅၅၅ ဒေါ်လာပေးရပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ချန်အိုင်ဆွဲရဲ့အဖေ တကယ်ရှိမရှိဆိုတာတော့မသိရပါဘူး။ အမေရိကန် ခရက်ဘ်ရိုင်ဝွန်း ဆိုတဲ့နံမယ်နဲ့ ရန်ကုန်မှာရောင်းစမ်းကြည့်ကြဖို့အတွက်၊ တရုတ်တန်း ကစားသောက်ဆိုင်တွေကို ဒါမှမဟုတ် ဒင်ဆန်းနဲ့နာမယ်ကြီးနေတဲ့စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွေကို ဂျီပီက သတင်းပေးလိုက်ပါသတဲ့နော်။ (အရောင်းစွဲသွားရင်တော့ ဂျီပီကိုအလကားဖိတ် ကျွေးဖို့မမေ့ကြနဲ့အုံး)။

ဗီးလာ ညွှိုဗီလာ (Villa International Guest House)

ဟိုသွားဒီသွားအကြောင်းတွေချည်းပြောနေလို့ နောက်တမျိုးမရှိရအောင် ရွှေလန်းမြို့မှာ ဂျီပီတို့ ဘယ်လိုနေထိုင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာလေးကိုလည်း တင်ဆက်လိုက်ချင်ပါသေးရဲ့။ အမွေတက္ကသိုလ် ကြီးမှာ ခေတ္တသင်တန်းတက်မယ်သူတွေ၊ စီဒီစီကို ခေတ္တလာရောက်သူတွေတည်းခိုဖို့ အနီးအနား မှာ ခရစ်ယန်ဘာသာရေးအဖွဲ့က ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ ဗီးလာ ဆိုတဲ့ဧည့်ခိုခန်းရုံပါပါတယ်။ ဝင်းခွဲခွဲနဲ့ နှစ်ထပ်ဆောက်အပြီးပေါ့။ လက်ရှိတည်းခိုနေတဲ့သူတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး အဝင်ဝကဘုတ်မှာ ကပ် ပြထားလို့ ဘယ်သူ့ ဘယ်နိုင်ငံက ဘယ်အခန်းမှာလောလောဆယ်တည်ခိုနေတယ်ဆိုတာကို ကြည့်လို့ရ တယ်လေ။ အမွေတက္ကသိုလ်မှာ ပီအိတ်ချ်ဒတက်နေတဲ့မြန်မာဆရာဝန်လေးနဲ့ သူ့ဇနီးသယ်က ဂျီပီ ဟိုလင်မယားဓာတ်ပုံကိုတွေ့သွားပြီးလာနှုတ်ဆက်ပါတော့တယ်။ ဒေါက်တာ မင်းမင်းစိုးနဲ့ သူ့ဇနီးသည် အိမ်တိုဟာ ထိုင်နိုင်ငံမှာ မာစတာဘွဲ့တွေယူခဲ့ပြီးမှ ရွှေလန်းမြို့ကို ရောက်လာကြတာတဲ့။ မြန်မာချင်းတွေ တော့ ဆွေမျိုးတွေပဲပေါ့။ စားသောက်ဆိုင်မှာခေါ်ကျွေးလိုက်၊ သူတို့အိမ်မှာခေါ်ကျွေးလိုက်နဲ့။ (ဂျီပီက တော့ရှိနေပြီးစားနေပြန်ပြီ)။ ဗီးလာရဲ့ နောက်ဖေးဆောင် (ကပ်ချင်း)က အကျယ်ကြီး၊ ဧည့်သည်တွေသုံးရ အောင်ဂက်စ်ပီးဖို အလုံး ၂၀ ထားပေးတယ်။ ကိုယ်တိုင်ဝယ်ခြမ်းထားတဲ့ အစားအသောက်တွေကို ရေခဲသေတ္တာထဲကခြင်းကလေးမှာ ကိုယ်နံမယ်တပ်ပြီး စုသိမ်းကြရတယ်။ သူ့ဟာကိုယ်ဟာမှားစားလို့ လဲစိတ်မဆိုကြပါဘူး။ ရေခဲ သေတ္တာအကြီးကြီးက ၈ လုံးရှိတယ်။ ချက်ပြုတ်ချင်တဲ့အခါကျမှ ကိုယ် အစာကိုယ်ယူပြီး ခုတ်ထစ် လှီးဖြတ်ချက်ပြုတ်ပေါ့။ အိုးခွက်၊ ပန်းကန်တွေကလည်းများမှများ။ နိုင်ငံပေါင်းစုံက ကိုယ့်အစာတွေ ကိုယ်ချက်နေကြတာကိုကြည့်ရတာ အချက်အပြုတ်ပြိုင်ပွဲလားအောင် မေ့ရတယ်။ သူ့အစာ ကိုယ်ကျွေး၊ ကိုယ်အစာသူကျွေးနဲ့ ဒိုင်းနင်းဟော (Dining Hall) ထဲမှာပျော်စရာ ကြီးပါ။ တည်းခိုခန်းကနုတ်ဆက်ထွက်ခွါခါနီး သူတို့ပိုင်လှုံနေတဲ့ အစားအစာတွေကိုနောက်ရောက်လာတဲ့ သူတွေကို မေတ္တာနဲ့လွှဲပေးခဲ့ကြတာကလည်း ဗီးလာရဲ့ မွန်ပြုတ်တဲ့အလေ့အထလေးဖြစ်လို့နေပါပြီ။ ညနေဖက်တွေမှာ ရွှေလန်းသူရွှေလန်းသားစေတနာရှင်တွေက ဗီးလာကိုရောက်လာပြီး နိုင်ငံတကာက ဧည့်သည်တွေကို သူတို့ရဲ့ကာ၊တွေနဲ့ စတိုးဆိုင်တွေမှာအခမဲ့ရှော့ပင်းလိုက်ဖို့ပေးလို့၊ အကြင်နာတုံးတွေ

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

အကြင်နာခဲ (Care = ခဲလို့အသံထွက်တယ်နော်) တွေပေးကြသေးလေရဲ့။ ဒီလောက် ကြင်နာမှုတွေပြနေမှ တော့ ခွဲခွါရမှာဖြစ်ခက်လို့နေရပါပြီ။ အို မြို့တော်ရွှေ ရွှေလန်းရယ်။

အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာကျီပီဟာ

ရှေ့လကျရင် ကျီပီတို့လင်မယား အမေရိကားမှာရှော့ပင်းထွက်လိုက်ကြတဲ့ ဆိုင်ကြီးဆိုင်ငယ် အသွယ်သွယ်အကြောင်းနဲ့ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ်၊ ရပ်သာဖို့ ခရိုင်ဆေးရုံကြီးမှာ ကျီပီ တစ်ယောက် ဘာတွေပေါက်မြောက်ခဲ့သလဲဆိုတာတွေကိုတင်ဆက်ဖို့ရှိတယ်နော်။ ကျီပီပုံပြင် လေးကို စိတ်အေးလက်အေးနားသောတဆင်နိုင်ဖို့ရာအတွက် စရဏမဂ္ဂဇင်းကို စာအုပ်အငှား ဆိုင်တွေမှာ ကြိုတင်ပြီးမှာထား။ ဒါမှမဟုတ် သိမ်ဖြူလမ်းကဆရာဝန်အသင်းတိုက်မှာ ငွေကြိုတင် သွင်းပြီးမှာ ထားပါမှစိတ်ချရလိမ့်မယ်တဲ့လေ။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၉

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရလမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၅။ နိုဝင်ဘာလ - ၂၀၀၅။ တွင် ပေါ်ပြပါရှိပြီး။)

၉။ ဝေါလ်မတ်စတိုးဆိုင်ကြီး။
ရတနာတွေနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ။
ဘာပဲဝယ်ဝယ်တစ်ဒေါ်လာ။
စပ်ဆေး မရောင်းရတဲ့ဆေးဆိုင်။
ပေါ်ချောင်ကောင်းချေး။
အိမ်ဆိုင်ဆိုတာ။
ဂိုးဒင်းလင်း မြန်မာ့လက်ရာအရောင်းဆိုင်။

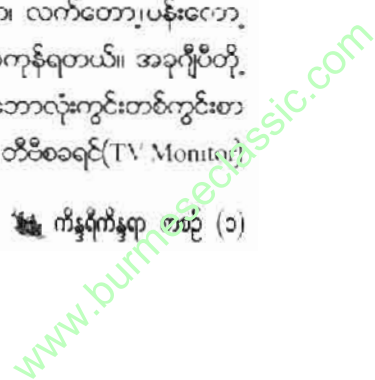
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင်တွေဟာ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်တွေလားတဲ့။ ဆရာ့စာတွေဖတ်ရတာ ကျွန်မတို့ (မီးတို)ကိုယ်တိုင်ကအမေရိကားကိုလိုက်ပါသွားရသလိုပါပဲတဲ့။ စရဏမဂ္ဂဇင်းကနေတဆင့် ဂျီပီ ဆီကိုတယ်လီဖုန်းတွေဆက်လိုက်ကြတာ။ အမေရိကားမှာကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဂျီပီရဲ့မိတ်ဆွေ(ဟောင်း) တွေကတောင် မင်းဒါတွေကိုဘယ်လိုလုပ်သိလာတာလဲတဲ့။ မှတ်စုတွေမှတ်ပြီးယူသွားတာလားတဲ့။ ငါတို့တောင်မင်းပြောတာတွေတချို့ကိုမသိကြသေးဘူးတဲ့လေ။ ဒီမေးခွန်းတွေအားလုံးကို ခြုံပြီး တော့ဖြေလိုက်ပါမယ်။ ဂျီပီရဲ့ပုံပြင်တွေဟာ (လင်္ကာချောချောလေးဖြစ်အောင်) မုသားလုံးဝမပါဝင်တဲ့ (တကယ်) ဖြစ်ရပ်မှန်တွေပါပဲလို့။ (ဒါကိုမှမယုံရင်တော့ပုံပြင်လို့သာမှတ်လိုက်ပါတော့)။ ပြီးတော့ ဂျီပီစာရေးတာဟာ ဆရာသော်တာဆွေလက်သစ်လေးကျနေတာပဲတဲ့။ တခြားမဂ္ဂဇင်း တိုက်တွေက ဂျီပီကို သူတို့ဆီမှာလည်းရေးပေးဖို့ဘိတ်ခေါ်လာကြပါတယ်။ ဂျီပီကစာရေးဆရာ မှမဟုတ်တာ။ ပုံပြောပြနေတာပါလို့။ ပုံပြော (အာရှီး) ခိုင်းမယ်ဆိုရင်တော့ဘယ်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပဲဖြစ်ဖြစ်လာ ရှိပြပါ့မယ်နော်။ ဆရာကြီး (ဦး)သော်တာဆွေကိုတော့မယှဉ်ဝံ့ကြောင်းခင်ဗျား။ အဲ့သလိုနဲ့။

ဒေါက်တာဂျီပီဟာသူ့ဇနီးသယ်ရောက်မလာခင်တုန်းက ယူအင်စီတာက္ကသိုလ် ကိုအော်ဒီနောတာ (Coordinator) အယ်လီဇဘက်ရဲ့လိုက်ပေးမှုတွေကြောင့် ရှေ့ပင်းမောတွေကိုတော်တော်များ များ ရောက်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ရောက်တဲ့အခါတိုင်းမှာ ဘာမှမဝယ်လို့အယ်လီဇဘက်နဲ့တခြားဟမ်းဖရေး တွေကတောင်စူးစမ်းပြီးမေးကြရတယ်။ ငါ့မိန်းမလာမှ။ ဝယ် မှာ။ ဆိုပြီးပြန်ပြောပြထားရ တယ်။ ဟော အခုတော့ အယ်လီဇဘက်တောင်မသိပဲနဲ့ ဂျီပီတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ဟာ ရှေ့ ပင်း(လမ်း)သလားနေကြပါပြီကော။ သူတို့အရင်ဆုံးရှော်ပင်သလားတဲ့ဆိုင်ကြီးက ဆားကစ်စီးတီး (Circuit City) လို့ခေါ်တဲ့ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေရောင်းတဲ့စတိုးဆိုင်ကြီးပေါ့။

ဆားကစ်စီးတီးဆိုင်ကွန်ပရက်စ်

ဆားကစ်စီးတီးဆိုင်ကွန်ပရက်စ် အမေရိကန်တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဆိုင်ခွဲပေါင်း ၆၀၀ ကျော်ရှိပါတယ်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်မှာ ဆယ်မြူရယ်ဝပ်စ် ဆိုတဲ့သူက ဟီးနီးယားပြည်နယ်၊ ရစ်ချ်မွန်ဆိုတဲ့မြို့မှာ တယ်လီ ပေးရှင်း လက်လီအရောင်းဆိုင်ကလေးပွင့်ခဲ့ရာက ကြီးပွားတိုးတက်လာလို့ ပေါ်ထွန်းလာတဲ့ လျှပ်စစ် ပစ္စည်းရောင်းဘဲ ကုမ္ပဏီကြီးလို့ဆိုကြပါစို့။ တီဗီ၊ ဂိမ်း၊ ကင်မရာ၊ ကွန်ပျူတာ၊ လက်တော့ပန်းဂော့ (Palmtop) (ပန်းတမော့ဟော့မပါဘူးနော်)၊ တယ်လီဖုန်း၊ ဆက်ထလိုက် အကုန်ရတယ်။ အခုဂျီပီတို့ ရောက်နေတဲ့ဆိုင်ခွဲက ဒါရမ်မြို့ထဲက ဆားကစ်စီးတီးစတိုးဆိုင်ခွဲကြီးမှာပါ။ ဘောလုံးကွင်းတစ်ကွင်းစာ လောက်ကျယ်တဲ့ တစ်ထပ်ထိုင်လှိုင်းမကြီးပါပဲ။ ဆိုင်ထဲ ဝင်လိုက်တာနဲ့ တီဗီစခရင်(TV Monitor)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

တွေ့ကကြိုဆိုနေတယ်။ ရောင်စုံရုပ်ရှင်၊ ကြော်ငြာ၊ စတာတွေပြနေတာဘယ်ဟာကြည့်ရမယ်မှန်း တောင်မသိပါဘူး။ မင်္ဂလာဈေးကတိဗိတန်၊ ကက်ဆက်တန်းလိုတော့ အသံမလဲတွေ့ဆုံအောင် လုပ်မထားဘူး။ တီဗွီစခရင်နားရောက်မှအသံ ကြားရတယ်။ (ရန်ကုန်မှာက ကားဟွန်းသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားပေမယ့် လော်ပီကျယ်ကြော်ငြာတွေကတော့နောက်ယုတ်နေဆဲမဟုတ်လား)။ ပတ်ဝန်းကျင်အနှောက်အယှက်မဖြစ်အောင်ဂရု ရိုက်ကြရပါတယ်။ ဂျီပီ အပါမင်မှာ သူများအလကား ပေးထားတဲ့ ၂၆ လက်မတီဗွီ ကြီးကရိုနေ ပြီးပြီဆိုတော့နောက်ဆုံးပေါ်တီဗွီတွေကို ငမ်းမနေတော့ပါဘူး။ အမေရိကားက လူတွေ တော်တော်များများက ဟုန်းသီရေတာလိုခေါ်တဲ့ ကိုယ်အိမ်မှာကိုယ် အိမ်တွင်းရုပ်ရှင်ရုံလေးလို ဖန် တီးပြီးကြည့်တတ်ကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ အသံရေး၊ ရုပ်ရေး၊ ရုပ်ရှင်ရုံနဲ့တူအောင် စခရင်အကြီးကြီး၊ ဆောင်းအဖက် (Sound Effect)တွေခပ်များများပါတာတွေက အရောင်းသွက်ကြတယ်လေ။ ဂျီပီအိမ်ကိုလာလည်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေက ဂျီပီရဲ့ ၂၆ လက်မတီဗွီကိုအားမရကြလို့ အသစ်ဝယ်ပါလားတဲ့။ တော်ပါပြီ။ ပြန်ရင်သယ်သွားနိုင်တာလဲဟုတ်မဲ့နဲ့။ ဒီအလကားရတဲ့တီဗွီတောင်ဘယ်လို သယ်ရမယ်မှန်းသိသေးဘူး။ ဂျီပီမိန်းမကဂျီပီလက်ကိုဆွဲပြီး လာ။ အမေရိကားမှာရောက်တုံး ပေါက်တုံး ဗီဒီယိုကင်ကော်ဒါလေးတော့ဝယ်ထားရင်း၊ ဒီမှာလည်းမှတ်တမ်းလေးတွေရိုက်ရတာ ပေါ့တဲ့။ ဒါနဲ့ ကင်မရာတွေထားတဲ့နေရာကိုရောက်လာကြပါတယ်။ ပြထားတဲ့ကင်မရာလေး တွေကို ကိုယ်တိုင်စမ်း ရိုက်ကြည့်လို့ရတယ်။ ကင်မရာတွေကိုနန်းကြိုးနဲ့ချိတ်ထားလို့ ဝေးဝေးကို ယူသွားလို့မရဘူး။ မကိုင်တွယ်တတ်ဖူးဆိုရင် ဆိုင်ဝန်ထမ်းတွေက ဝယ်ဝယ်မဝယ်ဝယ် စိတ်ရှည် လက်ရှည်ရှင်းပြုကိုင်တွယ် စမ်းသပ်ပြတယ်။ ဒါသူတို့အလုပ်ပဲ။ ဝယ်ပြီးပစ္စည်းကို ၂ ပတ် အတွင်း (ပစ္စည်းပေါ်မှာမူတည်ပြီး တချို့ပစ္စည်းဆိုရင် တစ်လအတွင်း) ပြန်လာလဲလို့လည်းရသေးတယ်။ မကြိုက်တော့ပါဘူးဆိုပြီး ငွေပြန်တောင်းလို့လဲရတယ်။ (ရာခိုင်နှုန်းနဲ့တော့အနှုတ်ခံရမှာပေါ့လေ)။ ဒါနဲ့။ တိတ်ခွေနဲ့လည်း ရိုက်လို့ရ။ စီဒီခွေနဲ့လည်းရိုက်လို့ရတဲ့ ဆိုနီကင်ကော်ဒါလေးကို ကိုင်တွယ်စမ်းကြည့်ကြပါတယ်။ မယ်မိုရီကဒ်လည်းပါလို့ ရုပ်သေတွေလည်းရိုက်နိုင်တယ်။ ညအမှောင်မှာလည်းရိုက်နိုင်တယ်။ ကင်မရာစခရင်ပေါ်မှာလက်နဲ့တို့သွားပြီး လိုချင်တာခိုင်းလို့ရတယ်။ ပစ္စည်းမှာမိတ်အင်ချိုင်းနားလို့ရိုက် ထားတာတွေလို့ ဒါကိုမေးကြည့်တော့ အမေရိကားရဲ့အဓိက ကုန်သွယ်ဖက်နိုင်ငံက ချိုင်းနား ဖြစ်လို့ပါတဲ့။ ဂျီပီတို့နိုင်ငံကိုနယ်စပ်ကနေဝင်တဲ့ တရုတ်ပစ္စည်းတွေနဲ့တော့မတူဘူးပေါ့လေ။ အခု ပစ္စည်းတွေက ဥရောပအိတ်စပိုကွာလတီမှို ပစ္စည်း တွေပါပဲ။ အာမခံချက် ဝရမ်းတီအပြည့်အဝပါထားလို့ ဘယ်နိုင်ငံကဆားပစ်စင်တာမှာမဆို အစမ်းသပ်ခံပါတယ်တဲ့။ အမေရိကားမှာရောင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေ တော်တော်များများမှာ အဲဒီမိတ် အင်ချိုင်းနားဆိုတာပါနေလို့ ဒီမှာရှိတဲ့မြန်မာတွေက ပြည့်တွင်းမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့သူတို့မိတ်ဆွေတွေဆီကို ဒီပစ္စည်းမျိုးတွေလူကြိုပေးပို့တော့မယ်ဆိုရင် မိတ်အင်ချိုင်းနား ဓာတုဗေဒကိုဖျက်ဆီးပြီးပေး ပို့ကြပါသတဲ့လေ။ မြန်မာပြည်ကလူတွေက နယ်စပ်ကပစ္စည်းလို့ထင်မှာ စိုးလို့ပါတဲ့။ ကောင်းရေး။ ဒီကင်ကော်ဒါလေးနဲ့ ဂျီပီတစ်ယောက်တော့ နွားကျောင်းသားလောက် လေးခွရသလိုဖြစ် နေပါပြီ။ ဟိုရိုက်ဒီရိုက်။ (ပြတိုက်တစ်ခုထဲမှာပြထားတဲ့သေနတ်တွေကိုသွားရိုက်နေလို့ အစောင်း ရဲတွေနဲ့ရှင်းခဲရသေးတယ်)။ ရိုက်ပြီးသားအခွေတွေကို စီဒီကူးပြီးလက်ဆောင်ဝေရတာလည်း

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

သူ့မှာအမောပါပဲ။ အခု ကျီပီပုံပြင်မှာပါတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေက အဲဒီကပ်ကော်ဒါနဲ့ရိုက်လာတာပေါ့။ ပုံလေးတွေကလှတယ်ပူတ်လား။ ဟဲ့ဟဲ့။ အဲဒါ။ ဆိုနီမိတ်အင်ချိုင်းနားနော်။ သီးသန့်ဖိတ်ပြီးကျီပီ လက်ရာ မိဒီယိုတွေကိုများပြလိုက်ရလို့ကတော့ ဒါရိုက်တာကျီပီဆိုပြီး (မီးတိုရဲ့)ညော်ခဲပွဲတွေမှာ လိုက်ရိုက်နင်းနေကြဦးမလားမသိပါဘူး။

ဝေါလ်မတ် နဲ့ ကော့စတို (Wal-Mart & Costco)

ဝေါလ်မတ်ဒေါ့ကွန်း၊ ကော့စတိုဒေါ့ကွန်း ဆိုတာတွေဟာ နာမည်ကျော်စတိုးဆိုင်ကြီးတွေရဲ့ ဂျော့ပင်း ဝက်ဆိုက်တွေပါပဲ။ ကော့မတ် (K-Mart)၊ တားဂက် (Target)၊ ဘက်စ်ဘိုင်း (Best Buy)၊ စတိုးဆိုင်ကြီးတွေလဲရှိပါသေးတယ်။ အခု ဝေါလ်မတ်ကို အရင်ပြောပြမယ်။ ဆင်ဝေါလ်တာန်ဆို တဲ့သူဟာ သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ငွေ ၉၅ ရာနှုန်းကိုရင်းနှီးပြီး ပထမဦးဆုံးဝေါလ်မတ်စတိုးကို အာကင် ဆော့ပြည်နယ်မှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကစပြီးဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၇၀ မှာ အမေရိကန်တစ်ခုနဲ့ စတိုးဆိုင်ပေါင်း ၂၇၆ ဆိုင် တိုးချဲ့နိုင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၉၀ မှာတော့ ဆိုင်ပေါင်း ၁၄၀၀ ကျော်သွားပါပြီ။ အမေရိကားမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ လက်လီအရောင်းဆိုင်တွေပဲပေါ့။ ဆင်ရဲ့အဆိုအရဝယ်သူတွေဟာ သူတို့မျှော်လင့်ထားတာထက်ပိုပြီးကျေနပ်လို့သွားကြတယ်ဆိုရင် လက်လီအရောင်းလုပ်ငန်းဟာ လူကြိုက်များလာတတ်တာပါပဲ။ အခု (မီးတိုကိုခေါ်လာတဲ့) ချပ်ပယ်ဟေးက ဝေါလ်မတ် ဆိုင်ကြီးရဲ့ရှေ့မျက်နှာစာမှာ ဝယ်သူတွေအတွက် အခမဲ့ကားပါကင်နေရာကို အကျယ်ကြီးထား ပေးတယ်။ ကားတွေကို ဝေါလ်မတ် အဆောက်အဦအပေါ်ကနေ မိဒီယိုကင်မရာမှန်ပြောင်းကြီးတွေနဲ့စောင့်ရှောက်ပေးနေတယ်။ စတိုးဆိုင်ကြီးထဲကနေဝယ်ချမ်းပြီးလို့ ပစ္စည်းတွေထည့်ယူလာတဲ့ ဂျော့ပင်းလှည်း (Shopping Cart) တွေကို ကိုယ်ကားဆီရောက်တဲ့အထိတွန်းယူလာလို့ရတယ်။ ကားထဲကိုပစ္စည်းတွေပြောင်းရွှေ့ထဲပြီးရင် ကားအနားမှာပဲလှည်းသိမ်းတဲ့နေရာတွေကို ထားပေးထားတယ်။ ဆိုင်ထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ ခရီးဦးကြိုပြုမယ်သူနဲ့၊ ဈေးဝယ်လမ်းညွှန်ဌာနနဲ့၊ ဆိုင်ထဲက ဝေါလ်မတ်မိဒီလေးတွေကို အလားကားယူလာပြီး အီးမေးအကောင်၊ နာရီ ၁၅၀၀ စာ၊ ကိုယ်နဲ့မယ်နဲ့အလကားဖွင့်နိုင်ဖို့ပေးထားပြန်သေးတယ်။ (ရန်ကုန်မှာအင်တာနက်ဖိုးတစ်နာရီ ၅၀၀ နဲ့ပဲ တွက်ရင် ဂျပန်ခွဲဖိုးအလကား ၈,၀၀၀ ပေးထားတာပေါ့)။ ဝယ်ပြီး

ဝေါလ်မတ် စတိုးဆိုင်ကြီး

ပစ္စည်းကိုငွေရှင်းမယ်ဆိုရင် လူမရှိတဲ့ငွေရှင်းကောင်တာတွေကိုဖြတ်ရတယ်။ ကိုယ်ဝယ်ထားတဲ့ပစ္စည်းရဲ့ကုတ်နံပါတ်လေးကို စက်မှာတို့လိုက်တာနဲ့ ကျသင့်ရွှေပြုလာလိမ့်မယ်။ ဘဏ်ကဒ်ထိုးသွင်းပြီးငွေချေလိုက်ပေတော့။ သူ့အလိုလိုဘောက်ချာထွက်လာလိမ့်မယ်လေ။ ပြီးတော့မှ ဆိုင်ပြင်ထွက်လို့ရတယ်။ ဆိုင်တွင်းမှာ အလစ်သုတ်လို့လဲမရတော့ဘူးပေါ့။ ကျီပီကတော့ ဘာပဲလိုလိုဝေါလ်မတ်ကိုပြေးပြီး လိုတာတွေ

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပီ

ကိုယ်ရပါသတဲ့။ မပြေးခင် ဝေါလ်မတ်ဝက်ဆိုက်မှာ အရင်ကြည့်ပြီး အဲဒီပစ္စည်းဟာ စတိုးဆိုင်ရဲ့ ဘယ်အရောင်းစင်မှာရှိတယ်။ ငွေဘယ်လောက်ကျမယ်ဆိုတာတွေကို ရှာလို့ရပါတယ်။ ဝေါလ်မတ်လို့ပဲ ကြီးကျယ်လှတဲ့ နောက်ထပ်စတိုးဆိုင်ကြီးတစ်ခုကတော့ ကော့စကိုပါပဲ။ (လိုးဝက်စ် Lowe's ဆိုတဲ့ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းဆိုင်ကြီးတွေအကြောင်းတော့မပြောတော့ပါဘူးနော်)။ ကော့စကိုကတော့ လက်လီ မရောင်းပါဘူး။ လက္ကားရောင်းစတိုးဆိုင်ကြီးပေါ့။ မင်ဘာအဖွဲ့ဝင်တွေမှ မင်ဘာကဒ်ပြားနဲ့ဝယ်လို့ရတယ်။ ၂၀၀၅ ခု ဂျူလိုင်လ စရဏမဂ္ဂဇင်းထုတ်တဲ့ အချိန်မှာ ကော့စကိုဆိုင်တွေရဲ့ရောင်းရငွေဟာ အဲဒီတစ်လ ထဲမှာပဲ ဒေါ်လာ ၄.၀၂ ဘီလီယံနဲ့ရှိ ပါတယ်တဲ့။ စရဏ က တစ်လမှ အုပ်ရေ ၂၀၀၀ ပဲ ထုတ်နေ သေးတာဆိုတော့။ စရဏ မဂ္ဂဇင်း ပေါင်း ၂ ဘီလီယံနဲ့ ရောင်းအားနဲ့ညှိမှုတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ စရဏရယ်။ ကျိပီ ပုံပြင်ပါလို့ အရောင်းအားတွေတက်လာတာတွေ နေရပြီမဟုတ်လား။ နောင်ကို ဘီလီယံနဲ့နာမြစ်လာမှာ သေချာပါတယ်လို့။ (ကျိပီပုံပြင်မဆုံးသေးခင် ရင်ပေါ့နော်)။ ကော့စကိုနာမယ်နဲ့ အမေရိကားမှာ သာမက ကနေဒါ၊ ယူကေ၊ ကိုရီးယား၊ ထိုင်ဝမ်၊ ဂျပန်၊ မက္ကဆီကိုနိုင်ငံတွေမှာပါ လက္ကားဆိုင်ကြီး တွေရှိပါတယ်။ အမေရိကားမှာကိုပဲ ၄၄၉ ဆိုင်ရှိတယ်။ အမြတ်ငွေတွေကို မင်ဘာဝင်ထားတဲ့သူ တွေကိုအချိုးကျခွဲဝေပေးပါသတဲ့။ ကျိပီကတော့ မင်ဘာမဝင်ထားလို့ (ဈေး သက်သက်သာသာ လက္ကားဈေးနဲ့ဝယ်ချင်တဲ့အခါကျရင်) မင်ဘာဝင်ထားတဲ့ အယ်လီဘောက်ရဲ့ ကဒ်ပြားကိုပြုပြီးဝယ် ယူရပါသတဲ့လေ။

ရတနာဆိုင်ထဲက ဒေါက်တာကျိပီ

ကျိပီမိန်းသယ်က ကျိပီကို အမေရိကားရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာတွေဆိုင်ပေးမယ်ဆိုပြီး ချုပ်ပယ်ပေး မှာရှိတဲ့ ဂယ်လားရီးယားရတနာဆိုင်ကြီးထဲကိုခေါ်လာပါပြီ။ ကျိပီကတော့ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နဲ့ပေါ့။ ရတနာဆိုတာဈေးကြီးတယ်မှတ်လား။ သူတို့ရောင်းတဲ့ ရွှေထည်ပစ္စည်းတွေကိုကြည့် လိုက်တော့ ၁၀ ကာရက်ကနေ ၁၈ ကာရက်လောက်ပဲရှိကြတယ်။ သူတို့ကရွှေဆိုရင် ဝါရင်မကြိုက်ကြဘူး။ မြူတာ မှကြိုက်ကြတာ။ ကျိပီဝတ်ထားတဲ့ နဝရတ်လက်စွပ်ကို သူတို့ကကြည့်ပြီးတော့၊ ရတနာကိုးမျိုးဆင်ထား တာ သားသမီးကိုးယောက်ရှိလို့လားတဲ့။ (အဲဒါမှ သေပြီဆရာပဲ)။ (သူတို့တွေက သားသမီးတွေကို အမှတ်တရအဖြစ် မိသားစုရတနာလက်စွပ်နဲ့သတ်မှတ်တတ်ကြ တာကိုး)။ ဒါနဲ့ ပတ္တမြားဘုန်းတောက်၊ မြကျောက်အေးချမ်း၊ စိန်စွမ်းဂုဏ်ရည်၊ ကြောင်ကားသိဒ္ဓိ'' အစချီတဲ့ နဝရတ်ရဲ့ဂုဏ်အင်္ဂါတွေကို ဘိုလိုရှင်းပြလိုက်တော့မှ အထင်တွေ Big ကုန်ကြပါလေ ရော။ ခပ်တည်တည်နဲ့ ဆက်ပြီးအဲဒါ ရွိုင်ရယ်ရင်း (Royal Ring) လို့ခေါ်တယ်မှတ်တာ။ တော်ဝင်နန်းထိုက်တဲ့မင်းဆွေမင်းမျိုးမှဝတ်ရတာကွ။ ငါ့အဘိုးရဲ့အဘိုးက တချိန်တုံးက တို့နိုင်ငံရဲ့ဘုရင်ပဲ။ မင်းမကြားဖူးဘူးမှတ်လား။ (ဘယ်ကြားဖူးမလဲ တကယ်ဟုတ်မှမဟုတ်တာ၊ ဟုတ်လဲ သူတို့သိတာမှတ်လို့)။ အဲဒီဘုရင်ကြီးက နေမဝင်အင်ပါရာကြီး ကိုတောင်အန်တူပြီး ဘုန်းမီးနေလ အုပ်စိုးခဲ့တဲ့ မြန်မာဘုရင်တစ်ပါးပေါ့။ ဒီလိမ္မိုးနေတဲ့အချိန်မှာပဲ ဆိုင်ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးနှစ်ယောက်က ကျိပီမိန်းမရဲ့လက်ကိုတရိုတသေဆွဲလို့ စိန်ထည်ပစ္စည်းတွေ ထားတဲ့အခန်းကိုခေါ်သွား ပါတော့တယ်လေ။ ကျိပီက နောက်ကနေလိုက်သွားတော့။ လား။ လား။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဂျီပီ မိန်းမကိုစိန်ထည်တွေဝတ်ဆင်ပေးနေပြီး ဝယ်ဖို့မြူဆွယ်နေကြတာကိုး။ စက်နဲ့သွေးထားတဲ့ ဇွဲဇွဲ အက်စ် အရည်အသွေးမှို ဘယ်လကျီယံစိန်ကွက်ကလေးတွေကလည်း လှမှလှ။ မိန်းမတော့ စိန်ခန်း ထဲကကို မထွက်ချင်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ကြိုက်စိန်ဘယက်တစ်ကုံးကို ဒစ်စကောင်တောင်း (ချေးဆစ်) ပြီးဝယ်လိုက်ကြပါတယ်။ ပိုက်ဆံချေတော့ ဘဏ်ကဒ်ထုတ်ပေးလိုက်တာ။ ဖိုတိုအိုင်ဒီကိုယ်ထပ် တောင်း နေလို့ထုတ်ပြလိုက်ရသေးတယ်။ (ရတနာတွေကို ငွေသားတို့၊ ချက်လက်မှတ်တို့နဲ့ဝယ်တာကိုလက်မခံဘဲ ဘဏ်ကဒ်နဲ့သာလက်ခံလို့ ဘဏ်ကဒ်ပိုင်ရှင်အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဖိုတိုအိုင်ဒီ ခေါ်ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်နဲ့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရပါတယ်)။ အရည်အသွေးစစ်မှန်ကြောင်းအားမခံတဲ့ သက်သေခံလက်မှတ်ကိုပါ တစ်ခါ ထဲထုတ်ပေးလိုက်လေရဲ့။ လင်တော်မောင်ကိုလက်ဝတ်ရတနာတွေ ဆင်မြန်းပေးချင်လှချည်ရဲ့ဆိုတဲ့ နှမတော်ဂျီပီလေးဟာ (အခုအခါမှာတော့) စိန်ရတနာ ဘယက်ကုံးကြီးကို၊ (သူ့ကိုယ်တိုင်) ရင်မှာသီကာပြုံးလို့ (လယ်လား၊ ငါးယား) နန်းတော်ဝကနေ လှမ်း-မျှော်-ကြည့်-ချီး-တော်မူလာပြီ ဆိုတာကို (အိုး ဗျ မောင်မင်းများ) ရှု-စား-ကြ-စေဗျား။ ရှုကြစေဗျား။ ရှုစေဗျား။

အဲ သလို့နဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဒေါ်လာထီး နဲ့ ဝမ်းခပ်လာတို့ (Dollar Tree & One Dollar Store)

တိုးဆိုင်ကြီးတွေအကြောင်းပဲပြောနေပြီး (ဈေးသက်သာတဲ့) စတိုးဆိုင်ငယ်တွေအကြောင်း လည်း ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ဘာပစ္စည်းဝယ်ဝယ် တစ်ဒေါ်လာပဲပေးရတယ်။ တစ်ဒေါ်လာတန်ဖိုးနဲ့ ပဒေသာပင်သီးထားတဲ့ ဒေါ်လာထီးပေါ့။ ဝမ်းခပ်လာတို့လို့လဲ လူအများသိကြပါတယ်။ အမေရိကား

တစ်ဒေါ်လာနဲ့ ပဒေသာပင်သီးထားတဲ့ ဒေါ်လာထီး

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပိ

ဝမ်းဒေါ်လာစတိုးဆိုင်အတွင်းမှာ

အနံ့အပြားမှာရှိတယ်။ ဝေါလ်မတ်တို့ လောက်မကြီးပေမယ့် ရန်ကုန်က ဆူပါဝမ်းနီးနီးတော့ရှိပါတယ်။ ဒေါက် ဆွဲထုပ်လေးတွေ၊ ငါးသေတ္တာပူးလေး တွေကအစ၊ သွားပွတ်တံ၊ သွားတိုက် ဆေး၊ ဆပ်ပြာ၊ ရေပွေး၊ နှုတ်ခမ်းနီ၊ မိတ်ကပ်၊ လက်ပတ်နာရီ တစ်သျှူးပေ ပါ။ မျက်မှန်၊ တိုလီမိုလီတွေအကုန်၊ တစ်ခုကိုမှ တစ်ဒေါ်လာထဲရယ်ပါ။

ရန်ကုန်မပြန်ခင် တွေ-ကုအဖွဲ့က ရောင်းရင်းတွေကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ ဝမ်းဒေါ်လာစတိုးကို ပြေးဝယ်ခဲ့ရသေးတယ်လေ။ ဆရာ ဒေါက်တာနိုင်ကိုပေးလိုက်တဲ့လက်ပတ်နာရီလေးဟာ အဲဒီဝမ်း ဒေါ်လာစတိုးကဝယ်ပေးလိုက်တာပေါ့။ သူ့ကိုတော့ ဂယ်လားရီးယားရတနာဆိုင်ကြီးက ဝယ်လာ တာပါလို့ပြောပြထားတယ်။ သူ့ခမျာ အရင်သူပတ်နေကျ ဆွစ်စ်မိတ် ရိုးလက်နာရီကြီး ကိုချွတ်ထားပြီး ကျိပိလက်ဆောင်ပေးတဲ့ (ဂယ်လားရီးယား) လေးကိုမှအမြတ်တနိုးနဲ့ပြောင်းပတ်နေရာ တာ။ အမေရိကားကလက်ပတ်နာရီ ဆိုပြီး (စကားပြောရင်)လူတကာမြင်အောင် လက်ကို မြှောက် မြှောက်ပြနေလိုက်ရတာလေ။ တွေးဖူး ကြတယ်ပူတ်လား။ (သူ့ကိုတော့ သွားပြောမပြ လိုက်ကြပါနဲ့အုံးနော်)။

ဆေးဝယ်ကင် - ဗီဗီအက်စ်ဗီ (CVS Pharmacy)

အမေရိကားမှာ လူတိုင်းသိတဲ့ဆေးဆိုင်တွေက ဗီဗီအက်စ်တို့၊ အက်ခတ် (Eckerd) တို့ ပေါ့။ ကျိပိ ရှေ့ပင်းသလားတဲ့အထဲမှာ ဆေးဆိုင်မှာဆေးသွားဝယ်ရတာလဲပါပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ဖါမေစီ ဆေးဆိုင်တွေက ဆရာဝန်ရဲ့လက်မှတ်မပါပဲ ဆေးအတွဲစပ်ရောင်းခွင့်မရှိဘူးလေ။ (အလွတ်ဝယ် နိုင်တဲ့ဗီဗီအက်စ်လိုမျိုးဆေးတွေကလွဲလို့) သူတို့နိုင်ငံမှတ်ပုံတင်ဆရာဝန်တွေရဲ့ဆေးလက်မှတ်ပါမှ ဆေးဝယ်လို့ရတယ်။ ရောင်းတဲ့လူတွေကလည်း ဆေးဝါးဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်မှုလက်မှတ်ရ၊ ဘွဲ့ရ တွေပဲဖြစ်ရတယ်။ ကျိပိသွားအရမ်းကိုက်တဲ့အချိန်တုန်းက။ ကိုယ်ဆီမှာဆောင်ယူလာတဲ့(အမောက် စလင်)ဆေးတွေကို၊ သူများကိုစေတနာတွေပိုပြီးပေးထားခဲ့ပြီးဖြစ်လို့၊ ကိုယ်လဲလိုရော၊ မရှိ ဖြစ်နေ ပါရော ။ ဒါနဲ့ ချပ်ပယ်ပေးကနေမိုင် ၂၀၀၀ ကျော်ဝေးတဲ့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကသူငယ်ချင်းဒေးဗစ်ဆီ ကိုပုံးလှမ်းဆက်ရတယ်။ သူကမင်းတို့မြို့က ဗီဗီအက်စ် ဖါမေစီဆေးဆိုင်ကို ငါ ဆေးလက်မှတ် လှမ်းပို့လိုက်မယ်တဲ့။ ဖက်စ် (Fax)နဲ့လှမ်းပို့လိုက်တဲ့ဆေးလက်မှတ် အဲဒီဆေးဆိုင်ကို ရောက်လာမှ ဆေးဝယ်လို့ရပါတော့တယ်။ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်အော်လင်းဒီးမြို့မှာ အေအေအက်ပီ (အမေရိကန်ကျိပိ အသင်း) ညီလာခံကိုကျိပိတက်နေတုန်းကလည်း ဘေးရား (Bayer) ဆေး ကမ္ဘာ့ဇီဝကထုတ်တဲ့ အက်ဆင်း စီးယား (Ascensia) သွေးချိုတိုင်းကိရိယာလေးကို နီးစပ်ရာ ဖါမေစီတွေမှာ ဆေးလက်မှတ်ပါရင် အလကားရယူနိုင်ပါဘယ်လို့ကြေညာသွားတာကို။ ကျိပိလဲ ဂလူကိုမိတာအလကားရချင်စောနဲ့ ရှေ့

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဖိစီးအက်စ် စာမေစီ (CVS Pharmacy) ဆေးအရောင်းဆိုင်

တစ်လမ်းကျော်ကဒါမေစီကိုပြေးတာပေါ့။ ဟိုရောက်တော့ဆေးလက်မှတ်ကမရှိတော့။ ဒေးဗစ်ဆီဖုန်းဆက်တော့လဲဒေးဗစ်ကခရီးလွန်နေပြီ။ ဆေးဆိုင်ကိုပြောပြတော့ ဘယ်အမေရိကားဆရာဝန်ရဲ့ လက်မှတ်ဖြစ်ဖြစ်ပါရင်အလကားပေးမယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ညီလာခံထဲမှာရင်းနှီးခဲ့တဲ့ ဖလော်ရီဒါ ဆရာဝန်ကို လှမ်းဖုန်းဆက်ပြောပြတယ်။ သူကဂျီပီမှာ ဆီးချိုရှိလို့လားတဲ့။ ဂလူကိုမိတာလိုချင်လို့ပါဆိုတော့ အရမ်းအံ့ဩနေပြန်ရော ။ သူတို့ဆီက ဆရာဝန်တွေက ဂလူကိုမိတာဆို လူနာတွေကိုအလကားပေးပစ်တာကိုး။ လူနာကကိုယ်ဖာသာ တက်စကရစ် (Test script) ဝယ်ပြီးစမ်းရတယ်။ အဲဒီဆရာဝန်က ဆေးဆိုင်ကို ဂျီပီနာမယ်နဲ့(ဖက်စ်ကနေတဆင့်) ငါမိနစ်အတွင်း ဆေးလက်မှတ်ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဂလူကိုမိတာကတော့အလကားရပါရဲ့၊ တက်စကရစ်နဲ့ လင်းဆက် Lancet (သွေးဖောက်အပ်) ဖိုးက (အခု ၅၀ စာကို) ဒေါ်လာ ၆၀ ပေးပြီးဝယ်ခဲ့ရပါတယ်လေ။ အော် ဆေးကုမ္ပဏီတွေကဂလူကိုမိတာကိုအလကားပေးပြီး တက်စကရစ်ကိုရောင်းစားကြတာကိုး။ (ဆေးကုမ္ပဏီတွေရဲ့ ပရိုမိုးရှင်းအကြောင်းတွေ ကိုတော့ နောက်မှပြောပြရအုံးမယ်။)

မြီးမားဖွားတက် နဲ့ ဖုလီးမားတက် (Farmer Market & Flea Market)

ကဲ ဒီလောက်ဆို ဂျီပီတစ်ယောက်ဘယ်လောက်ရှေ့ပင်းတွေသလား။ ဒီသလဲဆိုတာကို မုန်းဆဲလို့ ရလောက်ပါပြီ။ ဒါတောင်အမေရိကားရဲ့ ရှော့ပင်းတွေအကြောင်းကမတုန်နိုင်သေးဘူး။ စားသောက်ကုန် နဲ့ ပါတ်သက်လာရင် ဟဲရစ်စ်တီးတာ (Harris Teeter)တဲ့၊ ဖုလိုင်ရင်း(Food Lion) တဲ့၊ ဒွိုဒွိုတွေရှိသေးတယ်။ ဒါတွေ အစုံလျှောက်ပြောနေလို့ကတော့ တောသုံးတောင်ကိုရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ၃ ရက်တစ်ပတ် ဈေးလေးတွေဆီကိုသွားလိုက်ကြရအောင်။ ဂျီပီတို့ အပါမင်ရှေ့က ဂျူးစ်ဖယ်ရီလမ်းကိုကျော်လိုက်ရင် ဖားမားမာ့တက်ဆိုတာရှိပါတယ်။ ဖုဒုဟူးနဲ့ စနေနေ့တိုင်းမနက် ၉နာရီကနေ ညနေ ၅နာရီအထိဖွင့်တယ်။ (ရွာနီးချုပ်စပ်)က ကိုယ်တိုင် ဝိုက်

www.burmeseclassic.com

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ပျိုးထုတ်လုပ်သူတွေရဲ့အခွန်လွတ်ပေးပေးပါ။ အခွန်ဆိုလို့ ခပ်စောစောကပြောခဲ့တဲ့ စတိုးဆိုင်ကြီးတွေမှာပေးဝယ်ရင် ဆေးတက် (Sales Tax) လို့ခေါ်တဲ့ အရောင်းခွန် ရ ရာခိုင်နှုန်းထပ် ဆောင်းပြီးပေးရပါတယ်။ ရောင်းပေးတာ ၁၀၀ လို့ပြထားပေမယ့် ဝယ်သူပေးရမှာက ၁၀၇ ဒေါ်လာဖြစ်ပါတယ်။ စားသောက်ကုန်ပေါ်မှာဆိုရင်တော့ ၂ ရာနှုန်းထပ်ဆောင်းရတယ်။ (အော်ရီဂွန်မှာနေခဲ့တုန်းက သူပြည်နယ်ဥပဒေအရ ဆေးတက်ကင်းလွတ်တယ်လေ)။ အခုအခွန်လွတ်ပေး မှာကျတော့ ဘာဆေးတက်မှပေးစရာမလိုဘူး။ ဝယ်သူရောင်းသူနှစ်ကိုယ်တူကြည်ဖြူရင်ပြီးရော။ ပန်းပင်မျိုးစုံကအစ၊ အိမ်တွင်းလုပ်ယူမျိုးစုံ၊ အိမ်တွင်းလက်မှုပစ္စည်းတွေ၊ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်အ သီးအနှံတွေ၊ ခြံထွက်အပုံလုံတွေကို ဝင်းကြီးထဲမှာအပြိုင်အဆိုင်ရောင်းကြရတာ။ ကိုယ်ပိုင်ကား ကြီးကိုဖင်ထိုးပြီးအရောင်းခင်းကျင်းကြတာမျိုးလဲ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ပိုးပြီးစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာ က ဖလီမားဂတ် (Flea Market) ဆိုတဲ့ တစ်ပတ်တစ်ခါပေးပါပဲ။ Flea ဆိုလို့ သန်းတွေ၊ အင်း ဆက်ပိုးတွေရောင်းတယ်လို့မအောက်မေ့လိုက်ပါနဲ့အုံး။ သူက(ပျံကျ)ပေးသယ်တွေပေးရောင်းတဲ့ လေဟာပြင်ပေးတစ်မျိုးပေါ့။ ဘဏ်ကန်နဲ့ငွေချေလို့မရဘူး။ ရော့ငွေ၊ ရော့ပစ္စည်းပဲ။ ငွေသားနဲ့ ပစ္စည်းနဲ့လဲလှယ်ကြတာပေါ့။ အဟောင်းလဲပါတယ်။ အသစ်လဲဝယ်လို့ရတယ်။ သား၊ ငါး၊ ပုစွန်တွေရောင်းတာလဲတွေ့ခဲ့ရ တယ်။ တချို့ပြောကြတာကတော့ ကုန်ကားကြီးတွေကကျကျရစ်ခဲ့ တဲ့ပစ္စည်း (I.E.a: Fallen off a truck) တွေကိုရောင်းကြတာလို့လဲပြောတယ်။ (Flea ဆိုတာ ပိုးကိုက်ပြီးသားပစ္စည်းတွေကို ရောင်းတာလို့လဲပြောကြပါတယ်)။ ဘာပဲရောင်းရောင်းလေ၊ ရေးက တော့ချောင်တယ်။ ပိုးကိုက်တာလဲမတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ပေါ့၊ ချောင်ကောင်း ပေါ့။ (ဝယ်ပြီးဘယ်သူ့ ကိုများလက်ဆောင်ပေးရအုံးမလဲ မသိပေါင်)။ လူကလည်းစည်ကား လိုက်တာမပြောပါနဲ့တော့။ အော် - သေနတ်တွေ၊ ဒါတွေလက်နက်မျိုးစုံ ရောင်းနေတာကိုတောင် တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

အိမ်ရှေ့မှာရောင်းခင်းတဲ - ကျန်ဆေးနဲ့ လက်ဆေး (Yard Sale & Garage Sale)

ဂိုဒေါင်ခါရောင်းဆိုပြီးရန်ကုန်မှာတစ်ခါတစ်လေတွေ့ရတတ်သလိုပါပဲ။ အမေရိကားရဲ့ မြို့တိုင်းမှာတော့စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွေလိုမှာ၊ ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ဝင်းထဲမှာပဲ။ (သူတို့ကဝင်းတွေကိုခြံစည်းရိုးခပ်လေ့မရှိကြဘူး)။ ဒါမှမဟုတ်ကားဂိုဒေါင်ထဲမှာ။ အိမ်မှာအသုံးမလိုတော့တဲ့ (ရှင်နေတဲ့)ပစ္စည်း ပေါင်းစုံကို ခင်းကျင်းပြီးအိမ်ရှေ့မှာရောင်းဆိုင်တည်ရောင်းတတ်ကြပါတယ်။ ဒီဘက်အိမ်ကပစ္စည်းကို ဟိုဘက်အိမ်ကပြန်ဝယ်တာလဲရှိတယ်။ ကိုယ်ဟာကိုယ်ပေးသတ်မှတ်၊ လိုတဲ့သူကပြန်ဝယ်။ ပရိဘောဂတွေ၊ ဟိုစီးတွေ၊ ကွန်ပျူတာတွေ၊ အဝတ်အထည်တွေ၊ ကလေးကစားစရာတွေ။ အိမ်သုံးပစ္စည်းဆိုတော့ ပန်းကန်ခွက်ရောက်ကအစအကုန်ပါတာပေါ့။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခုကိုရ၍ ဆေးကနေဝယ်လာမိလို့ ကြီးပွားသွားတဲ့သူတောင်ရှိတယ်။ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ဂျာကင်တစ်ထည်ကို ငါးမူး (၅၀ ဆင်) နဲ့ရောင်းနေတာလဲတွေ့ရတယ်။ အလုပ်အားရက်မှာကားမောင်းရင်း လမ်း ဘေးမှာတွေ့တဲ့ ရှေးဆေးမှာထိုးရပ်ပြီး ကိုယ်နဲ့အသုံးမလိုဟာ တွေ့ရင်ဝယ်ကြတော့တာပါပဲ။ လမ်းထိပ်တွေမှာမှတ်တိုင်လေးတွေထူပြီး ဘယ်အိမ်မှာတော့ ရှေးဆေးလုပ်နေပါတယ်ဆိုပြီးကြော်ငြာထားတတ်တယ်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အိမ်ရှေ့ ဈေးဆိုင်တည်ရတဲ့ ရာဒ်ဆေး (Yard Sale)

ငှရက်ကနေ ငှ ရက်နေ့အထိ အလဘားမားပြည် နယ်၊ ဝဟ်စ်ဒန်းမြို့ကနေ ကင်တင်ကီပြည်နယ်ကို ဗင်တန်မြို့အထိ မိုင်ပေါင်း ၄၅၀ ရှည်တဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးရာဒ်ဆေးကြီးကို ဟိုင်းဝေးအမြန်လမ်းမကြီး အမှတ် ၁၂၇ လမ်းဘေးတစ်လျှောက်မှာပြုလုပ်ဖို့စီစဉ်နေကြပါပြီ။ ဂျီပီတောင် ရန်ကုန်မပြန်ခင် မသယံ နိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေကို ရာဒ်ဆေးလုပ်ခဲ့ ရပါသေးတယ်။ အလကားရခဲ့တဲ့ ၂၈ လက်မတီဗီကြီးကို မသယံနိုင်တော့လို့ ၁၅ ဒေါ်လာနဲ့ ရောင်းစားခဲ့ရတယ်လေ။ စေတနာရှင်တွေဆီက အလှူခံလို့ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ငွေအတွက်ဈေးပေါ့ပေါ့နဲ့ရောင်းချတဲ့ဂွတ်ဝဲလ် (Goodwill) စတိုးတို့၊ သရစ်ဖ်စတိုး (Thrift Store) တို့ ဆိုတာတွေရှိသေးပေမယ့်တော်ကြာရန်ကုန်မှာ ဂျီပီ သုံးဆောင်နေတာတွေ အကုန်လုံးဟာ အဲဒီ ငါးပူးတန်ပေါ်ချောင်ကောင်းတွေဆီက ဝယ်လာတယ်ချည်းပဲ ထင်နေမှာဆိုးလို့။ တော်ပြီနော်။

ချွန်ဇိမ် မြန်မာစတိုးဆိုင်ကြီး (Golden Land Store)

ကဲ အခုမှ အမေရိကားရဲ့ရှေ့ပင်းတွေကိုစိန်ခေါ်နေတဲ့မြန်မာစတိုးဆိုင်ကြီး(ကြီး) အကြောင်းပြောပြ ရတော့မယ်။ ချပ်ပယ်ဟေးမြို့လယ်ခေါင်ကအထွက် အီးလီရော့လမ်းထဲချိုးပင်လိုက်တာနဲ့ ဂယ်လား ဇီးယားစိန်တိုက်ကြီးနဲ့ပျက်နာစာတစ်တန်းထဲမှာ၊ မြန်မာကိုးလင်ဒင်းစတိုး ဆိုပြီးရှိပါတယ်။ ဂျီပီရောက်စ လေးမှာပဲဖွင့်တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဂျီပီရောက်နေတာမသိလိုက်ကြသေးလို့ စတိုးဆိုင်ဖွင့်ပွဲကို ဂျီပီ ကိုမိတ်မိတ်လိုက်ရပါဘူးတဲ့။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဂျီပီကမြန်မာဆိုင်ဆိုမိတ်မိတ်လည်း လာမှာပါ။ (နယူးရောက်တို့ ဆန်ဖရန်တို့မှာ မြန်မာဆိုင်တွေရှိကြပေမယ့်ဂျီပီရောက်ခဲ့ရတာကိုတော့ဝန်ခံပါရစေ)။ မြန်မာနိုင်ငံက နိုင်ငံကျော်ရှင်ရှင်မင်းသားကြီးရဲ့ ခယ်မလေးကဦးစီးပြီးဖွင့် ထားတာပါ။ မိုင်ရှင်ကမမနီတဲ့။ (မြန်မာမှုကို

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

သိပ်မရှင်းလင်းတတ်တဲ့) ကိုရီးယားမက သူ့ရဲ့လက်ထောက်၊ ဆိုင်ထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ (မင်းသားမင်းသမီး) ရုပ်သေးရုပ်လေးတွေကကြုံဆိုနေတယ်။ ကျောက်စိပန်းချီကား၊ ပန်းပုပျံ၊ ကျောက်စိမ်းလက်ကောက် (နဝရတ်လက်စွပ်တောင်တွေ့ခဲ့လို့ နဝရတ်စာချိုးလေးကို ဘိုလိုရေးပေးခဲ့ရသေးတယ်)။ စောင်းကောက်၊ ပုလွေ၊ မြန်မာ့ရွှေမျှော်ခင်း ပုံအမျိုးမျိုး၊ ပုသိမ်ထီး၊ ရှမ်းလွယ်အိမ်၊ ကချင်-ကရင်သင်တိုင်း၊ ရွှေချည်ထိုး၊ ကြိုးကြီးချိတ်၊ လွန်း ချိတ်အမျိုးမျိုး၊ ယွန်းထည်မျိုးစုံ၊ (ပုဆိုးကတော့ အမေရိကားနေ မြန်မာတွေပဲ အိမ်နေရင်းဝတ် ဖို့ဝယ်ဝတ်ကြတယ်)။ ချိတ်အဆင် တွေကိုဒီမြို့ကဘိုတွေက၊ သူတို့အိမ်ကခန်းစီးတို့၊ လိုက်ကာတို့၊ စားပွဲခင်းတို့လုပ်ဖို့ဝယ်ကြတယ်တဲ့။ ဘိုတွေက ဦးလ်ဒင်းလင်းဟာသူတို့အတွက်ဂစ်ရှော့

(Gift Shop) လေးပါပဲတဲ့။ ပါတီတွေခဏခဏ လုပ် တတ်တဲ့ဘိုတွေဟာ အရှေ့တိုင်းလက် ဆောင်လေး တွေဝယ်ပေးချင်တယ်ဆိုရင် ဦးလ်ဒင်းလင်းကို လာရ ပါသတဲ့လေ။ မြန်မာပူပစ္စည်းမျိုးစုံနဲ့ (အမေရိကား ရဲ့စတိုးဆိုင်ကြီးတွေကို) လာယှဉ်ပြိုင်နေ တာသာ ကြည့်ပေတော့။ မမနီက အလုပ်မရှိရှာ သေးတဲ့ ချပ်ပယ်ဟေးက မြန်မာတွေကိုသူ့ဆိုင် တွေမှာ အလုပ်ပေးပြီးကျွေးမွေးထားပါသေးသတဲ့လေ။ သူက

နောက်ထပ် ဆူရီးဆိုင် ၅ ဆိုင်ပိုင်သေးတာကိုး။ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ စီးပွားရေး အောင်မြင်ချက်ပဲပေါ့။ နီနီဆူရီး ဆိုမြန်မာတွေတော်တော်သိကြပါတယ်။ ဂျီပီလည်း မမနီဆိုင်ရှိမှန်း လဲသိရော၊ ယူအင်စီက ပါမောက္ခတွေ၊ ကျောင်းသားတွေ၊ တခြားဘိုတွေကိုထပ် ထပ်ခေါ်ခေါ်လာပြီး မြန်မာဆိုတဲ့ပါပဲဆိုပြီးကြားလို့ရသွားပါပြီ။ ကျောင်းမှာဂျီပီရဲ့ ပရီဇင် တေးရှင်း (Presentation) တွေ ပြီးတိုင်း မမနီရဲ့လိပ်စာကပ် ကလေးတွေကိုပေးနေရပါပြီ။ ကျောင်းတက်ဖို့မလိုတဲ့ဂျီပီမိန်းမကိုတော့ မမနီကရိုလ်ဒင်းလင်းမှာ အလုပ်ပေးထားလိုက်ပါပြီလေ။ (ဂျီပီကတော်တော့ ဝင်ငွေလေးနဲ့ဖြစ်နေပြီမို့ စိန်ဘယက်အကြွေးပြန်ဆပ်ခိုင်းရချေအုံး တော့မယ်)။

ကဲ့။ ဂျီပီနဲ့ အတူရှောင်ပင်တွေလိုက်သလားရတာညောင်းနေရောပေါ့။ ရပ်သာဖို့ဒ်ဆေးရုံကြီး အကြောင်းကို နောက်လကိုပဲရွှေလိုက်ကြစို့နော်။ နေဦး၊ လာမယ်လမှာ၊ ကလင်တန်အစိုးရဲ့ ဒုတိယ ဝန်ကြီးတစ်ယောက်၊ (ဂျီပီဟောကြားလိုက်တဲ့) ပုဒွရဲ့မဂ္ဂင်ရှပ်ပါးတရားတော်ကို နာကြားလိုက်ရလို့ (အကျွတ်)တရားရသွားတဲ့အကြောင်းနဲ့။ အမေရိကန်သမ္မတရွေးကောက်ပွဲမှာ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီရဲ့ ဒုတိယသမ္မတလောင်းအဖြစ် ဒေါက်တာဂျီပီကို အမည်စာရင်းတင်သွင်းလိုက်ကြတဲ့ (တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်) အကြောင်းတွေကို ဆက်ပြောပြဦးမယ်နော်။ နားထောင်ချင်လွန်းလို့ သိပ်အိပ်မိက်တက် (Excited) ဖြစ်နေပြီမို့လား။ နဲနဲတော့တောင်။

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁၀

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ၊
ဒေါက်တာမြင့်စိုး (အလုံ)

(၁၉၀၈မဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၆။ ဒီဇင်ဘာလ - ၂၀၀၅။ တွင် ပြေပါရှိပြီး။)

၁၀။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတော်။

အမေရိကန်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွက်

ဒုတိယသမ္မတလောင်းအဖြစ် အရွေးခံလိုက်ရတဲ့ ဒေါက်တာကျီပီ။

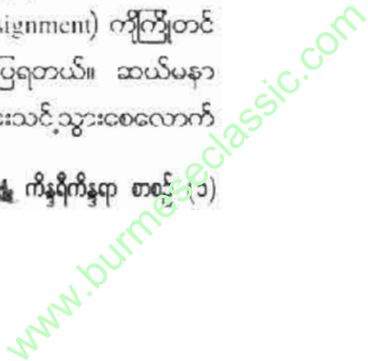
အရပ်လက်သည် ဒေါ်ခွေးမ ။ ရပ်သာဖို့ဆေးရုံကြီးပေါ်မှာ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဟမ်းဖရေးပညာသင်တွေ့ကို အမေရိကန်သမ္မတကနေ့အပ်တဲ့ ၁၂ ဦးကော်မတီက ရွေးချယ်ထားတာဆိုတော့ အမေရိကန်အစိုးရရဲ့ဧည့်သည်တော်တွေအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုထားပါတယ်။ (ဒါ့ကြောင့်မို့လားမသိပါဘူး အမေရိကားမှာဘယ်နေရာပဲရောက်ရောက် ကိုယ်ကိုယ်ကိုဟမ်းဖရေး ပညာသင် (Humphrey Fellow) ဖြစ်ကြောင်းကို လူတွေသိအောင် အမြဲရှင်းပြနေရတယ်။) သင်တန်းကာလပြီးဆုံးတဲ့အခါ သက်ဆိုင်ရာတက္ကသိုလ်ရဲ့ဘွဲ့လက်မှတ်အပြင် သူတို့နိုင်ငံသမ္မတနဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်က လက်မှတ်ရေးထိုးပေးတဲ့(ဘွဲ့)လက်မှတ်ကိုပါ ပူးတွဲချီးမြှင့်လေ့ရှိပါတယ်။ တက္ကသိုလ်အတတ်ပညာလေ့လာမှုအပြင် ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အသွေးမြှင့်တင်ရေး၊ သင်တန်းတွေကိုလည်းတက်ရပါတယ်။ သင်တန်းကာလအတွင်းမှာသူတို့နိုင်ငံဒေသအကျိုးပြုရေး လုပ်ငန်းတွေမှာပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဟမ်းဖရေးဆယ်မနာတို့၊ ခေါင်းဆောင်မှုအလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတို့၊ အွန်လိုင်းခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်းတို့၊ စတာတွေကိုတက်ရောက်ကြရပါတယ်။ ဟမ်းဖရေးဆယ်မနာမှာ ဘာတွေလုပ်ကြရသလဲဆိုတာကို အရင်ပြောပြမယ်နော်။

ဟမ်းဖရေးဆယ်မနာနှင့် ဗုဒ္ဓင်္ဂုဏ်း (Humphrey Seminar and the Noble Eightfold Path)

ဟမ်းဖရေးကာလ တစ်နှစ်လုံးမှာ တက္ကသိုလ်အသီးသီးမှာရှိနေတဲ့ ပညာရှာမောင်ပေါက်ကျောင်းတွေကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတက္ကသိုလ်တွေမှာရှိတဲ့ ဒီသာပါမောက္ခတွေကတာဝန်ယူပြီး နိုင်ငံတကာခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်းတွေကိုပေးကြရပါတယ်။ ဂျီပီရောက်နေတဲ့ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်ကလေးရဲ့ ဟမ်းဖရေးအစီအစဉ်မှူးကတော့ ပြည်သူ့ရေးရာမူဝါဒဌာန (Department of Public Policy) ရဲ့ဌာနမှူးဖြစ်သူ၊ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာမိုက်ကယ်အေ စတက်မန်း (Michael A. Stegman) ဖဲဖြစ်ပါတယ်။ သမ္မတကလင်တန်လက်ထက်တုံးက အိုးအိမ်ရေးရာဌာနမှာ လက်ထောက်ဝန်ကြီးအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူပေါ့။ သူ့လက်အောက်မှာ ဟမ်းဖရေးသင်တန်းသား ၁၀ ဦးရှိပါတယ်။ မိုက်ကယ်ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီး တစ်ပတ်တစ်ခါကျင်းပပေးတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုဟမ်းဖရေး ဆယ်မနာမှာ အမေရိကန်ရေးရာနဲ့ နိုင်ငံတကာရေးရာတွေကို ဟမ်းဖရေးသင်တန်းသားတွေရဲ့ အမြင်ဖလှယ်မှုလေးတွေနဲ့ယှဉ်ပြီး ဆွေးနွေးကြရတယ်။ ဟမ်းဖရေးတွေကို သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံရဲ့လူထု ခေါင်းဆောင်နေရာမှာထားပြီး အမြင်ချင်းဖလှယ်ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ (ဂျီပီက မြန်မာနိုင်ငံကို ကိုယ်စားပြုရတာပေါ့)။ တစ်ပတ်ကိုခေါင်းစဉ်တစ်မျိုးပေးပြီး ကြိုတင်ဖတ်ရမယ့်အကြောင်းအရာ (Reading Assignment) ကိုကြိုတင်ပေးထားတယ်။ ဆွေးနွေးပွဲမှာ ကိုယ်နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအမြင်ကို ဦးစားပေးတင်ပြရတယ်။ ဆယ်မနာတစ်ခုမှာကလင်တန်ရဲ့လက်ထောက်ဝန်ကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပါမောက္ခကြီးကို အံ့အားသင့်သွားစေလောက်

အမေရိကားရောက် ခေါက်တာ ကျိပိ

တဲ့အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုကို ပြောပြချဉ်းမယ်။ ဆွေးနွေးပွဲခေါင်းစဉ်က ဘုစထရက်ပါ (Bootstrapper) တဲ့။ သူများ အားမကိုးပဲ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်တိုးတက်အောင်ကြိုးစားတဲ့သူတွေအကြောင်းပေါ့။ မိုက်ကယ်ကစပြီးသူတို့ အမေရိကန်တွေရဲ့ (ဘုစထရက်- Bootstrap)ကြိုးစားမှုတွေကိုပြောပြပြီး အရင် ဆွေးနွေးပါတယ်။ နောက်မှ ဟမ်းဖရေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သူတို့အမြင်တွေကိုဖလှယ်ရင်း ကိုယ်နိုင်ငံက (ဘုစထရက်ပါ)တွေအကြောင်းကိုပြောကြရတာပေါ့။ ကျိပိ အလှည့်ရောက်တော့ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားရဲ့ (ပုဒ္ဓ)ကျင့်စဉ်တွေကိုအရင်ရှင်းပြပြီး ဂေါတမပုဒ္ဓရဲ့ (ဘုစထရက်) လမ်းစဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်တဲ့ (အစွန်းထွက်တရားတွေကိုရှောင်ရှားပြီး အလယ်အလတ် မနွှိမပဋိပဒါလမ်းစဉ် ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတဲ့) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဒေသနာကို ဟောကြားပြလိုက်တော့တာပေါ့။ ဆင်းရဲဒုက္ခ အပေါင်းပျဉ်းအေးစေတဲ့ အဲဒီလမ်းစဉ်ကို မြတ်ပုဒ္ဓဟာ ဆရာမကူပဲ မိမိဉာဏ်တော်ဖြင့်ထိုးထွင်း သိမြင်ခဲ့တာဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ လူသားအားလုံးကိုကျင့်ကြံဖို့ ဟောပြောလမ်းပြခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြရပါတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ(Right View)၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ(Right Intention)၊ သမ္မာဝါစာ (Right Speech)၊ သမ္မာကမ္မန္တ (Right Action)၊ သမ္မာအာဇီဝ(Right Livelihood)၊ သမ္မာဝါယမ (Right Effort)၊ သမ္မာသတိ (Right Mindfulness)၊ သမ္မာသမာဓိ (Right Concentration)၊ စတာတွေ ကိုတစ်ချဉ်းတစ်ခုရှင်းပြရပါတယ်။ ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဆရာမကူ ဉာဏ်တစ်ဆူနဲ့ (ဘုစထရက်ပါအဖြစ်နဲ့) ကျင့်ကြံခဲ့ရတဲ့ သာဓကတွေကို ပြောပြလိုက်တော့ဟမ်းဖရေတွေ အကုန်လုံး အံ့အားသင့်ကုန်ကြပါလေ ရော့တဲ့။ အဲဒီ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဒေသနာကို သူတို့ရဲ့နှုတ်ဘုတ်တွေထဲမှာ လိုက်ကူးယူပြီးမှတ်သားနေကြ ကုန်တော့တာပေါ့လေ။ ပါမောက္ခစတက်မန်းကိုယ်တိုင်လည်း အမေရိကန်ဘုစထရက်ပါတွေထက် သာလွန်မြင်မြတ်တဲ့တရားတော်ကို မှတ်သားနာယူလိုက်ရလို့ ဗုဒ္ဓကိုအရမ်းကြည်ညိုစိတ်တွေ ဖြစ် ပေါ်လာရပါတော့သတဲ့ကွယ်။ ဒီတော့မှ ဆယ်မနာခန်းထဲမှာနှစ်နဲ့ချီပြီး (မသပ်မရပ်၊ ဒက်ခရေးရှင်း အဖြစ်နဲ့) ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့မျက်နှာတော်ပုံ နံရံကပ်ပန်းအိုးလေးကို ကျိပိက ကိုယ်တိုင် မ၊ ယူလို့ ဆယ်မနာခန်းမရဲ့ ထိပ်ဆုံးနေရာ၊ ပါမောက္ခကြီးရဲ့ခေါင်းတဲတဲ အပေါ်ဆုံးနေရာမှာ (ရောင်တော်ဖွင့် ပေးလိုက်ပြီး) ပြောင်းရွှေ့လို့ချိတ်ထား ပူဇော်သပ္ပယ်တော်မူလိုက်ရပါတဲ့။ ကိုင်း။ တွေကြပြီမှတ်လား။ ဗုဒ္ဓရဲ့တန်ခိုးတော်ဟာ ဟမ်းဖရေနိုင်ငံတကာခေါင်းဆောင်တွေကို လွှမ်းမိုးလို့သွားရခဲ့ရပါပြီကော။ ခေါင်း ဆောင်မှုအရည်အချင်းတွေအကြောင်းပြောကြကြေးဆိုရင်ဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ခေါင်းဆောင်မှု ဂုဏ်တော်မြတ်တွေဟာ ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်လည်းသိ၊ သူတပါးအားလည်းသိစေသည် ။ သိစရာအားလုံးကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်လည်း ထိုးထွင်းသိသည် (ဘယ်လိုမှမှိုင်းယှဉ်လို့မရနိုင်သည်) ခေါင်းဆောင်ဆိုတာကို ဒိဋ္ဌမျက်မြင် တွေ့ကြုံ ကုန်ကြပြီလေ။

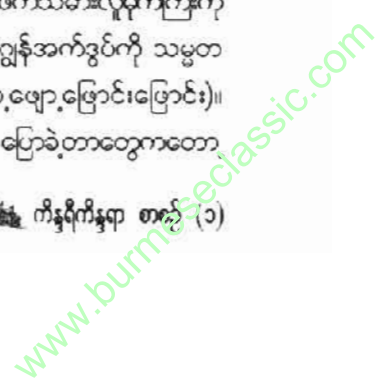
ဒီဂိုကရက်ဘစ်ပိတီ ခုတ်သသမ္မတလောင်း ခေါက်တာကျိပိ

ယူအင်စီရဲ့ ဟမ်းဖရေဆယ်မနာတွေဟာတော်တော်ကိုစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါတယ်။ တစ် ပတ်တစ်မျိုးမရှိရပါဘူးတဲ့။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်နိုင်ငံကာလမှာကျင်းပမယ့်အမေရိကန်သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ အတွက် ပရိုင်မာရီလို့ခေါ်တဲ့ ပါတီတွင်းရွေးကောက်ပွဲတွေကိုကြိုပြီးကျင်းပကြတဲ့အချိန်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ရဲ့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

နှစ်ဆန်းပိုင်းမှာပေါ့။ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီတွင်းမှာ လက်ရှိသမ္မတကျော့ဘုရားကို ယှဉ်ပြိုင်ရွေးဖို့ သမ္မတလောင်း အမည်စာရင်းအရင်းတင်သွင်းကြရတဲ့ အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံးအရွေးခံမယ် သူ ၉ ဦးရှိလာတယ်။ တစ်ဦးချင်းစီက မဲဆွယ်ရေးကော်မတီတွေဖွဲ့ပြီး ပါတီရန်ပုံငွေ ကိုလည်းရှာရပါတယ်။ မဲဆွယ်မှုလည်း လုပ်ရပါတယ်။ သမ္မတဘုရားကို နိုင်အောင်ယှဉ်နိုင်မယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒီမိုကရက်တွေက အမည်တင်သွင်းရ တော့မယ်။ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ သမ္မတလောင်းတွေရဲ့ကိုယ်ရေး သတင်းအချက်အလက်တွေကို သက် ဆိုင်ရာဝက်ဆိုက်မှာရှာပြီး ကြိုတင်ဖတ်ထားဖို့ ဟမ်းဖရေးဆယ်ယောက်ကို အစိုင်းမင်းပေးထားပြီ။ ဆယ်မနာမကျင်းပခင် နှစ်ပတ်ကြိုပြီး ကိုယ်အားသန်တဲ့သူကို ကိုယ်ဟာကိုယ်သတ်မှတ်ရွေးချယ်ယူ ထားကြဖို့နဲ့ သမ္မတဘုရားကိုလည်းဝေတန် တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ လေ့လာခိုင်းထားပါတယ်။ ဟမ်းဖရေးတွေ အကြားမှာ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီသမ္မတလောင်း ရွေးကောက်ပွဲ (အတု) တစ်ခုပြုလုပ်ကြရတော့မှာဖြစ် ပါတယ်။ (ဟမ်းဖရေးတွေထဲက တစ်ဦးကတော့ သမ္မတဘုရားလုပ်ရမှာပေါ့လေ။) ဂျီပီက ကိုယ်အားသန်တဲ့ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားရဲ့ ဆီးနိတ်အမတ်ဖြစ်တဲ့ ဂျွန်အက်ဒွပ်နေရာကို ကိုယ်တိုင်လုပ်မယ်ဆိုပြီး ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။ ဂျီပီကိုယ်တိုင် အက်ဒွပ်အဖြစ်နဲ့ သမ္မတလောင်း အရွေးခံကြည့်ရတော့မှာပါ။ ဒါနဲ့ ဆယ်မယ်နာနေမှာ။ ဒိုင်လူကြီးတွေကပါဟောကွစတက်မန်းနဲ့ ယူအင်နီစီက ပီအိပ်ချ်ဒီကျောင်း သား ၄ ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သမ္မတလောင်းရွေးပွဲ စပါပြီ။ ပါကစ္စတန်-ဟမ်းဖရေးက စပြီး သူ ကိုယ်တိုင် သမ္မတလောင်းအလျာ ဟားဝပ်ဒီးနီ အဖြစ်နဲ့ သမ္မတဘုရားစတင်တိုက်ခိုက်ပါတော့တယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ကြယ်လေးပွင့်ပိုင်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဝက်စလေကလပ်တဲ့။ သူ့ကိုယ်စား (ဂျော်ဒန်- ဟမ်းဖရေး)က ကိုယ်ရည်သွေးပြီးမဲဆွယ်သွားပြန်ရော။ လာပြီ။ နောက်တစ်လောင်း။ (သမ္မတလောင်းကို ပြောတာနော်)။ နာမယ်ကဂျိုးဇက်လီဘားမင်းတဲ့။ (သရုပ်ဆောင်မဲဆွယ်တဲ့သူက အိုမန်-ဟမ်းဖရေး)။ သူက (စာတွေဖတ်မလာလို့နဲ့တူတယ်) စောစောစီးစီး သမ္မတလောင်းအမည်စာရင်းတင်သွင်းထား တာကနေ နှုတ်ထွက်သွားပါသတဲ့လေ။ ဒီလိုနဲ့ တစ်လောင်းပြီးတစ်လောင်း မဲဆွယ်သွားလိုက်ကြတာ။ ဂျွန်အက်ဒွပ်တစ်ဖြစ်လဲ (မြန်မာ-ဟမ်းဖရေး) ကိုရွေးဖို့ပဲ အလှည့်ကျရောက်ပါပြီခင်ဗျား။ (ဘာပုံပြင်တွေ များ ပြောအုံးမယ်မသိပါဘူး)။ “ကျွန်တော့နာမည် ဂျွန်အက်ဒွပ်ပါ။ ဟဲ့ဟဲ့။ (ကြည့်ပါလား။ သမ္မတ လောင်းဆိုပြီး စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့)။ သမ္မတဘုရားဟာ အီရတ်နိုင်ငံမှာအစိုးရအပြောင်းအလဲလုပ်ဖို့ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ အမေရိကန်နိုင်ငံတော်ကြီးရဲ့ ဘတ်ဂျက်ငွေတွေကိုပုံးပေါလအောသုံးလို့ ဖြုန်းတီးပစ်နေတဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ အကြမ်းဖက်ဝါဒကို နှိပ်ကွပ်နေပါတယ်လို့လေသံဟစ်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကျတော့ တကယ်အကြမ်းဖက်သ မားကြီးဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို အမေရိကန်လူထုကြီးယနေ့မျက်မြင်ပါ။ (ဒီလူမိုက်ကြီးကို ကျုပ်တို့နိုင်ငံရဲ့ သမ္မတနေရာမှာ ဆက်လက်ပြီးထားလို့ကတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး)။ တကယ်တမ်း အစိုးရအပြောင်းအလဲလုပ်ရမှာက ဟောဒီ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာပဲဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ဘတ်ဂျက် ငွေတွေ လုံးဝမကုန်ပဲနဲ့ အစိုးရအပြောင်းအလဲဖြစ်သွားဖို့ရယ် ပြီးတော့ ဒီအကြမ်းဖက်သမားလူမိုက်ကြီးကို သုတ်သင်နှိပ်ကွပ်ပြီးသားလည်းဖြစ်သွားအောင်ဖို့ရယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ဂျွန်အက်ဒွပ်ကို သမ္မတ လောင်းအဖြစ်ရွေးချယ်ပေးကြပါလို့တိုက်တွန်းအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။” (ဖျော့ဖျော့ဖြောင်းဖြောင်း)။ (လက်ခုတ်သံက ဖျော့ဖျော့နဲ့ သိပ်မကျယ်လှလို့ သိပ်တော့အားမရလှပါဘူး)။ ဂျီပီ ပြောခဲ့တာတွေကတော့

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

အများကြီးပေါ့။ ဒိုင်လူကြီးတွေက ဂျွန်တယ်ရီ (တောင်ကိုရီးယား-ဟမ်းဖရေး) ပြောသွားတာတွေကို ပိုကြိုက်ကြလို့၊ နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးရာမှာ သမ္မတလောင်းအဖြစ် တောင်ကိုရီးယား-ဟမ်းဖရေး (ဂျွန်ကယ်ရီ) ကို ရွေးချယ်လိုက်ပြီး မြန်မာ-ဟမ်းဖရေး ဂျီပီ (ဂျွန်အက်ဒွပ်)ကိုတော့ ဒုတိယသမ္မတလောင်း နေရာ မှာပဲ အမည်စာရင်းတင်သွင်းပေးလိုက်ကြပါတော့သတဲ့ကွယ်။ အဲဒါလိုနဲ့ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီရဲ့ ဒုတိယသမ္မတလောင်း ဖြစ်လာတဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ နိုင်ငံဘာရွေးကောက်ပွဲကြီးမှာ ဘုဂ်ရဲ့ ဒုတိယ သမ္မတလောင်း ဒစ်ချေနီ (Dick Cheney) ကို ယှဉ်ပြိုင်ရဖို့ပြင်ဆင်ရဦးတော့မယ်လေ။ ကဲ ဘုဂ် နဲ့ ချေနီတို့ရေ။ (ငါတို့)ဂျွန်ကယ်ရီ နဲ့ ဂျီပီအက်ဒွပ်တို့ရဲ့အပွဲကို မင်းတို့ ဘယ်လိုများ ရှောင်တိန်း လို့ပြေးကြရဦးမလဲဆိုတာကြိုတင်စဉ်းစားပြင်ဆင်ထားကြပေဦးရော့ ။

အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ဘင်္ဂါလူ့အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုဆွေးနွေးပွဲကြီး (Online Leadership Workshop)

ခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်းတွေကိုလက်မလည်အောင်တက်ခဲ့ရတဲ့အထဲမှာ၊ အမေရိကန်ထိပ်တန်း အဖိုးရအရာရှိကြီးတွေနဲ့ စစ်တပ်ကဗိုလ်ချုပ်တွေကို ခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်းတွေပေးနေတဲ့ ပါမောက္ခ ဝါရင်ဘလင် (Dr. Warren Blank) နဲ့ ရော့ခရေမာ (Rob Kramer) တို့ဦးစီးတဲ့သုံးရက်ကြာအလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုကိုလည်း ယူအင်စီဟမ်းဖရေးတွေတက်ခွင့်ကြိုခဲ့ရပါတယ်။ ဒီထက်ထူးခြားတာကတော့ အင်တာနက်ပေါ်မှာ ကိုယ်အိမ်ကနေကိုယ်ဆွေးနွေးရတဲ့ ၁၃ ပတ်ကြာ ခေါင်းဆောင်မှု အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲပါပဲ။ အာဖရိကနိုင်ငံကဟမ်းဖရေးပညာသည်ဟောင်း (Humphrey alumna) ပါမောက္ခ တစ်ဦးကလည်း သူ့ဒေသသူ့နိုင်ငံကနေပံ့ပိုးသူ (Facilitator) အဖြစ်ပါဝင်ဆွေးနွေးသွားခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်တလွှား တက္ကသိုလ် ၁၄ ခုကဟမ်းဖရေးတွေ အင်တာနက်ပေါ်မှာ အခြေအတင် ဆွေးနွေးကြတဲ့ပွဲပေါ့။ ပထမအပတ်မှာ ကိုယ်လေးစားရတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ အကြောင်းစရေးပြရတယ်။ ဟာတ္တမန်နီ နယ်ဆင်ပင်ဒဲလာ၊ မော်စီတုန်း၊ ဒလိုင်းလားမား၊ မာဂရက် သက်ချာ၊ မာသာထရီတာစတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေကြားထဲမှာ ဂျီပီ ဦးဆိုက်ညွတ်တွားရတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကတော့ အားလုံး သိကြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားပေါ့။ ဒုတိယအပတ် မှာ ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ အရည်အချင်းတွေဆွေးနွေးကြတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ဂုဏ်တော်တွေကို ဂျီပီကပူဇော်ဖော် ညွှန်းခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပတ်ကို ခေါင်းစဉ်တစ်မျိုးနဲ့ ဆွေးနွေးကြရတယ်။ (၇) ပတ်မြောက်တော့ Case Study လို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကလေးတွေကို တင်ပြပြီးဆွေးနွေးကြတဲ့ အပိုင်းကို ရောက်လာပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံတွေကိုအခြေခံပြီး ဖြစ်ရပ်တွေအမျိုးမျိုးတင်ပြ လာကြတယ်။ ကြည့်မြင်တိုင်တစ်ဖက်ကမ်းမှာဆေးခန်းဖွင့်တုံးက ဂျီပီကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက် ကလေးကိုအမှန်အတိုင်း တင်ပြလိုက်တာမှာ ဝိုင်းဝန်းလို့အရေးကယူဆွေးနွေးခြင်းခံရပြန်တယ်လေ။ ကိုယ်ဝန်ဆိုင်တက်နေတာကို မသိရှာတဲ့အရပ်လက်သည်ဒေါ်ဆွေးမဟာ သူ့မွေးဖွားဖို့ကြိုးစား (ဖိတွန်း နှိုက်ချွတ်)ရင်း၊ သွေးသွန်ပြီးသတ်လစ်နေပြီဖြစ်တဲ့မွေးလူနာကို (သူ့အနေနဲ့ မျက်ပြူးဆန်ပြာဖြစ်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်တော့ကာမှ) ဂျီပီဆီကို (ဆရာဝန်သွား) ပင်ဦးတဲအခန်းက အစဉ်ပြုထားပါတယ်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ညကြီးမင်းကြီး။ ဂျီပီတစ်ယောက်။ လူနာကို သမ္မာန်ပေါ်မှာတင်ခေါ်လာခဲ့လို့။ လမ်းဟလျှောက်၊ လှိုင်းတွေလေတွေကြားထဲမှာ အသက်ကယ်ဆေးတွေထိုးလို့။ ဒရစ်တွေချိတ်လို့။ (ရန်ကုန်တက်ကမ်း) သမ္မာန်ကူးတို့ဆိပ်ရောက်တော့ သုံးဘီးကားကို တဖန်ငှားလို့။ ဂျင်မခါနာ (ဗဟို အမျိုးသမီး ဆေးရုံကြီး) ဆီအရောက်ပို့ပေးပြီး အသက်ကယ်လိုက်ရတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေး (နှိပ်ထားပြီးသားဗိုက်ထဲက ကလေးငယ်များမှာတော့ ကံမကောင်းခဲ့ရှာပါဘူး) ကို (Serving the Underserved) “လက်လှမ်းမမှီသူ ကို အားကူခြင်း” ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်လေးနဲ့ စီကာပတ်ကုံးတင်ပြ ပေးလိုက်တာမှာ အားလုံးက မြန်မာ ဂျီပီတစ်ယောက် ရဲ့ကြိုးပမ်းမှုကို ဝိုင်းပြီးအံ့ကြကုန်ကြပြန်ပါလေရောတဲ့။ သူတို့ကုန်ပြန်ရေးသားလိုက် ကြတဲ့ စကားလုံးလေးတွေကိုဖတ်ရှုကြည့်ကြချင်စမ်းပါတီ။ Electrifying ဇာတ်လိုက်ခံလိုက်ရသလိုပါပဲ တဲ့။ Shocking တုန်လှုပ်ချောက်ချား ရှော့ဖြစ်လို့တောင်သွားရပါသတဲ့။ Amazing အံ့ကြကုန်နိုင်ဖွယ် ပါတကားတဲ့။ Out of Breath အသက်ရှူပင်ရပ်သွားရပါသတဲ့။ အလိုလေးလေး ။ ဒီလောက်တောင်ပင် ဖြစ်ကုန်ကြရပါရောကလားဟရဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ ဂျီပီရေးတဲ့ အဲဒီဖြစ်ရပ်မှန် (ခေါ်ခွေးမဆောင်းပါး)ကလေး ကိုဟမ်းဖရေး အစီအစဉ်ဌာနကြီးက ကမကထပြုပြီး အင်တာနက်ဝက်ဆိုက်မှာ စံနမူနာအဖြစ် တင်ထားပေးလို့ (ဦးညွတ် - Salute) ဂုဏ်ပြုခြင်းကိုခံခဲ့ရပြန်သတဲ့လေ။ အော် မြန်မာဂျီပီတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုဟာဖြင့် ဒီမျှထိပင်ကျော်ကြားသွားရပြီဆိုနေမှတော့။ (ဦးညွတ်ချင်သလောက် ဦးညွတ်လိုက်ကြစမ်းပါစေလေ)။

လုပ်သားဖွဲ့စည်းရေးရုံးဝင်ဘွဲ့ပတ်ခြင်း (Professional Affiliation at Rutherford Hospital)

ဟမ်းဖရေးဆယ်မနာတွေ ခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်းတွေပြီးတဲ့နောက်၊ ဟမ်းဖရေးအစီအစဉ်ရဲ့ အဓိကကျောရိုးဖြစ်တဲ့ သက်ဆိုင်ရာတာဝာရပ်နယ်ပယ်အလိုက် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုမှာ အလုပ်

ခုတင် ၂၀၀ ခု ရပ်သာဖို့ သိုင်ဆောင်ကြီး

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

သင်အဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း ဆိုတဲ့အလုပ်ကိုစတင်ရတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့အစည်းကိုကိုယ်ဝါသာကိုယ်ရှာဖွေယူရပါတယ်။ ဂျီပီကအစပိုင်းမှာတော့ ဒဘလူအိပ်ချ်အိုနဲ့လုပ်ရင် ကောင်းနိုး၊ ယူနိုဆက်နဲ့တွဲရရင်ကောင်းနိုးနဲ့ ဦးနှောက်ခြောက်ခဲရပါသေးတယ်။ ကံကောင်းချင်ပြန်တော့ ပဏာမကျန်းမာရေးလုပ်သားတွေကို သင်တန်းပေးရာမှာ ဝါသနာပါလှတဲ့၊ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ်၊ ရပ်သာဖိုခရိုင်ဆေးရုံကြီးက ဒေါက်တာ မက်သူးရီးစ် (Matthew Rees, M.D)ဆိုတဲ့ကင်ဆာပါရဂူဆရာဝန်ကြီးဟာ၊ အမေရိကန်ဒေသမှာရယ်၊ နီပေါနိုင်ငံမှာရယ် ကျေးလက် ဆရာဝန်တွေကိုသင်တန်းတွေပေးခဲ့ဘူးလေတော့ အခုလဲ မြန်မာနိုင်ငံကိုစိတ်ဝင်စားနေပါသတဲ့လေ။ ဒါနဲ့သူက အင်တာနက်ထဲက “ဂူးဂဲ” မှာ (မယ်ဒီကယ်ဒေါက်တာ၊ ယူအင်စီ၊ဘားမား) ဆိုပြီး သတင်းအချက်အလက်သွင်းလို့ရှာဖွေကြည့်လိုက်တာမှာ ကိုရွှေဂျီပီပုံကို အထင်းသားသွား တွေ့ပါလေရောတဲ့။ ဂျီပီရဲ့ (ဇာတ်လိုက် ကြီးဒေါ်ခွေးမ) ဆောင်းပါးကိုလည်းသူဖတ်လိုက်ရတာပေါ့။ ဒါနဲ့ယူအင်စီရဲ့ ကိုအော်ဒီနေတာ (ဒေါ်)အယ်လီဇဘက်ဂေါ်ဆာ့ချ်ကနေတစ်ဆင့် ဂျီပီနဲ့ တွေ့ဆုံခွင့်တောင်းလာပါပြီ။ (ဂျီပီတစ်ယောက်အဲဒီသလိုစမ်းက ထနေတာ)။ အဲဒီဆရာဝန်ကြီး နဲ့ ဂျီပီတို့ ၂ ကြိမ်လဲဆွေးနွေးပြီးရော၊ မြန်မာနိုင်ငံကိုအခုသွားပါရစေဆိုလာလို့ ဝါရှင်တန်မှာရှိတဲ့ မြန်မာသံရုံးကို ဆက်သွယ်ပေးလိုက်ရပါတယ်။ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ဂျီပီအသင်ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ ဂျီပီရောင်းရင်းတွေကို အလွတ်သဘောဆုံတွေ့နိုင်ဖို့ စီစဉ်ပေးပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲသူတို့အဖွဲ့ ရန်ကုန်ကိုသွားရောဆိုပါတော့။ ရန်ကုန်ကပြန်ရောက်လာပြီးတော့နဲ့ ဂျီပီကိုအထူးဧည့်သည်တော်ဆရာဝန် (Visiting Physician) အဖြစ်နဲ့ သူ့ဆေးရုံမှာလာလုပ်ဖို့၊ လေ့လာဖို့၊ နေရာထိုင်ခင်းကအစ တာဝန်ယူတဲ့အကြောင်း ဘိတ်ခေါ်ပါလေတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဂျီပီတစ်ယောက်ဟာ၊ ရပ်သာဖို ဆေးရုံဝင်းထဲက ဧည့်သည်တော်တွေကိုသီးသန့်ထားတဲ့အဆောင် (ရဲတိုက်ကြီး)မှာ နှစ်လတာ ပြောင်းရွှေ့လို့နေခွင့်ကြိုသွားပြန်ပါတော့သတဲ့ကွယ်။ အဟမ်း။ အဟမ်း။ (ရင်ကော့၍ချောင်းဟန်သံ)။

ဒေါက်တာနော့ရ်စ်တိုက်ကြီး (Dr. Norris Mansion)

ရပ်သာဖိုဆေးရုံကိုစတင်ထူထောင်ခဲ့သူ ဒေါက်တာနော့ရ်စ်ကို ဂုဏ်ပြုပြီး တည်ဆောက်ထားတဲ့(ဆေးရုံဝင်းအတွင်းက) ဧည့်ဂေဟာဖြစ်ပါတယ်။ ၂ထပ်တိုက်ဖြစ်ပြီး ကားဂိုထောင်ရယ်၊ ဘတ်စကက်ဘောကစားကွင်းရယ်၊ ဂျီပီသုံးဖို့ အမေရိကန်ဂျစ်ကားတစ်စီးရယ်ပေးထားတယ်။ (ကိုယ်ဟာကိုယ်ဆီထည့်မောင်းပေါ့)။ အောက်ထပ်မှာဧည့်ခန်း ၂ ခန်း၊ အစည်းအဝေးခန်း၊ မီးဖိုဆောင်၊ အဝတ်လျှော်စက်၊ အခြောက်ခံစက်တွေရှိပြီး။ အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ခန်း ၆ ခန်းရှိပါတယ်။ ဧည့်သည်ဆိုလို့ဂျီပီတစ်ယောက်ထဲရှိလို့၊ သူ့ရဲခြောက်မှာတောင်မိုးရတယ်။ (ဂျီပီမရောက်ခင်က အလုပ်သင်ဆရာဝန်တွေကိုထားတဲ့နေရာလို့သိရပါတယ်)။ အိပ်ခန်းတိုင်းမှာ တီဗွီရယ်၊ ဗီစီဒီရယ်၊ တယ်လီဖုန်း၊ ကွန်ပျူတာအင်တာနက်ရယ်၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလုပ်ဖို့ (Treadmill) စက်တွေရယ်၊ ရေချိုးခန်း (ရေစိမ်လေး)ရယ် အစစလိုလေသေးမရှိပေါ့။ မီးဖိုထဲမှာဟန်းကန်ခွက်ရောက်ကအစ၊ ကော်ဖီဖျော်စက်တွေအပြင် အစည်းအဝေးခန်းမထဲမှာ စာရေးကိရိယာမျိုးစုံ၊ ကော်ဖီရာမိတ္တူကူး စက်တွေပါရှိလေရဲ့။ အမေရိကန်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဆေးရုံခန်းအတွင်းမှ ရွှေလျှားသယ်ယူသွားနိုင်သော အမ်အာအိုင်စက်ကြီး

ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲက အော်တိုမိတ်တက်အော့ဖစ် (Automated Office) တွေကျနေတာပဲ။ ရေခဲသေတ္တာ ထဲမှာလည်း ယမကာမျိုးစုံနဲ့။ ငြိမ်နေလိုက်လို့ကတော့။ (ဇရက်မင်းစည်းစိမ်လို့ခေါ်လေမလား)။ ရောက်ရောက်ချင်းညနေမှာ။ နောက်တစ်နေ့၊ မနက် ၇ နာရီဝပ်ဒ်ရောင်း (Ward Round)လိုက်ရ မယ်ဆိုလာလို့ ငြိမ်မယ်ကိစ္စခဏထားပြီး နာခိနိုးစက်ကို ဖိနာရီ မှာနှိုးဖို့ချိန်ထားလိုက်ရတယ်။ နိုးစက် အသံကို ခေါင်းလောင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ ငှက်က လေးအော်သံ၊ မိန်းမပျိုလေးအသံ။ အမျိုးစုံရွေးလို့ရ အောင်လုပ်ထားတယ်။ ဒါနဲ့နိုးစက်ကလေးက “ကိုကိုရေ ထတော့ နော်” လို့ကနွဲကယန်းလိုက်တာနဲ့ ကမန်းကတန်းထ။ ရေပူဖွင့်၊ ကြော့လေးထဲမှာ ခဏရေစိမ်။ ဆေးရုံအစည်းအဝေးခန်းမဆီကို သုတ် ခြေတင်ရပါပြီ။ ရဲတိုက်ကြီးကနေ ဆေးရုံပင်မဆောင်ကိုအကူးမှာ အရေးပေါ်ဌာနရှေ့ကိုဖြတ်ရတယ်။ အဲဒီဌာနရဲ့ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ အရေးပေါ်လူနာတင်ဟယ်လီကော်ပတာယာဉ် ဆင်းသက်ဖို့ကွင်း ကျယ်လေးတစ်ခု ထားပေးတယ်။ ဟယ်လီကော်ပတာပေါ်ကနေ အသက်ကယ်သူနာပြုတစ်ယောက်က လူနာတယောက်ကိုပြုစုရင်းနဲ့ အရေးပေါ်ဌာနထဲကိုရွှေ့ခေါ်ဖို့ပြင်ဆင်နေတာတွေ့ရတယ်။ စောင့်ကြည့်မနေ အားတော့ပဲ။ ဆေးရုံခန်းမတံခါးတွေကိုသူတို့ပေးထားတဲ့ လုံခြုံရေးနံပါတ် (Code number)ခလုတ် နှိပ်ပြီးဖွင့်ယူရပါတယ်။

ဆေးရုံညွှန်ကြားဆောင်

ကုတင် ၂၀၀ ဆန့်ဆေးရုံဆိုပေမယ့် ရန်ကုန်က (ဂျပန်)ဂျီကာဆေးရုံကြီးထက်ပိုကြီးတယ်။ ပိုကျယ်တယ်။ အမေရိကားမှာရှိတဲ့ သုခစံအိမ်အဖွဲ့ကြီး (Wellness Council of America) ကချီး မြှင့်တဲ့ ရွှေသုခလုပ်ငန်းခွင်ဆု (Gold Well Workplace) ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်က ရရှိထားတဲ့ ဆေးရုံ ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ သံလိုက်ဓာတ်အားသုံးတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာပုံရိပ်ဖော်စက်-(အမ်အာအိုင်-MRI) ကြီးကို

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

ကျော့ပေးဆရာဝန်မှ ခွဲစိတ်ပြီးစ အသားစက် စစ်သေးနေစဉ်

(ဆေးရုံဝင်းအတွင်းမှာပဲ တနေရာကနေတနေရာကိုရွှေ့ယူသွားလို့ရအောင်) ဘီးတပ်ယာဉ် အကြီးကြီး ထဲမှာဆင်ပေးထားတယ်။ လူနာတွေကို ဟိုက်ဒြောလစ်ဝန်ချီစက်ကလေးကနေတဆင့် အဲဒီယာဉ် ထဲကိုသွင်းပြီး (ခါတ်မှန်ရိုက်တာတွေ)လုပ်ပေးနေတာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဆေးရုံအဝင်မှာ ညွှန်ကြား (Receptionist) လုပ်သူတွေက သက်ကြားအိုတွေဖြစ်နေတာကို ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ့ရလို့ မေးကြည့် လိုက်တော့ သက်ကြီးလူမှုရေးအသင်းတစ်ခုက သူတို့အလှည့်ကျလို့ လုပ်အားပေးဆောင်ရွက်ပေး နေတာဖြစ်ပါသတဲ့။ အသက်ကြီးတဲ့ အဖိုးကြီးအဖွားကြီးတွေက သူတို့တတ်နိုင်တဲ့နေရာကနေ လူမှုအကျိုးပြုလုပ်ငန်းတွေကို ဝင်လုပ်ပေးနေကြတယ်ဆိုတော့ချီးကျူးစရာပဲပေါ့။ ဂျီပီတို့ဆီမှာ ပင်စင်ယူသွားတဲ့လူကြီးတွေ၊ ဘုရားလူကြီးတို့၊ ဆွမ်းကြီးလောင်းအဖွဲ့တို့၊ ဝတ်ရွတ်အသင်းလူကြီးတို့၊ အံ့သလိုမျိုး (ကုသိုလ်ရေး)တွေဝင်လုပ်ကြတယ်ထင်ပါရဲ့။ ညွှန်ခန်းမဆောင်ကြီးရဲ့ထောင်အစွန်းမှာ ကလေးတွေဆော့ဖို့၊ တက်စီးဖို့ အရပ်မျိုးစုံ၊ လျှောက်၊ ဒန်း၊ စီးဆောတွေကအစထားပေးထားလေရဲ့။ ညွှန်ခန်းဘေးမှာ လူနာသတင်းလာမေးတဲ့သူတွေဆေးရုံ (အလည်လာရင်း) လူနာတွေအတွက်လက် ဆောင်ဝယ်ပေးချင်တယ်ဆိုရင် အလွယ်တကူဝယ်ယူလို့ရနိုင်တဲ့ ဓာတ်စာအရောင်းခန်း၊ လက်ဆောင် အရောင်းခန်းလည်းရှိပါတယ်။ ပန်းမျိုးစုံ၊ အရပ်မျိုးစုံ၊ စာအုပ်၊ ပို့စကဒ်၊ အသီးအနှံမျိုးစုံ အကုန် ဝယ်လို့ရတယ်။ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်ဘယ်အချိန်မှာ ဒီလက်ဆောင်ပစ္စည်းလေးကို (ပေးဖို့သူရဲ့နာမည် လေးချိတ်လို့) ဘယ်လူနာခန်းထဲကို၊ (ဒါမှမဟုတ် ဘယ်ဆရာဝန်ဆီကို) ပို့ပေးပါလို့ဆိုပြီး အော်ဒါမှာ ထားခဲ့လို့လည်းရှိပါတယ်။ (ကိုယ်ဟာ ကိုယ်ဝယ်ပြီး ဒေါက်တာဂျီပီဆီပို့ပေးပါလို့မှာခဲရင်တောင်ကောင်း မလားမသိပါဘူး။) အပေါ်ဆုံးထပ်ကိုတက်တော့ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေပဲသုံးလို့ရတဲ့ ဓာတ်လှေခါးမှာ သူတို့ပေးထားတဲ့ ကုတ်နံပါတ်ကိုသုံးပြီးတက်ရပြန်တယ်။

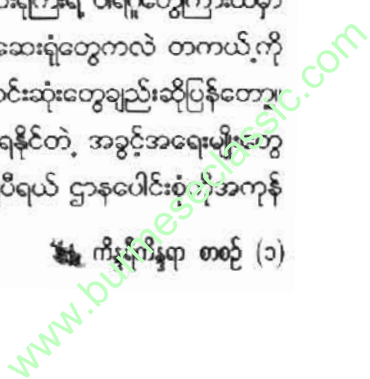
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဝမ်းရောင်းခရီး နီးမှော့ခြင်း (Pre Round Meeting)

ဆရာဝန်တွေဝမ်းရောင်းမလှည့်ခင် အစည်းအဝေးခန်းမမှာအရင်စုံစည်းကြရပြီး လူနာတွေ အကြောင်းကိုအရင်ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ကိုယ်ကုသနေတဲ့လူနာရဲ့ပြဿနာကို အများ ရဲ့ထင်မြင်ချက်တောင်းခံပြီးပူးပေါင်းဆုံးဖြတ်တဲ့သဘောပါပဲ။ (ဂျီပီတို့ဆီမှာ ညတာဝန်ကျတဲ့ ဟောက် ဆာဂျင်က မနက်ကျရင် ဆရာကြီးဆီကို ဝမ်းရောင်းမလှည့်ခင် အစီရင်ခံသလိုမျိုးပေါ့)။ သူတို့ဆီမှာကျ တော့ ဆရာဝန်တွေအကုန်လုံး (ပါရဂူတွေအပါအဝင်)က နေ့စဉ်ဝမ်းရောင်း မလှည့်ခင်တိုင်း အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြရပါတယ်။ အသည်းအသန်ခန်း(အိုင်စီယူ)ထဲ ကလူနာတွေ အကြောင်းက စတယ်။ ပြီးမှ နှလုံး၊ အဆုတ်၊ အစာအိမ်၊ အသည်း၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပါရဂူတွေတင် ပြလာတဲ့ လူနာတွေအကြောင်းကို ဆွေးနွေးကြတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးလေးမှာ ကိုယ်လူနာကိုလာကြည့်ပေးဖို့ သက်ဆိုင်သူပါရဂူ တစ် ယောက်ကိုအဆိုပြုလိုက်ရင် (အဲဒီပါရဂူက သူ့လူနာတွေ မကြည့်ခင်) အဆိုပြုတဲ့လူနာကို အရင်လိုက် ကြည့်ပေးရပါတယ်။ ပါရဂူတွေကြားထဲမှာ (ပါမ္မားလေး)ဒေါက်တာဂျီပီကို ဒေါက်တာမက်သူးရီးစ်က အားလုံးနဲ့မိတ်ဆက်ပေးနေပါပြီ။ “မြန်မာနိုင်ငံ ကဒေါက်တာဂျီပီဟာ ဟမ်းဖရေးပညာသင်တစ်ယောက် အနေနှင့်အမေရိကားကိုရောက်ရှိနေတဲ့။ သူ့နိုင်ငံပြန်ရင်အတွေ့အကြုံတွေ ပြန်လည်ဝေငှပေးလို့ ရအောင်လို့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးရုံမှာ ဧည့်ဆရာဝန်အဖြစ်နဲ့ နှစ်လကြာလာရောက် လေ့လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကို ဒီဆေးရုံရဲ့ဌာန တိုင်းမှာဝင်ထွက်လေ့လာခွင့်ပေးထားပြီး သူမေးသမျှ သူလုပ် ဆောင်ချင်သမျှကို ကျွန်တော်တို့ဆီ က ဆရာဝန်တယောက်နဲ့တွဲပြီးလုပ်ဆောင်စေမှာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဆန္ဒတွေပြည့်ဝသွားရအောင်လို့ စိုင်းဝန်းကူညီပေးကြစေလိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆေးရုံ အနေနှင့်လည်း နောင်ကိုမြန်မာနိုင်ငံ ဂျီပီအသင်းကြီးနဲ့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေ ရရှိနိုင်လာလိမ့်မယ်လို့ မျှော် လင့်ထားပါတယ်ခင်ဗျာ။” ဂျီပီကတော့ ဒေါက်တာမက်သူးရီးစ်ရဲ့နောက်က နေ ရှုခိုး စလိုက်ပါပြီလေ။ ရန်ကုန်မှာကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်နေတဲ့ ဂျီပီဆရာဝန်လေးတယောက်က အမေရိကားဆေးရုံကြီးရဲ့ပါရဂူတွေကြားထဲမှာဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ထယ်ဝါဝဲကြားရဲတော့မှာလည်း။ အမြဲတန်း ကော့ကော့ကော့ကော့နဲ့ လေ့ရှည်နေတဲ့အကောင်။ အခုတော့။ ငြိမ်ကျသွားလိုက်တာ။ (ယုန် သူငယ်လေးတကောင်လို့။ ကြွက်ကလေးအမြီးကုပ်နေသလိုမျိုးပေါ့)။ ပါမ္မားလေး။ ပါမ္မားလေး။ မှန်းဆလိုကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါနော်။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ

ကျောက်ကပ်ဆေးပေးတဲ့ သူ့နာပြုဆရာဝန် (Renal Dialysis Nurse)

ရန်ကုန်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းကိုတောက်လျှောက်ထိုင်ခဲ့တဲ့ဂျီပီ (ပဝေးကြီး)တစ်ယောက်၊ ဆေးရုံ တွေနဲ့ပြတ်နေတာလည်း နှစ် ၂၀ ကျော်ကြာခဲ့ပြီဆိုတော့။ အမေရိကန်ဆေးရုံကြီးရဲ့ ပါရဂူတွေကြားထဲမှာ (ပါမ္မားလေးအဖြစ်နဲ့)တော်တော်ကို ဝင်မကျဖြစ်နေပုံရပါတယ်။ သူတို့ဆေးရုံတွေကလဲ တကယ်ကို စတိတ်အော့သည်အတိတ် (State-of-the-art) အကောင်းတကုအကောင်းဆုံးတွေချည်းဆိုပြန်တော့၊ ဘာပဲပြောပြောလေ။ ရန်ကုန်မှာ ဂျီပီတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်လိုမှမရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုးတွေ ကိုရမှာဆိုတော့ကုသယ်လက်လွှတ်လို့ဖြစ်မှာတဲ့။ အဲဒီတော့ ကိုဂျီပီရယ် ဌာနပေါင်းစုံတဲ့အကုန်

အမေရိကားရောက် ခေါက်တာ ကျိပ်

ကျောက်ကပ်ကျွမ်းကျင်သူ သူနာပြုဆရာမနှင့် ကျောက်ကပ်ဆေးကြောစက်ကြီး

လေ့လာပစ်ပလိုက်ပါလားလို့။ (ဟိုအိမ်သာတောင်မ ကျန်ရအောင်လေ)။ ပထမဆုံးတာဝန်ချတာက ကျောက်ကပ်ဌာန။ ကျောက်ကပ်ကမစစ်ထုတ်နိုင်တော့လို့ သွေးထဲမှာ ကျန်ရှိနေတဲ့ အဆိပ်အတောက်တွေကို စက်အကူအညီနဲ့ စစ်ထုတ်ပေးတာ (Renal Dialysis) ကိုအရင်လေ့လာရပါတယ်။ (ကျောက်ကပ်ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ညွှန်ကြားချက်နဲ့) သူနာပြုဆရာမလေးကလူနာကို တာဝန်ယူ ဆေးကြောစစ်ထုတ်ပေးရတာပါ။ ဆရာမလေးက သူ့ကိုယ်တိုင်စက်ပစ္စည်းတွေကိုင်တွယ်။ ဆေးဝါးတွေသွင်း။ တစ်ယောက်ထဲနဲ့ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အကုန်လုပ်ဆောင်ပြသွားတယ်။ လူနာနဲ့လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီးပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့။ သူ့ကုန်ဆက်တစ်ခေါက်ကျရင် ကျိပ်ကိုယ်တိုင်လုပ်နိုင်အောင်လို့တဲ့။ ကျောက်ကပ်ဆရာဝန်ကြီးကို ပြောပြကြည့်ပေးမယ်လေတဲ့။ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ နာ့စ်ရယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် ကျိပ်ဆေးခန်းမှာ “အမေရိကန်နည်းနှင့် ကျောက်ကပ်ဆေးပေးသည်” လို့စာတန်းချိတ်လို့ရနိုင်တာမှမဟုတ်တာ။ နော။

ကဲ့ နောက်တလကျရင် ရပ်သာဖို့ဆေးရုံကြီးရဲ့ တခြားဌာနတွေအကြောင်းနဲ့ သူတို့ဆီက မိသားစုဆရာဝန် (ကျိပ်)တွေက၊ ဆေးရုံနဲ့ ဘယ်လိုပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြတယ်ဆိုတာရယ်။ ခရိုင်ကျန်းမာရေးဌာနကြီးမှာ ကျိပ်တယောက် ဆရာကြီးတချို့ဖြစ်သွားရတဲ့ (ပါမ္ဘာလေးကနေ ပဂေးကြီးပြန်ဖြစ်လာရတဲ့) အကြောင်းတွေကို (ကြားဝါမူမပါပဲ) အရင်းအတိုင်းဖောက်သယ်ချပေးပါမယ်။ နားစွင့်ထားကြပေးတော့ ။

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁၁

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ။
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရဏမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၇။ ဇန်နဝါရီလ - ၂၀၀၆။ တွင် ပေါ်ပြပါရှိပြီး။)

၁၁။ အရေးပေါ်ခန်းထဲကလူနာ။

ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းထဲက ဒေါက်တာကျီပီ ။ ဆရာဝန်ပင့်လို။

တိုက်ပွဲဆရာဝန်ကြီးဒေါက်တာကျီပီ

မိမိယိုကွန်ဖရင့်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ရပ်သာဖို့ဆေးရုံ (Rutherford Hospital) ကြီးဟာ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ် ရပ်သာဖို့ ခရိုင်ရဲ့ကုတင် (၂၀၀) ဆန့်ဆေးရုံကြီးဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီခရိုင်တွင်းမှာရှိတဲ့ မြို့သုံးမြို့ကလူနာတွေ သာမက အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ကိုလံဘီယာ၊ အက်ရှ်ဗီးလ် ၊ ရှားလော့ စတဲ့မြို့မှာနေတဲ့သူတွေကတောင် အားထားပြီး လာရောက်ကုသမှုခံယူကြတာကိုတွေ့ရပါတယ်။ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားရဲ့ ခရိုင်အဆင့် ဆေးရုံတွေထဲမှာ နာမည်အကြီးဆုံးစာရင်းမှာပါတာပေါ့။ အရင်လတုံးကပြောပြသွားသလို အမေရိကားရဲ့ ရွှေသုခစံအိမ်ဆုကြီး (Gold Well Workplace Award) ကိုတောင် ဆွတ်ခူးရရှိထားတဲ့ ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံပါပဲ။ အဲဒီဆေးရုံကြီးမှာ ဒေါက်တာဂျီပီတစ်ယောက်လေးလာရင်းနဲ့ အလုပ်လုပ်ရ မယ်ဆိုတော့ ကာ့။ အင်း ။

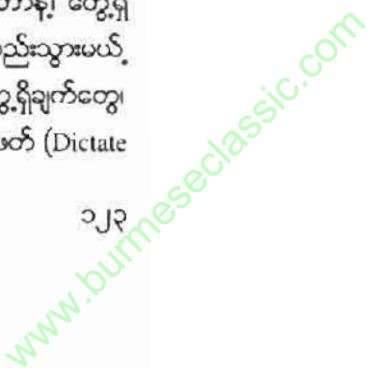
ဒေါက်တာဂျီပီဟာ အမေရိကားတစ်နိုင်ငံလည်းလည်သွားလာနေတုံးက အသစ်အဆန်းပေါင်းစုံနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါဖူးမျှ အနေကျဲ့ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်မျိုးတွေမရှိခဲ့ရဖူးပါဘူးတဲ့။ ဟော့အခုမှ။ ဒီဆေးရုံမှာတာဝန်ချထားခံရပြီဆိုကာကျမှ။ တကယ်ကို အနေကျဲ့ပြီး သေးငယ် သွားရသလိုမျိုး။ သူ့မချာခံစားနေရပါတယ်တဲ့လေ ။ အကြောင်းကတော့ ဒီလို။ ။ သူ့မှာက ဆေးရုံအတွေ့အကြုံဆိုလို့ တစ်ပြားသားမျှရှိခဲ့ဖူးတာမှ မဟုတ်တာကလား။ ကြည့်လေ။ ဆေးကျောင်း ကအောင်ပြီးပြီဆိုတာည်းက၊ ဟောကဆာရင်တောင်မှမပြီးသေးခင်။ သူ့ကိုယ်သူ “ရမ်း ကု-ဖိုက်တာ” လုပ်မယ်ဆိုပြီး (တစ်ခြားဂျီပီတွေကိုမယှဉ်ခဲ့လို့ထင်ပါရဲ့) ကြည့်မြင်တိုင်တစ်ဖက် ကမ်းက ကျောင်ဝိုင်းတို့၊ အလယ်ချောင်းတို့၊ ဆိပ်ကြီးတို့ (ပြီးတော့ ခလေးပိန်ချုံးသူငယ်နာလို့ စာချိုးလို့ရတဲ့ မငေ။ ထိန်ကုန်။ အလယ်ရွာဆိုတဲ့ ရွာတွေတိုက်မှာ)ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းလေးဖွင့်ပြီး။ အဲဒီမှာကြီးဆိုးနေတဲ့ရမ်းကုတွေကို စစ်ခင်းလို့၊ အောင်စစ်သူဂျီပီ အဖြစ်နဲ့ မင်းမူနေလာခဲ့ရတာကိုး။ (စစ်ရှုံးသူ ရမ်းကုတွေက ဆက်သ၊ လာတဲ့ ဘီအီးတို့၊ အိုဘီတို့၊ မီးတောက်ယမကာတို့။ ကြွက်ကောင်လုံးကျော်တို့၊ လယ်ပုစွန်သုတ် တို့နဲ့ ယစ်မူးနေခဲ့တဲ့ဂျီပီပဂေးကြီးတစ်ယောက်လို့ဆို ပါတော့)။ အဲဒီရွာ အဲဒီဒေသမှာ ၁၆ နှစ် ကျော်ကြာ တစ်ကိုယ်တော်ဂျီပီကင်း (GP King)ဆို ပြီး မင်းတစ်ဆူဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလိုဆိုပြန် တော့။ ဆေးရုံဆိုတာတွေနဲ့ပိုလို့တောင် ဝေ လာဝေးလို့သွားရပါသတဲ့လေ။ ဒါကြောင့် အဲ ဒီဂျီပီကင်း ဟာ ဆေးရုံကုဆုံးတွေ့ လုပ်နည်းလုပ် ဟန်တွေကို သူ ဘယ်မှာလိုက်လို့ဖို့ပါတော့မလဲ။ ဒါပေမယ့် ဂျီပီဒစ်ပလိုမေစီ (GP Diplomacy) ပညာမှာတော့ သူ့ကိုသွားမစမ်းလိုက်လေနဲ့။ ရေမန်းတိုက်တာတို့။ မက်ကလောင် ဖေါက်တာတို့။ ရွာသားတွေနဲ့ နတ်ကနားပွဲဆက်တာတို့ သူ့အကုန်စွမ်းတယ်သိလာ။ (တကယ်ကို၊ ကိုကြီးကျော် ပါပဲ)။ (တခါတလေကျတော့လည်းသူ့လူနာတွေက သူ့ကို မင်းသားကြီး ကျော်ဟိန်းနဲ့ တင်စားပြီး ကိုကျော် လို့လဲ ချစ်စနိုးခေါ်ဝေါ်တတ်ကြပါတယ်။ ဘယ်လောက်အထိတောင်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

ကိုကျော်နဲ့ ဆင်တူရသလဲဆိုရင် သူ့အမေရိကားသွားလို့သူ့ဆေးခန်းဆက်တိုက်ထားရတဲ့အချိန်မှာ။ ဘယ်သူကနောက်ပြီး ကိုကျော်သေပြီလို့သတင်းလွှင့်လိုက်တယ်မသိပါဘူး။ တစ်ရွာလုံးငိုလိုက်ကြရတာ လေ။ သူ့မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာတောင် သူ့ဆေးခန်းကိုလာလာပြီးဖက်ဖက်ငိုလိုက်ကြတဲ့သူတွေအထဲမှာ လက်သည်ဒေါ်ခွေးမကြီးရဲ့မြေးလေးတွေတောင် ပါလာကြပါသတဲ့။ ဆေးရုံနဲ့ဝေးနေတဲ့သူက ဆေးရုံမှာအလုပ်လုပ်ရမှာဆိုတော့ အနေကြပ် နေရာမှာပေါ့။ အဲသလို၊ အဲသလိုပါ။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာ ကျီပီဟာ။

ဆေးရုံအရေးပေါ်ဌာန (Emergency Room-ER)

အခုတော့ကျီပီတစ်ယောက်။ အမေရိကားရဲ့ ထိပ်တန်းဆေးရုံကြီးနဲ့ နှုတ်တွေ၊ ဒူးတွေ တွေ့နေရပါပြီလေ။ (ရမ်းကုတွေကိုဆော်ခဲ၊ ဖိုက်ခဲတဲ့ကောင်။ အခုမှ အမေရိကားရဲ့ ဆေးရုံဆရာဝန်တွေက၊ သူ့ကိုပြန်ဆော်ကြတာမှာပဲလို့၊ စိုးထင်ပြီးကြောက်ရွံ့နေတာထင်ပါရဲ့နော်)။ ကျီပီကို သူတို့က ဆေးရုံရဲ့အရေးပေါ်ဌာနမှာ လေးရက်ကြာတာဝန်ချထားပေးပါတယ်။ သူတို့နိုင်ငံက အီး-အာလို့ခေါ်တဲ့အရေးပေါ်ဌာနကိုလာပြုကြတဲ့လူနာတွေဟာ လူနာတင်ယာဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဟယ်လီကော်ပတာ၊ မိသားစုကိုယ်ပိုင်ယာဉ်၊ စတာတွေနဲ့အသွင်အမျိုးမျိုးနဲ့ရောက်လာတတ်ကြပါတယ်။ (ဂျောင်ဂိုင်းက ကျီပီဆေးခန်းကိုလာတဲ့လူနာတွေကျတော့ ပုခက်ကြီးနဲ့ထမ်းခေါ်လာရတာတို့၊ နွားလှည်းကြီးဆေးခန်းရေမှာထိုးရင်လိုက်တာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆေးခန်းနောက်ကျောက ဝါးနဲ့လှုပ်ထားတဲ့ဆိပ်ခတ်တားကလေးမှာ လှေသမ္ဗန်လေးကိုဦးထိုးပြီးဆိုက်ရောက်လာတာတို့၊ စတဲ့ ပုံစံမျိုးလေးတွေနဲ့လာတတ်ကြပါတယ်)။ အသွင်ကတော့မတူဘူးပေါ့။ သူတို့ရဲ့အရေးပေါ် ဌာနမှာသူနာပြုက လူနာရဲ့အရေးကြီးမှုကို အရင်စစ်ဆေး (Triage လုပ်) ပြီးမှ သက်ဆိုင်ရာဆရာဝန်ကို လွှဲပေးရပါတယ်။ ဆရာဝန်ကိုလွှဲပေးလိုက်တဲ့အခါလူနာကိုချက်ချင်းလိုက်ကြည့်ပေးရပြီး ကုသမှုကိုချက်ချင်းစတင်ရပါတယ်။ ကျီပီဆိုနေတဲ့အချိန်မှာ သစ်ပင်ဖြတ်လှဲရင်းသစ်ပင်ပိမိတဲ့ လူနာတစ်ယောက်ရောက်လာပါပြီ။ ချက်ချင်းဗတ်မှန်ရိုက်ပြီးခြေထောက်ကို ခွဲစိတ်ဖို့ပြင်ဆင်ကြရပါတယ်။ အရေးပေါ်ခန်းထဲမှာပဲ အရိုးကုဆရာဝန်ကလာရောက်ခွဲစိတ်ပေးရပါတယ်။ အရေးပေါ် ဆရာဝန်ရဲ့ စားပွဲပေါ်မှာ အရေးပေါ်ဆရာဝန်လက်စွဲအညွှန်း (E-R Reference Desk) စာအုပ် ကြီးကိုထားပေးထားပြီး အဲဒီအတိုင်းလိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ လူနာစမ်းသပ်ချက် မှတ်တမ်းတွေဖြည့်ဖို့ဖေါင် (Form) တွေကို ကွန်ပျူတာထဲကနေဆွဲထုတ်ယူလိုက်ရုံပါပဲ။ ကျား-မ၊ အသက်၊ အ ဝိကဝေဒနာ၊ စတဲ့ သုံးခုလောက်ကိုကွန်ပျူတာမှာရိုက်ထဲလိုက်တာနဲ့ ဘာတွေမေးရမယ်၊ ဘာတွေစမ်းသပ်ရမယ် အကုန်ပေါ်လာတယ်။ သိပ်စဉ်းစားနေစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။ အဲဒီညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်မေး လိုက်စမ်းရင်းနဲ့ ရက်စ်-နီး လိုက်ဖြည့်သွားလိုက်ရုံပါပဲ။ အချိန်ကုန်လည်း သက်သာတယ်လေ။ အားလုံးလည်းတပြေးညီဖြစ်သွားတာပေါ့။ လူနာကိုစမ်းသပ်ကုသပြီးတာနဲ့ တွေ့ရှိချက်တွေကို ကွန်ပျူတာမှာဖြည့်ထည့်လိုက်ရင် ဆေးမှတ်တမ်းဌာနကသူ့ အလိုလိုသိမ်းဆည်းသွားမယ် (EHR: Electronic Health Record System) စနစ်ကိုသုံးထားတယ်။ ဆရာဝန်တွေ့ရှိချက်တွေ၊ ညွှန်ကြားချက်တွေကို စာနဲ့မရေးတော့ပဲ၊ တယ်လီဖုန်းခွက်လို စပီကာလေးမှာ စကားနဲ့ရွတ်ဖတ် (Dictate

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျိပီ)

ရိုးမားဒေါ် (RIMA) ၏ ဆရာဝန် ပေါင်းစုဆေးခန်းကြီး

လုပ်) ပြီးမှတ်တမ်းသွင်းလို့လဲရတယ်။ (ကျိပီဆေးခန်းကမှတ်တမ်းတွေလို့။ နာမယ်နဲ့စီရတာတို့၊ နေရပ်နဲ့စီရတာတို့။ လူနာဟောင်းရောက်လာရင်ပြန် ရှာရတာတို့။ စတဲ့အလုပ်ပိုတွေမရှိတော့ဘူးပေါ့။) နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့လူနာတစ်ယောက်ကတော့ ပုလင်းရှုတဲ့ လူနာပါပဲ။ လက်ဖျံမှာကွဲသွားတဲ့ ဒဏ်ရာကို အချည်ပြားကော် (Derma Bond) သုတ်ပြီးပြန်စေပေးလိုက်ကြတယ်။ (ဒီလူနာများ ရောင်ပိုင်းက ကျိပီဆေးခန်းမှာလာပြ မိလို့ကတော့ ဒေါက်တာအုပ်ကြီးကြီးနဲ့အနည်းဆုံး ၈ ချက်လောက်တော့ အချုပ်ခံရမှာသေချာပါတယ်။) အရေးပေါ်ဆရာဝန်က ဆင်ခေါ်လိုက်ရင် နှလုံးဆရာဝန်တို့၊ ဦးနှောက် ဆရာဝန်တို့၊ ချက်ချင်းရောက်လာရပါတယ်။ ဆရာဝန်ကိုကူညီမယ်၊ ပီအေလို့ခေါ်တဲ့ (Physician Assistant) တွေကလည်း လူနာကုသရာမှာတော်တော်ကိုလက်လွှဲထားလို့ရပါတယ်။ ကြက်ခြေနီလို အရေး ပေါ်ပြုစုရေးအဖွဲ့တွေကသယ်ဆောင်လာပေးတဲ့လူနာတွေကို ဆေးရုံကိုလွှဲပေးတဲ့အခါမှာ၊ အဲဒီ အဖွဲ့မှာပါလာတဲ့ ဆရာဝန်က အရေးပေါ်ဌာနနဲ့တွဲပြီး ကုသရေးမှာဆက်လက်ပါဝင်လို့ရပါသေး တယ်။

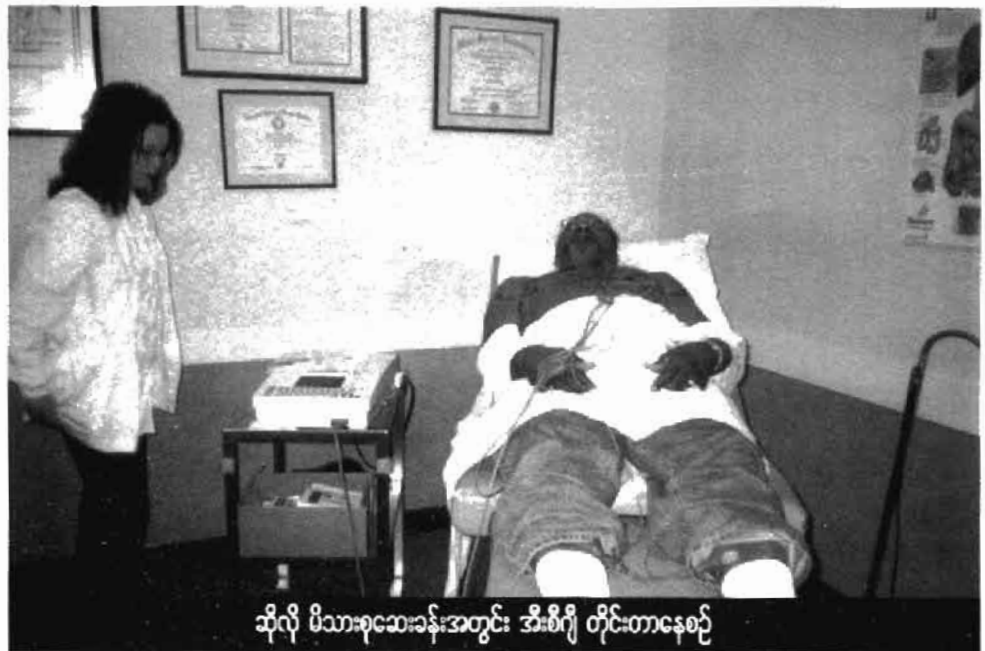
ရပ်သာဂျီဒိုပိုင်းစုဆေးခန်းကြီး (RIMA: Rutherford Internal Medicine Associates)

ရပ်သာဂျီဒိုဆေးရုံမှာလုပ်နေတဲ့ဆရာဝန်တစ်ရာကစုပေါင်းပြီးသူတို့ပါသောဆေးခန်းကြီးတစ်ခုဖွင့်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးရုံနဲ့ ၁၀ မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှာတည်ထားတာပါ။ နှလုံးဆရာဝန်၊ အဆုတ်ဆရာဝန်၊ အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်းဆရာဝန်၊ ကင်ဆာကုဆရာဝန်၊ မိသားစုဆရာဝန် အစုံအလင်ပါပါတယ်။ ပြင်ပလူနာတွေကိုသာမက ဆေးရုံကဆင်းလာတဲ့ သူတို့လူနာတွေကို၊ သူတို့ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းမှာပြန်ကြည့်တာတွေလုပ်ကြတာပါ။ သူတို့နိုင်ငံမှာက ကျိပီလို့ခေါ်တဲ့ အထွေထွေရောဂါကု ဆရာဝန်ဆိုတာကမရှိဘူးလေ။ (ဒါကြောင့်ကျိပီပုံပြင်-၁ တုံးကမေးခဲ့တာပေါ့။ အထွေထွေဆိုတာ၊ ဘာရောဂါကိုခေါ်တာပါလဲလို့)။ ပဏာမ လူနာနဲ့ထိတွေ့ရတဲ့သူတွေဟာ မိသားစုဆရာဝန် (Family Physician) အက်စ်ပီတွေဖြစ်ပါသတဲ့။ အက်စ်ပီတွေကသူတို့ကုသနေတဲ့လူနာ (နှင်မိသားစုဝင်) တွေတို့

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပ်

လို့အပ်တဲ့အခါအထူးပြု ကျွမ်းကျင်တဲ့ဆရာဝန်တွေဆီ ကိုလွှဲပေးပြီး။ လွှဲပြောင်းကုသမှုပြီးတဲ့ အခါမှာသူတို့ဆီကိုပြန်လည်လွှဲအပ်ပေးလို့။ သူတို့ကပဲဆုံးခန်းတိုင်အောင် ဆက်လက်ကြပ်မတ် ကုသရတဲ့ဆရာဝန်တွေဖြစ်ပါသတဲ့။ အဲဒါသူတို့ဆီက ဖယ်မလီဖိစင်းရှင်း ဆိုတာပါပဲ။ မြန်မာနိုင်ငံကဂျီပီ (ရောဂါပေါင်းစု-အထွေထွေက) ဆိုတာနဲ့အလားသဏ္ဍန်တူတာပေါ့။ အခု ရိုးမာပေါင်းစုဆေးခန်းကြီးမှာ က၊ ဆရာဝန်ပေါင်းကစုံလင်တော့ ဂျီပီ ကိုယ်တော်ချောက၊ အက်ဖ်ပီတွေရဲ့ အလုပ်တွေကိုလုပ်နေရပါ သတဲ့။ မနက်ပိုင်းဆေးရုံမှာ ဝပ် ရောင်း (Ward round)ပြီးတာနဲ့ ဒေါက်တာရိုးစိပ်ပေးထားတဲ့ အမေရိကန်ကျွမ်းကျားကြီးကို ကိုယ် တိုင်မောင်းပြီးရိုးမာဆေးခန်းကိုသွားရပါတယ်။ ပြမယ်လူနာတွေက ကြိုတင်စာရင်းသွင်းထားရပြီး ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အက်ဖ်ပီကို လူနာကိုယ်တိုင်ကရွေးချယ်လို့လဲရပါတယ်။ အက်ဖ်ပီတွေက သူတို့လူ နာတွေနဲ့သူတို့ကိုပြည်လို့ပါပဲ။ ဂျီပီကသာလူသစ်ဖြစ်နေလို့။ အက်ဖ်ပီ တစ်ယောက်နဲ့တွဲဆိုတဲပြီး လူနာတွေကို ဝိုင်းကူကြည့်ပေးတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်ရပါတယ်တဲ့။ ဒီစမ်းသပ်ခန်း ထဲမှာစိတ်မပါတော့ရင် နောက်စမ်းသပ်ခန်းတစ်ခုကိုပြောင်းလို့၊ နောက်ထပ်အက်ဖ်ပီတစ်ယောက်ကို ကူညီ လိုက်နဲ့ပေါ့။ (ဂျီပီတို့ငယ်စဉ်တုံးက၊ ဝိုင်းဖွဲ့ကစားကြတဲ့အခါမှာ၊ မကစားတတ်သေးတဲ့ခလေး တွေ ဝင်လာကစားရင်၊ ထမင်းမစား၊ ဟင်းမစားဆိုပြီး ပေးကစားထားရသလိုမျိုးဖြစ်နေရပါသတဲ့လေ။) အက်ဖ်ပီတွေသာမက ကင်ဆာတွေ၊ အစာအိမ်တွေ၊ နှလုံးတွေ၊ အဆုတ်တွေပါရှိလို့၊ စမ်းသပ်ခန်းတွေ၊ အုပ်ချုပ်မှုဌာနတွေ၊ လူနာပညာပေးအစီအစဉ်တွေနဲ့မို့။ ဆေးခန်းကြီးက ဆေးရုံ ထက်တောင်ကြီးကျယ်နေ ပါသေးတယ်။ ညနေဆေးခန်းပိတ်လို့ နောက်ရက်တိုက်ကြီးကိုပြန်တဲ့ အခါ၊ လမ်းမှာ ဓာတ်ဆီပြတ်ပြီး၊ ကားကထိုးရပ်လို့သွားပါလေရော။ ဘာလုပ်ရမယ်မှန်းမသိဖြစ်နေချိန်မှာ။ နောက်ကကားတစ်စီးက ထိုးရပ်လာပြီး။ သူကဒေါက်တာရိုးစိပ်ရဲ့လူနာဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်လာပါတယ်။ ဘာကူညီရမလဲလို့မေး

ဆိုလို ပိသားဆေးခန်းအတွင်း အိမ်ဂျီ တိုင်းတာနေစဉ်

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒေါက်တာဂျီပီနှင့် ဒေါက်တာ ထရီလဂ္ဂမ်းဆစ်

ပြီး။ အကြောင်းစုံသိသွားတော့။ အိမ်ကိုခဏပြန်ပြီး၊ ဓာတ်ဆီကိုကိုယ်တိုင်ယူလာပေးလို့ ကူညီသွားပါလေတော့သတဲ့ကွယ်။ ကားကို ဒီဒေသတစ်ဝိုက်က လူတွေက ဒေါက်တာရိုးစံရဲ့ကားမှန်းသိနေကြတာကိုး။ (အင်း။ ဒီကားနဲ့ကော့ မဟုတ်တာ လုပ်ရင်၊ လူမိတော့မှာ ထင်ပါလေရဲ့)။

မိသားစုထူထောင်မှုကိုယ်တိုင်ဆေးခန်းငယ် (Solo Family Practice Office)

ဇီဝမာဆေးခန်းကြီးနဲ့ ရပ်သာဖွဲ့ဆေးရုံမှာ အလုပ်ကိုခွဲလုပ်ရင်းနဲ့။ တစ်ချိန်ထဲမှာပဲ။ ဂျီပီကတောင်းဆိုလိုက်လို့။ ရပ်သာဖွဲ့ခရိုင်ထဲက စပင်းဒေးလ် (Spindale) ဆိုတဲ့မြို့ကလေးမှာ၊ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်နေတဲ့ ဒေါက်တာ ထရီလဂ္ဂမ်းဆစ်ရဲ့ တစ်ကိုယ်တော်ဆေးခန်းငယ်လေးနဲ့တွဲလုပ်ဖို့ ဂျီပီကိုစီစဉ်ပေးလာပြန်ပါတယ်။ အမေရိကားမှာ ဆရာဝန်တစ်ဦးထည်းထိုင်တဲ့ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းမျိုး တွေက တော်တော်ကိုရှားသွားပါပြီ။ အများစုက အုပ်စုဖွဲ့ပြီးဆေးခန်းတွေထောင်ကြပါတယ်။ (ဇီဝမာ ဆေးခန်းကြီးလိုပေါ့)။ အရင်းအနှီးလည်းသက်သာတယ်။ ပစ္စည်းပစ္စယတွေလည်းမျှဝေသုံးစွဲလို့ရတယ်။ အချင်းချင်းလည်းတိုင်ပင်ညှိနှိုင်းလို့ရတာပေါ့။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ထဲတိုင်မယ့် ဆေးခန်းဆိုရင် အနည်းဆုံးစတုရန်းပေ (၁၂၀၀) ရှိရမယ်လို့သတ်မှတ်ထားလေကော့။ ဂျီပီတို့ဆီမှာလို အိမ်ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ပိုင်ကားသွင်းတဲ့ (ဂိုထောင်) နေရာလေးမှာ၊ ကုတင်လေးတစ်လုံးချလို့၊ ကန်လန်ကာလေး ဖွင့်တပွင့်ကာပြီး ဆေးခန်းဖွင့်လို့က မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလေ။ ဒါတင်မကပါဘူး။ ဆေးခန်းတစ်ခန်းမှာ အနည်းဆုံးတယ်လီဖုန်းဖြေတဲ့စနစ်၊ လူနာရက်ချိန်းပေးမှုစနစ်၊ ကွန်ပျူတာ ကွန်ယက်ချိတ်ဆက်ထားနိုင်မှု၊ ညှိခံကြိုဆိုမှု၊ လူနာမှတ်ပုံတင်မှု၊ စမ်းသပ်ခန်းအဖေါ်၊ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခန်း၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်ခန်း၊ ရောဂါရှာဖွေရေးပစ္စည်း၊ လက်ထောက်ဝန်ထမ်းထားရှိနိုင်မှု၊ သန့်ရှင်းရေး၊ အန္တရာယ်ရှိပစ္စည်းစွန့်ပစ်မှုဆေးမှတ်တမ်းထိန်းသိမ်းရေး၊ ဆေးဝါးသိုလှောင်ရေး၊ လူနာပညာပေးအစီအစဉ်၊ ငွေကြေးကောင်းခံမှု

www.burmeseclassic.com

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာကျိပိ

စတာတွေအကုန်လုံးကို သတ်မှတ်စည်းကမ်းနဲ့ကိုက် ညှိမှ ဆေးခန်းဖွင့်ခွင့်ရရှိနိုင်ပါတယ်။ သူတို့က သူတို့ရဲ့ဆေးခန်းတွေကို ကလင်းနစ် (Clinic) လို့မခေါ်ပဲ အော့ဖစ် (Office) လို့ခေါ်ကြတယ်။ ကျိပိရဲ့ ဘော့စ် ဒေါက်တာစိန်က သူ့ရဲ့အော့ဖစ်ကို ဝိုက်ကုတ် (ဂျူတီကုတ်ကိုခေါ်တာပါ) ဝတ်ပြီး လိုက်ခွဲပါလို့မှာ သွားတာ၊ အခုမှပဲသဘော ပေါက်ပါတော့တယ်။ အဲဒီအော့ဖစ်မှာစွပ်ကျယ်နဲ့ဆေးကုလို့ကမပြန်ဘူး။ ဆရာဝန်ဆိုတာက၊ ဆေးကုသတဲ့အလုပ်လုပ်တဲ့အချိန်မှာ၊ ဝိုက်ကုတ်တော့ဝတ်ရမှာပဲတဲ့။ (သူတို့က နှစ်ဆယ်လေးနာရီ၊ အဲယားကွန်းထဲမှာဆိုတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ ကျိပိဆေးခန်းမှာက ဖရောင်းတိုင်မီး တောင် မရတချက်၊ ရတချက်နဲ့)။ ကျိပိကိုသူတို့ဆေးရုံတံဆိပ် ပါတဲ့ ဝိုက်ကုတ်လေးလက်ဆောင်ပေးထား လို့၊ ရင်ဘတ်မှာ ကျိပိ အမ်ဒီဆိုတဲ့ စာတန်းကလေးနဲ့၊ အပေရီကန်ဆရာဝန်ဖြစ်လို့နေပါပြီလေ။

လူနာညွှန်းပို့ခြင်း (Referral)

ရန်ကုန်မှာ ကျိပိဆေးခန်းကနေ ဆေးရုံနဲ့အထူးကုဆရာဝန်ကြီးတွေဆီတွေကို၊ ဒီးယားဆရာကြီး (Dear Sayagyi) လို့အစချီပြီး၊ ရှေးစံရက်စပက်မူးလီး (Yours Respectfully)နဲ့ အဆုံးသတ်ထား တဲ့စာတွေကိုအလီလီရေးလို့၊ လူနာတွေကို အကြိမ်ကြိမ်ညွှန်းပို့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဆေးရုံရောက်တဲ့ လူနာ တွေက၊ ပြန်ပြောပြကြတာက၊ ဆရာလွှဲပေးလိုက်တဲ့စာကို ဆေးရုံကဆရာဝန်က ဖတ်တောင်မကြည့် ပါဘူးတဲ့။ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးတွေဆီကို၊ ကျိပိညွှန်းပို့လိုက်တဲ့ လူနာတွေဟာလည်း။ တော် တော်များများက၊ အဲဒီဆရာကြီးတွေရဲ့လူနာတွေဖြစ်သွားကြပြီး၊ ကျိပိဆီကိုပြန်မလာ ကြတော့ပါဘူးတဲ့။ အခုဒေါက်တာ ထရီဇာရဲ့ဆေးခန်းကနေ ကျိပိညွှန်းပို့လိုက်တဲ့ လူနာတွေအကြောင်းကိုပြောပြမယ်နော်။

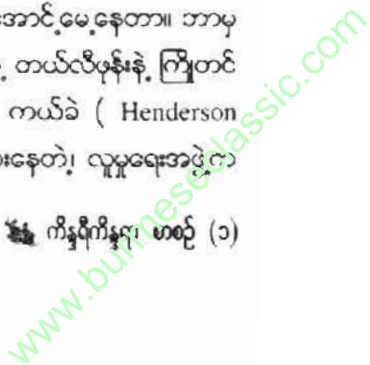
ညွှန်းပို့သည့် လူနာအား (Fluoroscope) ဖြင့် စစ်သေးပေးနေစဉ်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျိပီ)

ပထမလူနာကအသက် ၆၇ နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကြပ်ပြီးမောနေတဲ့အမျိုးသမီးကြီး။ အရင်ကတည်းက ထရီဇာရဲ့လူနာဖြစ်နေတာ ၁၀ နှစ်ကျော်ပါပြီ။ အခုအခါမှာတော့ လူနာရဲ့အဆုတ်ကို လှုပ်ရှားခါတ်မှန် (Fluoroscope) နဲ့ကြည့်ပြီးစစ်ဆေးဖို့လိုလာပါပြီ။ ဒါနဲ့ ထရီဇာက၊ ရပ်သာဖို့ဆေးရုံ ကရင်းခေါင်းကုသမားတော်ကြီး (Respiratory Physician) ဆီကို ဖုံးဆက်ပြီးတော့ပေးပါတယ်။ သူ က လူနာရဲ့ရာဇဝင်တွေကိုဖက်စ် (Fax) နဲ့ပေးပို့ခိုင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ ညနေ ၃ နာရီမှာ သူ့ဆေးရုံ ကိုလူနာလွှတ်ပေးလိုက်ဖို့ချိန်ပါတယ်။ ကျိပီက လူနာနဲ့အတူလိုက်လာပြီးလေ့လာချင်တဲ့အကြောင်း၊ ခွင့်တောင်းကြည့်တော့ လိုလိုလားလားပဲခွင့်ပေး လိုက်ပါတယ်။ ညနေဖက်မှာ ဆေးရုံကို လူနာနဲ့အတူ ကျိပီကိုယ်တိုင်လိုက်သွားတော့။ သူတို့ဝတ်ထားသလိုမျိုး ဓာတ်ရောင်ခြည်ကာအင်္ကျီကြီးတွေ ဝတ်ခိုင်းပါတယ်။ ဓာတ်မှန်စမ်းသပ်ခန်းထဲအထိ ကျိပီကိုဝင်လာခိုင်းပြီး။ စစ်ဆေးမှုတွေကိုလည်း အသေးစိတ်ရှင်းပြပေးပါတယ်။ စမ်းသပ်ပြီးတဲ့ပုံရိပ် ဗီဒီယိုပုံတွေကိုလည်း ထရီဇာဆီကို ကွန်ပျူတာ နက်ဝပ်ကနေပို့ပေးလိုက်ပြီး။ လူနာညွှန်းပို့ပေး တဲ့အတွက်ကျေးဇူးတင်ကြောင်း၊ တယ်လီဖုံးနဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင်အကြောင်းပြန်ကြားပေးနေပါသေးတယ်။ လူနာကို ထရီဇာကိုယ်တိုင်ဆက်လက်ပြီး ကုသနိုင်အောင်လို့ ညွှန်ကြားချက်တွေပါ တစ်ခါတည်းရေးပေးလိုက်လေရဲ့။ ဒီလိုနည်းနဲ့ လူနာညွှန်းပို့တာ တွေကိုအရသာတွေ့သွားတဲ့ကျိပီပဲဗျာ။ ထရီဇာဆေးခန်းရယ်၊ ရပ်သာဖို့ဆေးရုံရယ်ကြားမှာ ကူးကာ လူးကာနဲ့ အစာအိမ်ထဲမှန်ပြောင်းကြည့်တာတို့၊ စအိုထဲမှန်ပြောင်းကြည့်တာတို့ (Upper GI Endoscopy and Colonoscopy)။ ခွဲစိတ်ခန်းထဲအထိ လိုက်ကြည့်တာတို့၊ စတာတွေကိုပါ ကိုယ်တိုင် လေ့လာဖြစ်လို့သွားပါ တော့သတဲ့ကွယ်။ (ရန်ကုန်က ပုဂ္ဂလိကဆေးရုံပိုင်ရှင်တွေရဲ့ ကော်မရှင်ပေး ပုံမျိုးနဲ့သာဆိုရင် ဒေါက်တာထရီ ဇာတစ်ယောက်တော့ ကော်မရှင်ခငွေတွေသိန်းနဲ့ချီပြီးရတန် ကောင်းပါလေရဲ့။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာကျိပီဟာ။

လူနာအိမ်လိုက်ကြည့်ခြင်း (Home Visit)

ထရီဇာရဲ့ဆေးခန်းက မနက် ၉ နာရီကနေ ညနေ ၆ နာရီအထိဖွင့်တယ်။ ဝန်ထမ်းက (၆) ယောက်ရှိတယ်။ သူပရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးအဆစ်ထဲကိုဆေးထိုးတာ (Joint injection)တို့၊ အမျိုး သမီး သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာစစ်ဆေးတာ (Pap Smear) တို့အများဆုံးလုပ်ရတယ်။ ရန်ကုန် က ကျိပီရောင်းရင်းတွေကိုပြရအောင် ဗီဒီယိုတောင်ရိုက်ယူလာခဲ့သေးတယ်။ (တချိန်ချိန်ကျရင် ကျိပီညီ လာခံတစ်ခုခုမှာပြပေးအုံးမယ်တဲ့။) ဆေးခန်းကို ခလေးလူနာတွေတော်တော်များများလာပြကြပါတယ်။ မနက်ပိုင်းမှာလူနာ ၁၃ ယောက်လက်ခံထားပြီး ညနေမှာ ၁၇ ယောက်ကြည့်ရတယ်။ လူနာတွေ ကိုရက်ချိန်းနဲ့ပဲလက်ခံကြည့်ပါတယ်။ နေ့လည်ပိုင်းမှာ လူနာအိမ်လိုက်ကြည့်ရမယ်ဆိုလို့ (ကျိပီကို ခေါ်တော့) ကျိပီတို့ဆီမှာလို ဆေးအိပ်တွေတာတွေနဲ့ ပစ္စည်းတွေထည့်မယ် အောင်မေ့နေတာ။ ဘာမှ မပါဘူး။ လူချည်းသက်သက်ပဲ။ လူနာလာပင်တာလဲမတွေ့လို့မေးကြည့်တော့ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ကြိုတင် အပွိုင့်မင်လုပ်ထားတာပါတဲ့။ သွားရမယ်နေရာက ဟင်ဒါဆင်ဟုမ်းမယ်ဒီ ကယ်ခဲ (Henderson Home Medical Care) လို့ခေါ်တဲ့ နာတာရှည်လူနာများ စောင့်ရှောက်မှု ပေးနေတဲ့ လူမှုရေးအဖွဲ့က

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

တည်ထောင်ထားတဲ့ လူအိုရုံလိုပေးတာတစ်ခုပါပဲ။ ကိုယ်ကားကိုကိုယ်တိုင်မောင်းပြီးသွားကြရတာ။ သက်ကြီးရွယ်အို ၁၀၀ ကျော်ကိုပြုစုပေးနေတဲ့ဌာနကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါ တယ်။ လူနာအဖွားကြီးရဲ့ခြေထောက် က အနာတွေ မကျက်သေးလို့ ဆရာဝန်ကိုခေါ်ပြတာပါတဲ့။ ဟိုရောက်မှလက်အိပ်ကလေးစွပ်ပြီး အနာကိုဖွင့်ကြည့်ကြတယ်။ အနာကိုသန့်စင်ပေးပြီး ဆေး ပြန်ထည့်ပေးခဲ့ကြရတယ်။ ခြေကွဲဘယ် လောက်ရလဲမေးကြည့်မိတော့ ဒေါ်လာ ၆၀၀ တဲ့။ လူနာရဲ့အာမခံကုမ္ပဏီက ကျခံပေးဖို့ လူအိုရုံကနေ တောင်းခံပေးရတယ်လို့သိရပါတယ်။ လောလောဆယ်တော့အကြွေးပေါ့။ ခြေကွဲခတို့၊ စမ်းသပ်ခ တို့ကအားကျရလောက်အောင် ရကြရပေမယ့် (ကျန်းမာရေးအာမခံကုမ္ပဏီနဲ့ငွေရှင်းရတာဖြစ်တော့) ကျီပီဆေးခန်းမှာလို အကြွေးစနစ်ချင်းကတော့ အတူတူပါပဲ။ မတူတာက ကျီပီဆီမှာက အကြွေးဆုံး တာတွေအများကြီးရှိတယ်။ (လိုက်လံမတောင်းရဲပါဘူး)။ သူတို့ရဲ့အကြွေးကအာမခံချက်ရှိလို့ ဘယ် တော့မှမဆုံးပါဘူးတဲ့လေ။

ဂ်ဗာနီဒူရိုင်ကျန်းမာရေးဌာနမှ ဆုပ်ဒေါက်တာကျီပီ

ကျီပီရဲ့အစီအစဉ်တွေထဲမှာ ခရိုင်ကျန်းမာရေးဌာန (Department of Environment, Health and Natural Resources, Rutherford County) မှာ လက်တွေ့ဆင်းပြီးအလုပ်တွဲလုပ်ရတာလည်း ပါပါတယ်။ ခရိုင်ကျန်းမာရေးဌာနတွေမှာက ဆရာဝန်အပြီမထားဖူးလေ။ သူ့ရက်ပတ်နဲ့သူပဲလာ ရတယ်။ ကျီပီရောက်တဲ့နေ့မနက်ပိုင်းမှာ။ တာဝန်ကျတဲ့ နာရီမနဲ့ကျီပီနဲ့တွဲပြီး ဝစ် (WIC: Women, Infants and Children) လို့ခေါ်တဲ့ အမျိုးသမီးရယ်၊ ကလေးတွေရယ်ကိုကြည့်ပေးရတဲ့နေ့ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ သူတို့ဆီကမိသားစုဆရာဝန်တစ်ယောက်နဲ့တွဲပြီး ကာလသားရောဂါလူနာတွေကို ကြည့်ပေးရပြန်တယ်။ ကျီပီဆေးခန်းမှာက ကာလသား (တိုက်ပွဲကျတဲ့သူ)တွေ အများကြီးကိုင်တွယ်ဖူး နေလေတော့ သူတို့လူနာတွေကိုကြည့်ရတာ ကျီပီအဖို့ပျင်း တောင်ပျင်းသေးတယ်လို့ဆိုရမှာလားပဲ။ လာပါပြီ။ လိင်အင်္ဂါထိပ်မှာ အနာပြီပြီနဲ့။ အဲဒါ ရှန်ကာပဲဆိုပြီး ကျီပီက ဘာဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှုမှမပါဘဲ တပ်အပ်ပြောပြနိုင်တော့တာပေါ့။ (ကျီပီတစ်ယောက် နည်းနည်းတော့ခေါင်းထောင်လာပြီ)။ နောက်လူနာ တစ်ယောက်က ထိုင်းနိုင်ငံသား။ သူကအမေရိကားကိုရောက်တာမှတစ်လပဲရှိသေးတယ်။ အင်္ဂလိပ်လို လည်းမပြောတတ်ရာပါပဲ။ အရင်တစ်ပတ်က ဒီဌာနမှာလာပြဖူးတယ်တဲ့။ အခု ဒီက ဆရာဝန်ကသူ့ကို ရှန်ကာရိုက်ရောဂါ (Chancroid) ဆိုပြီး ရောဂါနံမယ်တတ်တယ်။ ကျီပီကအနာကိုကြည့်လိုက်တော့။ ဘာရမလဲ။ အဲဒါ ဝဲကွ။ စကေးဘီးကွ ဆိုပြီး အတပ်စွပ်စွဲတော့တာပါပဲ။ သူတို့ဆရာဝန်တွေက ဝဲမှ ကောင်းကောင်း မမြင်ဖူးကြတာ။ (အရင် နှစ်နှစ်တုံးကအဖြစ်အပျက်ကလေးကိုသွားပြီးမှတ်မိလိုက်ချေ သေးတော့တယ်။ ရန်ကုန်မှာဖွင့်ထားတဲ့ကျီပီဆေးခန်းကို စင်ကာပူနိုင်ငံက ဆရာဝန်တွေလာလေ့ လာကြတာပါ။ ဆေးခန်းထဲမှာကျီပီက လူနာတစ်ယောက်ရဲ့မျက်နှာ၊ လက်နဲ့ ကျောပြင်ပေါ်က အမာရွတ်တွေကိုပြပြီး အဲဒါကျောက်ပေါက်မာတွေပါလို့ရှင်းပြလိုက်တော့။ အားလုံးအထူးတဆန်းနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ယူကြတယ်လေ။ ပြီးမှသူတို့ဆီကဆေးပညာဂျာနယ်မှာပြန်ရေးကြတယ်။ သူတို့က ကျောက် ပေါက်မာဆိုတာမြင်မှမမြင်ဖူးကြတာကလား)။ အခုလည်း ဒီဌာနမှာလုပ်တဲ့အမေရိကန် ဆရာဝန်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

က ဝဲကိုကောင်းကောင်းမတွေ့ဖူးသေးလေတော့ ဂျီပီပြောတာကို လက်မခံချင်သေးဘူးပေါ့။ အင်တာနက်ထဲမှာဝဲကိုတက်ရှာလိုက်သေးလေရဲ့။ ဒါနဲ့ အနာဒဏ်ရာနေရာလေးကိုခြစ် (Scraping လုပ်) ပြီးမှန်ပြားပေါ်မှာတင်လို့ မိုက်ခရိုစကုပ်နဲ့ကြည့်ကြပါလေပြီ။ အလဲ။ တယ်တော်တဲ့ ဒေါက်တာ ဂျီပီပါလား။ မှန်ပြားပေါ်မှာ (ဆာကော့တီးစကော့ဘီရိုင်းလို့ခေါ်တဲ့) ဝဲပိုးမဲမဲလေးတွေ ထင်ထင်ရှားရှားကြီးတွေ နေရပါပြီကော။ သူကဂျီပီကိုအထင်ကြီးသွားပြီလေ။ ဒါနဲ့ အဲဒီဆရာဝန်ကို ဂျီပီ ဆေးခန်းက (တိုက်ပွဲကျ) လူနာပေါင်းစုံရဲ့ ဓါတ်ပုံမှတ်တမ်းလေးကိုထုတ်ပြလိုက်ပါတယ်။ သူတော်တော်အံ့သြသွားပါပြီ။ ဂေါ်လီပုံတွေ၊ အင်ဂါတွေမှာ ကြီးဆေး (Sclerosing Agent) တွေ ထိုးလို့အနာဖြစ်နေတဲ့ပုံတွေ။ သူမမြင်ဖူးတဲ့ရောဂါနဲ့ လူနာပေါင်းစုံကိုတွေ့သွားလေတော့။ ဒီဓာတ်ပုံတွေကိုစကင်နာနဲ့ ကူးယူထားချင်လို့ ခွင့်တောင်းပါလေရော။ ဂျီပီကိုလည်း ကွန်ဂရက်ကျူးလေးရှင်းလုပ်ရုံမက ဂျီပီရဲ့ဘော့စ် ဒေါက်တာနိနဲဆီကိုပါပို့ဆက်ပြီး ချီးယားစ် တွေလုပ်နေပြန်ပါပြီ။ သူ့ရဲ့နှုတ်ဖျားကထွက်ပေါ်လာတဲ့ ချီးကျူးစကားတွေကတော့ ဒေါက်တာ ဂျီပီဟာမြန်မာပြည်က တိုက်ပွဲကျတဲ့သူတွေရဲ့ကယ်တင်ရှင်ကြီးပါပဲတဲ့။ သူပြောချင်သလိုပြောပါစေလေ။ (သေချာ တာတစ်ခုကတော့၊ မိမောက္ခတွေကြားထဲမှာတုံးကသူ့ကိုယ်သူပါဖွားလေးပါပဲလို့ သေးငယ်နေရာ တဲ့ဂျီပီတစ်ယောက်။ အခုတော့ ပဂေးကြီးပြန်ဖြစ်လို့သွားရပါတယ်ဆိုတာပါပဲ)။ တွေ့ကြပြီမှတ် လား။ မြန်မာပြည်ကဂျီပီ ဆိုတာ။ တကယ်တမ်း ဂျီပီကပြန်ပြီးကျေးဇူးတင်ရမှာက။ ဟိုရွှေယိုးဒယားက ကိုရွှေဝဲစားကိုပဲဖြစ်ပါသတဲ့လေ။ ထောက်ခံကြရဲ့မဟုတ်လား။

ဆေးကုမ္ပဏီများရဲ့ ပရိုမိုးရှင်း

ဆေးရုံဆေးခန်းတွေကိုဆေးကုမ္ပဏီတွေက ရန်ကုန်မှာလိုပဲအရောင်းပြင်တင်ရေးပရိုမိုးရှင်းတွေ ဝင်တတ်ကြပါတယ်။ (ဂျီပီဆေးခန်းအဝင်တံခါးဝကြီးမှာ ဆေးကုမ္ပဏီပရိုမိုးရှင်းသမားတွေ ကပ်ကပ်

www.burmeseclassic.com

အပေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

သွားတဲ့ ပိုစတာတွေကို တစ်လတစ်ခါ မှန်မှန် ခွဲပါစစ်ရပြီး ရှင်းထုတ်ပစ်ရပါတယ်။ သူတို့ ပေးသွားတဲ့ လက်ကမ်းစာရွက်တွေကလည်း များလွန်းလို့ ဘာကိုမှ မဖတ်ဖြစ်တော့ပါဘူး။ လက်ဆောင်ပေးသွားတတ်တဲ့ စက္ကူလက်ကိုင် အိပ်ကလေးတွေ ကျတော့လည်း ပြီးစလွယ်ချုပ်ထားတာမျိုးတွေ ဖြစ်နေလို့ ပစ္စည်းတစ်ခုခု ထည့်လိုက်တိုင်း စုတ်ပြီထွက်ကုန်ပါလေရောတဲ့။ စားပွဲတင်ပြက္ခဒိန်လေးတွေ ကတော့ အသုံးဝင်သား။ ရန်ကုန်ပရိမိုးရှင်းနဲ့ ကွာတာက၊ သူတို့က မလာခင်မှာ ဖုန်းကြိုဆက်တယ်။ သူတို့ ဆီက ဆေးခန်းတွေမှာ ဆရာဝန်တွေကို ပေးတဲ့ ဆေးနမူနာ (Physicians Free Sample) တွေထားဖို့ စင်ထိုင်းပြီး အခန်းတစ်ခန်းသပ်သပ် ဖွဲ့ထားကြရတယ်။ ပရိမိုးရှင်းသမား (ယူနီဖောင်းဝတ်အမျိုးသမီး ငယ်ငယ်ချောချော) လေးတွေ လာရင် ဆရာဝန်တွေကို ဟဲ့လို့ ဆိုပြီး ဆမ်ပယ် (Sample) ခန်းထဲ တန်းဝင်သွားပါလေရော။ ဘယ်ဆေးတွေ၊ ဘယ်လောက်လျော့နေသလဲ၊ သူ့ဟာသူ စစ်ဆေးသွားပြီး လျော့သလောက် ဆေးတွေကို ပြန်ဖြည့်သွားတတ်ပါတယ်။ ဂလူကို မိတာလို ဟာမျိုးတွေ ကျတော့၊ လူနာတွေ အတွက် အလကားပေးဖို့ (ကာတွန်းလိုက်) ထားသွားတတ်ပါတယ်။ လူနာပညာပေးရာမှာ သုံးဖို့ အတွက် ဦးကျောက်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်၊ အရိုးအဆစ်စတဲ့ လူ့ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း ပုံတူအရုပ်သေးသေးလေးတွေ။ ဆရာဝန်သုံးကိရိယာမျိုးစုံ၊ စတာတွေကို ဆရာဝန်တွေ အတွက် လက်ဆောင်ပေးဖို့။ ပါဆယ်လေးတွေ ထုပ်လို့ ဆရာဝန်နံမယ်တပ်ပြီး ဆေးခန်းရဲ့ ရီစက်ရှင်ကောင်တာမှာ ထားပေးသွားတတ်ပါတယ်။ အသစ်ထုတ်တဲ့ ဆေးအကြောင်း ရှင်းပြချင်ရင်၊ ဘိတ်စာနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်၊ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဆရာဝန်ကို ကိုယ်တိုင် ရက်ချိန်းတောင်းပြီးမှ တစ်ဦးခြင်းဖြစ်စေ၊ အုပ်စုလိုက်ဖြစ်စေ၊ ဆေးကုမ္ပဏီတာဝန်ရှိသူ ကိုယ်တိုင် ကလာရောက်ရှင်းပြရပါတယ်။ တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း ဆေးရုံကို ပဲချိန်းတတ်ပြီး။ တော်တော်များများက စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုခုမှာ အဖျော်ယမကာ၊ ဒင်နာကျွေးပြီး ရှင်းပြရင်း လက်ဆောင်တွေ ပါ တစ်ခါထဲပေးလိုက်တတ်လေရဲ့။ အဲဒီပွဲမျိုးမှာ ဆရာဝန်တွေကလည်း ကပ်သီးကပ်သပ် တွေမေးလေ့ရှိပါတယ်။ တနေ့။ ဂျီပီနဲ့ အတူအပေရိကားဆရာဝန် သုံးယောက်ပါဝင်တဲ့ ဒင်နာ ပရိမိုးရှင်းလေးမှာ ဆေးကုမ္ပဏီက ပရိမိုးရှင်းမယ်လေး သုံးယောက်နဲ့ တွေ့ကြုံပါလေပြီ။ ဂျီပီ ကို မြန်မာပြည်က (တိုက်ပွဲကျလူနာတွေကို ကုသတဲ့) ဂျီပီပေးကြီးဆိုပြီး အကြောင်းသိတဲ့ ဘိုဆရာဝန်က မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဆေးကုမ္ပဏီဘုံမလေးတွေက၊ ဂျီပီ ကို တယ်တိုက်ပွဲတွေမှာ ပါဝင်ခဲ့ရပါသလဲဆိုပြီး မေးပါလေရော။ ဂျီပီ ကို ရှေ့တန်းဆေးတပ်ပွဲတွေမှာ ပါဝင်ရတဲ့ မက်ဒစ် (Medic) ဆရာဝန်အောင်မေ နေတာကို။ ဒါနဲ့ မြန်မာပြည်က ကာလသား ရောဂါနဲ့ ပါတ်သက်တဲ့ ဘန်းစကားတွေကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ရှင်းပြလိုက်တာမှာ တစ်ခပ်ခပ်နဲ့ ရယ်ကြပါလေရော။ ဒင်နာပြီးတော့ (တိုက်ပွဲဆရာဝန်ကြီးကို) သူတို့ကုမ္ပဏီက ထုတ်တဲ့ ဗိုင်ရာဂရာ ဆေးတွေရယ်။ လိင်အင်္ဂါအတုလေးတစ်ခုရယ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသတဲ့လေ။ (ဂျီပီ ပုံပြင်ဓာတ်ပုံထဲမှာတော့ ထည့်မပြရဲလို့။ စိတ်ကူးနဲ့ ပဲကြည့် လိုက်ကြပါတော့လို့။)

(Videoconferencing CME)

ရင်သာဖို့ဆေးရုံကြီးကလည်းကြီးကြီး။ ဆရာဝန်တွေကလည်း များများဆိုတော့။ သူတို့အတွက် စဉ် ဆက်မပြတ်ဆေးပညာသင်ကြားရေးလို့ခေါ်တဲ့ စီအမ်အီးအစီအစဉ်တွေကို ရပ်သာဖို့တောင်တန်း

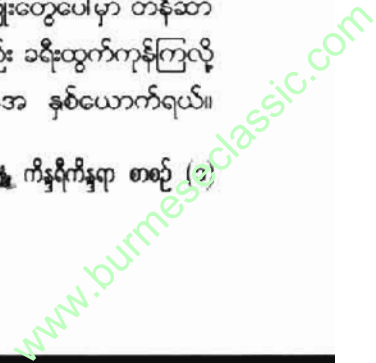

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကျိပီ)

ဒေသဆေးပညာသင်ကြားရေးကောင်စီက တစ်လကိုနှစ်ကြိမ်စီမံပြုလုပ်ပေးရပါတယ်။ ဆေးကုမ္ပဏီတွေကလည်းပံ့ပိုးကူညီမှုတွေပေးကြပါတယ်။ ဒီဇင်ဘာ ဒုတိယအပတ်မှာ ကျင်းပတဲ့စီအမ်အီး အစီအစဉ်ကို မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ် (ယူအင်စီ) ဆေးကျောင်းကြီးရဲ့ ပါမောက္ခ ကင်းမ် အယ်အိုင်ဇက်က နာတာရှည်အရောင်ခြင်း (Inflammatory Bowel Disease) ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ဆွေးနွေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးရုံစီအမ်အီးခန်းမဆောင်မှာဆရာဝန်တွေရှိပြီး အကျွေးအမွေးနဲ့စတင်ညှပ်ခံပါပြီ။ ဆွေးနွေးမှုတွေကို စခရင်အကြီးကြီးပေါ်မှာပေါ်လာဖို့အတွက် ဗွီဒီယိုစက်နဲ့ရွှိုင်းပြီး ကွန်ပျူတာကနေ ယူအင်စီနဲ့ဆက်သွယ်မှုပြုရပါတယ်။ ယူအင်စီပါမောက္ခက သူ့ဆေးကျောင်းမှာ တစ်ခြားဆရာဝန်တွေကိုဟောပြောပို့ချနေတာကို။ အခု ကျိပီတို့ဆေးရုံကနေ ဆက်သွယ်ပြီးဝင်ရောက်နားထောင်ဆွေးနွေးပါဝင်ကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နေရာနဲ့တစ်နေရာ မိုင် (၂၀၀) ကျော်ဝေးပါတယ်။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ဆရာဝန်တွေအချင်းချင်း မိတ်ဆက်နေကြပါပြီ။ ကျိပီကထပြေးမိတ်ဆက်လိုက်တာကို တစ်ဖက်ဆရာဝန်တစ်ယောက်က ဗမာနဲ့မြန်မာ ခွဲခြားပြီးပြန်မေးနေလို့ အများသိအောင်ရှင်းပြလိုက်ရပါသေးတယ်။ သူတို့ယူအင်စီက ဆရာဝန်တွေငြင်း ခုံနေကြတာတွေကို ကျိပီတို့ဆီကလည်းဝင်ပါလို့ရတာပေါ့။ အဲသလိုမျိုး ဒီဗွီစီလိုခေါ်တဲ့ (Digital Video Conferencing) တွေကို အမေရိကန်တစ်ဝန်းမှာတော်တော်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဆောင်ရွက်နေတာတွေတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်နေရာစီမှာရှိနေတဲ့ဆွေးနွေးပွဲခန်းမ နှစ်ခုကို (ပိတ်ကားပေါ်မှာ) ဆက်သွယ်ပြီး တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ခုထည်း အနေနဲ့ဆွေးနွေးကြတဲ့ပွဲပါပဲ။ ဗွီဒီယိုကွန်ဖရင့်လည်း တက်ပြီးပါရော၊ ကျိပီတစ်ယောက်မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရင် ကျိပီအဖွဲ့ကြီးမှာ ဒါမျိုးတွေပြန်လုပ်မယ်ဆိုပြီးရောကိထနေပါလေရောတဲ့။ ဒါနဲ့ ကျိပီရဲ့ဘော့စ် ဒေါက်တာရိုဗင်က ဟမ်းဖရေအစီ အစဉ်ကနေချီးမြှင့်နေတဲ့ အလယ်မခိုင်းအင်ပက်အဝပ် (Alumni Impact Award) ဆိုတဲ့ဆုကြီးကို လျှောက်ထားကြည့်ဖို့ အကြံပေးပါတော့တယ်လေ။ (ကျိပီ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ပြီးအဲဒီဆုကြီးကို ရရှိသွားလို့ အခုမြို့နယ် ၅ မြို့နယ်မှာ တယ်လီကော်မြူနီကေးရှင်း စီအမ်အီး အစီအစဉ်တွေစတင်နေပါပြီတဲ့။) (ဒါကို အယ်ဒီတာက မပြောပေးလို့ ကျိပီဟာကျိပီပဲ တည်ပြောလိုက်ပါပြီတဲ့။)

ခရစ္စမတ်ပွဲတော်

တစ်ခြားဟမ်းဖရေတွေက ခရစ္စမတ်ပွဲတော်မှာ အနားယူခရီးထွက်ကြတဲ့အချိန်မှာ။ ကျိပီတစ်ယောက်မှာတော့ ရပ်သာဖို့ဆေးရုံ အရေးပေါ်ခန်းနဲ့ လက်ကိုမလည်ရပါဘူးတဲ့။ အိုမန်နိုင်ငံက ဟမ်းဖရေဆိုရင် သူနိုင်ငံတောင်ခေတ္တ ခဏပြန်သွားပြီးမိသားစုနဲ့ ခရစ္စမတ်ပွဲခွဲလိုက်ပါသေးသတဲ့လေ။ ခရစ္စမတ်နေ့မှာ ဆေးရုံ ကဗီတေးရီးယား (Cafeteria) က၊ အစားအစာတွေ၊ တစ်နေကုန် အလကားကျွေးပါတယ်။ ခါတိုင်းဆိုရင်၊ တစ်နပ်သွားစားရင်အနည်းဆုံး ၆ ဒေါ်လာကျော် ကုန်ကျတယ်။ ဆေးရုံတစ်ရုံလုံးလည်း မီးရောင်စုံတွေနဲ့ ခရစ္စမတ်ထရီးတွေနဲ့ပြည့်နှက်လို့နေပါ တော့တယ်။ ရပ်သာဖို့တန်မြို့ထဲကို လျှောက်ကြည့်တော့၊ ခရစ္စမတ်ထရီးတွေကို လမ်းမအလယ်က ဓာတ်ကြိုးတွေပေါ်မှာ တန်ဆာဆင်ထားတာတွေတွေ့ရတယ်။ ဆေးရုံကဆရာဝန်တွေတော် တော်များများလည်း ခရီးထွက်ကုန်ကြလို့ အီး-အာရ် ထဲမှာ ကျိပီတစ်ယောက်ရယ်၊ အက်မိတစ် ယောက်ရယ်။ ပီအေ နှစ်ယောက်ရယ်။

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီ

ဒါပဲကျန်တော့တယ်။ အမေရိကားရဲ့တခြားပြိုင်ပွဲတွေမှာ ကျင်းပတဲ့ ခရစ္စမတ်ပွဲဟာ စည်ကားသလောက် ရပ်သာဖို့ဆေးရုံရဲ့ ခရစ္စမတ်ညဟာဖြစ်၊ ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ်နဲ့ ပဲပြီးသွားရပါတော့တယ်။ ဂျီပီတစ်ယောက် ညပိုင်းမှာ တီဗီချယ်နယ်ပေါင်းစုံပေါ်ကနေပဲ အမေရိကားရဲ့ခရစ္စမတ်ပွဲကို ဆင်နွဲ လိုက်ရပါတော့သတဲ့လေ။ ခုန်ကုန်က၊ တအိမ် ဝင်တအိမ်ထွက် မျက်မမြင်တွေ့ရဲ့ ကာရိုစင်း (Carol Sing) တွေကိုသတိရလိုက်တာ။

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်

ရပ်သာဖို့မှာနေတုံး နောက်ထပ်ဂျီပီကြုံခဲ့တာက နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ (ရင်ခေါင်း) ဆရာဝန်ကြီးဒေါက်တာရှေးပါးက သူ့ရဲ့အိမ်ဝင်းထဲကိုဖိတ်မန္တကပြုပြီး ဆေးရုံအသိုင်းအဝိုင်းကသူတွေ နဲ့ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေလုပ်ကြပါတယ်။ ကလေးတွေနဲ့လူကြီးတွေနဲ့ရောပြီး အသင်းနှစ်သင်းခွဲလို့ အမေရိကန်ဖွတ်ဘောဆိုတာကိုကစားကြရပါတယ်လေ။ သူတို့က။ ဂျီပီတို့မြင်တွေ့နေကျ၊ ကစားနေကျ၊ ကန်ကစားတဲ့ဘောလုံးပွဲကို ဆော်ကာ (Soccer) လို့ခေါ်ပြီး၊ ခြေထောက်နဲ့မကန်ပဲ၊ လက်နဲ့ လူကစားရတဲ့ဘောလုံးရှည်ရှည်ကိုကျတော့၊ ဖွတ်ဘော (Football) လို့ခေါ်သတဲ့။ အဲဒီဖွတ် ဘောကိုမှ သူတို့ရဲ့အမေရိကန်ဖွတ်ဘောပါတဲ့လေ။ စင်တာ (Center)စပေးတော့ ပုခန်းတွေ ညွတ်ပြီးဘောလုံး ရှည်ရှည်ကို စ လှကြရတယ်။ ပုခန်းချင်းလည်းယှဉ်တိုက်ရတာတွေပါတယ်။ ဝမ်းလျှားမှောက်လှဲပြီး လူတွေတစ်ထပ်ကြီးလဲကျလို့လုရတာလည်းပါတယ်။ ပေါင်ကြားကနေ နောက်ပြန်ပစ်ပေးတာတွေ လည်းပါတယ်။ ဘယ်လိုစည်းကမ်းတွေလည်းမသိပါဘူး။ လူတော့ တော်တော့ကိုချွေးထွက်ပြီး ပင်ပန်း သွားတာပါပဲ။ ဖွတ်ဘောကစားကြပြီးတော့ ဖရစ်စ်ဘီ (Frisbee)လို့ ခေါ်တဲ့ ပလတ်စတစ်ပြား ဝိုင်းပစ်တာကိုလည်း ခလေးတွေနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ကစားကြရပြန်တယ်လေ။ ကစားလို့မောကြတော့ အမေရိကန် တောင်ပိုင်းသားတွေရဲ့ရိုးရာ စားသောက်ပွဲလေးကို တည်ခင်းကြပါတယ်။ နှစ်သစ်ကူးမှာကုသိုလ်ကံတွေ ကောင်းကြဖို့အတွက် ဘလက်အိုင်းပီး (Black-eyed pea) လို့ခေါ်တဲ့ မျက်ဆံအနက်ပါတဲ့ ပဲလွန်းလေး တွေကို သံလွင်ဆီနဲ့ရောပြီးရုံးပတီနဲ့ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ဟင်းပါပဲ။ အဲဒါကို ပေါင်မုန့်လုံးလေးတွေနဲ့ စားကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဟင်းနာမယ်က ဟော့ပင်းဂျွန် (Hoppin' John) လို့ခေါ်တယ်။ ဒီဟင်းကို မစားခင် ခလေးတွေက စားပွဲကို တစ်ပတ်ပတ်ပြီးခုန်ကြရတယ်။ သူတို့နောက်ကလူကြီးတွေက လိုက်ခုန်ပြီးမှ ဟင်းကိုစားကြရတာ။ အဲဒီ မျက်ဆံနက်ပဲ ဟာဟိုးတုံးက ကျွဲနွားတွေကိုကျွေးတာမို့လို့ ကောင်းစီး (Cow pea) လို့လဲခေါ်ပါသတဲ့ ။ နောက်ပိုင်းမှာကျတော့၊ အမေရိကန်တောင်ပိုင်းသား တွေရဲ့နှစ်သစ်ကူးပွဲမှာ၊ ကောင်းချီးပဏာတွေနဲ့ပြည့်စုံစေမယ်၊ အတိတ်နမိတ်လက္ခဏာအဖြစ်၊ ဟော့ပင်းဂျွန်ဟင်းနဲ့ကျွေးမွေး ညှဉ်ခံကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်လေ။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ။

အမေရိကားရောက် ခေါက်တာ ကျီပီ

အမေရိကားရောက်ခေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁၂

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ။
ခေါက်တာကျီပီ (အလုံ)

(စာအုပ်မူရင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၈။ ဖေဖော်ဝါရီလ - ၂၀၀၆။ တွင် ပေါ်ပြပါရှိပြီး။)

၁၂။ ဟာလိုပီးပွဲတော်ခွဲပျော်ပျော်။
နယူးရောက်ကဟက်ပီးနယူးရီးယား။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တစ်လကိုပုံတစ်ပုံစီနဲ့ ပုံပြင်တွေပြောလာလိုက်တာ၊ ဟိုတစ်ပုံဒီတစ်ပုံနဲ့များပုံလိုထားလိုက်ရင်၊
 ၁၂ ပုံတောင်တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပြီပေါ့။ ကျန်တဲ့အပုံတွေကို ဆက်ပုံလိုက်ဦးမယ်ဆိုပြန်ရင်တော့ (မနဲကို
 ရှောင်နင်းနေရမယ်ထင်ပါရဲ့)။ ဒီလောက်အပုံတွေရလာပြီဆိုမှတော့ ဂျီပီကို “လုံးချင်း” စာအုပ်
 ထုတ်ပါလားတဲ့။ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကဆိုရင် ဆရာဝန်အသင်းတိုက်ရဲ့ ပါမောက္ခ ကြီးတစ်ဦးဆိုကို
 ကိုယ်တိုင်ရောက်လာပြီး ဂျီပီပုံပြင်ကိုရှင်ရှင်ဖိုက်ပါရစေဆိုလို့တောင် ကမ်းလှမ်းလာတယ်ဆိုပဲ။ အလဲ။
 ဒေါက်တာဂျီပီတစ်ယောက်တော့ ပုံပြောကောင်းလို့ ရုပ်ရှင်မင်းသားဖြစ်ရချည်သေးရဲ့။
 (ဒီသတင်းကိုအပြင်မှာသိပ်မပြောကြပါနဲ့အုံး။ တော်ကြာ အိပ်ဇမ်ပယ်မင်းသား ထွန်းထွန်း တစ်ယောက်
 ကြားသွားလို့ မျက်ခုံးလှုပ်နေပါဦးမယ်)။ တကယ်ဆို ဂျီပီကိုယ်တော်ချောက ဝှန်ဆော တို့လိုရုပ်ပြင်
 သံကြားဇာတ်လမ်းတွဲမျိုးမှလွှဲထုတ်ချင်နေတာဆိုပါလား။ စပွန်ဆာများရလို့ကတော့ “ဂျီပီဆော” -
 အမေရိကန်ဇာတ်လမ်းတွဲဆိုပြီးပါလာတော့မှာနော့။ ဘယ်နှယ်လဲ။ စပွန်ဆာ လုပ်ပေး ကြဦးမှာလား။
 အခုတော့ (ရုပ်ရှင်မင်းသားလောင်း) ဒေါက်တာဂျီပီဟာ။ ဆေးကုမ္ပဏီတွေရဲ့ စပွန်ဆာနဲ့ပဲ။
 နယ်မြို့တွေရဲ့ ဆရာဝန်ညီလာခံတွေကိုလိုက်ပါသွားနေရပြီး ညီလာခံ ညဖက်ဧည့်ခံပွဲ တွေမှာ (လှုပ်လှုပ်
 လှုပ်လှုပ်နဲ့) သီချင်းတွေတက်ဆိုရင်။ အမှုအယာတွေလုပ်ပြရင်းနဲ့ပဲ ကျေနပ်နေရပါ သတဲ့လေ။ သူ့ကို
 ပန်းကုံးတွေစွပ်ပေးကြ၊ အော်တိုတွေရေး ခိုင်းကြတာတွေလောက်နဲ့ကို အားမရလှချင် တော့ပါဘူးတဲ့။
 ဒါကြောင့် ဂျီပီဆော ဖြစ်သွားအောင် မြန်မြန်လေးကူညီပေးလိုက်ကြစမ်းပါနော်။ အဲဒါလို နဲ့။

ဒီလပုံပြင်ကိုမစခင် အရင်လကပြတ်ကျန်ခဲ့တဲ့ ပုံပြင်လက်စလေးကိုအရင် အဆုံးသတ်
 လိုက်ကြရအောင်။

ပို့ဒီယိုကွန်ဖရင့်စီအမ်အီး (Videoconferencing CME)

ရပ်သာဖို့ဆေးရုံကြီးကလည်းကြီးကြီး။ ဆရာဝန်တွေကလည်းများများဆိုတော့၊ သူတို့အတွက်
 ဗဟို ဆက်မပြတ်ဆေးပညာသင်ကြားရေးလိုခေါ်တဲ့ စီအမ်အီးအစီအစဉ်တွေကို ရပ်သာဖို့တောင်တန်း
 ဒေသဆေးပညာသင်ကြားရေးကောင်စီက တစ်လကိုနှစ်ကြိမ်စီမံပြုလုပ်ပေးရပါတယ်။ ဆေးကုမ္ပဏီ
 တွေကလည်းပံ့ပိုးကူညီမှုတွေပေးကြပါတယ်။ ဒီဇင်ဘာ ဒုတိယအပတ်မှာ ကျင်းပတဲ့စီအမ်အီး အစီ
 အစဉ်ကို မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ် (ယူအင်စီ) ဆေးကျောင်းကြီးရဲ့ ပါမောက္ခ ကင်းမ်အယ်အိုင်
 ဇက်က နာတာရှည်အူရောင်ခြင်း (Inflammatory Bowel Disease) ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ဆွေးနွေးမှာ
 ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးရုံစီအမ်အီးခန်းမဆောင်မှာဆရာဝန်တွေစုပြီး အကျွေးအမွေးနဲ့စတင်ဧည့်ခံပါပြီ။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပီ

ဆွေးနွေးမှုတွေကို စခရင်အကြီးကြီးပေါ်မှာပေါ်လာဖို့အတွက် ဦးဒီယိုစက်နဲ့ဂျွှန်းပြီး ကွန်ပျူတာကနေ ယူအင်စီနဲ့ဆက်သွယ်မှုပြုရပါတယ်။ ယူအင်စီပါမောက္ခက သူ့ဆေးကျောင်းမှာ တခြားဆရာဝန်တွေကို ဟောပြောပို့ချနေတာကို။ အခု ကျိပီတို့ဆေးရုံကနေ ဆက်သွယ်ပြီးဝင်ရောက်နားထောင်ဆွေးနွေးပါဝင်ကြရ မှာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နေရာနဲ့တစ်နေရာ ဝိုင် (၂၀၀) ကျော်ဝေးပါတယ်။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ဆရာဝန်တွေ အချင်းချင်း မိတ်ဆက်နေကြပါပြီ။ ကျိပီကထပြန်မိတ်ဆက်လိုက်တာကို တစ်ဖက်ဆရာဝန်တစ်ယောက်က ဗမာနဲ့ပြန်မှာ ခွဲခြားပြီးပြန်ပေးနေလို့ အများသိအောင်ရှင်းပြလိုက်ရပါသေးတယ်။ သူတို့ယူအင်စီက ဆရာဝန်တွေငြင်း ခုံနေကြတာတွေကို ကျိပီတို့ဆီကလည်းဝင်ပါလို့ရတာပေါ့။ အဲသလိုမျိုး ဒီဗွီစီလို့ခေါ်တဲ့ (Digital Video Conferencing) တွေကို အမေရိကန်တစ်ဝိုင်းမှာတော်တော်ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဆောင် ရွက်နေတာတွေတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်နေရာစီမှာရှိနေတဲ့ ဆွေးနွေးပွဲခန်းမ နှစ်ခုကို (ပိတ်ကားပေါ်မှာ) ဆက်သွယ်ပြီး တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ခုထည်း အနေနဲ့ဆွေးနွေးကြတဲ့ပွဲပါပဲ။ ဦးဒီယိုကွန်ဖရင့်လည်းတက် ပြီးပါရော၊ ကျိပီတစ်ယောက်မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရင် ကျိပီအဖွဲ့ကြီးမှာ ဒါမျိုးတွေပြန်လုပ်မယ်ဆိုပြီး ရောဂါထနေပါလေရောတဲ့။ ဒါနဲ့ ကျိပီရဲ့ဘော့စ် ဒေါက်တာရီးစ်က ဟမ်းဖရေးအစီ အစဉ်ကနေချီးမြှင့်နေ တဲ့ အလယ်မခိုင်အင်ပက်အဝပ် (Alumni Impact Award) ဆိုတဲ့ဆုကြီးကို လျှောက်ထားကြည့်ဖို့အကြံ ပေးပါတော့တယ်လေ။ (ကျိပီ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ပြီးအဲဒီဆုကြီးကို ရရှိသွားလို့ အခုမြို့နယ် ၅ မြို့ နယ်မှာ တယ်လီကော်မြူနီကေးရှင်း စီအမ်အီး အစီအစဉ် တွေစတင်နေပါပြီတဲ့)။ (ဒီသတင်းကိုတယ်သူမှ မဖြန့်ခွဲင် ကျိပီဟာကျိပီပဲ ပုံပြင်ထဲမှာထည့်ပြောလိုက်ပါပြီတဲ့နော်)။

ခရစ္စမတ်ပွဲတော်

တစ်ခြားဟမ်းဖရေးတွေက ခရစ္စမတ်ပွဲတော်မှာ အနားယူခရီးထွက်ကြတဲ့အချိန်မှာ။ ကျိပီတစ် ယောက်မှာတော့ ရပ်သာဖို့ဆေးရုံ အရေးပေါ်ခန်းနဲ့ လက်ကိုမလည်ရပါဘူးတဲ့။ အိုမန်နိုင်ငံက ဟမ်း ဖရေးဆိုရင် သူ့နိုင်ငံတောင်ခေတ္တ ခဏပြန်သွားပြီးမိသားစုနဲ့ ခရစ္စမတ်ပွဲခွင့်လိုက်ပါသေးသတဲ့လေ။ ခရစ္စမတ်နေ့မှာ ဆေးရုံ ကဗီတေးရီးယား (Cafeteria) က အစားအစာတွေ၊ တစ်နေကုန် အလကား ကျွေးပါတယ်။ ဒါတိုင်းဆိုရင် တစ်နပ်သွားစားရင်အနည်းဆုံး ၆ ဒေါ်လာကျော် ကုန်ကျတယ်။ ဆေးရုံ တစ်ရုံလုံးလည်း မီးရောင်စုံတွေနဲ့ ခရစ္စမတ်ထရီးတွေနဲ့ပြည့်နှက်လို့နေပါ တော့တယ်။ ရပ်သာဖို့တန်မြို့ ထဲကို လျှောက်ကြည့်တော့၊ ခရစ္စမတ်ထရီးတွေကို လမ်းမအလယ်က ဓာတ်ကြိုးတွေပေါ်မှာ တန်ဆာ ဆင်ထားတာတွေတွေ့ရတယ်။ ဆေးရုံကဆရာဝန်တွေတော် တော်များများလည်း ခရီးထွက်ကုန်ကြလို့ အီး-အာရ် ထဲမှာ ကျိပီတစ်ယောက်ရယ်၊ အက်ဖ်ပီတစ် ယောက်ရယ်။ ပီအေ နှစ်ယောက်ရယ်။ ဒါပဲကျန်တော့တယ်။ အမေရိကားရဲ့တခြားမြို့တွေမှာ ကျင်းပတဲ့ ခရစ္စမတ်ပွဲဟာ စည်ကားသလောက် ရပ်သာဖို့ဆေးရုံရဲ့ ခရစ္စမတ်ညဟာဖြင့် ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ်နဲ့ ပဲပြီးသွားရပါတော့တယ်။ ကျိပီတစ်ယောက် ညပိုင်းမှာ တီဗီချယ်နယ်ပေါင်းစုံပေါ်ကနေပဲ အမေရိကားရဲ့ခရစ္စမတ်ပွဲကို ဆင်နွဲ့ လိုက်ရပါတော့သတဲ့လေ။ ရန်ကုန်က တအိမ် ဝင်တအိမ်ထွက် ပျက်မမြင်တွေ့ရဲ့ ကာရိုစင်း (Carol Sing) တွေကိုသတိရလိုက်တာ။

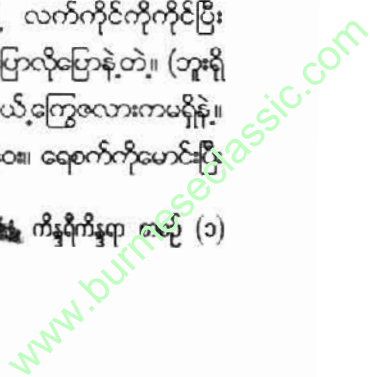
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်

ရပ်သာပို့မှာနေတုံး နောက်ထပ်ဂျီပီကြံ့ခဲတာက နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ (ရင်ခေါင်း) ဆရာဝန်ကြီးဒေါက်တာရှေးဖါးက သူ့ရဲ့အိမ်ဝင်းထဲကိုဖိတ်မန္တကပြုပြီး ဆေးရုံအသိုင်းအဝိုင်းကသူတွေနဲ့ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေလုပ်ကြပါတယ်။ ကလေးတွေနဲ့လူကြီးတွေနဲ့ရောပြီး အသင်းနှစ်သင်းခွဲလို့ အမေရိကန်ဖွတ်ဘောသိုတာကိုကစားကြရပါတယ်လေ။ သူတို့က။ ဂျီပီတို့ပြင်တွေ့နေကျ။ ကစားနေ ကျ။ ကန်ကစားတဲ့ဘောလုံးပွဲကို ဆော်ကာ (Soccer) လို့ခေါ်ပြီး။ ခြေထောက်နဲ့မကန်ပဲ၊ လက်နဲ့ လှကစားရတဲ့ဘောလုံးရှည်ရှည်ကိုကျတော့၊ ဖွတ်ဘော (Football) လို့ခေါ်သတဲ့။ အဲဒီဖွတ် ဘောကိုမှ သူတို့ရဲ့အမေရိကန်ဖွတ်ဘောပါတဲ့လေ။ စင်တာ (Center)စပေးတော့ ပုခန်းတွေ ညွတ်ပြီးဘောလုံးရှည်ရှည်ကို စ လှကြရတယ်။ ပုခန်းချင်းလည်းယှဉ်တိုက်ရတာတွေပါတယ်။ ဝမ်းလျားမှောက်လဲ့ပြီး လူတွေတစ်ထပ်ကြီးလဲကျလို့လှရတာလည်းပါတယ်။ ပေါင်ကြားကနေ နောက်ပြန်ပစ်ပေးတာတွေလည်းပါတယ်။ ဘယ်လိုစည်းကမ်းတွေလည်းမသိပါဘူး။ လူတော့ တော်တော့ကိုချွေးထွက်ပြီး ပင်ပန်းသွားတာပါပဲ။ ဖွတ်ဘောကစားကြပြီးတော့ ဖရစ်ဘီ (Frisbee)လို့ ခေါ်တဲ့ ပလတ်စတစ်ပြားပိုင်းပစ်တာကိုလည်း ခလေးတွေနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ကစားကြပြန်တယ်လေ။ ကစားလို့မောကြတော့ အမေရိကန်တောင်ပိုင်းသားတွေရဲ့ရိုးရာ စားသောက်ပွဲလေးကို တည်ခင်းကြပါတယ်။ နှစ်သစ်ကူးမှာကုသိုလ်ကံတွေကောင်းကြပို့အတွက် ဘလက်အိုင်းပီး (Black-eyed pea) လို့ခေါ်တဲ့ မျက်ဆံအနက်ပါတဲ့ ပဲလွန်းလေးတွေကို သံလွင်ဆီနဲ့ရောပြီးရုံးပတီနဲ့ချက်ပြုတ်ထား တဲ့ဟင်းပါပဲ။ အဲဒါကို ပေါင်မုန့်လုံးလေးတွေနဲ့ စားကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဟင်းနာမယ်က ဟော့ပင်းဂျွန် (Hoppin' John) လို့ခေါ်တယ်။ ဒီဟင်းကို မစားခင် ခလေးတွေက စားပွဲကို တစ်ပတ်ပတ်ပြီးခုန်ကြရတယ်။ သူတို့နောက်ကလူကြီးတွေက လိုက်ခုန်ပြီးမှ ဟင်းကိုစားကြရတာ။ အဲဒီ မျက်ဆံနက်ပဲ ဟာဟိုးတုံးက ကျွဲနွားတွေကိုကျွေးတာပို့လို့ ကောင်းပီး (Cow pea) လို့လဲခေါ်ပါသတဲ့ ။ နောက်ပိုင်းမှာကျတော့၊ အမေရိကန်တောင်ပိုင်းသားတွေရဲ့နှစ်သစ်ကူးပွဲမှာ၊ ကောင်းချီးပဏာတွေနဲ့ပြည်စုံစေမယ် အတိတ်နမိတ်လက္ခဏာအဖြစ်၊ ဟော့ပင်းဂျွန်ဟင်းနဲ့ကျွေးမွေး ဧည့်ခံကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်လေ။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ။

ကဲ။ အခုမှ ဒီလရဲ့ပုံပြင်ကစပါပြီတဲ့ဗျား။

ဒေါက်တာဂျီပီဟာ အမေရိကားကပြန်ရောက်လာပြီးတဲ့နောက်၊ သူ့အရင်လုပ်နေကျ သူ့ဆေးခန်းကလေးထဲကိုဝင်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ပြန်ထိုင်ကြည့်တဲ့အခါ အရင်တုံးကလိပ်ပြာငယ်ကလေးအသွင်နဲ့ သွားချင်ရာသွား၊ နားချင်ရာနားနေတဲ့ဘဝကနေ အခုတော့ပိုးတုံးလုံးလေးအသွင်ပြောင်းလို့ ပိုးအိမ်ကလေးထဲကိုပြန်ဝင်လိုက်ရသလိုပါပဲတဲ့။ သူ့ဆေးခန်းကလည်းကျဉ်းသွားသလိုမျိုးတဲ့။ ကျဉ်းရုံမက မှောင်ကလည်းမှောင်လို့တဲ့။ သူ့ထိုင်တဲ့ကုလားထိုင်ကို ဆုံလည်အမှတ်နဲ့ လက်ကိုင်ကိုကိုင်ပြီး ယောင်လို့တောင် ခဏခဏလှည့်လှည့်မိပါတဲ့။ လူနာတွေကိုလည်း ဘိုလို ပြောလိုပြောနဲ့တဲ့။ (ဘူးရှိတော့မဖြစ်သေးပါဘူးနော်)။ အိမ်ရောက်တော့လည်းရေချိုးခန်းထဲမှာ ရေစိမ်ရမယ်ကြော့လေးကမရှိနဲ့။ ရေဖလားနဲ့ရေခဲခဲချိုးရတာကိုလက်ညောင်းသတဲ့လေ။ ရေပူဖွင့်ပို့ဆိုတာဝေလာဝေ။ ရေစက်ကိုမောင်းပြီး

အမေရိကားရောက် ခေါက်ဟာ ဂျီပီ

ရေတင်တဲ့ အလုပ်ကိုသူကိုယ်တိုင်လုပ်နေရပြန်ပါရော။ အင်တာနက်လည်း တက်လို့မရဆိုပြန်တော့ ဟိုတုံးက အင်တင်နာ (antenna) ဦးမှင်လေ။ ဦးခေါင်းမှာထောင်နေတဲ့ လိပ်ပြာလေးဘဝကိုပြန်လွှမ်းပြီ။ သက်တန်ပေါ်မှာကစားချင်ရတာနဲ့၊ ဟင်တာဂါစားချင်ရတာနဲ့၊ ပီဇာ (Pizza)အရှားထွက်ရတာနဲ့ သူ့ခမျာ တော်တော့ကိုအစီ အင်္ဂါမတည်ဖြစ်နေရပါသတဲ့လေ။ သူပြန်လွမ်းတာတွေထဲမှာ အမေရိကားရဲ့ပွဲတော်တကာတွေမှာ နှိပ်ပျော်လာခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေပါတာပေါ့။ သူ့ရဲ့အကြိုက်ဆုံး ပွဲတော်က ဟာလီဝီးနဲ့ ဆိုလာပဲ။ ကဲ ။ သူ့ဘယ်လို ပျော်မြူးခဲ့သလဲဆိုတာတွေကို ကြည့်ကြည့်လိုက်ကြရအောင်။

ဟာလီဝီးနဲ့ပွဲတော် (Halloween)

ရန်ကုန်မှာတုန်းက ဟာလီဝီးဆိုတာကို သူ့ရဲ့ခြောက်တဲ့ပွဲလို့ပဲ ထင်ခဲ့ပြီးတွေ့ကြောက်နေခဲ့ဖူးပါတယ်တဲ့။ အခုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ (သူ့ရဲ့) အဝတ်အစားတွေဝတ်ပြီးပျော်ပါးနေပြန်ပါပြီ။ သူ့အင် စီ တက္ကသိုလ်ဝင်းနဲ့ ဖရန်ကလင်လမ်းတစ်လျှောက်မှာသူ့ရဲ့တွေ့မှ ပြည့်လို့။ အစွယ်ငေါငေါ လည်းပါတယ်။ မျောက်ယောင်ဆောင်တဲ့သူရဲ့၊ လိပ်ပြာတူသူရဲ့၊ ခေါင်းစွပ်သူရဲ့၊ ခေါင်းပြတ်သူရဲ့၊ လျှာတစ်လစ်သူရဲ့၊ အူတန်းလမ်းသူရဲ့၊ ဂျီထောင်သူရဲ့၊ အရိုးခေါင်းသူရဲ့၊ အရှည်ကြီးသူရဲ့ ။ အပုလေးသူရဲ့။ (မမာသူ့ရဲ့တွေနဲ့ကွာတာက။ ပုဆိုးခေါင်းပြီးပြီတာတို့၊ ထမိရင်လျှားတာတို့မတွေ့ရဘူး။ ဆေးလိပ်ဖွဲ့ဖွဲ့တူး၊ ခုံတိန်စီးတာမရှိဘူး။ ဆံပင်ခါးလျားမချဘူး။) သူတို့ကဘာသူ့ရဲ့တွေ့လေ။ ဒီတော့ ဆံပင်တွေကလိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်နဲ့။ ဆံပင်အပြာဆိုးရတာနဲ့။ ဆံပင်အဝါဆိုးရတာနဲ့။ တံမြက်စည်းကို မြင်းလုပ်စီးရတာနဲ့။ အဲဒါသလိုသူ့ရဲ့တွေ့။ သူ့ရဲ့တကာသူ့ရဲ့တွေ့ရဲ့ အသံလဲတွေ့ကလည်း တစ်လမ်းလုံးကိုဆူလို့ညံလို့ပါပဲ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အိမ်ရှေ့ပိန်ပွတ်မှာ ဟာလိုဝီးနံ့ သူရဲများကို ကြိုဆိုနေသော ဖရုံသီးမီးပုံများ

ညောင်နာနာနဲ့ ခလေးသူရဲအုပ်စုကလည်းပါလိုက်သေးတယ်။ ဂျီပီပါဝင်တဲ့ယူအင်စီ (ပေါက်ကျိုင်းသူရဲ) တွေကတော့ အုပ်စုဖွဲ့ပြီးပါမောက္ခ စတက်မန်း အိမ်ကိုသွားလို့ တံခါးခေါက်နေကြပါလေပြီ။ ဒေါက်ဒေါက်။ ဘယ်သူလဲ။ ထွက်ကထွက်၊ ထွက်ကထွက် (Trick or Treat) တဲ့။ (သူရဲကပြန်ပြောရတယ်)။ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ဂုတ်ချိုးခံမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ငါ့ကို စားစရာပေးမလား၊ ကြိုက်တာရွေးပေါ့။ အမလေး၊ မခြောက်လိုက်ပါနဲ့ သူရဲရယ်။ လိုချင်တာတွေပေးပါမယ်ဆိုပြီး သကြားလုံးတွေ၊ စားစရာတွေကို သူရဲရဲအိပ်ထဲကို ထည့်ပေးရတယ်။ ငိုက်ဆံတစ်ချို့ပါထည့်ပေးလိုက်တာကြံသေးတယ်။ ဂျီပီတို့ခလေးဘဝတုံးက မစာဥ ကစားသလိုမျိုးပေါ့။ ဒေါက်ဒေါက်၊ ဘယ်သူလဲ၊ မစာဥ ဆိုတာနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတယ်။ သူတို့တွေက ခလေးတွေရော၊ လူကြီးတွေပါ မစာဥ လုပ်ကြတာ။ ထွက်ကထွက်၊ ထွက်ကထွက်။ “ဝူးဝဲ၊ ကိုက်စားမယ်” နဲ့လိုက်ခြောက်နေကြတာ။ စားစရာပေးချင်ရာတဲ့အိမ်တွေက၊ ရွှေဖရုံ သီးကြီးတွေမှာ အပေါက်ဖောက်လို့ သွားဖြိုဖြိုနဲ့သူရဲမျက်နှာပုံတွေထွင်းပြီး၊ သူတို့အိမ်တွေရဲ့ ပိန်ပွတ် ချွတ်တို့၊ ပြုတင်းပေါက်တို့မှာချထားပြီး ထွက်ကထွက်လုပ်လာမယ် (မစာဥ) တွေကိုကြိုဆိုအသိပေးထားတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီဖရုံသီးထဲမှာမီးထွန်းထားပြီး မီးပုံးဖရုံသီးလေးလုပ်ထားကြတာ ပေါ့။ ဖရုံမီးပုံးနဘေးမှာ မစာဥ ဝဲအတွက်အစားအစာတွေကိုလည်းချထားပေးတတ်ကြလေရဲ့။ အိမ်တိုင်းလိုလို (ဆိုင်တိုင်းလိုလို) ရဲ့ပိန်ပွတ်တွေမှာရွှေဖရုံသီးတွေချပေးထားပြီး ဟာလိုဝီးနံ့ကို ကြိုဆိုနေကြပါတယ်။ ဂျီပီ (မစာဥသူရဲမ)ကတော့ ပျော်ချင်တိုင်းပျော်၊ အော်ချင်တိုင်းအော်လို့ နေတော့တာပေါ့လေ။ တစ်အိမ်တက်ဆင်း လိုက်ပြီးထွက်ကထွက် လိုက်ကြတာ၊ ည ၁၀ နာရီ တောင်မထိုးသေးပါဘူး။ စားစရာ (သကြားလုံး) တွေတစ်အိမ်ကြီးနဲ့ ဒေါ်လာ ၄၀၀ ကျော်ရနေ ပါပြီတဲ့။ ကြည့်ပါအုံး သူရဲလုပ်ရတာ။ ဘယ်လောက်ဟန်ကျလိုက်သလဲလို့။ အမေရိကန်တွေ၊ ဟာလိုဝီးနံ့ကို ဘယ်လောက်အထိခရမ်းမြစ်

အပေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ကလေးသူငယ်များရဲ့ (Trick or Treat)

ကြသလဲဆိုရင် အဲဒီနေ့အတွက် အမေရိကန် တစ် နိုင်ငံလုံးရဲ့ သကြားလုံးရောင်းအားငွေဟာ ၁.၇၇ ဘီလီယံနဲ့ကျော်ပါသတဲ့။ သကြားလုံး၊ သကြား ပြား၊ သကြားကောက်၊ သကြားတုတ်ချောင်း၊ သကြား ရှုပ်ရုံအကုန်ပါတာပေါ့။ ဂျီပီတစ်ယောက် တော့ မစာဥ လုပ်ရတာပျော်လွန်းလို့၊ နေ့တိုင်း ရယ်သာ ဟာလိုဝီးဖြစ်ပါစေတော့တဲ့လေ။ နှစ်စဉ် အောက်တိုဘာ (၃၁) ရက်နေ့မှာအမေရိကန်၊ ယူကေ၊ ကနေဒါ စတဲ့နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှာ ဟာလိုဝီး

ပွဲတော်ကိုကျင်းပကြပါတယ်။ သေဆုံးပြီးသူများရဲ့ဝိဇ္ဇာဏ်များဟာ အဲဒီနေ့မှာ ရှင်သန်ထမြောက်လာကြ တယ်လို့ဆိုပါတယ်။ မသေခင်တုံးက မကျေနပ်ချက်တွေနဲ့ သေသွားရတဲ့သူတွေ ဟာ သူတို့နဲ့ အတူနေခဲ့ကြတဲ့ ရှင်လူတွေဆီကို (သူရဲ) ခြောက်ပြီဒုက္ခပေးမှာဆိုလို့၊ ရှင်လူတွေက သူတို့နဲ့ ရောနှောသွားအောင် သူရဲလိုပြန်ဝတ်ပြီး အစားအသောက်တွေပေး၊ ပိုက်ဆံတွေပေး ကြရတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ တကယ်သူရဲကိုမျက်စေ့လည်သွားအောင်လှည့်စားကြတဲ့ပွဲပေပေပေါ့။ တစ္ဆေကိုကန် တော့တာမဟုတ်ပဲ၊ တစ္ဆေကြီးချောတဲ့ပွဲလို့ဆိုကြပါစို့။ တစ်ချို့မြို့တွေမှာဆိုရင် သန်းခေါင်ယံ မတိုင်ခင် သူရဲတွေလာစားကြဖို့နဲ့၊ ကိုယ်ကိုလည်းအနောက်အယုက်မပေးပဲ၊ သူရဲများ လိုရာခရီးကို ပြန်ကြွသွား နိုင်ကြရအောင် (မြို့ပြင်ရေပြင်) မှာ အစားအစာတွေကို ညနေကတည်းကသွားထားလို့ပေးကြတယ် လို့ဆိုပါတယ်။ ကိုယ်ချပေးတဲ့အစားအသောက်တွေကိုသူရဲက ယူသွားပြီဆိုရင်၊ သူရဲလည်း သူလိုရာခရီးကိုဆက်သွားနိုင်ပြီဖြစ်လို့၊ ကိုယ်ကိုလည်းဒုက္ခမပေးနိုင် တော့ဘူးလို့အယူရှိကြပါတယ်။ တကယ်တမ်းအစားအစာတွေယူသွားတဲ့သူတွေကတော့ ဂျီပီတို့လို သူရဲဝတ်ရုံပြည့်နဲ့ မစာဥတွေပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်လေ။ ဒါနဲ့ ဖရုံပီးဇာတ်လမ်းလေးကိုပြန်ဆက် ပြောပြရအံ့မယ်။ ခုနကအပေါက်တွေတွင်း မောက်ထားတဲ့ဖိပုံးဖရုံသီးကိုမှတ်မိကြတယ်မှတ်လား။ အဲဒါကို ဂျက်အိုလင်တန် (Jack o' lantern) လို့ခေါ်ပါတယ်။ စတင်းဂျီးဂျက် (Stingy Jack) လို့ အမည်ရတဲ့ ဦးကပ်စီးဆိုတဲ့ ကော်တရလူကြီးဟာ သူသေသွားတဲ့အခါမှာ လူ့ဘဝ တုံးက ကပ်စီးနဲ့လွန်းအားကြီးလို့၊ သူဟာနတ်ပြည်ကိုမရောက်နိုင်ခဲ့ ပါဘူးတဲ့။ မိစ္ဆာတွေအပေါ်မှာ လည်း လူလည်ကျနိုင်လွန်းတော့ သူ့ကို ခရဲပြည်ကလည်း လက် မခံနိုင် ပြန်ဘူးတဲ့။ ဒါနဲ့ ဦးကပ်စီး တစ်ယောက်ဟာသူရဲ အဖြစ်နဲ့ လူပြည်မှာပဲ ညမောင်မောင်တွေ

နယူးယောက်မြို့ တိုင်းစကွဲ လူစည်ကားရာရပ်ကွက်

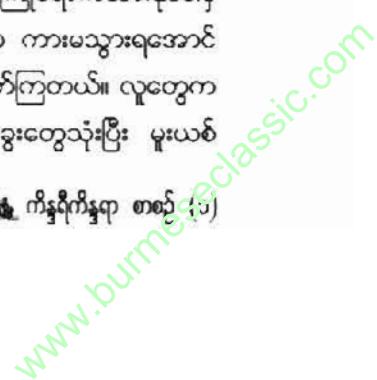
www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ထဲမှာ သွားလာနေခဲ့ရပါတယ်တဲ့။ သူ့အတွက်အလင်းရောင်ဆိုလို့ မီးသွေးခဲလေးတစ်ခုပဲပိုင်ဆိုင်တော့ တာမို့ အဲဒီမီးခဲလေးကို မုန်လာဥတစ်ဥထဲမှာထွင်းပြီးသိမ်းထားရပါသတဲ့။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ကာလ ရွေ့လျောလာလိုက်တာ။ မုန်လာဥထဲထည့်ထားရာကနေ ဖရုံသီးထဲ မီးလုံးပြောင်းထွန်းတဲ့အကျင့် ဖြစ်ပေါ်လာရပါ သတဲ့လေ။ အမေရိကန်တစ်ဦးမှာ ပန်းကင်း (Pumpkin) ဆိုတဲ့ဖရုံသီးတွေကလည်း ပေါ်မှပေါ်။ ဟာလိုဝီးနံ့ရာသီမှာ ဦးကပ်စီးမီးပုံးတွေကလည်း ပေါ်မှပေါ်ပေါ်။ အိမ်တွေရဲ့ပြုတ်တင်း ပေါက်မှန်တွေမှာ ဝတ်ရုံနက်ကြီးဝတ်ထားတဲ့စုံနဲ့မကြီး (ဒေါ်အိုအို)ရဲ့ တံပြက်စည်းကိုမြင်းပုံလုပ်စီးနေတဲ့ ရုပ်ပုံတွေ၊ ကြောက်စရာကြောင်နက်ကြီးတွေရဲ့ရုပ်ပုံတွေဟာ ဟာလိုဝီးနံ့ရဲ့ အမှတ်လက္ခဏာ အ ဖြစ်နေရာအနံ့မှာ တွေ့မြင်နေရတတ်ပါတယ်။ ကဲ၊ ဂျီပီနဲ့အတူ မစာဥ လိုက်မလုပ်ချင်ကြဘူးလား။ ထစ်ကထီ၊ ထစ်ကထီ။

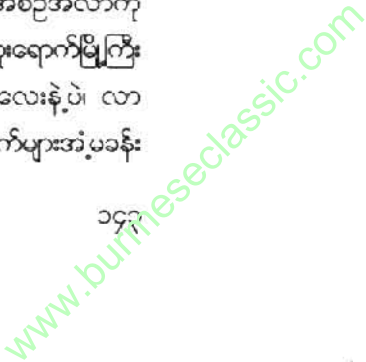
နယူးဂျော့ခ်နဲ့နယ်ယော့ခ်ကြိုဆိုဦး

နောက်ထပ်ဂျီပီနဲ့ပျော်လိုက်ရတဲ့ ပွဲတော်လေးကတော့ နယူးဂျိုးယားအိမ်လိုခေါ်ကြတဲ့၊ နှစ်သစ် မင်္ဂလာကြိုဆိုပွဲပါ။ ကမ္ဘာအနှံ့မှာ နှစ်သစ်ကူးရောက်တဲ့အခါတိုင်း နှစ်သစ်မင်္ဂလာကိုကြိုဆိုလိုက် ကြတာဟာ ခြိမ်ခြိမ်သံပါပဲဆိုတာကိုပြောဖို့တောင်လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ ဘယ်နေရာမှာကြည့် ကြည့်ကြိုဆိုတယ်လို့ပြောပြီး တကယ်တမ်းကျတော့ သောင်းကျန်းကြတာတွေကပါနေတယ်လေ။ ရန်ကုန်မှာတောင် (သောင်းကျန်းကြလွန်းလို့) အင်းလျားကန်ဘောင်ကိုတောင်ပိတ်ထားရပြီ မ ဟုတ်ပါလား။ အော်ကြဟစ်ကြကကြခုန်ကြရုံမက ကားချင်းခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်ကြသတဲ့လေ။ အဲဒီလောက်အပျော်လွန်ကြမှတော့ (ပိတ်တာပဲကောင်းပါတယ်)။ အခုလည်းနယူးဂျော့ခ်မှာ ဘယ်လောက်သောင်းကျန်းကြသလဲဆိုတာတွေကို ပြောပြရအံ့မယ်။ တိုင်းမိစက္ခွာ (Times Square) ဆိုတာ နယူးဂျော့ခ်မြို့ကြီးရဲ့နာမည်ကြီးမြို့လယ်ခေါင်လူစည်ကားလှတဲ့ရပ်ကွက်ပေါ့။ နယူးဂျိုးယား မဟုတ်တဲ့ ကျန်တဲ့နေ့တွေမှာတောင် နေဥစည်ကားနေတတ်ပြီး ညဖက်ဆိုမီးရောင် စုံအလှနဲ့ ဖမ်းစားနေတတ်တဲ့နေရာပါ။ ဒီဇင်ဘာ (၃၁) ရက်နေ့ရဲ့ထူးခြားပုံကလေးကတော့ ဒီလိုပါတဲ့။ (၄၃) လမ်းနဲ့ဘရော့ဝေးလမ်းမကြီး (Broadway) ထောင်မှာ (၇၇) ပေမြင့်တဲ့ ဝမ်းတိုင်း စက္ခွာ (One Times Square) လို့ခေါ်တဲ့မျှော်စင်ကြီးရှိပါတယ်။ ညနေစောစောပိုင်း နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက် ကတည်းက လူတွေဟာ အဲဒီနေရာကိုတဖွဲဖွဲနဲ့စတင်လို့ရောက်ရှိလာကြပါပြီ။ မြေအောက်ရထားစီး တဲ့လူကစီး၊ ဘတ်စကားစီးတဲ့သူကစီး၊ လမ်းလျှောက်လို့လာတဲ့သူကလာနဲ့ပေါ့။ (၄၂) လမ်းကို စောစောလာပြီးနေရာဦးထားကာမှ ကဲနိုင်ပြီနိုင်ဖို့ တော်ရုံကျတာကိုး။ လူတွေစည် ကားတဲ့နေရာက အဲဒီ (၄၂)လမ်းကနေလမ်း (၅၀)ကြား ဘရော့ဝေးလမ်းမကြီးတစ်လျှောက်ရယ်။ ဆဲဗင်အဲဗနျူး (Seventh Avenue) လမ်းတစ်လျှောက်၊ (၅၉) လမ်းအထိရယ်။ ဒီနေရာတွေကိုကြိုရောက်ထားနိုင်ပါမှ များများကဲနိုင်မှာမဟုတ်ပါလား။ ညနေ (၄) နာရီဆိုတာနဲ့ အဲဒီလမ်းတွေမှာ ကားမသွားရအောင် ပိတ်လိုက်ပါပြီ။ မြေအောက်ဘူတာကိုတော့ည (၇) နာရီမှာမှ ပိတ်ထားပေးလိုက်ကြတယ်။ လူတွေက တော့ဝင်လာမစဲတသဲသဲပဲပေါ့။ ပုလိပ်တွေကလည်းနေရာအနံ့မှာ အနံ့ခံခွေးတွေသုံးပြီး မူးယစ်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီပီ

ဆေးဝါးရှာဖွေတာတွေ၊ လက်နက်၊ ဗုံးရှာဖွေတာတွေ အကြမ်းဖက်သမား မဝင်နိုင်အောင် ဒေါက်တာထက် ကြည့်နေတာတွေနဲ့ အလုပ်ကိုရှုပ်နေတာ တာပါပဲ။ အဲဒီနေရာကိုလာရင်လုံခြုံရေးအရကျော့ပိုးအိပ်တို့၊ လွယ်အိပ်တို့ယူလာလို့မရဘူး။ လူတောထဲမှာ အရက်သောက်တာကို နယူးရောက်ဥပဒေနဲ့ထားထားလို့ ဘယ်သူမှ လမ်းလယ်မှာအရက် မသောက်ရဲဘူး။ ကိုယ်နဲ့အတူအရက်ယူဆောင်လာလို့ကတော့ ပုလိပ်တွေရင်သိမ်းပြီသာမှတ်။ ကိုယ်ဟာကိုယ်အိမ်ကနေ နဲ့နဲပါးပါးသောက်လာရင်တော့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ရမ်းကားမိလို့။ ကိုယ်ပါးစပ်ကိုရဲကဟ၊ မိတာလေးထုတ်ပြီးအတိုင်းခံရပြီဆိုတာနဲ့။ သတ်မှတ်မိတာ ထက်အရက်ဒီဂရီက ကျော်နေခဲ့ရင်။ အဲဒီလူကြီးမင်းတော့ ဒီတစ်ညအတွက် (သူတို့ဆိုမှာ) ခေတ္တအနားယူရတော့မှာပေါ့လေ။ လမ်းဘေးဈေးဆိုင်တွေမရှိလို့ ဗိုက်ဆာလာခဲ့ရင်တော့ ရက်စတော့ရင်ထဲကို ဝင်စားရမှာပဲ။ ပြန်ထွက်လာရင်တော့ကိုယ်နေရာလေးပျောက်ပြီသာမှတ်။ အဲ- နယူးရောက်ရဲ့ ရာသီကလည်း နှစ်သစ်ကူးရက်တွေမှာဆို ရေခဲမှတ်သံညအောက်ရောက်နေပြီဆိုပြန်တော့။ အနွေးထည်တွေအထပ်ထပ်ဝတ်ပြီး၊ ဦးထုပ်ကလေးပါဆောင်းသွားဖို့လိုလိမ့်အုံးမယ်။ (အရင် ဟာလိုဝီးနဲ့ပွဲတုံးကဝတ်ထားတဲ့ မစာဥ အဝတ်အစားတွေကို အချမ်းလုံတယ်ဆိုပြီး ဝတ်သွားဖို့တော့ စိတ်မကူးလိုက်လေနဲ့။ လူထုကိုအကြောက်တလန်ဖြစ်အောင်နောက်ယှက်တယ်ဆိုပြီး အရေးယူခံနေရပါအုံးမယ်။ ဟာလိုဝီးနဲ့နဲ့ နယူးရီးယားကိုသပ်သပ်စီခွဲထားလိုက်)။ အင်း- တစ်ညလုံးပျော်ပါးပြီး နောက်တစ်နေ့လုံး အနားယူတော့မယ်လို့မှန်းထားရင်တော့ မန်ဟတ်တန် ရပ်ကွက်ထဲက ဟိုတယ်တွေကိုကြိုတင်တွတ်ကင်လုပ်ထားလိုက်ပေတော့။ ရေနစ်ဆန် (Renaissance) ဟိုတယ်တို့၊ ဒပ်ဘယ်ထရီးဂက်စ်ဆို့ (Double Tree Guest Suite) တို့ဆိုတာတွေဟာအဲဒီအနားက နာမယ်ကြီးဟိုတယ်တွေပါပဲ။ ဒီဟိုတယ်တွေကနေ (နှစ်သစ်ကူးအကြိုဘောလုံး) နယူးရီးယားအိမ် ဘော (New Year Eve Ball) ကြီးဆင်းသက်လာတာကိုလည်းရှုစားလို့ရပါသတဲ့။ နောက်တစ်နေ့မှာလည်း စိမ်းပြေနေပြေအနားယူလို့ရပါသတဲ့လေ။ အဲဒီနားတစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ဟိုတယ်တွေရဲ့ အခန်းတွေကို ပေါင်းလိုက်ရင် သောင်းခြောက်ထောင်ကျော်ရှိတယ်ဆိုပဲ။ ဂျီပီကတော့လူအုပ်တွေကြားထဲကိုတိုးဝင်သွားလိုက်တာ (၄၃) လမ်းရှေ့ကိုရောက်လို့လာပါပြီ။ မသန်မစွမ်းသူတွေ နွဲ့ပျော်ရအောင်သီးသန့်ထားပေးတဲ့နေရာတောင်ပြည့်လှုံလို့သွားပါပြီကော။ သူတို့ရဲ့ဘေးမှာ ဝင်နေရာယူလိုက်ရတယ်။ နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့သူတွေ အတွက်ကတော့ရောက်ရားပေပဲပေါ့။ တိုင်းမိစကွဲမှာပျော်ပါးသူတို့အတွက် ဘာဝင်ကြေးမှပေးစရာမလိုပါဘူး။ ညနေ (၆)နာရီမှာ နယူးရီးယားဘောကြီးကို မျှော်စင်ပေါ်လွှင့်တင်လိုက်ပါပြီ။ တေးသံသာတွေကလည်းသံရုံမြည် ဟစ်ကြွေးသီလို့ပေါ့။ နယူးရောက်ရဲ့ နှစ်သစ်မင်္ဂလာဆိုတာ အဲဒီ ဘောလုံးကြီးမျှော်စင်ပေါ်ကနေ သက်ဆင်းလာတာနဲ့နာမယ်ကြီးရတာပါ။ နှစ်စဉ်လူပေါင်း ခုနစ်သိန်းခွဲကျော်လာကြည့်ကြပြီး တီဗွီပေါ်ကနေ၊ ကမ္ဘာအနှံ့ လူပေါင်းသန်းပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်က စောင့်စားကြည့်ရှုကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ၁၉၀၃ ခုနှစ်ကစပြီး ဒီဘောကြီးလျှော့ချတဲ့ အစဉ်အလာကို နှစ်စဉ်လုပ်လာ လိုက်တာ၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း (၁၉၄၂) နဲ့ (၁၉၄၄) ခုနှစ်တွေမှာ နယူးရောက်မြို့ကြီး မီးပိုန် ချခံထားရလို့၊ ဘောကြီးမသက်ဆင်းနိုင်ပဲ၊ ခေါင်းလောင်းထိုးတဲ့ ဆုတောင်းပွဲလေးနဲ့ပဲ၊ လာကြည့်တဲ့ပရိသတ်တွေမမျှ၊ ကျေနပ်ခဲ့ကြရပါသတဲ့။ အဲဒီဘောလုံးကြီးက ဘယ်လောက်ပျားအံ့မခန်း

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဖြစ်ရသလဲဆိုရင်။ အချင်း (၆)ပေရှိပြီး မေါင်ချိန် (၁၀၇၀) ပေါင် လေးရပါသတဲ့။ ခရစ်စတယ် ဖလ်လုံး၊ တြိဂံကွက်ပေါင်း (၅၀၄) ကွက်ရှိပြီး အဖြူ၊ အနီ၊ အပြာ၊ အစိမ်း၊ မီးသီးပေါင်း (၆၉၆) လုံးနဲ့ တန်းဆာဆင်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘောလုံးအပြင်မျက်နှာပြင်မှာ ကွန်ပျူတာနဲ့ လည်ပတ်အောင်လုပ် ထားတဲ့ ပီရမ်စ်ဖလ်သားထုတွေက အလုံးရေ (၉၀)ရှိနေသေးလေတော့ (Kaleidoscope effect) လို့ခေါ်တဲ့ ရောင်ပြန်ပြေးလေးတွေက ပါတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို ရောင်စုံလှုပ်ရှားနေစေတော့တာပေါ့လေ။ ရောင်စုံဘောလုံးကြီးရဲ့ တြိဂံကွက်တွေဟာ သီလပြည်စုံစေမှု၊ ညီညွတ်မှု၊ ရဲရင့်မှု၊ သင်ပုန်းခြေမှု၊ ပေါ်ကြွယ်ဝမှု၊ ဆိုတဲ့ သင်္ကေတတွေကိုလဲ ညွှန်းတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ နှစ်သစ်မှာ ဒီသင်္ကေတတွေနဲ့ ပြည့်စုံစေဖို့ဆန္ဒဖြူကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘာရှေ့ဝေးတစ်လျှောက်နဲ့ ဆံဖင်းအံ့ပန်းတစ်လျှောက်မှာ ဝီဒီယိုစခရင်တွေထားပေးပြီး ဘောလုံးကြီးကျလာတာကိုမြင်နိုင်အောင်ဖန်တီးပေးထားပါသေးတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ည (၁၂) နာရီ နားကိုနီးကပ်လာပါပြီ။ စက္ကန့် (၆၀)အလို၊ (၁၁)နာရီ (၅၉)မိနစ်မှာ ဘောလုံးကြီးစဆင်းပါလေပြီ။ လူတွေက (၅၉)၊ (၅၈)၊ (၅၇)၊ (၅၆)၊ ဆိုပြီးတစ်စက္ကန့် တစ်ခါ လိုက်အော်နေကြပါပြီ။ မီးရှူးမီးပန်းတွေလွှတ်တင်ကုန်ကြပါပြီ။ မိုးပျံပူပေါင်းတွေလဲလွင့်တက်ကုန်ပါပြီ။ တိုက်အမြင်ပေါ်တွေကနေ၊ ရွှေပန်းငွေပန်းတွေကြဲချနေပါပြီ။ ခေါင်းလောင်းသံ၊ သီချင်းသံ၊ အသံသေး အသံကြောင် အော်ဟစ်သံတွေနဲ့ဆိုတော့ ဂျီပီတောင် တခဏခြင်း ဝူးဝူးဝါးဝါးနဲ့အော်တတ်သွားပြီ။ လမ်းပေါ်မှာ ကကြ ခုန်ကြဖက်နမ်းကြလုပ်ကုန်ကြပါပြီ။ သူတို့ပါးစပ်ကတော့ (၅)၊ (၄)၊ (၃)၊ (၂)၊ ဆိုပြီးလိုက်အော် နေကြတုံးပါပဲ။ ဟော။ တစ်။ ဆိုပြီး ဘောလုံးကြီးသက်ဆင်းလို့လာခဲ့ပါပြီ။ ဝေး ဝါး ဟား ဟား။ ဖုန်းဒိုင်း။ ချောက်အိုးသံတွေကလဲ ဆူညံလှပေါ့။ ဂျီပီလည်း အနားကလူကို အတင်းဖက်ပြီးနမ်းလိုက်ပါပြီလေ။ ပြီးတော့မှသူနဲ့ဖက်ပြီးကကြတော့။ လား။ လား။ ကိုရွှေကပ္ပလီဖြစ်လို့ နေပါလား။ သူကလည်းကိုယ်ကိုပြန်ပြန်ဖက်ဖက်ပြီးနမ်းနေလိုက်တာ။ ဂျီပီပါးနှစ်ဖက်တော့ သူ့မှတ်ဆိတ် တွေနဲ့ညီကုန်တော့တာပါပဲ။ သူကဂျီပီထက်တုတ်ခိုင်နေတော့ ဂျီပီကိုမြှောက်မြှောက်ပြီး ကနေပြန်ပါပြီ။ ဟက်ပီးနယူးရီးယားတွေပွက်လောရိုက်အောင်ညီကုန်တော့တာပါပဲ။ ဂျီပီလည်း ဒေါက်တာနောရစ် အဆောင်မှာတစ်ယောက်ထဲကျန်ရစ်နေခဲ့ရတာဆိုတော့ ၊ ရပ်သာဖို့ရဲ့ နယူးရီးယားညမှာ စီအန်အန်တီဗွီ ချန်ယံဖွင့်ကြည့်ရင်း နယူးရောက်ရဲ့ တိုင်းစကွဲ နှစ်သစ်ကူးအကြံညာကို လိုက်ဖွဲ့နဲ့ကြိုဆိုလိုက်ရပါတယ် တဲ့။ အဲဒါ နယူးရောက်နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို တီဗွီချယ်နယ်ပေါ်ကနေကြည့်ရင်း ဂျီပီကိုယ်တိုင် တိုင်း စကွဲကို ကိုယ်တိုင်ရောက်သွားရသလိုစိတ်ကူး ယဉ်သွားမိတာပါတဲ့။ (ဇာတ်ပေါင်းမိသွားပါပြီမဟုတ်လား)။ အဲသလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ။

ကဲ နောက်ထပ်ပုံတစ်ပုံတော့ပုံလို့ထားလိုက်ပြန်ပြီ။ ကြည့်ပြီးရှောင်လို့သာနင်းကြပေဦးတော့။ မရှောင်နိုင်လို့နင်းမိရင်လည်း ဟိုပွတ်ဒီပွတ်နဲ့ပွတ်မနေကြနဲ့အုံး။ သွားလေရာ ရနံ့လေးတွေ သင်းနေ ပါဒုံးမယ်။ နောက်တစ်လအထိပွေးကြိုင်နေပါလိမ့်မယ်တဲ့။ ရှေ့လကနေကြိုဆိုစောင်၊ မျှော်နေမယ်နော်၊ စရဏချစ်တဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ။

အမေရိကားရောက် ခေါက်တာ လှီပီ

အမေရိကားရောက်ခေါက်တာလှီပီပုံပြင် - ၁၃

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ခေါက်တာမြင့်စိုး (အလံ)

(ဝရဏမဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၉။ မတ်လ - ၂၀၀၆။ တွင် ပြေပါရှိပြီး)

၁၃။ ကျေးဇူးတော်နေ့။
အမေနေ့။
အဖေနေ့။
ဗယ်လန်တိုင်းဒေ။
ယောက္ခမနေ့။
ယောက္ခထီးနေ့။
ရမ်းဘုန်းကြီးရဲ့ မေတ္တာစာ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အမေရိကန်တွေဟာ ပွဲတော်တွေကိုတော်တော်ကို စုံမက်တတ်တဲ့သူတွေဆိုတော့။ လူမျိုးတွေကလည်းစုံ၊ ပြည်နယ်တွေကလည်းများနဲ့။ ရှိသမျှပွဲတော်တွေကိုပေါင်းစုလို့ရေတွက်လိုက်ရင် သောင်းခြောက်ထောင်များတောင်ကျော်သွားမယ်များမသိပါဘူး။။ ပြည်နယ်ပေါင်း (၅၀) နဲ့ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားတဲ့နိုင်ငံကြီးဆိုတော့ ပြည်နယ်အလိုက်သတ်မှတ်တဲ့ပွဲတော်တွေရယ်၊ ပြည်ထောင်စုကြီးရဲ့ပွဲတော်တွေကပါပုံလင်လှလွန်းလို့၊ တစ်နေ့ကိုပွဲတော်တစ်ခုလောက်ကတော့ နေရာတစ်ခုခုမှာတော့ရှိနေမှာအမှန်ပါပဲတဲ့။ ဟာလိုဝီန်းတို့၊ ခရစ္စမတ်တို့၊ နယူးရီးရားတို့လို ပွဲတော်တွေအပြင်၊ နေ့ထူးနေ့မြတ်သတ်မှတ်ပြီးလုပ်လေ့ရှိတဲ့ပွဲတော်လေးတွေအကြောင်းကိုပြောပြရပါအုံးမယ်။ ရုံးပိတ်ရက်အဖြစ်သတ်မှတ်ထားပေမယ့် (နိုင်ငံတော်အဆင်မှာမကျင်းပပဲ) သူ့နေရာဒေသအလိုက် တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ကျင်းပကြတဲ့ကျေးဇူးတော်နေ့ဆိုတာရှိပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ရမယ့်သူတွေကို ကျေးဇူးတရားအောက်မေ့တဲ့အနေနဲ့ကျင်းပတဲ့ပွဲကလေးပါပဲ။ နေ့ထူးနေ့မြတ် သတ်မှတ်ပုံက နည်းနည်းလေး ထူးခြားနေလို့ရာဇဝင်ချီပြီးပြောပြပေးလိုက်ပါမယ်။

ကျေးဇူးတော်နေ့ (Thanksgiving Day)

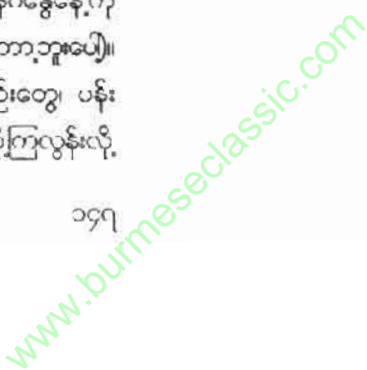
နိုဝင်ဘာလရဲ့ စတုတ္ထမြောက် ကြာသပတေးနေ့ကို ကျေးဇူးတော်နေ့ဆိုပြီးပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းရုံးပိတ်ရက်အဖြစ်သတ်မှတ်ပေးထားပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ မိသားစုအလိုက်တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ကျေးဇူးအောက်မေ့ပွဲကလေးတွေကျင်းပကြတာကိုတွေ့ရပါတယ်။ သမ္မတဘွတ်ရှ် ကိုယ်တိုင်လည်း သူမိသားစုနဲ့အတူ၊ သူ့ကျေးဇူးတင်ရမယ့် သူ့ဆွေတော်မျိုးတော်တွေ၊ မိတ်ဆွေတွေကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အခမ်းအနားလေး၊ သူ့အိမ်မှာသူ့ဖါသူ့ကျင်းပတာကို မိဒီယာတွေကသတင်းလုပ်ပြီး ထုတ်ပြန်ပေးတာကိုတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ၁၇ ရာစုနှစ်ဦးပိုင်းမှာ ပြောင်းရွှေ့အခြေချနေထိုင်တဲ့သူတွေ အမေရိကတိုက်ကြီးကို စတင်ရောက်ရှိလာကြတဲ့အခါမှာ သူတို့တစ်တွေစိုက်တတ်ပျိုးတတ်အောင် ဒေသမှာရှိနေတဲ့လူနီတွေကသင်ကြားပေးကြရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ကောက်သစ်တွေပေါ်ထွန်းတဲ့ရာသီ ရောက်တဲ့အခါတိုင်း၊ နောက်ရောက်လာသူတွေက လက်ဦးသူတွေကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အထိမ်းအမှတ်ပွဲလေးလုပ်လေ့လုပ်ထရှိလာကြပါသတဲ့။ ကိုယ့်အိမ်ဝင်းအတွင်းကို၊ ကျေးဇူးရှင်တွေကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး သူတို့ကြိုက်ရာကိုကြိုက်သလောက်နှိုက်ယူသုံးဆောင်ခွင့်ပေးထားကြပါတယ်။ ဇိုးရာ ကောက်သစ်စားပွဲတစ်မျိုးလို့ပေါ့။ ၁၇၈၉ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်ရဲ့ပထမဆုံးသမ္မတ ဂျော့ဝါရှင်တန်က နိုဝင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့ကိုကျေးဇူးတော်နေ့အဖြစ်သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပေးမယ်။ အများစုက မလိုက်နာကြပဲ ကိုယ်ကြိုက်သလိုကိုယ်ကျင်းပနေကြဆဲလို့ဆိုပါတယ်။ ၁၈၆၃ခုနှစ်မှာတစ်ခါ၊ သမ္မတ အေမရာဟင်လင်ကွန်းက

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပ်

တစ်နိုင်ငံလုံးတပြေညီ တစ်တ်တဝမ်းဆိုပြီး နိုင်ဘာလ နောက်ဆုံး ကြာသပတေးနေ့ကို သတ်မှတ်ပေး ပြန်ပါရော။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများနဲ့ ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ယာမှာ၊ ကျေးဇူးကြီးမားလှတဲ့သီးနှံစိုက်ခင်းများနဲ့ မိုးကောင်းကင်ကြီးကို ကောင်းချီးထောပဏာ ပြုကြဖို့တိုက်တွန်းပြန်သတဲ့။ ၁၉၃၉ မှာ သမ္မတ ဖရန်ကလင်ရှုတ် ကိုယ်တိုင်က ကျေးဇူးတော်နေ့ကို ရှေ့ကိုတစ်တပတ်ရွှေ့ပြီးကျင်းပပြန်လို့ တစ်ရွာ တစ်မျိုးပြန်ဖြစ်ကုန်ကြပြန်ပါလေရော။ နောက် နှစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ အရင် လင်ကွန်းသတ်မှတ်ပေး ခဲ့တဲ့နေ့ (ဒုံးရင်း)ကိုပဲပြန် ရောက်သွားကြပြန်ပါတယ်တဲ့။ ရှေးရိုးသမ္မတတွေက တစ်ယောက်တစ်မျိုး ရက်တွေရွှေ့ခဲ့ကြပေမယ် ၊ အခုခေတ်မှာတော့ နိုင်ဘာရဲ့နောက်ဆုံး ကြာသပတေးနေ့ ဆိုတာကိုပဲ အတည်ယူလိုက်နာ နေကြပါပြီ။ ကြာသပတေးဆိုတော့၊ ရုံးသူရုံးသားတွေအဖို့၊ သောကြာနေ့ ကိုပါခွင့်ယူပြီး လေးရက်ဆက်တိုက်အလုပ်နားကြလွန်းလို့ အလိုလိုနေရင်းရှုပိတ်ရက်က လေးရက်ဖြစ်လို့ နေပါသတဲ့လေ။ (သူတို့ဆီမှာက လုပ်ခတွေကိုတစ်လတစ်ခါမရှင်းပဲ တစ်ပတ်စာတစ်ခါရှင်းကြရတာဆို တော့ အလုပ်ရက်ပျက်ရတဲ့သူတွေအတွက်ဝင်ငွေကသိပ်မနစ်နာကြဘူးထင်ပါရဲ့)။ အိမ်တွင်း ကျင်းပတဲ့ ဒီကျေးဇူးပြုပွဲမှာ တည်ခင်းထားတဲ့အစားအစာတွေကိုမသုံးဆောင်ကြခင်၊ အိမ်ရှင်ကဦးဆောင်ပြီး ကျေးဇူးတင်ရမယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေရယ်၊ အခမ်းအနားကိုပေါင်းစုလို့ရောက်ရှိလာတဲ့ သူတွေ အတွက်ရယ်ကိုပါ အကုန်လုံးကိုပေါင်းလို့ အာရုံပြုဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြရပါတယ်။ ကျေးဇူးတရားတွေကို ဖော် ကြားကြခြင်းဖြင့် နောင်ကိုကြီးပွားတိုးတက်မှုတွေဖြစ်ထွန်းစေတယ်လို့ ယုံကြည်ကြလို့ပါပဲတဲ့။ ကျေးဇူးတော်နေ့ရဲ့ (စားပွဲလယ်)စားဖွယ်ရာကတော့ကြက်ဆင်သားပဲဖြစ်ပါ သတဲ့လေ။ ကြက်ဆင်ဟာ အပြေးမြန်တယ်၊ သတိရှိတယ်၊ အဝေးကိုမြင်တယ်၊ ကျက်သရေရှိတယ်လို့မှတ်ယူကြပါတယ်။ ကြက်ဆင်သားစားပြီးမှ အချို့ပွဲတွေကိုဆက်ပြီးတဲကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျက်သရေရှိတာကိုမှ (စားရမျိုးရမှာ) ကြိုက်လှတဲ့သူတွေ။ ကျက်သရေအပေါင်းခညောင်း လွန်းလှတဲ့၊ ကျိပ်တို့ဆီက အမြီး ကြွားကြွားနဲ့စွင့်ကားအောင်ကပြနေတဲ့၊ က-ဒေါင်းကြီးကိုများတွေ သွားမိလို့ကတော့ သူတို့ ရဲ့စားပွဲလယ်အစာဖြစ်သွားမှာကိုတောင် တွေးပြီးစိုးရိမ်မိပါရဲ့။

သူတို့ရဲ့ဇာမနေ့ကြောင်း (American Mother's Day)

ကျေးဇူးတရားအကြောင်းဖော်ညွှန်းတဲ့နေ့ကိုသီးသန့်ကျင်းပကြတယ်ဆိုတော့၊ မွန်မြတ်တဲ့အစဉ် အလာလေးတစ်ခုပေးပဲပေါ့။ ကျေးဇူးမေတ္တာနဲ့ပါတ်သက်လို့ ကျိပ်တို့မြန်မာလူမျိုးတွေအနေနဲ့ မြင်မိရ တောင်ဦးမက၊ ဖော်ကြားကြရတဲ့၊ မွေးမိမာတာရဲ့၊ ကျေးဇူးတော်အနန္တဆိုတာကို။ သူတို့ဆီမှာ ဘယ် လိုနေထူးနေမြတ်အဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး။ ဘယ်လိုမေတ္တာတရားတွေနဲ့များဖော်ကြားကြသလဲဆိုတာကိုလည်း ကျိပ်ပြင်ခဲမိသလောက်ပြောပြရပါဦးမယ်။ အမေရိကန်တွေဟာ မိခင်ပီသမှုဆိုတာ ကိုဖော်ညွှန်းဖို့ရယ်၊ အမေ့မေတ္တာကိုကျေးဇူးတရားအဖြစ်အသိရှိတတ်ဖို့ရယ်၊ နှစ်စဉ် မေလ ဒုတိယပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ကို အမေ့နေ့ဆိုပြီးကျင်းပကြပါတယ်။ (တနင်္ဂနွေဆိုတော့ရှုပိတ်ရက်အနေ နဲ့သတ်မှတ်စရာမလိုတော့ဘူးပေါ့)။ အဲဒီနေ့မှာ အမေတွေဟာ သူတို့သားသမီးတွေနဲ့မိတ်ဆွေတွေဆီက လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ၊ ပန်း အလှတွေ၊ ပို့စကဒ်တွေကိုလက်ခံရရှိကြပါသတဲ့။ (၁၉၂၅ ခုနှစ်တုံးကဆိုရင်၊ ပို့စကဒ်တွေပိုကြလွန်းလို့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အမေရိကန်စာတိုက်ဌာနကြီးမှာအလုပ်တွေပိပြားခဲ့ရပြီ။ တစ်ခြားစာတွေကိုဝေငှာမှာ ရှစ်ရက်တောင် နောင်နေ့ကြော်ငြာမှုတွေဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ရ တယ်လို့မှတ်တမ်းများကဆိုပါတယ်။ သားသမီးတွေဟာ အဲဒီနေ့မှာ ကာနေရှင်း (Carnation) လို့ခေါ်တဲ့ ထပ်တစ်ရာပန်းပွင့်လေးတွေကိုပန်ဆင် (ဒါမှမဟုတ် အကျိုမှာဆင်ယင်) ထားကြရပါတယ်။ မိခင်က အသက်ထင်ရှားရှိနေသေးရင် အနီရောင်ပန်းပွင့်။ မရှိတော့ရင် အဖြူရောင် ပန်းပွင့်ကိုရွေးချယ်ကြရပါသတဲ့။ သက်ရှိထင်ရှားရှိသေးသလား၊ မရှိတော့ဘူးလားဆိုတာမသေချာဘူးဆိုရင်တော့ ပန်းနုရောင်ပန်းပွင့်ကိုရွေးရပါသတဲ့လေ။ (ကံကြည်ပါဦးကိုယ်အမေကိုဂုဏ် ပြုရာမှာတောင် သေပြီလား၊ ရှင်ပြီလားမသိသေးတဲ့သူတွေကရှိနေကြသေးတာကိုး)။ ၁၈၇၀ ခုနှစ်မှာ မစ္စက်ဂျူးလီယာဝပ်ဟိုးဆိုတဲ့အမျိုးသမီးက ဘိုစတွန်မြို့မှာ အမေနေ့ကို စတင်ကြေညာခဲ့တာပါ။ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုရှေ့ပြေး စစ်တပ်နဲ့စစ်သုံးလက်နက်အင်အားတွေလျှော့ချဖို့၊ အမျိုးသမီးထုရဲ့ အသံကိုဖော်ကြားရအောင်ရည်ရွယ်ချက်နဲ့စခဲ့လိုက်တာလို့ဆိုပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့နိုင်ငံပြည်တွင်းစစ်အတွင်းမှာ အမေများရဲ့သားကောင်းရတာနာတွေအသက်ပေးဆက်ခဲ့ကြရတာကိုး။ နောက်ပိုင်းမှာ အမေတွေအကုန်လုံးကို ကိုယ်စားပြုဖို့ မိခင်မေတ္တာဖက်ကိုဦးစားပေးပြီး ဦးတည်ချက်ပြောင်းလို့ ကျင်းပကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၀၇ ခုနှစ်မှာတော့ အနောက်တိုင်းနီးယားပြည်နယ်၊ ဂရက်ဖတန်မြို့မှာ အန်နာဂျားပစ်ဆိုတဲ့အမျိုးသမီးက သူ့မိခင်အတွက်ရည်စူးပြီး အင်ဒရူးမက်သဒစ်ဘုရားကျောင်းမှာ ကလေး (၄၀၀) ကျော်နဲ့ဝတ်ပြုပွဲကလေးကျင်းပပြန်လို့အများ သိ အောင်လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဂရက်ဖတန်မြို့ဟာ အမေနေ့ရဲ့ဘူမိနက်သန်မြေ ဖြစ်လို့လာခဲ့ရပါသတဲ့။ ဝန်ကြီးတွေ၊ စီးပွားရေး သမားတွေ၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို မိခင်တွေက၊ စာတွေရေးပြီးလှုံ့ဆော် တောင်းဆိုကြလွန်းတော့ သမ္မတဝီလ်ဆန်က ၁၉၁၄ ခုနှစ်မှာ အမေနေ့ ကို နိုင်ငံနဲ့အဝန်းကျင်းပဖို့ လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ပေးလိုက်ရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အမေရိကန်တွေရဲ့အမေနေ့ အကြောင်းပါ။ တကယ်တမ်းကျတော့မိခင်ပူ ဇော်တဲ့ပွဲဟာရှေးဟောင်း ဂရိလူမျိုးတွေရဲ့ (မိခင်ကိုးကွယ်မှု) စရိုက်ကစခဲ့တာလို့ဆိုပါတယ်။ နိုင်ငံအများစုရဲ့ အမေနေ့တွေဟာ အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုက

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

မိခင်ပေတ္တာကိုပျံ့ညွှန်းနေသော အမေနေ့ ပို့စကားတစ်ခု

ပွားလာတာလိုဆိုထားပြီး၊ အာဖရိကနိုင်ငံတွေရဲ့ အမေနေ့ဆိုရင် ဗြိတိသျှကိုနောက်ယောင် လိုက်ထား တယ်လို့ဆိုပြန်ပါတယ်။ အရှေ့အာရှနိုင်ငံတွေရဲ့ အမေနေ့ကျပြန်တော့ အမေရိကန်ကိုလိုက်တုထား ကြ တာပါလို့ စာပေတွေကဆိုပါတယ်လေ။ သူတို့ရဲ့ အမေဂုဏ်ပုဒ်ကလေးကို ဘာသာပြန်ဖော်ပြပေးလိုက် ပါတယ်။ (M) ဆိုတာက (M is for the million things she gave me)။ များမြောက်လှတဲ့အရာရာ ပေါင်းစုံကိုသားတွေသမီးတွေအတွက် ပေးဆက်ခဲ့ရ ပါသတဲ့။ (O)ဆိုတာက (O means only that she is growing old)။ အခုတော့အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေ ရရှာပါပြီတဲ့။ (T) ဆိုတာက (T is for the tears she shed to save me)။ မေ့ရင်သွေးကိုကာကွယ်

ရမယ် ဆိုရင်ကျမျက်ရည်ယိုစီးလို့ ချောင်းအသွင်ဖြစ်ပါ စေတော့တဲ့။ (H) ဆိုတာက (H is for her heart of purest gold) အမေ့နှလုံးသားက ရွှေစင် အတိပြီးလို့နေပါ သတဲ့။ (F) ဆိုတာက (E is for her eyes, with love-light shining)။ မေတ္တာ ရွန်းဝေစွာအရိပ် တကြည်ကြည်နဲ့ ဇိုက်ကြည်နေတတ်သူဟာ အမေပါတဲ့။ (R) ဆိုတာက (R means right, and right she will always be)။ ဘာပဲဖြစ်နေမှ အမေဟာအမြဲမှန်ကန်နေတတ်ပါသတဲ့။ အဲဒါကတော့ သူတို့ရဲ့ အမေ - အပ်အိုတီအိပ်ချ်အီးအာ (M-O-T-H-E-R) မားသား ဆိုတာကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပါပဲ။ ဂျီပီအမေရိကားရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ချယ်ယေးမြို့မှာရှိတဲ့ မြန်မာတွေ စုပြီးကျင်းပတဲ့ အမေနေ့ကိုတက်ရောက်လို့မျက်ရည်ကျမိခဲ့ရပါတယ်။ ရေခြားမြေခြားမှာ ရောက်နေ တာကြာတော့ (အမိမြေနဲ့)အမေ့ကိုလွမ်းကြပြီပေါ့လေ။ အမေ့ လို့ သိချင်းတွေ ဟစ်အော်သီဆိုရင်း၊ သူတို့အမေတွေကိုတစ်ကြိမ်လှင်ခေါ်တမ်းတနေကြတာ။ မြင်ရသူဘယ်မှာ စိတ်ထိန်းနိုင်ပါတော့မလဲ။ အမေရိကားရောက်မြန်မာတွေဟာ (ဟိုကဘိုတွေလို) ပို့စကားတွေ ကာနေရှင်းတွေမဆင်ယင်ကြပါဘူး။ သူတို့တမ်းတနေတဲ့အမေဆိုတာ သူတို့ရဲ့ မိခင်တွေကိုသာမက သူတို့ကိုကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လိုက်တဲ့ အမိနိုင်ငံတော်ကြီးကိုပါဆိုတာ ပေါ်လွင်နေလှပါတယ်လေ။ ဘယ်နေရာပဲရောက်ရောက်၊ (အမေကို အမြဲတမ်းတရင်)။ လိုအင်တွေအမြဲတန်းပြည့်မယ်အစဉ်၊ ကဲ-သိပြီလား (အမေကို)။ ဆိုတဲ့ (မိကို) ကြော်ညာသီချင်းလိုပါပဲတဲ့။ ကိုယ့်အမေနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံဟာ သူတို့အဖို့ အမေပါပဲတဲ့လေ။ (မြန်မာတွေရဲ့ အဲသလို အမေနေ့ကျင်းပပုံကို ကြည့်ပြီး။ ဆရာကြီးဦးသုခကိုလည်းသတိရမိပါရဲ့။ ကွယ်လွန်သွားရှာ ပြီဖြစ်တဲ့ ဂျီပီရဲ့အမေကို လည်းသတိရမိပါရဲ့)။ ဂျီပီတို့လူမျိုးတွေရဲ့ မာတာမိခင်တွေမှာ ထားရှိကြ တဲ့မေတ္တာတရားတွေဟာ ဖြစ်။ သူတို့ရဲ့အမေနေ့မှာပေးပို့ကြတဲ့ ပို့စကားတွေ ကာနေရှင်းတွေထက် ကို မရေမတွက်နိုင် အောင်သာလွန်ပိုက်နေပါတယ်ဆိုတာရယ်။ ပြီးတော့ (သူတို့မသိသေးတဲ့) မြင့်ပိုရ်

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တောင်ကြီးနဲ့ နိုင်းလိုက်ရင်တောင် အမေ့မေတ္တာဟာကြီးမားလွန်းလို့ ။ ရောမမြင့်ပိုင်တောင်ကြီးပင်လျှင် နွားခြေရာခွက်ကလေးအသွင်သေးငယ်သွားမယ့်ဆိုတာတွေရယ်ကိုပါ သူတို့လူမျိုးတွေ သိချင်စမ်းပါ ဘိတော့တယ်လေ။

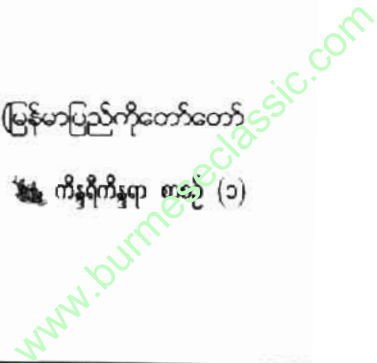
အဖေနေ့ (Father's Day)

အဖေနေ့ကတော့အမေ့နေ့နောက်မှာပေါ့ပေါက်လာတာပါတဲ့။ မိဘဆိုအဖြစ်အခင်လက် ပေါ်မှာကြီးပြင်းလာရတဲ့ ဆိုနိုရာဒေါ့ဆိုတဲ့အမျိုးသမီးဟာ၊ အဖေနေ့ကျင်းပနေတဲ့ဝတ်ရွတ်ပွဲ တစ်ခုမှာ သူ့ဖခင်ပီလီယံစမတ်ကိုသတိရပြီး အဖေနေ့ကိုစတင်ကြဖို့လို့ဆော်လာသူဖြစ်ပါသတဲ့။ ဆိုနိုရာရဲ့ မိခင်ဟာခြောက်ယောက်မြောက်ကလေးငယ်ကို မွေးဖွားရင်းကွယ်လွန်ခဲ့ရှာပါတယ်။ စစ်ပြန်ဖခင်ကြီး ပီလီယံဟာ ဇနီးသည်ကွယ်လွန်ချိန်ကထည်းက တောင်ယာစိုက်ပျိုးပြီး ခလေး ဖိယောက်ကိုလူလားမြောက် အောင်ပြုစုခဲ့ရရှာပါတယ်။ ဆိုနိုရာလေးဟာသူ့ဖခင်ကို သတ္တိရှိသူ၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်အနစ်နာခံသူ၊ ခလေးတွေကိုချစ်ခင်စုံမက်တတ်သူအဖြစ် ခံစားသိရှိလာရပါတယ်။ အဖေကိုဂုဏ်ပြုချင်လွန်းတော့ သူ့ဖခင်မွေးတဲ့ ဂွန်လထဲမှာ ပထမဆုံးအဖေနေ့ကို ဝါရှင်တန်ပြည်နယ်က စပို့ခ်နီး (Spokane) ဆို တဲ့မြို့မှာ ၁၉၁၀ ခုနှစ်မှာစပြီးကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှာ သမ္မတ လင်ဒင်ဘီဂျွန်ဆင်က နိုင်ငံအဝန်းကျင်းပနိုင်စေဖို့ ဇွန်လ တတိယတနင်္ဂနွေနေ့ကို သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။ (ကျေးဇူး တော်နေ့လို အလုပ်တွေလေးရက်ပိတ်ကုန်ကြမှာစိုးလို့ သမ္မတတွေက တနင်္ဂနွေနေ့တွေကို တမင် တကာရွေးပြီးသတ်မှတ်ပေးကြတယ်ထင်ပါရဲ့)။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ရောက်တော့မှ သမ္မတရစ်ချတ်နစ်ဆင်က ဥပဒေအဖြစ်အတည်ပြုပေးလိုက်လို့ နှစ်စဉ် ဂွန်လ တတိယတနင်္ဂနွေပြင်ဟာ သူတို့ရဲ့အဖေနေ့ဖြစ်ရ ပြန်ပါသတဲ့ဗျာ။ (အမေ့နောက်မှ အဖေက လိုက်ရတာနော)။ အဖေတွေအတွက်ဆိုရိုး စကားတချို့ ကိုကိုးကားပေးပါအုံးမယ်။ အဖေလို အလွယ်တကူအခေါ်ခံရနိုင်ပေမယ်၊ ဖခင်ပြီသဖို့ကတော့ ထူးခြား ချက်ရှိဖို့လိုအပ်ပါတယ် တဲ့။ ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်ဟာ ကျောင်းဆရာတစ်ရာထက်သာလွန်ပါလိမ့် မယ်တဲ့။ လူဟာ အသက်ကြီးလာတာနဲ့အမျှပိုမိုသိတတ်လာတာဟာ၊ သူ့ဖခင်နဲ့ပိုမိုတူလာလို့ ဖြစ်ပါသတဲ့ ။ ကမ္ဘာကျော်အဆိုအမိန့်တွေကတော့ အများကြီးပါ။ ဒါကြောင့် ဒီမှာပဲအဖေအကြောင်း ကို နိဗ္ဗိတံထားလိုက်ကြပါဦးစို့ရဲ့နော်။

အမေ့နေ့အဖေ့တွေပြီးတော့၊ **မိသားစုနေ့ (Family Day)** ဆိုပြီး ၂၀၀၃ ခုနှစ်ကျကာမှ သမ္မတ ဂျော့ဘုရှ်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး နှစ်စဉ်စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှာကျင်းပကြဖို့ထုတ် ပြန်ကြေညာပေးပြန်တယ်လေ။ မိဘနဲ့သားသမီးတွေပိုမိုရင်းနှီးလာစေဖို့၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ဆန့်ကျင်ကြဖို့နဲ့ အန္တရာယ်ရှိတဲ့အပြုအမူများကင်းဝေးကြစေဖို့အတွက် (အခုခေတ်အမြင်နဲ့) မိသားစုနေ့ကို သတ် မှတ်ပေးရပါသတဲ့လေ။

ဖယ်လင်တိုင်းဆေး - ချစ်သူများနေ့ (Valentine Day)

နောက်ထပ်ထူးထူးခြားခြားရက်သတ်မှတ်ပြီးကျင်းပကြတာကတော့ မြန်မာပြည်ကိုတော်တော်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

များများကူးဆက်လာပြီဖြစ်တဲ့) ဗယ်လင်တိုင်းဒေး- ချစ်သူများနေ့ပါပဲတဲ့လေ။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်နေ့ပါပဲ။ ဂျီပီတို့နိုင်ငံကလူငယ်တွေ အမြတ်တန်းကျင်းပနေကြလို့ သူတို့ဆီမှာ ဘယ်လို ကျင်းပကြသလဲဆိုတာကိုပြောပြရပါအုံးမယ်။ ဟိုးရှေးပဝေသနီ ရောမ အင်ပါယာခေတ်ကထဲက ရောမမျိုးဆက်နတ်ဘုရား (Roman God of Fertility) ကို ပူဇော်ပသချိုးမြှောက်တဲ့အလေ့အထ အနေနဲ့ ကျင်းပခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီပွဲတော်ကို (Feast of Lupercalia) လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီကထဲက ဖေဖော်ဝါရီ ဆယ့်လေးပါပဲတဲ့။ ဘယ်သမ္မတကမှ ပြောင်းပေးလို့မရပါဘူးတဲ့။ အမေရိကားမှာတော့ ချစ်သူအချင်းချင်း ပို့စကားကလေးတွေလဲတာကအစ၊ လက်ဆောင်မျိုးစုံလဲကြ၊ ဖလှယ်ကြ။ အဲဒီနေ့မှာ ကိုယ်ချစ်သူကို ချော့ကလက်ခွဲကျွေးတာမျိုးတွေခေတ်စားလာရကနေ၊ ညစာစားပွဲကိုဖိတ်ခေါ်ပြီး လူအများရှေ့မှာ စိန်ရွှေရတနာ ဆင်ယင်ပေးတာတွေအထိ ငွေကြေးတွေ ဖြုန်းတီးပြကြပြီလေ။ ဒီနေ့ကိုမှရှေးပြီး စေ့စပ်ပွဲတွေ၊ လက်ထပ်ပွဲတွေလုပ်ကုန်ကြပြန်ပါရော။ ဗယ်လင်တိုင်းဒေးနဲ့ တိုက်ဆိုင် ထူးခြားမှု တစ်ခုကတော့ အဲဒီနေ့ကစပြီး ငှက်ကလေးတွေဟာ မိတ်လိုက်ရာသီစတင်ကြရပါသတဲ့လေ။ (ငှက်တော်သလင်းပေါ့)။

ရက်အမျိုးမျိုးသတ်မှတ်ပြီး ကျင်းပကြတဲ့ပွဲတွေထဲမှာ ကလေးတွေအတွက် ကလေးများနေ့ ဟာ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့ ပါတဲ့။ ယုယမှုပိုမိုပေးဖို့လိုအပ်နေတဲ့ မိဘမဲ့ ကလေးတွေ၊ ဆေးရုံ တက်နေရတဲ့ကလေးတွေကို ချော့ကလက်သကြားလုံးတွေလိုက်ဝေရတဲ့ အချိုလွင်ဆုံးနေ့ (Sweetest Day) ဆိုတာရှိပါသေးတယ်။ အောက်တိုဘာလ တတိယ စနေနေ့ပါတဲ့။ ဒီလောက်တောင် ရက်တွေပုံပြီး ဆွေတွေမျိုးတွေကုန်အောင် ရက်အမျိုးမျိုးသတ်မှတ်လို့ အထိမ်းအမှတ်ပွဲ တွေကျင်းပနေကြတဲ့ တိုင်းပြည်ဆိုတော့။ ဂျီပီလည်းအမေရိကားရောက်တုံး စပ်စပ်စုစု လေ့လာမိပါတော့တယ်လေ။ ဘာတဲ့။ ယောက္ခမနေ့ ဆိုတာရှိပါသလားလို့။ အင်း။ ရှိတယ်။ ရှိတယ်။

ယောက္ခမနေ့ (Mother-in-law Day)

ဂျီပီတို့နိုင်ငံမှာ ယောက္ခမကြီးလို့အခေါ်ခံလိုက်ရရင် သမီးရှင်တွေမျှာတွန့်တွန့်သွားရပါတယ်။ (ဂျီပီမှာက သမီးချည်းနှစ်ယောက်မွေးထားတာကိုး)။ သူတို့ဆီမှာကျတော့ ယောက္ခမနေ့ကို သီးသန့် ရက်သတ်မှတ်ပြီးကျင်းပကြပြန်ပါလေရော။ မေလတုံးက အမေနေ့ကိုမကျင်းပဖြစ်လိုက်ရလို့ လွတ်သွား တဲ့သူတွေအတွက် ယောက္ခမနေ့ကို အမေနေ့ကိုယ်စား ကျင်းပနိုင်ဖို့အခွင့်အရေး ပေးထားတာပါတဲ့။ အောက်တိုဘာ စတုတ္ထ တနင်္ဂနွေပဲဖြစ်ပါသတဲ့လေ။ ခုနပြောတဲ့ အီးကဒ် (E.Card) ကုမ္ပဏီတွေက သူတို့ရဲ့ ပို့စကားတွေအရောင်းရသွက်အောင် တီထွင်ထားတာလို့ပြောပါတယ်။ သမ္မတက လက်မှတ်ထိုး ထားတာတွေမရှိပါဘူးတဲ့။ ဂျီပီယောက္ခမကြီးကို အမေရိကားကိုခေါ်လာပြီး အမေနေ့ တီထွင်လိုက်တဲ့ မစ္စကီဂျူလီယာဝပ်ဟိုးဘို့လို့ သမ္မတကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးထုတ်ပြန်ပေးအောင် စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ခိုင်းလိုက်ရင်ကောင်းမလားလို့။ ဂျီပီ ယောက္ခမနဲ့ အတူလိုက်ပြီးလှုံ့ဆော်ရေးတွေလုပ်ကြမှာလား။ မြန်မာယောက္ခမတွေအကုန်ပါလာမယ်ဆိုရင်တဲ့။ ဂျီပီယောက္ခမကြီးက သူရှေ့က ဦးဆောင်ပါမယ်တဲ့။ ကဲ။ လိုက်ကြမှာလား ယောက္ခမအပေါင်းတို့။ ကြိုတင်စာရင်းပေးထားပါမှ စိတ်ချရမယ်တဲ့နော်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ယောက္ခမီးနေ့အတွက် နံရံကပ်ပို့စာ

ယောက္ခမီးနေ့ (Father-in-law Day)

ဒီတခါတော့ (ဂျီပီကိုမကြားတကြား) ယောက္ခမလို့ (ဟကယ်တော့ယောက္ခမီးကိုဆိုလိုတာပါ) ခေါ်နေကြတဲ့လူငယ်လေးတွေကိုယ်စား။ ယောက္ခမီးနေ့ပေါ်ပေါက်လာအောင်ဂျီပီကိုယ်တိုင်ကြိုးစားရတော့မယ်ထင်ပါရဲ့။ ဂျူလိုင်လ (၃၀) ရက်တဲ့။ ဖုတ်ထားလိုက်ကြပါဦး။ မျက်နှာကို ခပ်တည်တည်ကြိုးလုပ်လို့၊ သုံသုံမှုမဲ့နဲ့နေတတ်ကြပြီး။ အလွယ်တကူစိတ်တိုတတ်ကြတဲ့ ယောက္ခမီးများရဲ့ ဓလေ့စရိုက်ကိုပြောင်းသွားစေချင်လို့ပါတဲ့။ ပြီးတော့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေးနဲ့ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ ယောက္ခမီးများဖြစ်လာကြစေချင်လို့ပါတဲ့။ အဲသလို ရည်ရွယ်ပြီးယောက္ခမီးနေ့ကိုသတ်မှတ်ရတာပါတဲ့လေ။ (ဟို-အီးကန်ကုမ္ပဏီတွေရဲ့လက်ချက်ပဲပေါ့)။ စနေတွေ တနင်္ဂနွေ တွေရွေးမနေတော့ပါဘူးတဲ့။ ကျချင်တဲ့နေ့ကျပါစေတဲ့။ အဲဒီနေ့ကျရင်တော့ သားမက်၊ ဒါမှမဟုတ် ချွေးမလေးတွေအတွက် ပြုံးပြုံးလေးနေပေးစေချင်လို့ပါတဲ့။ ကဲ- ယောက္ခမီးအပေါင်းတို့ရေ။ တွေ့တယ်မူတ်လား။ သုံသုံမှုမဲ့ကြီးမနေကြပါနဲ့။ ပြုံးပြုံးလေးနော်။ စိတ်ရှည်ရှည်ထားနော်။ အီး-ကန်လေးတွေပို့ပေးလိုက်ပါ့မယ်။

ဂျီပီကလည်းအခုအချိန်အထိတော့ယောက္ခမီးမဖြစ်သေးပါဘူး။ မျက်နှာကလည်းသုံသုံမှုမဲ့မထားတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဂျူလိုင်လ(၃၀) ရက်ယောက္ခမီးများနေ့ရောက်ရင်တော့ အတူဝင်ခွဲပျော်ပေးပါ့မယ်လို့။ အခုတော့ ဂျီပီရဲ့ယောက်ဖတွေနဲ့ ခယ်မတွေအကြောင်းကို ဆရာဝန်တွေ တွေဆုံပွဲတွေရောက်တိုင်း သီချင်းတက်တက်ဆိုပြနေရပါသတဲ့လေ။ ပြည်လှပေဆိုတဲ့ မိုးနတ်မယ် သူဇာရယ် မူယာလုကာကြွယ်ဆိုတဲ့သီချင်းကို စာသားဖျက်ထားတဲ့ သီချင်းလေးပါပဲ။ ဘာတဲ့။ ယောက်ဖတွေပါလာရင် အိမ်မှာရှုပ်ပါတယ်။ ခယ်မလေးတွေပါလာရင်အပျင်းလည်းပြေတယ်- ဆိုတဲ့သီချင်းစာသားလေးပါပဲ။ ထပ်ပြီးဆိုပြရဦးမှာလား။

မွေးနေ့ဆုတောင်းအီးကန်များ

အဲသလိုနေ့ထူးနေ့ပြတ်တွေကို သတ်မှတ်တာ ဝါသနာပါလှတဲ့အမေရိကန်တွေဟာ မွေးနေ့နဲ့

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ပတ်သက်လာရင်လည်း သူများမွေးနေ့တွေကို အတင်းလိုက်မေးပြီး သူတို့ရဲ့ ကွန်ပျူတာဆော့ဖ်ဝဲလ် ထဲမှာမှတ်ပြီးသိမ်းထားတတ်ကြပါတယ်။ မွေးနေ့ပေးတဲ့သူတွေကလည်း သူတို့အသက်ကို တွက် ကြည့် ကြမှာစိုးလို့ မွေးတဲ့နှစ်ကိုဖျောက်ထားပြီး မွေးလနဲ့ မွေးရက်ကိုပဲအသိပေးကြတာများ ပါတယ်။ အီးမေး လိပ်စာတွေမှာ ကိုယ်နဲ့သိတဲ့သူတွေရဲ့မွေးနေ့တွေကိုသွင်းမှတ်ထားပြီး သက်ဆိုင်သူရဲ့မွေးနေ့ရောက်ပြီ ဆိုရင် ကိုယ်တောင်သတိပေးလိုက်မိပဲ မွေးနေ့ကဒီကလေးတစ်ခုကို အီးမေးက သူ့အလိုလိုပိုပေးလိုက် အောင်ကြိုတင်လုပ်ထားတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ဂျီပီဆီကို အီးမေးကနေတဆင့် မွေးနေ့ အီးကဒ် (E-Card) တို့၊ နေ့ထူးရက်မြတ်တွေရဲ့အီးကဒ်တို့၊ ရောက် ရောက်လာတာအများကြီးပါပဲ။ ပထမတော့ သူတို့အမေရိကန်တွေဟာ တယ်မှတ်ဉာဏ်ကောင်းပြီး သူများရဲ့ မွေးနေ့ကိုတော်တော်သတိထားကရုယူ တာပဲလို့ အထင်တွေကြီးနေမိတာပေါ့။ နောက်တော့ မြန်မာတွေရဲ့မြန်မာသင်္ကြန်နံ့ကူးဆုမွန်ကဒ်တွေ တောင်ရောက်လာပြီဆိုတော့။ မုန့်လုံးရေပေါ် ရွှေရင်အေးနဲ့။ ပိတောက်ငှက်စိန်ပန်းပြာနဲ့။ ပါဝါပွိုင့်နဲ့ပေးပို့တာတောင်ပါလိုက်သေးတယ် ဆိုတော့။ ဘယ်လိုလုပ်ပေးပို့ကြတာလဲဆိုတာကို စိတ် ဝင်စားလာပြီး လိုက်လေ့လာမိပါတယ်။ အခုတော့ ဂျီပီ ကိုယ်တိုင်လည်း သူတို့လို ရင်ပို (Ring)တို့၊ ဝမ်းတူးသရီးဒေါ့ကွန်း(123.com) တို့၊ ဖရီးအီးကဒ်ဒေါ့ကွန်း (FreeEcard.com)တို့ သုံးတတ်သွား ပြီဆိုတော့ ကြိုတင်ပြီးရိုက်ထဲထားတဲ့ ဆန္ဒမွန်တွေကိုပြန်လည်ပေးပို့တတ်နေပါပြီလေ။ အဲဒီကနေ တဆင့်တက်ပြီ။ ဒီ အီးမေးလ် ကို နောက်ထပ် လူ ၁၂ ယောက်စီ ၁၂ နာရီအတွင်းဝေပေးပါ။ မဝေနိုင်ရင် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး ဘာတွေဖြစ်မယ် ညာတွေဖြစ်မယ်။ ဝေလိုက်ရင်ဘယ်လို ကြီးပွား ချမ်းသာပြီး ဘယ်လိုကောင်းကျိုးတွေထူးမယ်။ ဘယ်သူတော့ မဝေလိုက်လို့ ဘယ်လိုဒုက္ခတွေ့သွား လိုက်တာ။ ဘယ်သူကတော့ ဝေလိုက်လို့ ဘယ်လိုကြီးပွားသွားတာ။ မဟုတ်ကဟုတ်က အီးမေးတွေလည်းပို့တတ်နေပါပြီ။ (အီးမေး လိပ်စာပေးထားမိသူတွေသတိထားကြပေတော့)။

ဒီလက ဆရာဝန်ညီလာခံကြီးနဲ့ဆုံနေတော့ ဆရာဝန်အသင်းမှာ ဆရာဝန်တွေ အလုပ်များကြ တဲ့လဲပါပဲ။ ညီလာခံကာလကြီးမှာပဲ ဆရာဝန်စာရေးဆရာတွေနဲ့တွေ့စုံပွဲဆိုပြီး စရဏမဂ္ဂဇင်း တိုက်မှာလည်းလုပ်လိုက်ပါသေးတယ်။ ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ဂျီပီတစ်ယောက်လည်း အဲဒီ အခမ်း အနားကိုအဖိတ်ခံရတာပေါ့။ တစ်ခြားဆရာဝန်ပေး စာရေးဆရာကြီးတွေကြားထဲမှာလေ။ ကိုယ်ကိုယ်ကို စာရေးဆရာနဲ့တူအောင်မနဲခပ်တည်တည်ကြီးလုပ်နေရတယ်။ “ ကျယ် ” ထား ကြည့်ရတာပေါ့။ သီတယ်မှတ်လား ကျယ် တယ်ဆိုတာ၊ ထိုင်ခုံသုံးလုံးကိုတစ်ယောက်ထည်း ခွထိုင်ထားတာလေ။ အွဲမှ စာရေးဆရာလိုထင်ကြတော့မှာလို့ထင်လို့ပါတဲ့။ ဒါတောင် နာမယ်ကြီး ဆရာဝန်စာရေးဆရာမ လေးတစ်ယောက်က ဂျီပီ ခွထားပြီးသားကလေးထိုင်ပေါ်မှာ သူ့ လက်ကိုင်အိပ်အကြီးကြီး လာတင်ထားလို့ ထိုင်ခုံတစ်လုံးဖဲပေးလိုက်ရသေးတယ်။ စရဏပရိသတ်ကြီးကိုတော့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီလ ပုံပြင်နဲနဲတိုသွားပါတယ်။ အစဉ်သင့်မဖြစ်သေးဘဲ ဖြစ်ညစ်ပြီး ပုံပြင်ဖြစ်အောင်ပြောလိုက်ရတာပါ။ ဓာတ်ပုံတွေလည်း နည်းသွားလို့ နောက်တစ်လကျမှပဲ တစ်ဝကြီးအားပေးကြည့်ရှုကြပါတော့လို့ တောင်း ပန်ရင်။ ထာဝစဉ်လေးစားလျက်-။ ဒေါက်တာဂျီပီ။ ။

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင် - ၁၄

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြင်သူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(ရေထမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၁၀။ ဧပြီလ - ၂၀၀၆။ တွင် ပေါ်ပြပါရှိပြီး။)

၁၄။ အပိုက်ပစ်မယ်၊ အပိုက်ပုံမယ်။
အဟောင်းပလောင်းတွေပစ်မယ်။
ရှုရှုပေါက်နည်။ အီအီးပါနည်။
ကားသင်္ချိုင်းဆိုတာ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဒေါက်တာဂျီပီပုံပြင်ကို ဘယ်တော့ဆုံးမှာလဲတဲ့။ မေးကြပြန်ပြီတခါ။ ပြောပြီးသားပဲဥစ္စာ။ ပုဂ္ဂိုလ် ဆိတ်ကလေးတစ်ကောင်၊ ဂိုထောင်ထဲကဆန်တွေကိုသယ်ယူလာသလိုမျိုး၊ တစ်လုံးပြီးရင်တစ်လုံး သယ်ယူလာဦးမှာပါတဲ့လေ။ ဂိုထောင်ကြီးတစ်ခုလုံးကိုဘယ်လိုလုပ်ကုန်အောင်သယ်ယူလို့ရမှာတဲ့လဲ။ တကယ်တော့ ပုံပြောတယ်ဆိုတာမျိုးဟာ၊ နားထောင်သူကို ယုံအောင်သက်သေထူပြီး ပြောပြရတာ မျိုးမဟုတ်လား။ မယုံလို့များပုံပြင်လို့မှတ်ယူသွားလိုက်ရင်ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ အဲဒါလို့နဲ့ပဲ ယုံ လိုက်ရတဲ့ပုံပြင်တွေ ဆယ်လေးပုံတောင်ရောက်နေပြီပဲ။ (မယုံမရှိနဲ့နော်)။ ဂျီပီကတော့ယုံယုံမယုံယုံ ပြောနေဦးမှာပါပဲတဲ့။ ဂျီပီတို့ခေတ် လေးတန်းကျောင်းသုံးစာအုပ်ထဲက “ယုံတမ်းစကား” ပုံပြင်လေး ကိုသွားပြီးသတ်ရမိပါသေးတယ်။ လူလေးယောက်ဝိုင်းဖွဲ့လို့ မယုံရင်ကျွန်ခံကြေးဆိုပြီး ယုံတမ်းစကားတွေ စပြောလိုက်ကြတာ။ တစ်ယောက်တစ်ပုံစီထပြောကြတော့ ပုံပြင်တွေဟာ ယုတ္တိမရှိမှန်းသိကြပေမယ့် ကျွန်ခံရမှာစိုးလို့ အားလုံးက လိုက်ယုံကြရတယ်လေ။ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံးလူက (အကြံပိုင်ပိုင်နဲ့) သူ့အိမ်ကထွက်ပြေးသွားတဲ့၊ သူ့ရဲ့ကျေးကျွန်တွေဟာအခု စကားဝိုင်းမှာနားထောင်နေကြတဲ့ မင်းတို့ပါပဲလို့ သူ့ယုံတမ်းစကားထဲမှာထည့်ပြောလိုက်တော့။ ယုံရင်လည်းသူ့ကျွန်တွေပြန်ဖြစ်ရဦးမယ်။ မယုံပြန်ရင်လည်းသူ့ဆီမှာ ကျွန်ခံနေရဦးမယ်။ ဒီလိုနဲ့ အားလုံးဟာ (နောက်ဆုံးလူရဲ့) ကျေးကျွန်တွေ ဖြစ်သွားကြရပါလေရောတဲ့။ ဟောအခုလည်းဂျီပီရဲ့ ပုံပြင်တွေကိုယုံတယ်လို့ဆိုမိရင်၊ အဲဒါဟာ ဒေါက်တာဂျီပီရဲ့ စတိုရီပုံပြင်အမှန်လေးပါပဲလို့ အသိအမှတ်ပြုကြရပေဦးမယ်။ အဲ မယုံဘူးလို့ ဆိုချင်ရင်တော့ သဘာကိုပုံပြင်လို့မှတ်ယူခံရဦးမယ် ဆိုပြန်တော့ကား။ ဟဲဟဲ ဘယ်နှယ်လဲ။ ပြောပြီးသမျှပုံပြင်တွေအားလုံးဟာ၊ ကိုဂျီပီရဲ့ ထရူးစတိုရီပါပဲလို့ယုံကြပြီပေါ့နော်။ ဘီလီဗစ်အော်နော့ (Believe it or not) တဲ့။ (ပိုင်တယ် ကွာ)။ ဒီလမှာ စရဏပရိသတ်ကြီးကို ဘီလီ (Believe) ဝိုင်း မယ်ပုံပြင်ကတော့ အမေရိကန်လူမျိုးတွေရဲ့ စွန့်ခြင်းကြီးတွေအကြောင်းပါပဲ။ နားသောတဆင်ပြီး ဘီလီပေးတော်မူကြပါဦးလို့။

အဲဒါလို့နဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ ဟာ။

ဓာမဝိကားမှာအမှိုက်စွန့်မယ်ဆိုရင်

ကားစီးရင်းအမှိုက်မပစ်ရ။ လမ်းလျှောက်ရင်းအမှိုက်ပစ်လို့မရ။ ပါးစပ်ထဲကတံတွေးကို အပြင်မှာ ထွေးလို့မရ။ (ကွမ်းမစားတတ်တဲ့ အနောက်တိုင်းသားတွေဆိုတော့ လမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်မရှိသ လို့ ကွမ်းတံတွေးလည်းရှာလို့မရတဲ့တိုင်းပြည်ပါပဲ)။ လမ်းပေါ်မှာ ဓာတ်တိုင်တစ်တိုင်ခြားတိုင်းအ မှိုက်ပုံးတစ်ပုံးကတော့တွေ့ရမှာအမှန်ပါပဲတဲ့။ နေ့စဉ်တံမြက်စည်းမပါပဲအမှိုက်လိုက်လှဲနေတဲ့ (စည်ပင်)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျိပ်

စည်ပင်ဝန်ထမ်းများ အမှိုက်လိုက်သိမ်းနေပုံ

ဝန်ထမ်းတွေကို နေရာအနှံ့မှာတွေ့နေရပါမယ်။ သူတို့က ဖော်တာလေးကိုကျောမှာပိုးပြီး လေမှုတ်စက်နဲ့ အမှိုက်လှည်းတာမျိုးတွေ၊ လေစုတ်စက်ကလေးကိုလှည်းပေါ်တင်ပြီးတွန်းသွားလို့တမျိုး၊ တက်စီးလို့ တပုံနဲ့တံမြက်စည်းလဲ့နေကြတာကို။ အမှိုက်ဆိုတာက အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ မီးဖိုချောင်သုံးသားငါး၊ အသီးအရွက်လက်ကျန်အမှိုက်က စလို့ သုံးစွဲပြီးသား တစ်သျှူးပေပါ။ သတင်းစာဟောင်း (လိုက်ဝယ်သူ မရှိပါ)၊ စက္ကူစုပ်၊ စက္ကူခွက်၊ ဂျာနယ်အိပ် (သူတို့ဆီကရှေ့ပင်းအိပ်ကလေးတွေက လွှင့်ပစ်ရမှာ တောင်နှမြောစရာပါ)၊ ပက်ကင်း Packing အထုပ်မျိုးစုံ၊ ကိုလာ ပူးခွံ၊ ပုလင်းခွံ၊ ပလတ်စတစ်ပူးခွက်၊ အကျို အဝတ်အစားအစုပ်လုပ် (တောင်း၊ စုပ်ပလုံးစုပ်တော့ မတွေ့မိပါဘူး)။ အဲဒါတွေအကုန်လုံးကို၊ စတိုးဆိုင်ကကြိုတင်ဝယ်ယူထားရတဲ့ ပလတ်စတစ်အိပ် အမဲကြီးထဲမှာထည့်ပြီး ကိုယ်နေတဲ့အပါမင် Apartment ဝင်းထဲမှာ ထားပေးထားတဲ့ (ကားဂို ထောင်အသေးစားလောက်ရှိတဲ့) သံအမှိုက်ပုံး အကြီးကြီးထဲမှာသွားပစ်ရတာပါ။ အမှိုက်ပုံးကြီး/သေးတွေကို အမှိုက်ကားကြီးတွေက သူ့နေ့ပတ်နဲ့သူ လိုက်သိမ်းပေးကြရပါတယ်။ အပတ်မင် ခန်း များရင်များသလောက် သံအမှိုက်ပုံးအရေအတွက်က လေးငါးခုအထိထားပေးထားတတ်ပါတယ်။ ပြန်လည်ပြုပြင်ရန်အမှိုက်(စက္ကူတို့ပုလင်းတို့)ကို (ရီဆိုင်ကယ် Recycle ဆိုတဲ့ အမှိုက်ပုံး တွေထဲမှာ) သပ်သပ်ထည့်ပေးရပြန်ပါတယ်။ စက္ကူအမှိုက်တွေကို သပ်သပ်ထုပ် ပုလင်းတွေကို သပ်သပ်ထုပ်၊ အသီးအနှံသားငါးကိုသပ်သပ်ထုပ်လို့ စွန့်ပစ်ရတာပါ (အမှိုက်ထုပ် မယ်အိပ်ကို နှမြောနေလို့မရဘူးလေ)။ လုံးခြင်းအိမ်တွေကျတော့ ကိုယ်အိမ်ရှေ့မှာထားပေးထားတဲ့ လူတစ်ရပ် လောက်ရှိတဲ့ အပုံပါတဲ့ ပလတ်စတစ်ပုံးကြီးထဲကိုစွန့်ပစ်ရပါတယ်။ အမှိုက်တိုင်းကထုပ်ပြီးသား ဖြစ်နေလို့ ယင်ကောင်လည်းမနား၊ ခွေးလည်းစားလို့မရတော့ဘူးပေါ့။ အမှိုက်ပစ်ကြအုံးမလား ဆိုပြီး လှည်းကလေးနဲ့လာတဲ့သူကို (ငွေငါးဆယ်ပေးလိုက်ရတာမျိုးလည်း)မရှိ၊ မရှိ။ (ဓာတ်ဆီချွေတာနေရလို့ တစ်မေ့လောက်မှ တစ်ခါပေါ်လာတတ်တဲ့) ခေါင်းလောင်းတိုးအမှိုက်သိမ်းကားလာသံကို နားစွင့်နေမို့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

လည်းမလို၊ လာပြန်တော့ ကားကျော်ရပ်သွားလို့ အမောတကောပြေးပြီး အမှိုက်လိုက်ပေးရတာမျိုးလည်း ကင်းသွားတော့တာပေါ့တဲ့။ မနက်ပိုင်းမှာ အမှိုက်ပစ်ဖို့မမှီလိုက်တဲ့ သူတွေက ညပိုင်းကျမှ (အမှိုက်ပုံ ကိုရှာပြီး) ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ပစ်ရတဲ့ ဒုက္ခလည်းငြိမ်းသွားရတာပေါ့နော်။ ရန်ကုန်မှာတုံးက၊ ဂျီပီတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ၊ လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နဘေးမှာရှိနေတဲ့ အမှိုက်ပုံအကြီးကြီးလို (ရွှေတိုရွှေစ) နှိုက်နေတဲ့ လူစလူနလည်းမတွေ့မိပေါင်ဗျာ။ သူတို့ဆီမှာက အမှိုက်မှပုံလို့မှမရတာ။ အော်-ဒါထက်။ အခု အမေရိကားမှာဂျီပီနေနေတဲ့ Ridgewood Apartment ရပ်ကွက်ထဲက ခုနက သံအမှိုက်ပုံကြီး နဘေးမှာ တစ်ခါတုံးက ဘယ်သူလာပစ်သွားမှန်းမသိတဲ့ ဖိုင်ဘာစားပွဲဟောင်းတစ်ခုကတော့ဖြင့် လောလောဆယ် ဂျီပီအပါမင်အခန်းထဲမှာ (ဘယ်သူက သွားနှိုက်ယူလာပေးထားတယ်ဆိုတာတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူးလေ) ဂျီပီရဲ့ လက်တော့ကွန်ပြုတာတင်တဲ့ စားပွဲဖြစ်လို့နေလေရဲ့။ ဒါကိုတော့ယုံလိုက်ပါ (ဘီလီဗစ်-Believe it)။ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ၂၀၀၃ ခုနှစ် စစ်တမ်းကောက်ယူချက်အရ တစ်နိုင်ငံ လုံးစွန့်ပစ်တဲ့အမှိုက် (Municipal Solid Waste) ပေါင်းဟာ တန်ချိန် ၂၃၆ သန်းရှိပါသတဲ့။ လူ တစ်ယောက်တစ်နေ့ကို ဖျန်းမှု (၄၅) ပေါင် စွန့်ပစ်နေတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ အမေရိကန်ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ကြီးက၊ အမှိုက်စွန့်ပစ်ရာမှာ အာရ်သုံးလုံး 3-R နည်းကိုသုံးကြဖို့ တိုက် တွန်းထားပါတယ်။ ဇီဒြူစ်၊ ဇီယုစ်၊ ဇီဆိုင်ကယ် Reduce, Reuse and Recycle လို့အမည်ရပါတယ်။ ပစ်လိုက်တဲ့ အမှိုက်တွေကိုမဟဏနည်းသွားအောင်လုပ်တဲ့နည်းဖြစ်တဲ့ ဇီဒြူစ် Reduce ဆိုတာမှာ အမှိုက်အထွက်နည်းစေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုသုံးစွဲစေခြင်းလည်း တစ်ခုပါဝင်ပါတယ်။ ဥပမာ။ မတ်ခွက်တစ် ခွက်အနေနဲ့သုံးမယ်ဆိုရင် ကြွေခွက်၊ ပလတ်စတစ်ခွက်တွေအစား ပိုပြီးတာရှည်ခံတဲ့ မယ်လမီးမ် ခွက်တွေကိုသုံးစွဲတာမျိုး။ နောက် ဇီယုစ် Reuse ဆိုတာက၊ စက္ကူလက်သုတ်ပုဝါအစား အဝတ် လက်သုတ် ပုဝါသုံးတာမျိုးလို့။ ပြန်လည်ပြုပြင်ယူလို့ရတဲ့ (ဥပမာ၊ ရေခဲခန်းလို့ဟာမျိုးကိုသုံးစွဲပြီး ရင် စားကြွင်းစားကျန်ထည့်တဲ့ခွက်လုပ်ပစ်လိုက်တာမျိုးတွေ၊ မှင်ဖြည့်သုံးလို့ရတဲ့ဘောပင်တွေ) ကိုယ် အသုံးမလိုတော့ရင်လွှင့်ပစ်မယ်အစား ချို့ငဲ့နေသူတွေကိုပေးလှူလိုက်တာမျိုးတွေ။ နောက်တစ် မျိုး ဇီဆိုင်ကယ် Recycle ဆိုတာက၊ သတင်းစာစက္ကူ၊ ကဒ်ထူပူ၊ စတီးခွက်၊ သစ်ရွက်ခြောက်၊ အလှူပိနီယံဘီယာပူးခွဲ၊ မဂ္ဂဇင်းအဟောင်း၊ ပလတ်စတစ်ပူ၊ ပုလင်းစတာတွေကို စက်မှုကုန်ကြမ်းအဖြစ် ပြန်သုံးပြီး လူသုံးကုန်ပစ္စည်းပြန်လုပ်တာမျိုးတွေဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ဇီဆိုင်ကယ်ဆိုတာက အမှိုက်ပုံ

၁၅၈ နီဒိုက်နရာ စာစဉ် (၁)

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

ထဲကို စည်းကမ်းအတိုင်းပေးလှူရတာမျိုးပါ။ အမှိုက်ပစ်သူတွေအဖို့မှာတော့ ပဲလှော်နဲ့လည်း လဲစားလို့ကမရ၊ ဝိသာချိန်နဲ့ပြန်ရောင်းစားလို့ကလည်း မဖြစ်ဆိုပြန်တော့၊ ဘစ်စနစ် အင်တာပရိုက်တွေကုမ္ပဏီတွေက ရီဆိုင်ကယ်အမှိုက်တွေကို ကန်ထရိုက်ယူပြီး ရီဆိုင်ကယ်လုပ်ငန်းမှာ အပြင်ကြံနေကြတော့တာပေါ့။ (ရီဆိုင်ကယ်အမှိုက်ဆိုတာတွေထဲမှာ ဥရုရာနုန်းက ဘက်ထရီ ဓာတ်ခဲတွေဖြစ်ပြီး စတီးခွက်တွေက ၆၀ ရာနှုန်း၊ ခြံထွက်သစ်ကိုင်း၊ သစ်ရွက်ခြောက်တွေက ၅၆ ရာနှုန်း၊ စက္ကူကဒ်ထူ

တံမြက်စည်းလည်းသည့်
လက်တွန်းလည်း

၄၀၊ ကိုလာ၊ဘီယာဗူးခွဲ ၄၃၊ မော်တော်ကားတာရာ ၃၀၊ ပလတ်စတစ်ခွက် ၃၀၊ မှန်ကွဲ ၂၀ လို့မှတ်သားမိလိုက်ပါတယ်။) ပစ္စည်းအသစ်အဖြစ်ပြောင်းလဲလို့ မရတော့တဲ့ အမှိုက်တွေကျတော့ လောင်ကျွမ်းပစ်(Combustion / Incineration လုပ်) တာတို့၊ မြေချိုင့်ထဲမှာသိုလှောင် (လင်းဗေး Landfill)ပြီးမြေထဲစာအဖြစ် ပြောင်းပစ်တာတို့။ အဲဒီအလုပ်တွေကို သူတို့ရဲ့ (စည်ပင်) တွေကလုပ်ဆောင်ပေးနေပါသတဲ့လေ။ ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ဝင်းထဲမှာ အမှိုက်ကိုမီးရှို့ခွင့်မရှိပါဘူး။ (လေထုညစ်ညမ်းမှာစိုးလို့ပါတဲ့)။ သက်ဆိုင်ရာ ဒေသအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ တွေကပဲ (စည်ပင်ရဲ့) စည်းကမ်းနဲ့အညီ လုပ်ဆောင်ပိုင်ခွင့်ရှိပါသတဲ့။ လင်းဗေးမြေဖို့တဲ့နည်းမှာ၊ မြေအောက်ရေထုမညစ်ညမ်း ရအောင်၊ အမှိုက်အောက်ကနေ အလွှာပါး တစ်ထပ်ခံပြီး တားဆီးပေးထားရပြန်ပါသေးတယ်။ အမှိုက်ပုံတာ (Composting)ကိုတော့ ကိုယ်အိမ် ခြံဝင်းအတွင်းမှာ (စည်ပင်)ရဲ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့၊ ခြံစည်းရိုး

တစ်ထပ်ကာပြီးမှလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ကြက်တွေ၊ အင်းဆက်တွေ၊ ပိုးဟပ်တွေမဝင်နိုင်အောင် စိမ့်ရပါဦးမယ်တဲ့။ သစ်ရွက်အစိုအခြောက်၊ရိတ်ပြီးသားမြတ်၊ စားကြွင်းစားကျန်စတာတွေကို ခြံနောက်ဗေးမှာစုပုံထားပြီး၊ ဇီဝဓါတုပြောင်းလဲမှုနဲ့မြေထဲစာပြုလုပ်ကြရတာပါ။ အမှိုက်အဖြစ်ပုံခွင့်ရတဲ့ပစ္စည်းတွေကတော့ အသီးအရွက်၊ ကြက်ဥအခွံ၊ ကော်ဖီဖျော်ပြီး စစ်ကျန်ခဲ့တဲ့အဖတ်၊ လဘက်ရည်ထုပ်အခွံ၊ ပြာအမျိုးမျိုး၊ သစ်ရွက်ခြောက်၊ မြက်၊ အဝတ်စုတ်၊ လှူစာမူနဲ့၊ ပြန်မသုံးနိုင်တော့တဲ့စက္ကူတွေပဲဖြစ်ပါသတဲ့။ အဲဒီကိုယ်ပိုင်အမှိုက်ပုံမှာ စွန့်ပစ်ခွင့်မရှိတာတွေက ရှိပါသေးတယ်။ အသား၊ငါးအရိုး၊ နို့ထွက်အမှိုက်၊ အဆီအမျိုးမျိုး (ထောပတ်၊ ပေရွှန်နီစစ် အပါအဝင်)၊ခွေးချေး၊ ကြောင်ချေး

ကျောပိုး လေပုတ်စက်ဖြင့် လမ်းပေါ် တံမြက်စည်းလည်းနေပုံ

ကိန္နရီကိန္နရာ စာစဉ် (၁) ၅၆

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ရောဂါရနေတဲ့ သစ်ပင်နဲ့ သုတ်ဆေးဆိုးဆေးတွေပဲဖြစ်ပါတယ်လေ။ အမှိုက်ပုံက အနံ့ဆိုးတွေထွက်စေဖို့ ကာဗွန် (သစ်ရွက်နှင့် သစ်တိုသစ်စအမှိုက်) အဆ ၃၀ နဲ့ နိုက်ထြိုဂျင် (မြက်နှင့် စားကြွင်း) တစ်ဆကို အချိုးအတိုင်းပုံရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အမှိုက်ပုံရဲ့ ဗဟိုအပူချိန်ကို ၉၀ နဲ့ ၁၄၀ မိရင်ဟိုက်ကြား ထားပေးရဦးမယ်လို့ဆိုထားပြန်ပါသေးတယ်။ ဒီကြားထဲ Red wiggler လို့ခေါ်တဲ့ တီကောင် လေးတွေထည့်ပေးရဦးမယ်တဲ့လေ။ (အမလေးလေး။ အမှိုက်ပုံတာကိုများ လိုက်နာလိုက်ရမယ့် စည်းကမ်းတွေကမနည်းပါ့လား။) အဲဒါတောင်အရေးကြီးတာ တစ်ခုက ကျန်သွားသေးတယ်။ အဲဒါက ဖန်လုံအိမ်အာနိသင်ဖြစ်စေတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေမထုတ်လွှတ်မိအောင် တာဝန်ယူနိုင်ရမယ်တဲ့။ အဲဒီလို(စည်းကမ်းနဲ့အညီ) ပုံခွင်ရရှိလာတဲ့အမှိုက်တွေဟာ ပြေဆီလွှာအဖြစ်အသုံးဝင် ရုံသာမက၊ ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးတွေကို အလှဆင်တဲ့စီမံကိန်းတွေနဲ့၊ အိမ်ယာစီမံကိန်းတွေရဲ့မြေသား အလှဖော်မှု (Landscaping) တွေအတွက်ပါအသုံးဝင်တယ်လို့ဆိုကြပါတယ်။ အမှိုက်ပုံရဲ့စည်းကမ်းချက် တွေက များလွန်းတော့ အိမ်ဝင်းအတွင်းအမှိုက်ပုံခြင်းဆိုတာကို အမေရိကန်ချမ်းသာသောသူများကသာ လုပ်ဆောင်နိုင်ကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ အခုဆိုရင် ကိုယ့်ဝင်းခြံထဲမှာ အမှိုက်ပုံခွင်ရရှိနေတဲ့ အမေရိကန် ပြည်သူတွေဟာ သိန်းနဲ့ချီနေပါပြီ။ (ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ဂျီပီတို့ရပ်ကွက်ထဲကအမှိုက်ပုံကြီးကို အမေရိကားကို များ ရွေ့ယူလိုရနိုင်ခဲ့ရင်၊ ဂျီပီတို့ ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံးတော့ချမ်းသာတော့မယ်ကိန်းပဲထင်ပါရဲ့နော်)။ ကဲ့အဲဒါကတော့ အမေရိကန်တွေရဲ့ (အမှိုက်)စွန့်ခြင်းကြီးတစ်ပါးပါပဲတဲ့။ နောက်ထပ်စွန့်ခြင်းကြီးတစ်ပါး ကိုပြောပြရအုံးမယ်။

မိခင်ဘာဝစွန့်ခြင်း

ကိုယ့်အိမ်မှာ အသုံးမလိုတော့တဲ့ ကွန်ပျူတာ၊ ဖီဒီ၊ ကက်ဆက်၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ တယ်လီဖုန်း၊ ပရိဘောဂ၊ စာအုပ်၊ အဝတ်အစား၊ စတာတွေကို ကိုယ့်အိမ်ဝင်းအတွင်းမှာပဲ ရာဒ်ဆေး (Yard Sale) တို့၊ ဂရားဂျီဆေး (Garage Sale) တို့လုပ်ပြီးရောင်းလို့ရတယ်ဆိုတာကို ဂျီပီပုံပြင် (၉) တုံးက ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဂျီပီကိုယ်တိုင်တောင် ၂၈ လက်မတီဗီကြီးကို ၁၅ ဒေါ်လာနဲ့ရောင်းခဲ့ရသေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲသလိုမှ ရောင်းမထွက်တော့(မစွံတော့)ရင်တော့ ခုနပြောတဲ့ ရီဆိုင်ကယ် အမှိုက်ပုံးဘေးနားမှာ သာ သွားချထားလိုက်ပါတော့တဲ့။ (ရွှေတိုရွှေစရှာတဲ့) သူတွေကအမှိုက်ပုံးဘေးမှာ ကားထိုးရပ်ပြီး ကောက်ယူသွားပါလိမ့်မယ်တဲ့။ (သိတယ်နော်၊ ဂျူး၊ တိုးတိုး၊ ဟိုမှာတွေ့လား ဂျီပီရဲ့ လက်တော့ကွန်ပျူတာ တင်ထားတဲ့စားပွဲကြီး၊ ရှိသေးတယ်။ ဧည့်ခန်းထဲက ဆိုဖါခုံ တန်းရှည်ကြီးကလည်း ရီဆိုင်ကယ်လုပ်ပြီး ရလိုက်တာပါပဲတဲ့)။ အဲသလိုမှ အမှိုက်ပုံးဘေးမချထားချင်ရင်လည်း စေတနာထက်သန်စွာနဲ့ လျှော့ဈေးနဲ့ရောင်းပေးနေတဲ့ သရစ်စတိုး (Thrift Store) တို့၊ ဝတ်ဝေးစတိုး (Goodwill) တို့မှာ သွားလှူ လို့လည်းရပါတယ်တဲ့။ သူတို့ကပြန်လည် ရှိုင်နင်ဂွမ်နင် လုပ်ပြီးဈေးပေါပေါနဲ့ပြန်ရောင်းပေးပါလိမ့်မယ်တဲ့။ မရှိရှာတဲ့သူတွေဝယ်ကြလိမ့်မပေါ့။ ကုသိုလ်ရပါတယ်လေ။ (ဂျီပီတို့ကတော့ အဟောင်းဆိုလုံးဝမသုံးဘူးပဲ)။

အဲ သလိုနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ့

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

အပေါ်အလေးစွန့်ခြင်း

နောက်ထပ်စွန့်ခြင်းကြီးတပါးကတော့ မလွယ်ထားနိုင်တာကိုမှ စွန့်ပစ်ရတဲ့စွန့်ခြင်းကြီးပါပဲ။ (ရီ ဆိုင်ကယ်ပြန်လုပ်ချင်ကြသေးလို့လား။ ဖန်လုံအိမ်အာနိသင် ဝါတ်ငွေ့တွေကင်းပါတယ်နော်)။ ဂျီပီ ပုံပြင် (၆) တုံးက လေဆိပ်ထဲမှာ ကလေးအိအီးတယ်မိလို့(အဖမ်းခံလိုက်ရတဲ့) မြန်မာလင်မယား စုံတွဲကို မှတ်မိကြသေးတယ်နော်။ ကလေးအိအီးတယ်ဖို့နေရာတွေကို ရေအိမ်ထဲမှာ သီးသန့်လုပ် ပေးထားတယ်ဆိုတာပါတယ်လေ။ အခု လူကြီးသီးသန့်အကြောင်းကိုပြောပြတော့မယ်။ အမေရိ ကားတစ်ခုမှာ အပေါ့အလေးစွန့်တဲ့ရေအိမ်တွေကတော့ တော်တော်ကိုအဆင်ပြေတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ယောကျ်ား အပေါ့ခွက်တွေမှာရေကိုအရမ်းကာရောသုံးကြလွန်းလို့ “သင်ယနေ့ရေကို လျော့သုံး ခြင်းဖြင့်အာဖရိကရေရှားပါးသောနိုင်ငံများမှရေဂါလံပေါင်းမည်မျှအတွက် ရေကိုချွေတာပေးရာရောက်ပါ သည်” ဆိုတဲ့စာတန်းတွေကို ရေအိမ်တွေမှာချိတ်ပြီးသတ်ပေးထားရတဲ့ အထိပါပဲ။ တစ်ချို့ ခေတ်မှီ အဆောက်အဦးကြီးတွေရဲ့ရေအိမ်တွေမှာဆိုရင် ရေကိုလုံးဝမသုံးတော့ပဲ ဓာတုဆေးရည်တစ်မျိုးနဲ့ တောင်သန့်စင်မှုတွေလုပ်နေကြပါပြီ။ (ရေသုံးတုံးကရေအိမ်လို့သမုတ်ခဲ့ကြတော့ အခုဓာတု ဓာတ်ဆေးရည်လည်းပြောင်းသုံးရော ဓာတုအိမ်လို့ပြောင်းလဲခေါ်ရမလိုတောင်ဖြစ်နေပါပြီ)။ အပေါ့ခွက် ကလည်းအရွယ်အစားအမျိုးမျိုး၊ အမြင်အနိမ်အမျိုးနဲ့ဆိုတော့ လှမ်းခုန်ရတာတို့၊ ဘေးစင် ထွက်ကုန်မှာတို့ကိုမစိုးရိမ်ရတော့ဘူးလေ။ လူရပ်လိုက်ပြီဆိုရင် သူ့ဟာသူ တစ်ခါဆေးကြောသန့် စင်လိုက်ပြီး လူခွာသွားရင်နောက်တစ်ခါ သန့်စင်ပြီးဖြစ်သွားအောင် စင်ဆာ (Sensor) မီးလေးက အချက်ပေးထားတယ်။ ကိစ္စပြီးရင်လက်ဆေးစရာမလိုတော့ပဲ၊ နော်ဖယ်လေးရှေ့ကို လက်ထိုးပေး လိုက်တာနဲ့ ပိုးသတ်ဆေးမွှေးမွှေးလေးတွေကကျလာတယ်။ ပြီးမှ စက္ကူလိပ်ကို၊ ရှိလာထဲကစွဲထုတ်လို့ လက်သုတ်လိုက်ပေါ့။ စက္ကူတစ်သျှူးတွေကိုအမှိုက်ပုံးထဲကို ထည့်ခဲ့ဖို့လည်းမမေ့နဲ့ဦး။ (ရီဆိုင် ကယ်ကနောက်ကလိုက်လာပါလိမ့်မယ်)။ အဲ့ဒါက ကျားဘသားတွေရဲ့ အပေါ့ခွက်ဆန်းကျယ်ပုံပါပဲ။ (မ) ပေါ့ခွက်တွေကိုတော့ဘယ်လိုလုပ်ထားမှန်း ဂျီပီကိုယ်တိုင်ဝင်မကြည့်ခဲ့ရလို့ (သိချင်လွန်းကြ တယ်ဆိုရင်ဖြင့်) ဂျီပီကတော်ကိုပဲမေးကြည့်ကြပါတော့လို့။ ကဲ ဒီတခါ အလေးခွက်အကြောင်းကို ဋီကာထပ်ချဲ့ကြည့်ကြဦးစို့ရဲ့။ အခန်းထဲမှာ ကုတ်အင်္ကျီချိတ်ဖို့ ချိတ်တစ်ခုထားပေးထားတယ်။ အထဲမှာလူရှိနေတယ်ဆိုတာကို အခန်းအောက်ဖက်ကလွတ်နေတဲ့နေရာကနေ ရှူးဘီနပ်ကိုတွေ့ တာနဲ့သိသာနိုင်တယ်။ ခါးပတ်ကိုဖြုတ်၊ ဘောင်းဘီကိုလျော့လို့ ရှေ့မှာရပ်လိုက်တာနဲ့ ကမုတ် ပတ်ပတ်လည်ကိုပလပ်စတစ်ပါးပါးလေးက တပတ်ပတ်ထွက်လာပြီးခင်းပေးလိမ့်မယ်။ ကိုယ်တက် မထိုင်ခင်မှာ ကမုတ်နှုတ်ခမ်းသားပေါ်မှာ ပလပ်စတစ်ခင်းပြီးသားဖြစ်သွားပြီလေ။ ရှေ့ကလူတိုင်သွားလို့ သူ့ဆီကရောဂါကူးမှာလည်းမပူရတော့ဘူးပေါ့။ ကိစ္စပြီးပြီဆိုရင် နဘေးလက်ကမ်းမှာရှိနေတဲ့ တစ်သျှူး ရှိလာထဲကနေ ကိုယ်လိုသလောက်တစ်သျှူးကိုစုတ်ဖြုတ်ယူပြီး သုတ်သင်သန့်စင်လိုက်ပေတော့။ စိမ်ပြေနပြေထိုင်ပြီးလို့ ထလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ အောက်ခံခွက်ထဲကရေက သူ့အလိုလိုအရှိန်နဲ့ကျလာပြီး သန့်စင်သွားလိမ့်မယ်။ ခုန ကိုယ်ထိုင်ပြီးသွားတဲ့ ကမုတ်ပေါ်ကပလတ်စတစ်ခင်းကလည်း တစ်ဖက်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ကအပေါက်ထဲကိုပြန်ဝင်သွားပြီးဖြစ်လို့၊ (နောက်ထပ်ကမှတ်ရှေ့မှာလာရပ်မယ်လို့အတွက်) နောက်ထပ်အခင်းသစ်က မူလအပေါက်ကနေထွက်ပေါ်လာဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလေ။ လူရပ်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထတာတွေနဲ့ ချိန်ကိုက်ပြီး အီလက်ထရွန်းနစ်စင်ဆာက တိုင်ပင်ကိုက်အလုပ်လုပ်ပေးနေတာပါ။

ဂျီပီဘဝင်မကျ တာတစ်ခုပဲရှိတယ်။ သူတို့တွေက ဘောင်းဘီတွေစကပ်တွေနဲ့ လူကြားသူကြားထဲသွားလာနေကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ သူတို့ဖင်နောက်မှာ ရေကွက်နေတာတွေ ဖြစ်ကုန်မှာဦးလို့ထင်ပါရဲ့။ တင်ပါးကိုရေမထိအောင် တစ်သျှူးပါးလေးတွေနဲ့ပဲသန့်စင်လေ့ရှိကြတယ်။ ဂျီပီကိုယ်တိုင် အတ္တလန်တာမြို့မှာတုံးက၊ သမ္မဟဟောင်း ဂျင်မီကာတာရဲ့ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးအိမ်ကလေးကို သွားလေ့လာတဲ့အချိန်မှာ ဂျင်မီကာတာငယ်စဉ်ဘဝက ပြောင်းဖူးရိုးကို ချောအောင်ပွတ်ပြီး နောက်ဖေး သန့်စင်ခဲရတယ်ဆိုတာကို ပရိသတ်ကြီးကိုပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ (ရည်ညွှန်း။ ဂျီပီ ပုံပြင် ၇)။ အဲဒါက နိုင်တီးဂွမ်တီးကပဲဟာ။ အခုအရမ်းတိုးတက်ပြောင်းလဲလာတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ ဘာလို့ ရေကိုသုံးပြီး ခြောက်အောင်မလုပ်ပေးနိုင်ရမှာလဲ။ သူတို့ရေအိမ်ထဲမှာ လက်အခြောက်ခံတဲ့စက်တော့ ထားပေးထားပြီး ဘာလို့ဖင်အခြောက်ခံတဲ့စက်ကိုထားမပေးနိုင်ရမှာလဲပေါ့လေ။ ဂျီပီတို့လူမျိုးတွေမှာ (ငယ်စဉ်ကထဲက၊ သိတတ်တဲ့မိဘတိုင်းက) ခလေးတွေကို ရေနဲ့သန့်စင်တတ်အောင် သင်ပေးထားကြတာမဟုတ်လား။ (ခွင်းချက်ကတော့။ တောမှာကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး အခုထက်ထိ တောထိုင်တုတ်ခနောင်းသုံးနေတဲ့ ကိုရင်မြင့်ဇော်တို့၊ ဖိုးသူတော်ခိုင်စိုးတို့ပဲပေါ့)။ အခုတော့ဂျီပီမှာ သူတို့လိုပဲ တစ်သျှူးတွေနဲ့သုတ်သင်နေရတာ ကြာလာပြီဆိုတော့ (ဖင်တွေလည်း) စင်ကုန်ပါပြီ။ တော်ကြာ အမေရိကားရောက်ခါမှ ပရင်ဂျီနာရီးဆေးကုရင်တော့ဒုက္ခပါပဲလို့ပူပန်နေရပါပြီ။ အကြံပေးစာများထည့်ခဲ့လို့ရရင်၊ ရေပန်းကလေးများထားပေးကြပြီး ဖင်အခြောက်ခံစက်ကလေးများလည်းတီထွင်ကြစမ်းပါအုံးလို့စာရေးပြီးထားခဲ့ချင်ပါရဲ့။ ရေအိမ်ကို အမေရိကန်တွေခေါ်ပေါ်တာများကြည့်ပါဦး။ ရက်စ်ရူးမ် (Restroom) တဲ့။ အမှတ်တမဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပြန်လိုက်ရင်၊ တည်းခိုခန်းလို့တောင်ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်သွားမိမှာပဲ။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လေယာဉ်ပေါ်မှာရေးထားတဲ့ စာတန်းကျတော့ (Lavatory)တဲ့။ ဓာတ်ခွဲခန်းလို့လို့ ဘာလို့လို့ မှားတတ်လောက်ပါပေတယ်။ ဟိုင်းဝေးလမ်းမကြီးတွေကိုသုံးပြီးခရီးသွားတဲ့ခရီးသည်တွေအတွက် မြို့နဲ့ဝေး

ရေအိမ် သန့်ရှင်းရေး ကျွမ်းကျင် အလုပ်သမားနှစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

တဲ့ ကြားစခန်းတွေမှာ ကားကပ္ပတိန် (ဒရိုင်းဘာလို့မခေါ်ပါဘူး) တွေက ခေတ္တနားနေစခန်း ရက်စွဲရမ်းတွေ ကိုပို့ပေးတတ်ပါတယ်။ ကျီပီတို့ဆီက ပေါက်တောလို့ခေါ်တဲ့ ခြုံကြားကျွန်းမှာရေစခန်းတွေလို့မျိုးပေါ့။ သူတို့ဆီမှာကတော့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်အဆောက်အဦးလေးထဲကိုဝင်သွားပြီး ဘိုထိုင်ထိုင်ရတာပါ။ အဲဒီ အဆောက်အဦးလေးရဲ့အပြင်ဘက်မှာ စားသောက်ဆိုင်ကလေးတွေလည်းတွဲတွဲထားတတ်ကြလေရဲ့။ စွန်ခြင်းကြီးပြီးရင် ပြန်ဖြည့် (ဖြည့်ခြင်းကြီး) လို့လည်းရသေးတယ်လေ။ ဘယ်နေရာမှာဘိုထိုင်ထိုင် ရက်စွဲရမ်းတွေအကုန်လုံးကတော့ ဖက်အိုစီ-ဖရီးအော့ချာ၊ အလကားပါပဲတဲ့ဗျာ။ အလှူငွေလည်း ထည့်ရောမလိုပါဘူးတဲ့။ အဲ ကျွမ်းကျင်သန်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း တွေကိုလည်း အချိန်ပြည့် ထားပေးထားလို့၊ အမြဲပင်သန်ရှင်းပြီးတောက်ပြောင် (ဝင်းလက်) လို့နေပါသတဲ့လေ။ (ရက်စွဲရမ်းရဲ့အပြင်မှာ သွားပြီး ပေါက်တောလုပ်လိုက်ရင်တော့ လာပါလိမ့်မယ်ကြီးလေးတဲ့ ဒဏ်ငွေ)။ ကဲ အလေးအပေါ့ အမှိုက် အကုန်စွန့်တတ်ကြပြီနော်။ နောက်ထပ်စွန်ခြင်းကြီးတပါး လာပြန်ပါပြီ။

ကိုယ့်ပိုင်ကားစွန့်ပစ်ခြင်း

ကိုယ့်ပိုင်ကားကိုတယ်သူကစွန့်ပစ်ချင်ပါမလဲ။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေကစွန့်ပစ်ဖို့ပေး လာပြန် ပြီလေ။ ကိုယ့်ကားက သူများကားကိုတိုက်ပစ်လိုက်လို့ ဒါမဟုတ် အတိုက်ခံလိုက်ရလို့ စုတ်ပြတ် သွားပြီဆိုပါတော့။ ဘယ်လိုမှ ပြုပြင်လို့မရတော့တဲ့အခြေအနေ၊ ဒါမှမဟုတ် ပြင်နေရင်လည်း ကား အသစ်တစ်စီးဝယ်သလောက် ကုန်ကျစရိတ်ကများနေတော့မှာဆိုရင်။ ဒီလိုအခြေအနေမှာ အာမခံ ကုမ္ပဏီက ကိုယ့်ကို ကားအသစ်တစ်စီးအလျော်ပေးတော့မယ်ဆိုရင်။ ကားထုတ်တဲ့ ကုမ္ပဏီ (ဖိုဒ်တို၊ ခရိုင်စလာတို့၊ ဂျင်နရယ်မိုတာတို့)တွေက အဲဒီကားရဲ့သက်တမ်းဟာကုန်သွားပါပြီလို့ သတ်မှတ် ထားပြီးဖြစ်ရင်။ အဲဒီအခါမျိုး တစ်ခုခုကြုံလာရင်တော့လွှဲပစ်ရပေမပေါ့။ သူတို့ဆီမှာက (ဝစ်သောက်) ကားဆိုတာကလည်းမရှိ။ ဝစ်သောက်ဆိုပြီးဘုန်းကြီးကိုသွားလှူတာမျိုးလည်းလုပ်လို့ကမရလေ။ ဒီတော့ ဂျမ်ရင် (Junk Yard) လို့ခေါ်တဲ့ ကားသင်းချိုင်းကိုပဲပို့ရတော့တာပေါ့။ ပုဂ္ဂလိကပိုင်တဲ့ ဂျမ်ရင်တွေမှ အများကြီးပါ။ သူတို့ကိုဖုန်းဆက်လိုက်ရင် စရိတ်ငြိမ်းလာသယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီဂျမ်ရင်မှာက လည်း ရီဆိုင်ကယ်ပြန်လုပ်ပါသေးတယ်။ ကယ်နီဘယ်လိုင်ဇေးရှင်း (Cannibalization) လို့ခေါ်တဲ့ ဒီကားရဲ့ ဟိုအပိုင်းကိုဖြုတ် နောက်ထပ်ကားအဟောင်းတစ်စီးမှာပြန်တပ်နဲ့ ရန်ကုန်က ကားဝယ်ရောင်း တွေလုပ်နေတဲ့ အတတ်ပညာမျိုးတွေကို သူတို့လည်းကောင်းကောင်းကြိုးကျွမ်းကျင်နေကြပါတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီ ကယ်နီဘယ်လိုင်ဇေးရှင်းဆိုတာ ဇာတ်တူသားစားတယ်လို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါသတဲ့။ ကားကားချင်းဇာတ်တူသားစားခိုင်းတာမျိုးပါ။ တကယ်အကျိုးအမြတ်ရရှိသွားသူ (ဇာတ်တူသားစား လိုက်ရတဲ့သူ)တွေကတော့ ဂျမ်ရင်ပိုင်ရှင် (ကားဝယ်ရောင်း)တွေပဲဖြစ်ပါသတဲ့။ ကျီပီ ရန်ကုန်ပြန်ခင် ကလေးတင်၊ ဒါရမ်မြို့မှာ ရှိတဲ့ တစ်ကေကျော်ကျယ်ပြီး ကားပျက်အစီးတစ်ရာကျော်ရှိတဲ့ ဂျမ်ရင် တစ်ခုကို ဒေါ်လာ ၂သိန်းတစ်သောင်းနဲ့အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သွားတာ ကြားသိလိုက်ရပါတယ်။ အခုကျီပီပြောပြနေတာတွေက အမေရိကားမှာဖြစ်ပျက်နေတဲ့ စွန်ခြင်းကြီးတွေအကြောင်းပါ။ နောက်ဆုံးစွန့်

ဒေါက်တာမြင့်စိုး (ဂျီပီ)

ဖော်တော်ကားသင်္ချိုင်းခေါ် ကားအပိုက်ပုံ (Junk Yard) တစ်ပုံ။

ခြင်းကြီးအနေနဲ့ ခန္ဓာဝန်ချတဲ့ သင်္ချိုင်းခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို အခုတစ်ခါတည်းပြောလိုက်ချင်ပေမယ့် အသုဘပို့စရာကရှိနေသေးလို့ နောက်လမှပဲ ဆက်ပြီးပြောပြပါရစေတော့နော်။ အမေရိကန်လူမျိုးတွေရဲ့ ထိန်းပင်တို့၊ ရေဝေးတို့ဆိုတာတွေဟာ ဘယ်လိုဟာတွေများလည်း။ သူတို့ရဲ့ (ကျော်သူအသင်း)နာရေးကူညီမှုအသင်းတွေက ဘယ်လိုထိရောက်မှုတွေရှိသလဲ။ လူတစ်ယောက် သေပြီဆိုရင် ဘယ်လိုအဆင်ဆင်လုပ်ဆောင်မှုတွေလိုအပ်သလဲဆိုတာတွေ ကိုထပ်ပြီး ဂျီပီမှတ်မိသလောက် ရှိရင်းနဲ့ ဘီလီ ခိုင်းဦးမှာပို့လို့ နောက်တစ်လကိုစောင့်မျှော်နေပါတော့လို့။

စရဏပရိသတ်ကြီးကိုအစဉ်လေးစားနေတဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ။

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျီပီ

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁၅

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

(စရဏမဂ္ဂဇင်း။ အတွဲ - ၂။ အမှတ် - ၁၁။ မေလ - ၂၀၀၆။ တွင် ပြေပါရိဇ်း။)

၁၅။ အမေရိကားက အသုဘ။

သမ္မတရေဂင်ရဲ့ နိုင်ငံတော်ဈာပနကို ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်နေတဲ့ ဒေါက်တာကျီပီ။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

အမေရိကန်နိုင်ငံကြီးဟာ ပြည်ထောင်စု(Federal)အစိုးရ၊ ပြည်နယ်(State)အစိုးရ၊ ကောင်တီ (County)(ခရိုင်)အုပ်ချုပ်ရေး၊ မြို့နယ်(City)အုပ်ချုပ်ရေးဆိုပြီး ဒေသအလိုက် စီမံခန့်ခွဲနေတဲ့ နိုင်ငံဆိုတော့၊ အနိမ့်ဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုဟာမြို့နယ်အဆင့်မှာရှိနေပါသတဲ့။ မြို့နယ် (စီးတီး)အဆင့်ရဲ့ အကြီးအကဲဟာ (ရွေးကောက်တင်မြောက်ထားတဲ့) မြို့တော်ဝန်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဗဟိုအဆင့်အနေနဲ့ သူတို့နိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်က ဟမ်းဖရေ့တွေအားလုံးကို တနေရာထဲမှာ စုပြီး ဝါရှင်တန်လွှတ်တော်အဆောက်အဦး (ကက်ပီတော်) ကြီးထဲမှာ သံတမန်တွေဝေညှိခံသလိုမျိုး တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ အကြောင်း ဂျီပီပြင်တစ်ခုမှာတစ်ခါက ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုလည်း ဒေသဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးအကြီး အကဲတွေဖြစ်တဲ့ သက်ဆိုင်ရာမြို့တော်ဝန်တွေကသူဒေသမှာ ရောက်နေတဲ့ မောင်ရင်ဟမ်းဖရေ့တွေကို တွေ့ဆုံ (ဂါဝရပြု) ကြိုဆိုကြပြန်ပါတယ်လေ။ ယူအင်စီတက္ကသိုလ်မှာရောက်ရှိနေတဲ့ ဂျီပီတို့ ဟမ်းဖရေ့ ဆယ်ယောက်ကို ချုပ်ပယ်ဟေးမြို့ရဲ့မြို့တော်ဝန်က မြို့နယ်ရဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်အထူးဥပဒေသည်တော် တွေအဖြစ်နဲ့၊ သူ့မြို့တော်ခန်းမမှာလက်ခံတွေ့ဆုံပြီး သူ့မြို့နယ်အကြောင်းကို ရှင်းပြပေးပါတယ်။ သူ့ရှင်းလင်းချက်တွေပြီးတော့ မရှင်းတာတွေ၊ သိချင်တာတွေရှိသေးရင်မေးမြန်းကြဖို့ (သူတို့ ထုံးစံအတိုင်း)စကားကမ်းလှမ်းလာလေတော့ ဂျီပီဆို တဲ့ကိုယ်တော်ချောကလည်း သူသိချင်တာလေးတွေကို (ကပ်သီးကပ်သပ်)မေးမြန်းခဲ့ပါသတဲ့။ သူမေးလိုက်တာများကြည်ကြပါဦး။ ချုပ်ပယ်ဟေးမှာ သေဆုံးတဲ့သူတွေကို ဘယ်လိုဘယ်ပုံများ သင်္ဂြိုဟ်ကြရပါသလဲတဲ့။ ကြံကြံဖန်ဖန် (မသာချတာကိုများ) သူကသိချင်ပြန်သတဲ့လေ။ ဟုတ်တော့လဲဟုတ်ပေသားပဲ။ အမေရိကားရောက်ပြီးကာမှ (ဘို)အသုဘ ဘယ်လိုချသလဲဆိုတာကို သူမသိသွားခဲ့ရင် စရဏမဂ္ဂဇင်းမှာဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူပြန်ခွီးလို့ရပါမလဲတဲ့။ (သူ့အကြောင်းပြချက်က စရဏပရိသတ်ကြီးကိုသိစေချင်လွန်းတဲ့စေတနာနဲ့ပါတဲ့)။ ထားလိုက်ပါတော့။ သူ့မှာက လည်း အမေရိကားမှာသွားရင်းလာရင်း သင်းချိုင်းဥယျာဉ်တွေကို သူခဏခဏတွေ့မြင်နေခဲ့ရ တယ် မဟုတ်ပါလား။ အရင်တုံးက (ဂျီပီသိထားတာက) သုသာန်ဆိုတာ တစပြင်ပဲ။ ခြောက် ခြောက်ကပ်ကပ်နဲ့၊ အရိုးပြိုင်းပြိုင်းသစ်ပင်ပေါ်မှာ ငွင်းတတွေကနားနေလိုက်သေး။ ခွေးအူသံကို လည်းကြားနေရဦးမယ်ဆိုလား။ ဟော။ အခုအမေရိကားကသင်းချိုင်းတွေကျတော့ ဥယျာဉ်ကြီး တွေဖြစ်လို့နေပါပြီကော။ သင်းချိုင်းမြေတွေကလည်း ကျယ်လွန်းလှလို့ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ နောက်ထပ်အနှစ် (၅၀) အတွင်းမှာ သေလာအုံးမယ်သူတွေအတွက် တိုးချဲ့လောက်အောင်မလိုသေးပါဘူးတဲ့။ လုံလုံ လောက်လောက်ရှိပါသေးသတဲ့လေ။ မြို့တွင်းမှာရှိတဲ့သင်းချိုင်းဥယျာဉ်မျိုးဆိုရင် မြို့ရဲ့ကျက်သရေကို တောင် ဆောင်နေလိုက်ပါသေးသတဲ့လေ။ (ဘယ်ကိုမှရွှေ့ပြောင်းစရာလည်းမလိုပါဘူးတဲ့)။ အော်ဂိဂွန်မှာ နေခဲ့တုံးကဆိုရင် ယူအိုတက္ကသိုလ်ဝင်းကြီးထဲမှာတောင် သင်္ချိုင်းဥယျာဉ်ကြီးကို (တအံ့တဩ) ခမ်းမိမ်း

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ကျိပိ

နားနားမြင်တွေ့သိရှိခဲ့ရတယ်ဆိုတော့။ အခုလည်းချုပ်ပယ်ဟေးမြို့ထဲမှာ။ ကားဟောင်းသွားရင်းက၊ သင်္ချိုင်းဆိုတာမျိုးကို သုံးလေးခုမက တွေ့ခဲ့ရပြန်ပါသေးသတဲ့။ မြင်မြင်သမျှ သင်္ချိုင်းတွေကလည်း လှမှလှ။ အုတ်ဂူသေးသေး။ ညီညီညာညာလေးတွေနဲ့။ ပန်းပေါင်းစုံ ဝေဝေဆာဆာနဲ့။ သစ်ပင်ကြီးငယ် စိကာရီကာနဲ့။ အတွင်းပတ်ပြီး မောင်းသွားလို့ရတဲ့ ကားလမ်းကလေးတွေနဲ့။ လူသွားလမ်း (Trail) သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေးတွေမှာ လမ်းလျှောက်ကြည့်ရင်း ကိုယ်သေသွားခဲ့ရင် ခံစားလာရမယ့်အရာသက်ကြည်နူးပီတိစမ်းသပ်ကြည့်လို့ရနိုင်ပါသေးရဲ့။ ကျေးဇူးတင်သာရကာ တေးသံသာလေးတွေကို နားဆင်လို့ လည်းရပါသေးသတဲ့။ (ထောက်ကြန့်နားက စစ်သင်္ချိုင်းလိုမျိုးလေးတွေထက်တောင် သာလွန်နေလိုက်ပါ သေးတော့တယ်လေ)။ သင်းချိုင်းရဲ့အလှအပက၊ ရှုစားရသူကိုနေချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင်ဖန်တည်းထားလေ တော့၊ သင်းချိုင်းဆိုတာကိုမြင်လိုက်ရတာနဲ့ သေချင်စဖွယ်ဖြစ်လာရပါစေ့မယ် (သေချင်စိတ်ပေါက် လာရပါစေ့မယ်)တဲ့လေ။ ကဲ။ အမေရိကားရဲ့ (ဒီလိုထိန်ပင်မျိုး)မှာ သေမကြည့်ချင်ကြဖူးလား။ (အဲသလိုနဲ့ဒေါက်တာကျိပိဟာ)။

အသုဘဧဟာ (Funeral Home) သိဒ္ဓါအညီတစ်ခေါက်

ဒေါက်တာကျိပိမေးလိုက်တဲ့ (အသုဘ)မေးခွန်းကြောင့် ချုပ်ပယ်ဟေးမြို့တော်ဝန်ကြီးလည်း ဖျူနရယ်ဟုမ်း (Funeral Home) လို့ခေါ်တဲ့ သေသူတွေကိုအသုဘမချခင် ခေတ္တနားခိုဖို့ပေးထား တဲ့နေရာလေးကို ဟမ်းဖရေတွေအားလုံးကိုခေါ်ပြီးလိုက်ပြပါလေတော့တယ်လေ။ မသာဓကောနာ မည်က ဝေါလ်ကစ်စတန် (Wal-custance) လို့အမည်ရပါတယ်။ ပိုင်ရှင်က ဒီလုပ်ငန်းကို မိဘသက် ငုတ်အနေနဲ့လုပ်လာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကျော်ခဲ့ပါပြီတဲ့။ အမျိုးသမီးကြီးပါ။ နိုင်ငံတော် သုဘရာဇာ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ပညာသိပ္ပံကျောင်းတော်ကြီး (National Academy of Mortuary Science: NAMS) ကနေ ဘွဲ့လက်မှတ်ရယူထားတဲ့အပြင်၊ မသာဒါဂျိုက်တာလုပ်ငန်းလိုင်စင်ရရှိထားသူလည်းဖြစ်ပြီး (National Funeral Directors Association: NFDA) လို့ခေါ်တဲ့ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သုဘရာဇာအသင်းကြီးရဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါသတဲ့လေ။ အဆောက်အဦးကို အပြင်ဘက်ကနေကြည့်လိုက်တော့ စတိုးဆိုင်လေးလိုလို၊ ပြတိုက်ကလေးတစ်ခုလိုလို၊ အောက်မေ့ရပါတယ်။ လူစည်ကားတဲ့ဖရန်ကလင်လမ်းမကြီးပေါ်မှာပါ။ ဒါမျိုးအပြိုင်အဆိုင်၊ (ဆိုင်ခန်းမျိုး) တွေ ချပ်ပယ်ဟေးမှာတင် လေး-ငါးခုရှိပါသတဲ့။ အထဲမှာ ညှော်ခန်းမနဲ့၊ စန္ဒယားနဲ့၊ ပရိသတ်ထိုင်ခုံတွေရယ်၊ ဆုတောင်းဝတ်ပြုမယ်၊ စင်ပြင်ရယ်၊ ခန်းမရယ်၊ ပန်းအလှပင်တွေရယ်၊ (ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင်၊ ဟိုတယ်မြင်မြင်ကြီးတစ်ခုထဲက ညှော်ခန်းမဆောင်တစ်ခုနဲ့တောင် အပြင်အဆင်က တူလိုက်ချီသေးတော့တယ်။) အနောက်ဖက်က အခန်းနှစ်ခန်းကိုတော့ပေးမဝင်ဘူးလေ။ အခန်းတစ်ခန်းက အအေးတိုက်လို့သိရပြီး ကျန်ခန်းမကြီးကတော့ မီးသင်းဂြိုဟ်စက်လို့သိရပါတယ်။ အမေရိကားမှာ သုဘရာဇာလုပ်ငန်းဟာပုဂ္ဂလိက ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသတဲ့။ လူသေပြီဆိုရင် သဂြိုဟ်စည်းကမ်း (Funeral Rule) အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရပါတယ်။ အရင်ဆုံး ကိုယ်နေတဲ့အိမ်နဲ့နီးစပ်ရာ (ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်မိသားစု အစဉ်အဆက်ကကျွမ်းဝင်လာခဲ့တဲ့) ဖျူနရယ်ဟုန်းကို အကြောင်းကြားရပါတယ်။ နာရေးကူညီမှုအသင်း (Funeral Service Consumer Assistance Program: FSCAP) ဆိုတာတွေရှိပေမယ့် သူတို့က အကြံပေးတာပဲလုပ်ကြတာပါ။ တကယ်တမ်းကား ဖျူနရယ်ဟုန်းရဲ့ ညွှန်ကြားရေးမှူးဆိုသူကသာ အခရာပါပဲတဲ့။ ရာထူးက ညွှန်ကြားရေးမှူးလို့ဆိုထားပေတော့ သူ့ကို မသာ(သုဘရာဇာ) ဒါဂျိုက်တာလို့ ခေါ်လိုက်ကြပါစို့ရဲ့။ အဲဒီ မသာဒါဂျိုက်တာဆိုတာမျိုးက၊ ဒေသထဲမှာနေပြီး ကျန်ရစ်သူမိသားစုကို ၂၄ နာရီ အထောက်အကူပေးနေကြသူများဖြစ်ကြပါတယ်။ တစ်နှစ်တစ်နှစ်မှာ အမေရိကန်တစ်ခွင်လုံးရဲ့ အသုဘပေါင်း နှစ်သန်းကျော်လောက်ကို မသာဒါဂျိုက်တာတွေက အကြေးငွေယူပြီး ဝန်ဆောင်မှုတွေ ပေးနေကြရပါသတဲ့လေ။ အလောင်းသယ်ယူတာ၊ သေစာရင်းထုတ်တာ၊ အခန်းအနားပြင်ဆင်ကျင်းပတာ၊ (သတင်းစာမှာ) ကြော်ငြာထည့်ပေးတာ၊ သင်းချိုင်းရွေးတာ၊ မြေချတာ၊ ကုန်ကျစားရိတ်တွေ တွက်ချက်ပြရတာ၊ စတာတွေအကုန်လုံးကို ကျန်ရစ်သူမိသားစုက ကျေနပ်စွဲမက်နှစ်ချိုက်လောက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးနေကြရတဲ့သူများဖြစ်ကြပါတယ်။ သေသွားတဲ့သူတွေကိုလည်း ဂုဏ်ရှိအောင်လုပ်ဆောင်ပေးရပါသေးသတဲ့လေ။ (ဒါမှ ကျန်ရစ်သူတွေထဲကနောက်ထပ်သေလာမယ့်မသာတွေပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရင် ဒီလိုမသာဒါဂျိုက်တာမျိုးကိုပဲ ဆက်သွယ်ကြတော့မှာမဟုတ်ပါလား။) သူ့ကိုအလုပ်က စိတ်ရှည်ရတယ်။ သီးခံရပါတယ်။ ကောင်ဆယ်လင်လို့ခေါ်တဲ့ နှစ်သိမ်ပညာပေးစည်းရုံးတာတွေကိုလည်း ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်ရပါတယ်။ (ကုသိုလ်လည်းရ ဝမ်းလည်းဝတဲ့ ဆရာဝန်တို့လို၊ ရှေ့နေတို့လိုအလုပ်မျိုးဖြစ်ပါသတဲ့လေ။) အမေရိကားမှာ သင်းချိုင်းတွေကပေါ်ပြီး မြေနေရာတွေကလည်း (ဥယျာဉ်တစ်ခုလို) ကျယ်လည်း ကျယ်ကြပေတော့ကာ၊ အလောင်းကိုတိုက်ရိုက်မြေမြုပ် (Burial) ကြတဲ့သူများပြီး အရိုးပြာ (Cremation Urns) ကိုမြေမြုပ်တဲ့သူကနည်းပါးပါတယ်။ မြောက်အမေရိက မီးသင်းဂြိုဟ်ရေးအသင်းကြီး (Cremation Association of North America: CANA) ရဲ့အဆို အရ (၂၁) ရာနှုန်းသော အသုဘများကသာ

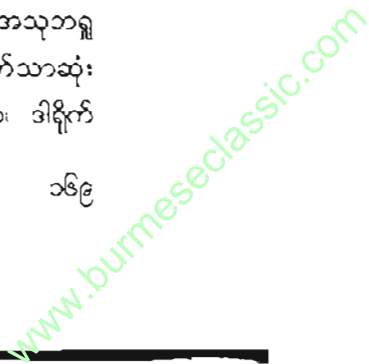
အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

မီးသင်းဂြိုဟ်ကြတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ မြေပဲမြှုပ်မြှုပ်၊ မီးပဲရှိရှိ၊ ဖြူနုရယ်ဟုမ်း မှာတော့အရင်နားဆိုရပါလိမ့်မယ်။ အိမ်မှာလူသေပြီဆိုကြပါရဲ့။ (ရပ်ကွက်ထောက်ခံစာတို့၊ ဆရာဝန်ထောက်ခံစာတို့ကို မျက်နှာငယ်နဲ့လိုက်တောင်းနေစရာ မလိုတော့ပါဘူး။) ခုနပြောတဲ့ ကိုယ်နဲ့ရင်းနှီးပြီးသား၊ (ဒါမှမဟုတ်လူပြောများတဲ့) မသာဒါရိုက်တာဆီကိုဖုန်းဆက်လိုက်ရုံပါပဲ။ သူက ကျန်ရစ်သူဖြစ်စေချင်တာတွေအပေါ်မှာ မှုတည်ပြီး ကုန်ကျစရိတ်တွေတွက်ချက်ပေးပါလိမ့်မယ်။ သူ့ကိုအစစအရာရာ မျက်နှာလွှဲလို့ရပါတယ်။ တချို့ဆိုရင် လူကိုယ်တိုင်ချက်ချင်း ရောက်ရှိလာပြီး နှစ်သိပ်မှုတွေနဲ့သူ့လုပ်ငန်းကိုစတင်တတ်ပါတယ်။ ဆေးရုံမှာသေရင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပါပဲ။ ကျန်ရစ်သူက (မသာဒါရိုက်တာကြီးဆီကို) ကိုယ်တိုင် အရင်ဆက်သွယ်ရပါတယ်။ (ဆေးရုံကဆက်သွယ်ပေးမှာမဟုတ်ပါဘူးတဲ့)။

မသာဒါရိုက်တာနဲ့အမျိုးမျိုး

ရှေးရိုးအစဉ်အလာရိုးရာအသုဘ (Traditional Funeral Service) ကတော့ လူသုံးအများဆုံးနဲ့ ကုန်ကျစရိတ်အများဆုံးပါပဲ။ အလောင်းကိုသာမန်အားဖြင့် လေးရက်ထားလေ့ရှိပါတယ်။ မသာဂေဟာမှာ (တစ်နာရီကြာလောက်ခွင့်ပြုထားတဲ့)အသုဘရှု (Viewing or Visitation) အစီအစဉ်ကို သုံးရက်မြောက်နေ့မှာလုပ်လေ့ရှိကြပြီး မသာရထားနဲ့ကားတန်းကြီးချီလို့ သင်းချိုင်းမှာ မြေချတာကို (နောက်တစ်ရက်) လေးရက်မြောက်မှာမှလုပ်ရတဲ့မသာမျိုးပါ။ မသာကားတန်းတွေပြီဆိုတာနဲ့ ရဲကချက်ချင်းရောက်ရှိလာပြီး မော်တော်ဆိုင်ကယ်သုံးစီး၊ ရဲကားတစ်စီးခြံရံလို့ အသုဘယာဉ်တန်းကိုစောင့်ရှောက်ပေးပါလိမ့်မယ် (ပိုက်ဆံပေးစရာမလိုပါဘူးတဲ့)။ တချို့ကျတော့လည်း တစ်နေ့ထဲအပြီး အသုဘရှုရော၊ သင်းချိုင်းမြေချရော၊ လေးရက်မြောက်နေ့မှာ ပေါင်းပြီး လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ အလောင်းကိုဆေးစီရင် (Embalming)ခတွေ့ အခေါင်းဝယ်ယူရတာတွေ၊ မြေမြှုပ်အရံအတား (Burial Vault or Grave Liner) ဝယ်ယူရတာတွေ၊ မသာဒါရိုက်တာခ ပေးရတာတွေနဲ့ အသုဘတစ်ခုကို ဒေါ်လာတစ်သောင်းကျော်ကုန်ကျရပါတယ်။ မြန်မာငွေနဲ့တွက်ရင်တော့ သိန်းတစ်ရာအထက်မှာပဲပေါ့။ (ကဲ၊ ဒီလိုဆိုတော့လည်း သေချင်ကြသေးရဲ့လားအမေရိကားမှာ။) စောစောကပြောတော့ သေချင်စရာလေးပဲဆို။ သာမန်အခေါင်းတစ်ခေါင်းကိုကပဲ ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ (သိန်းနှစ်ဆယ်)ကျနေပြီး (အတွင်းမှာကတ္တီပါလိုင်နင်ခံထားတဲ့)ကြေးခေါင်း၊ မဟော်ဂနီ ခေါင်းတွေများ သုံးမယ်ဆိုရင်တစ်ခေါင်းကို တစ်သောင်းကျော်ပေးရပါလိမ့်အံ့မယ်တဲ့လေ။ ရက်လည်တာတို့၊ သက်ပျောက်ဆွမ်းကပ်တာတို့ကိုလုပ်တတ်ကြတဲ့သူမျိုးတွေမဟုတ်ကြလေတော့၊ (ဝက်သားပြောင်ကျွေးတာတွေလည်း မရှိတော့ပူးပေါ့)။ အမှတ်တရ အခန်းအနားလေးတွေကိုပဲ ခြောက်လမြောက်နေ့မှာမှ မှတ်မှတ်ရရလုပ်တတ်ကြလေရဲ့။

နောက်ထပ်မသာချခြင်းတစ်မျိုးကတော့ (ရိုးရာမသာထက်ပိုပြီးငွေကုန်ကြေးကျသက်သာတဲ့) နေ့ချင်းပြီးမြေချလိုက်ကြတဲ့ (Direct Burial)အသုဘမျိုးပါပဲ။ ဒါတောင်ဆေးစီရင်ခ၊ အသုဘရှုစရိတ်နဲ့ကားတန်းစရိတ်လောက်ပဲသက်သာသွားမှာပါတဲ့။ အခေါင်းဝယ်ခ၊ (အသက်သာဆုံးအခေါင်းကတော့ ရီဆိုင်ကယ်-စက္ကူကတ္တီပူတွေကိုသုံးတာပါပဲ)၊ သင်းချိုင်းမြေဝယ်ယူခ၊ ဒါရိုက်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ပင်လယ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာမှ လွမ်းဆွတ်ငေးမောဖွယ်ရာ သင်္ချိုင်းအလှအပ

တာဖိုးပေးခငွေ၊ မိသားစုနန်းတော်ကြီးပင်ဖိတ်ခ စတာတွေကိုတော့ မဖြစ်မနေကုန်ကျရအုံးမှာပါပဲ တဲ့လေ။ စရိတ်အသက်သာဆုံးအသုဘကတော့ (Direct Cremation) လို့ခေါ်တဲ့နေ့ချင်းပြီး မီးသင်း ဂြိုဟ်ကြတာပါပဲ။ ဒါတောင်မီးကြွင်းပြာကောက်တဲ့စရိတ်ကိုပေးဆောင်ရပေအုံးမယ်။ ပြာကြိုချဖို့ နေရာကိုခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရပါအုံးမယ်။ တချို့ကျတော့လည်း ဆေးပညာဌာနတွေကိုကိုယ်ခန္ဓာပေး လှူပစ်ကြတာမျိုးနဲ့ ကိစ္စရှင်းပစ်ကြတာလည်းရှိတတ်ပါတယ်။ သူတို့ဆီမှာက မသာကို ဆေးစီရင်တယ် ဆိုတာမှာ (ဂျီပီတို့ဆီကဘုန်းကြီးပျံမှာလိုမျိုး၊ ရင်ခွဲရုံက ကုလားကိုခေါ်ပြီး အလောင်းကို ပေါင်ခွဲလို့ဆေး သွင်းတာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။) မသာကိုလှလှပပ ကြွကြွရွရွလေးဖြစ်အောင် (အရှုပ်ကလေးတစ်ရှုပ်လို ကိုင်ကြည့်ချင်စိတ်ပေါက်လာအောင်) ကျွမ်းကျင်တဲ့ (အိပ်စပတ်) တွေက ဆေးထိုးပေးထားကြတာ မျိုးပါတဲ့။ အဲဒီ အိပ်တမ်း (Embalim) ဆိုတာ လုပ်ပြီးရင်တော့ လှလှပပမသာလေးကိုကြည့်ပြီး ကိုယ်မသာကိုယ်ချရမှာတောင်နမောနေပါလိမ့်မယ်တဲ့လေ။ (အမွှေးတိုင်သုံးတတ်တဲ့လူမျိုး မဟုတ် လို့လည်း မသာနဲ့အမွှေးတိုင်ကိုတွဲပြီးမြင်လို့လည်းရမှာမဟုတ်ပါဘူး။) (ကြေးစည်ဆိုတာကိုလည်း သူတို့ဘာမှန်းမသိရှာကြပါဘူး-စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ရှင်းပြပြန်တော့လည်း သုံးမြောင့်မောင်း-Triangular Gong ပါဆိုပြီးစွတ်ငြင်းချင်ကြသေးလေရဲ့)။ (ယင်တောင်ဝေတဲ့အလေ့အထလည်း မရှိကြပါဘူးတဲ့လေ)။ (ကွာစေ့နဲ့ရေခွေးကြမ်းအိုးဆိုတာကိုတော့ ဝေလာဝေးပေါ့ဗျာ)။ အဲ့။ ပန်းခြင်း၊ ပန်းခွေ၊ ပန်းခက်၊ ပန်းတန်းလန်းပေါင်းစုံအပြင်၊ ရောင်စုံပို့စကဒ်တွေကိုတော့ ခန်းလုံးပြည့်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ နောက်တစ်ခု ထူးခြားတာက မသာမှတ်တမ်းစာအုပ်ထားပေးထားပြီး မှတ်ချက်ကလေးတွေရေးသွင်းလို့ အသုဘ ရှုလာသူက ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးပေးရတာပါပဲ။ ဗျူနရယ်ဟုန်းတွေက သေသူရဲ့မိတ်ဆွေတွေဆီ ကို အင်တာနက်အီးမေးကနေတစ်ဆင့် မသာမှတ်တမ်းကိုပေးပို့ပေးပြီးရေးခိုင်းတတ်ကြတာမျိုး လည်းရှိတတ်ပါသေးတယ်။ ဂျီပီ ယူအင်စိတက္ကသိုလ်ကြီးမှာရှိတုံးက ဂျီပီကိုခေတ္တမွေးစားခဲ့တဲ့ မွေးစား မိခင်ကြီး ဂျိုယနာဒါးလ်ဒေါ့ဆိုတာကို မှတ်မိကြသေးလား။ သူ့ရဲ့ ဒါးလ်ဒေါ့ခြံကြီးထဲမှာ ဂျီပီမြင်းစီး သင်ခဲ့ရဖူးသေးတယ်လေ။ သူ့အိမ်မှာခွေးမကြီး (ဂျီပီရဲ့မွေးစားညီမလေး) ရိုးနီးဒါးလ် ဒေါ့ဆိုတာရှိ

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

သင်္ချိုင်းဥယျာဉ်အတွင်းမှ ကိုယ်ပိုင်အုတ်ဂူပတ်ဝန်းကျင်တွင် အလှအပန်တီးနေကြသူများ

သေးတယ်လေ။ အဲ... ကျီပီ ရန်ကုန်ကိုပြန်ရောက်ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်အောက်တိုဘာလထဲမှာ အသက် (၇၂) နှစ်နဲ့ ကျီယာနာ့မယျာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရတာပါပဲ။ ချစ်ပယ်ဟေးမှာ သူ့အသုဘမချခင်။ ရန်ကုန်က ကျီပီဆီကို မသာမှတ်တမ်းမှာဂုဏ်ပြုရေးပေးဖို့ ဖျူနရယ်ဟုမ်းကနေ အီးမေးနဲ့ပို့လာပါတယ်။ ကျီပီ အီးမေးနဲ့ပြန်ရေးပို့ပေးလိုက်တဲ့ မှတ်တမ်းကို ဒါးလ်ဒေါ့အသုဘမှာ အများသူငါကြည့်လို့ရအောင် ပြသထားပေးပါတယ်။ အဲဒီမှတ်တမ်းမှာရေးသွင်းသွားသူတွေရဲ့ မှတ်ချက်တွေကိုလည်း ကျီပီကိုယ်တိုင် ရန်ကုန်ကနေ ဖျူနရယ်ဟုမ်းရဲ့ အင်တာနက်ဝင်ဆိုက်ကို ဝင်ပြီးဖတ်ရှု ကြည့်လို့ရပါတယ်။ မသာ ဒါရိုက်တာတွေဟာ သူတို့လုပ်ငန်းတွေကို အဲသလောက်တောင် ထောင်စွဲအောင် ကျွမ်းကျင်ကြရပါ သတဲ့လေ။ သူတို့နိုင်ငံမှာ မသာစရိတ်ကတွေကိုသာ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်ကြီးမြင့်လာကြတယ် လို့ဝေခန့်ခံနေကြရတာ။ တကယ်တမ်းက (နာရေးစရိတ်ဟာ) သာရေးအခမ်းအနားတစ်ခုဖြစ်တဲ့ မင်္ဂလာဆောင်တဲ့စရိတ်ထက်စာလိုက်ရင် သုံးပုံတစ်ပုံကြီးတောင်သက်သာလှပါသတဲ့လေ။ တကယ် ကို မသာစရိတ်မတတ်နိုင်တဲ့သူတွေကျတော့ စစ်ပြန်အဖွဲ့တို့၊ အလုပ်သမားသမဂ္ဂတို့၊ လူမှုဖူလုံရေး အဖွဲ့အစည်းတို့က မသာချ စရိတ်ကိုကုန်ပေးကြရပါသတဲ့။ ဖျူနရယ်ဟုမ်းပိုင်ရှင်တွေရဲ့အပြတ်အစွန်းဟာ အစိုးရကိုပေးရတဲ့ အပြတ်ခွန်တွေကို ပေါင်းပါမှ (သ) ရာနှုန်းလောက်သာကျန်ကြရတာပါပဲ။ စီးပွား ဖြစ်ကြတယ်လို့ အပြင်ပိုင်းအားဖြင့်အထင်ခံကြရဖွယ်ရှိပေမယ့် သူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စစ်စစ်တစ်ခုထက် လူမှုရေးနဲ့ဒွန်တွဲနေတဲ့လုပ်ငန်းမို့လို့ ပိုလို့တောင်ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းပါသေးသတဲ့ လေ။ (ဒီလိုဆိုတော့လည်း အမေရိကားမှာ သုဘရာဇာလုပ်ချင်လာကြပြီမဟုတ်လား)။ အင်း။ ဒီအလုပ်ကိုစိတ်ဝင်စားရင်ဖြင့်၊ အဦးဆုံးတော့ရင်၊ နိုင်ငံတော်သုဘရာဇာကျောင်းတော်ကြီး (NAMS) ကနေ ဘွဲ့လက်မှတ်ရအောင် ကွာလီဖိုင်ဖြစ်ဖို့တော့ကြိုးစားရဖို့လိုလိမ့်မနေ့။

ကဲ။ အဲဒါတွေကတော့ အမေရိကားရဲ့ အခြေခံမသာတွေအကြောင်းပါပဲ။ အခု

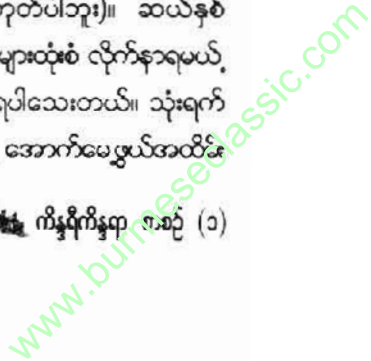
www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ဂျီပီ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့လိုက်ရတဲ့ (အမေရိကားရဲ့အကြီးအကျယ်ဆုံးသော အသုဘတွေထဲမှာတစ်ခု အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့) သမ္မတရော်နယ်ရောင်ရဲ့ ဈာပနအခန်းအနားအကြောင်းကိုဖေါက်သယ်ချပြ ပါတော့မယ်။ ဒေါက်တာဂျီပီဟာ ကံထူးသူတစ်ယောက်လိုဆိုရင်မှားမယ်မထင်ပါဘူး။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေ၊ တောမှာနေခဲ့ရတုံးက ရွာမှာပွဲလမ်းသဘင် ပြတ်လပ်နေတဲ့အခါမျိုးကျရင်၊ ပွဲကြည့်ချင်ကြရှာလွန်းလို့။ (ကိုရင်မြင့်ဇော်က ဦးဆောင်ပြီး။ ဖိုးသူတော်ခိုင်စိုးနဲ့ ဂျီပီတို့ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတစ်သိုက်ပေါင်းစုလို့) ရွာမှာပွဲဝင်အောင်ဆိုပြီး (လူကြီးတွေမသိတုံး) ကျောင်းအောက်မှာ ကြိတ်ပြီးဆုတောင်းပွဲလေးတွေ လုပ်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ဆုတောင်းတိုင်းလည်းပြည်ခဲ့ဖူးပါတယ်တဲ့။ အဲသလိုနဲ့ပဲ ဦးတိက္ခတို့၊ ဦးဝါယမ တို့ရဲ့ဘုန်းကြီးပျံတွေပေါ်လာပြီး (ဗလာဇာတ်) တောပွဲလေးတွေသွင်းပြီးစည်ကားခဲ့လို့ အပျော်ကြီး ပျော်ခဲ့ကြရဖူးပါတယ်တဲ့လေ။ အခုလည်း အမေရိကားမှာ။ ချပ်ပယ်ဟေးမြို့က ဖျူနရယ်ဟုမ်းကို လေ့လာနေရင်းက နိုင်ငံတော်ဈာပန တစ်ခုတစ်လေနဲ့များကြုံတွေ့ရရင်ကောင်းမှာပဲလို့တမ်းတမိ လိုက်တာမှာဟော့ သမ္မတ ရောင်ရဲ့ အသုဘနဲ့မှ လာပြီးကြုံတတ်ပလေတော့တယ်။ ကြည့်ပါဦး။ ဒီဈာပနဟာ (နိုင်အလဲဗင်း) အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ခံရမှုကြီးအပြီးမှာ ပထမဆုံးအနေနဲ့ကျင်းပဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံတော်အဆင်ဈာပနတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့လေ ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် က လင်ဒန်ဘီဂျွန်ဆင်ရဲ့ ဈာပနအပြီးမှာ နိုင်ငံတော်ဈာပနတွေ ပြတ်လပ်နေခဲ့ရာက အခုပြန်လည်ကျင်းပဖြစ်တဲ့ သမ္မတဈာပနလည်းဖြစ်ပါသတဲ့။ (ဝါးတားဂိတ်အရေးကြောင့်သမ္မတရာထူးကနုတ်ထွက်သွားခဲ့ရတဲ့)ရစ်ချတ်နစ်ဆင် သေဆုံးစဉ်တုံးကာ နိုင်ငံတော်ဈာပနကျင်းပဖို့ရာမှာ သူ့မိသားစုကိုယ်တိုင်ကင်းဆန်ခဲ့ကြလို့။ နောက်ထပ်ဘယ် သမ္မတများသေလိမ့်မလဲလို့စောင့်နေရတဲ့အချိန်မှာ။ အခုမှ (ဂျီပီရဲ့ဆုတောင်းကြောင့်လားမသိပါဘူး) ရောင်ရဲ့ဈာပနက ပေါ်လာခဲ့ရပါသတဲ့ဗျာ။ (သမ္မတတွေဟာ အိမ်ဖြူတော်မှာတာဝန်ယူပြီးတာနဲ့ မတော်တဆများ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်းသေဆုံးသွားဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တဲ့ဈာပနမျိုးကို ကြိုတင်စီစဉ် အသိပေးထားကြရပါသတဲ့။ သမ္မတရောင်က သူ့သမ္မတစဖြစ်တဲ့ ၁၉၈၁ ခုနှစ်ကထဲက ဈာပန အစီအစဉ်ကိုကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲထားပြီး မကြာခဏ အပ်ဒိတ်-Update လုပ်လေ့ရှိပါသတဲ့လေ။) ဂျီပီ ဝါရှင်တန်မှာရောက်ရှိနေတုံးမို့လို့ အသုဘ အခန်းအနားကိုတက်ရောက်ဖို့ (ဂျီပီတို့လင်မယားကို) အဖိတ်ခံခဲ့ရပါပြီ။

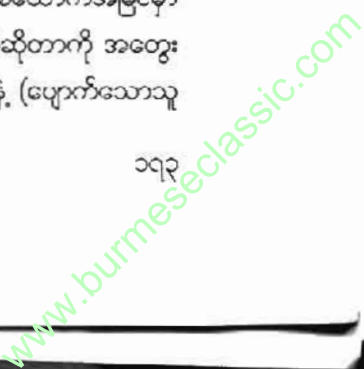
ရော်နယ်ရောင်၏အသုဘ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကြီးရဲ့ (၄၀) ယောက်မြောက်သမ္မတ (၁၉၈၁-၁၉၈၉)ဖြစ်တဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသားဟောင်းကြီး ရော်နယ်ရောင်ဟာ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့မှာ လော့စ်အိန်ဂျယ် လိစ်မြို့၊ ဘဲလ်အဲယားရပ်ကွက်ထဲက သူ့ရဲ့နေအိမ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရှာပါပြီ။ ကွယ်လွန်ချိန်မှာ ၉၃ နှစ်ရှိနေပါပြီ။ နမိုးနီးယားရောဂါနဲ့သေတာပါ။ (ဂျီပီဆုတောင်းလို့တော့မဟုတ်ပါဘူး)။ ဆယ်နှစ် ကျော်ကြာအယ်လ်ဇိုင်းမားရောဂါခံစားနေရရှာသူဖြစ်ပါတယ်။ သေသေချင်မှာ အများထုံးစံ လိုက်နာရမယ် ဖျူနရယ်စည်းကမ်းအတိုင်း သူ့ဒေသကဖျူနရယ်ဟုမ်းမှာသုံးရက်တာ နားခိုခဲ့ရပါသေးတယ်။ သုံးရက် မြောက်နေ့မှာမှ ရုပ်ကလပ်ကို သူ့စာကြည့်တိုက်အဆောက်အဦးကိုပြောင်းရွှေ့လို့ အောက်မေ့ဖွယ်အထိမ်း

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာကျိပိ

အမှတ် အသုဘရှုအခမ်းအနားလေးကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီညကစပြီး တစ်နာရီကိုလူ (၂၀၀၀) နှုန်းနဲ့အသုဘရှုခွင့်ပေးလိုက်တာ လူပေါင်း (၁) သိန်းနဲ့ (၅) ထောင်၊ အသုဘရှုဖြစ်သွားပါသတဲ့လေ။ နိုင်ငံတော်ဈာပနအဖြစ်ကျင်းပပေးဖို့ မိုင် (၃၀၀၀) ကျော်ဝေးလံတဲ့ ဝါရှင်တန်မြို့ကို ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့မှာ လေယာဉ်နဲ့ပြောင်းရွှေ့လို့သယ်ယူလာပြီး ကပ်ပီတော်အဆောက်အဦးကြီးထဲမှာသုံးရက်တိုင်တိုင် ပြည်သူပြည်သားများရဲ့ အသုဘရှုခြင်းကို ခံယူရပြန်ပါတယ်။ ပြည်သူပေါင်း (၁) သိန်း (၆) ထောင်နဲ့အတူ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်တွေဖြစ်တဲ့ မိနိုင်းဂေါ်ဘာချော၊ မာဂရက်သက်ချာ၊ ချားလ်စ်မင်းသား တိုနီဘလဲတို့လင်မယား၊ (ဂျီပီတို့လင်မယားကတော့လူကြားထဲမှာမြုပ်နေတာကိုတွေ့ရပါလိမ့်မယ်) ပိုလန်သမ္မတဝက်လေဆာစတဲ၊ နိုင်ငံပေါင်း (၁၆၅) နိုင်ငံက ခေါင်းဆောင်တွေလည်းတက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သမ္မတဟောင်း ကလင်တန်တို့၊ (ဂျီပီရဲ့မိတ်ဆွေကြီး) ဂျင်မီကာတာတို့လည်းပါတာပေါ့။ လက်ရှိ သမ္မတ ဂျော့ဘွတ်ရှ်က ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့ကို တနိုင်ငံလုံးဝမ်းနည်းမှုဆွေးရက်အဖြစ် ကြေညာပေးပြီး ရက်ပေါင်း (၃၀) အလံတိုင်ဝက်လွင်ထူဖို့ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပါတယ်။ ဈာပနကိုလေယာဉ်နဲ့ သယ်ယူရာမှာ အက်စ်-၅၊ တိုက်လေယာဉ်လေးစီးကခြံရံလို့သယ်ဆောင်ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ကယ်လီဖိုးနီးယားရေ တပ်စခန်းကနေ လေယာဉ်နဲ့သယ်ယူလာတဲ့ရုပ်ကလပ်ဟာ ဝါရှင်တန် အင်ဒရူးလေတပ်စခန်းကို ရောက်ရှိလာပါပြီ။ မော်တော်ယာဉ်တန်းကြီးရဲ့ရှေ့မှာ မသာရထား (Hearse) ကဦးဆောင်လို့ မောင်းနှင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ လမ်းတလျှောက် ပြည်သူတွေသောင်းနဲ့ဒီပြီးထွက်ကြည့်ကြပါတယ်။ မေ့လင်းတို့၊ ဗာဂျီးနီးယားတို့စတဲ့ပြည်နယ်တွေကိုဖြတ်သန်းလာပြီး ဝါရှင်တန်အိမ်ဖြူတော်နားကို ရောက်တော့၊ ရုပ်ကလပ်ကို မသာရထားထဲကနေ ကိုင်ဆွန် (Caisson) လို့ခေါ်တဲ့မြင်းမည်း ခုနစ်ကောင် ကတဲလည်းရထားပေါ်ကိုပြောင်းရွှေ့လို့တင်ဆောင်လိုက်ပါပြီ။ ဝန်းရံထားတဲ့ စစ်ဘင်ခရာတပ်ဖွဲ့က လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာတေးဂီတသံကိုတီးခတ်ပြီး ရုပ်ကလပ်ကို ကပ်ပီတော်အဆောက်အဦးကြီးဆီကိုရှေ့ရှုလို့ သယ်ဆောင်လာပါပြီ။ ဈာပနလှည်းယာဉ်နဲ့ကပ်လျက် နောက်ကနေ ဆာဂျင်ယောက် (Sgt. York) လို့ခေါ်တဲ့ လူမစီးတဲ့မြင်းတစ်ကောင်က ကပ်လိုက်လာရ ပါတယ်။ (အဲဒီမြင်းကတော့ မွန်ဂိုစစ်သူကြီး ဂျန်ဂျစ်ခန်လက်ထက်တုံးက၊ တိုက်ပွဲမှာကျဆုံးသွားတဲ့စစ်သည်တော်ကိုသယ်ဆောင်ပေးခဲ့ဖူးတဲ့ သစ္စာရှိမြင်းစစ်သည်ကို ဂုဏ်ပြုထားတာလို့ သိရပါတယ်။) စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေရဲ့အသုဘနဲ့ နိုင်ငံတော် သမ္မတတွေရဲ့အသုဘတွေမှာသာ ဆာဂျင်ယောက်ကိုပွဲထုတ်ရပါသတဲ့။ အဲဒီမြင်းပေါ်မှာ သမ္မတရေဂင်စီးနေကျ ဘွတ်ဖိနပ်ကို မြင်းကကြီးမှာ နောက်ပြန်လှန်ချည်နှောင်ပြီးတပ်ဆင်ထားပေးရပါတယ်။ (ဂျီပီတို့ ဆီက မသာတွေမှာ အကျီနောက်ပြန်ဝတ်ပေးထားသလိုမျိုးနဲ့တူပါရဲ့။) ကွန်စတီကျူးရှင်းလမ်းနဲ့ (၄) လမ်းထိပ်ကိုရောက်တော့ ခေတ္တရပ်နားပြီး။ ကောင်းကင်ယံကနေ တိုက်လေယာဉ်လေးစီးက (ပျောက်ဆုံးစစ်သည်ပုံသန်းမှု-Missing man formation) နဲ့အလေးပြုပြန်ပါတယ်။ လေယာဉ်တွေ တစ်စင်းနဲ့တစ်စင်း ကပ်ပြီးပျံလိုက်၊ ခွာပြီးပျံလိုက်၊ နိမ်နိုင်သမျှနိမ်အောင်ဆင်းပြီး ပျံပြလိုက်နဲ့ တော်တော်ကိုကြည့်လို့ကောင်းလှပါတယ်။ သူတို့ပျံတာကိုကြည့်ပြီး သာမန်လူတစ်ယောက်အမြင်မှာ တောင်၊ ကျဆုံးပြီးကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဘက်တော်သားလေယာဉ်ကိုလိုက်ဖွေရာနေတာပဲဆိုတာကို အတွေးပေါက်လာမိပါတော့တယ်။ လေယာဉ်တွေ သရုပ်ဆောင်ပုံသန်းပြတာကိုကြည့်ရင်းနဲ့ (ပျောက်သောသူ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

သပ္ပာတရောင်၏ အသုဘပေးတော်ယာဉ်တန်း

ရှာရင်တွေ့လိမ့်နိုးဆိုတဲ့ မျှော်လင် ချက်ကလေးနဲ့) အဖေပျောက်နေတဲ့ လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ရဲ့ အဖြစ် သနစ်ကိုကြည့်ရင်းက၊ သနားစာနာတဲ့စိတ်တွေတဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်မိလာပါတော့သတဲ့လေ။ အဲဒါလို ပရိသတ်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ သနားစိတ်တွေပေါ်ပေါက်လာစေတဲ့ လေယာဉ်ပျံသန်းမှုနဲ့အလေးပြုပြီးကာမှ သမ္မတရဲ့ ပျံအလောင်းကို စစ်သည်တော်တပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့က ပုခုံးထက်မှာထမ်းရွက်လို့ ကပ်ပီတော်ကြီး ထဲကိုသွင်းလို့လာပါဟော့တယ်လေ။ ဘင်ခရာတပ်ဖွဲ့ကလည်းသာယာငြိမ်ညောင်းတဲ့ တေးသံသာတွေနဲ့ တွန်းပို့နေလိုက်သေးလေပြန်တော့ တကယ်ကို လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာ၊ ကြေကွဲဖွယ်ရာ (ရသ)မျိုးပါပဲ။ ကပ်ပီတော်ခန်းမကြီးထဲက ဗဟိုကွက်လပ် (Rotunda)နေရာမှာ ရုပ်အလောင်းကိုနေရာချထားပြီးတာနဲ့ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဒယ်နီယယ်ကောင်လင်း (Rev. Daniel Coughlin) ရဲ့ ပဏာမ တောင်း ဆုချွေခြင်းနှင့် နိုင်ငံတော် ဈာပနအခန်းအနားကိုအစချီပါလေတော့တယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့ အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ သေသူအပေါ်မှာချီးမြှောက်ဖွဲ့ဆိုထားတဲ့ ယူလော်ဂျီ (တမ်းချင်းရတုပိုင်စုံ) ကောင်းချီးထောပဏာမကားများနဲ့မတ်ကြားဂုဏ်ပြုကြပါတယ်။ သူတို့အထဲမှာ ဂျီပီ အထင်ကရ မှတ်မိလိုက်ရတဲ့သူကတော့ ဒုတိယသမ္မတ ဒစ်ချေနီပါပဲတဲ့။ (ဂျီပီတို့ယူအင်စီဆယ်မနာမှာတုံးကာ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ရွေးကောက်ပွဲဝင်တန်းကစားကြတဲ့အခါမှာ ဂျီပီကို ဒုတိယသမ္မတလောင်းအဖြစ် ပွေးလှိုက်တော့ ဒစ်ချေနီက ဂျီပီနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်၊ ဂျီပီရဲ့ပြိုင်ဘက်ကြီးဖြစ်လာရတယ်လေ။ မှတ်မိကြ သေးတယ်ပုဂ္ဂိုလ်များ။) တကယ်တန်းက အဲဒီယူလော်ဂျီ (Eulogy) တွေကိုဖတ်ရမယ်သူက လက်ရှိသမ္မတ ဖြစ်ပါသတဲ့။ အခုဈာပနကျင်းပချိန်မှာ (ကိုကို)ဘွတ်ရှ်က ဂျီ-စ ဆမ်းမစ် အစည်းအဝေးကြီးမှာ မိန့်ခွန်းပြောနေရလို့အချိန်မီပတ်ကရောက်ဖြစ်နိုင်ဖူးလို့သိရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့လည်း (ကိုကို) ဘွတ်ရှ်ရော သူ့ဇနီးသယ် (လောရာ)ဘွတ်ရှ်ရော၊ သူ့ အဖေ (ပါပါ)ဘွတ်ရှ်နဲ့မေမေ (ဘာဘရာ) ဘွတ်ရှ်တို့ကိုယ်တိုင်ပါ။ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး (၄၀၀၀) ကျော် (ဂျီပီတို့လင်မယားအပါအဝင်) တက်

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ရောက်ကြတဲ့ နိုင်ငံတော်များစွာအခန်းအနားကြီးမှာပါဝင်လာခဲ့ကြပါတယ်တဲ့လေ။ ဒီလူကြီးတွေပြီးကာမှ လူထုပရိသတ် (၁) သိန်း (၆) ထောင်ရဲ့ အသုဘရှုလုပ်ငန်းကစရပါတယ်။ လူထုပရိသတ်ကြီးက ကပ်ပီဟော်အပြင်ဖက်မှာ အထပ်ထပ်တန်းစီပြီးစောင့်စားလို့ အလှည့်ကျ ဝင်ရောက်ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဇွန်လ (၁၁) ရက်နေ့မှာတော့ ဝါရှင်တန်နေရှင်နယ်ခသီးဒရယ် (Washington National Cathedral) ဘုရားကျောင်းမှာဝတ်ပြုပြီး ရုပ်အလောင်းကို မူလသယ်ဆောင်လာခဲ့တဲ့ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ကိုပြန်ပို့ပေးလိုက်ကြပါတယ်။ လာရာလမ်းအတိုင်းဖြစ်တဲ့ အင်ဒယူးအဲယားဘော့စ် လေယာဉ်ကွင်းကနေ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ကို ငါးနာရီကျော်ကြာ လေယာဉ်ပြန်လည်ပျံသန်းရပါတယ်။ လေယာဉ်ပေါ်အတက်မှာ နန်စီရေဂင်က လူထုကိုလက်ဝှေ့ယမ်းပြီးနှုတ်ဆက်လိုက်ပါသေးတယ်။ (ဂျီပီတို့လင်မယားကလည်းပြန်ပြီး လက်ပြ လိုက်ကြပါတယ်)။ အဲသလိုနဲ့ပဲ ကာလီဖိုးနီးယားက ရေတပ်လေယာဉ်ကွင်းကို ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်လို့သွားရပါသတဲ့လေ။

ယူအက်စ်အက်စ် ဖော်နယ်ရေဂင်ဆိုတဲ့ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးပေါ်က ကပ္ပတိန်နဲ့သင်္ဘောသားတွေက လေဆိပ်မှာ လာကြိုဆိုကြပါတယ်။ ပြီးတော့မှ (၂၅) မိုင်ဝေးတဲ့ ဆင်ပီပယ်လီရပ်ကွက်ထဲက ရေဂင်စာကြည့်တိုက်အဆောက်အဦးဝင်းသီးကို ကားစာနန်းကြီးချီလို့ ရောက်ရှိလို့သွားကြပြန်ပါတယ်။ အဲဒီမြေမြှုပ်မယ့်နေရာမှာ လူ (၇၀၀) ကျော်လောက်က စုစည်းပြီး ကြိုတင်ရောက်ရှိနေကြပါတယ်။ ရေဂင်ရဲ့ ဟောလီဝုဒ်တုံးကရောင်းရင်း မင်းသားမင်းသမီးတွေပဲပေါ့။ ဝိန်းချူတန်တို့၊ တွမ်ဆဲလက်တို့လည်းပါပါတယ်။ ကာလီဖိုးနီးယား ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရှာဝပ်ဇင်နက်ဂါ (မင်းသားကြီးအားနီး) လည်းစောင့်နေရတယ်။ မာဂရက်သက်ချာဆိုရင် ဝါရှင်တန်တုံးက နိုင်ငံတော်များစွာကိုယ်တိုင်တက်ရောက်ခဲ့ပြီး အခုလည်း ကာလီဖိုးနီးယားအထိကို လေယာဉ်စင်းလုံးငှားနဲ့ လိုက်လာပြီး မြေမြှုပ်မယ့်အခန်းအနားနေရာမှာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတက်ရောက်လိုက်ပါသေးတယ်။ (ဂျီပီတို့လင်မယားကတော့စရိတ် မတတ်နိုင်

ကပ်ပီဟော် အဆောက်အဦးအတွင်းသို့ သပ္ပတိန်နဲ့ သင်္ဘောသားတွေက လေဆိပ်မှာ လာကြိုဆိုကြပါတယ်။

ကိန္ဒဂိုကိန္ဒမှာ စာစဉ် (၁) မှု

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တော့လို့ ဆက်မလိုက်နိုင်တော့ပဲ၊ တီဇွီကနေပဲ ဆက်လက်အသုဘရှုပေးလိုက်ကြရပါတယ်။ နောက်ဆုံး မြေမြှုပ်တဲ့ အခန်းအနားမှာတော့ ရောင်ရဲသားသမီးသုံးရောက်ကိုယ်တိုင်က (ယူလော်ဘီ) ဖတ်ကြပါတယ်။ လေတပ်စစ်တီးပိုင်းက ဂုဏ်ပြုသီချင်းတွေတီးခတ်နေပါပြီ။ ယူအက်စ်အာမီက နိုင်ငံတော် သီချင်း ကိုဂုဏ်ပြုသီဆိုပေးကြပါတယ်။ ဂီတပညာရှင်အဲရစ် ရစ်ဂလာက အံ့ဖွယ်ဂုဏ်ရောင် (Amazing Grace) ဆိုတဲ့ သီချင်းကိုလေမှုတ်ကီရိယာကြီးနဲ့ စွဲစွဲငင်ငင်မှုတ်နေတဲ့ အချိန်မှာ အလောင်းကို မြေမြှုပ် မယ်နေရာကို သယ်ယူလို့ သွားနေကြပါပြီ။ သေနတ်နှစ်ဆယ် တစ်ချက်ပစ်ဖောက်လို့ အလေးပြုနေ ကြပြန်ပါတယ်။ ဓမ္မတေးသံသာတွေပေါ်ထွက်လို့ လာပြန်ပါပြီကော။ ဟော့။ အမြောက်ဆံတွေလေထဲ ကို သုံးကြိမ်တိတိပစ်ဖောက်ကုန်ကြပြန်ပါပြီ တစ်ခါ။ အမြောက်သံတွေငြိမ်ကျသွားလိုက်တာနဲ့၊ ငိုချင်း တေးသံတွေထွက်ပေါ်နေဆဲမှာပဲ နေဗီ ဂျက်လေယာဉ် လေးစင်းက (ပျောက်ဆုံးစစ်သား ပျံသန်းမှုနဲ့) သရုပ်ဖော်ပြန်ပါလေပြီ။ ယူအက်စ် အက်စ် ရော်နယ်ရောင် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးရဲ့ ကပ္ပတိန်က သဗ္ဗတရောင်အခေါင်းမှာ လွှမ်းခြုံထားတဲ့ နိုင်ငံတော်အလံကို ခေါက်လိပ်လိုက်ပြီး နန်စီရောင်ရဲလက်ထဲကိုအပ်လိုက်ပါပြီ။ အို ရောင်ရယ်။ အခုတော့ နေဝင်ချိန်ရောက်ပြီပေါ့။ နောက်ဆုံး အနမ်းလေးကိုဖြင့် ဖွဖွရွရွလေးနမ်းကာပေးရင်းနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ချစ်ဒါလင်ရယ်။ အိုင် လပ်ဖီယူတဲ့။ သားသမီးတွေက နန်စီကိုပိုင်းရဲလိုက်ကြတဲ့ အချိန်မှာပဲ နေမင်းကြီးလည်း ပျောက် ကွယ်လို့ သွားပါလေတော့သတဲ့ကွယ်။

အဲဒါကတော့ ဂျီပီကိုယ်တိုင်တက်ရောက်လိုက်ရတဲ့ သူတို့ဆီက နိုင်ငံတော်ဈာပနပါပဲ။ (ဘယ်လောက်ကုန်ကျမလဲဆိုတာကိုတော့ ဂျီပီတွက်ချက်မကြည့်တတ်တော့မသိရပါဘူး)။ အဲ၊ ဂျီပီ ကိုယ်တိုင်ရေးပေးခဲ့လိုက်တဲ့ ဈာပနမှတ်တမ်းလေးကိုတော့ နန်စီရောင်တို့ မိသားစုကျေနပ် ကြလိမ့် မယ်ထင်ပါရဲ့။ အဲဒါကတော့။ ဘဝသံသရာသီချင်းထဲကစာပိုဒ်ကလေးကို ဘိုလိုပြန်ပြီး ရေးပေး လိုက်တာပါပဲတဲ့။ “ပျော်လိုက်၊ ရွှင်လိုက်၊ ငိုကာ၊ ရယ်ကာ” တဲ့။ “ဘယ်ဟာမတည်မြဲ၊ ဖောက်လွဲ ဖောက်ပြန်၊ အကြောင်းကံ ကမ္မသကာ” လို့ဖြစ်ပါသတဲ့လေ။

ကဲ။ ဒီလတော့ မသာအကြောင်းရေးလိုက်တာနဲ့ ဒေါက်တာဂျီပီ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းတော့ ရောက်ပြီလို့ မမှတ်ယူလိုက်ကြပါနဲ့ဦး။ ဇာတ်သိမ်းခင်ပျော်စရာရွှင်စရာလေးတွေ လာပါလိမ့် အနုမယ်တဲ့။ နံနံတော့ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပေးတော်မူကြပါအုံးလို့။

စရဏကိုအစဉ်လေးစားရတဲ့။ ဒေါက်တာဂျီပီပါခင်ဗျ။

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက်ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် - ၁၆

(The Story of Dr. Gee Pee in America)

Narrator: ပုံပြောသူ၊
ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အလုံ)

စွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်းတစ်နှစ်တာခရီး

ပုံပြင်များတွင်ဆိုခဲ့ပြီးသလို။ အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီပုံပြင် ဟာဖြင့် ဘယ်သောအခါမှဆုံးမည် မဟုတ်ပါပေ။ ပုံပြင်က မဆုံးပေမယ့်၊ စာအုပ်ကိုတော့အဆုံးသတ်ပေးဖို့လို နေပါသည်။ သို့ပါ၍ လင်းရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၄ - III/No.166 တွင်ပါရှိသော စွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်းတစ်နှစ်တာ ခရီးဆောင်းပါးဖြင့် ဤစာအုပ်ကို နိဂုံးကမ်းမ အဆုံးသတ်ပေးလိုက်ရပါ တယ်ခင်ဗျား။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

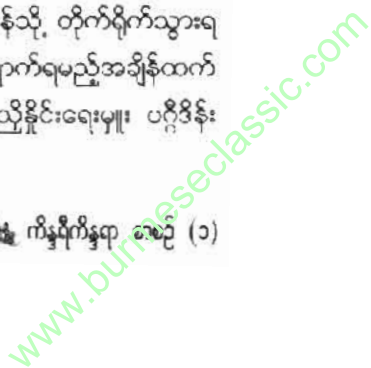
အထွေထွေရောဂါကု ဆရာဝန်များအဖွဲ့(မြန်မာနိုင်ငံ ဆရာဝန် အသင်း) မှ ဒေါက်တာမြင့်ဦးသည် ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးမူဝါဒနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးပညာရပ်အကြောင်းကို ဟမ်းဖရေးအစီစဉ်ဖြင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၁ ရက်မှ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ဇွန်လ ၁၁ ရက်ထိ တစ်နှစ်တာပညာသင်ခရီး သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ ခရီးစဉ် အကြောင်းသူ၏ ကိုယ်တွေ့ရေးသားချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း တည်းဖြတ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဆန်ဖရန်စစ္စကို လေဆိပ်မှာ မိမိ၏ ပြည်ဝင်လေဆိပ်ဖြစ်သဖြင့် လူဝင်မှုနှင့် လုံခြုံရေးစစ်ဆေးမှုများ အစစ်ဆေးခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နွေရာသီ သင်တန်းကျောင်းတက်ရောက်ရန် ရောက်လာကြသည့် ဂျပန်လူငယ် နှစ်ဆယ်ကျော်ကို မိမိရှေ့တွင် အလှည့်ပေးလိုက်ရသဖြင့် လိုအပ်သည်ထက် ပိုမိုကြာမြင့် သွားခဲ့ရပါသည်။ ဂျပန် နာရီတာ လေဆိပ်တုန်းက အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်ခဲ့ရသော မိမိနှင့်အတူ အကြိုသင်တန်း တက္ကသိုလ် တစ်ခုတည်း တက်ရောက်ရမည့် ကမ္ဘောဒီးယားဆရာဝန်နှစ်ဦးမှာ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် စစ်ဆေးမှုများ စစ်ဆေးမှုများ ဦးစွာပြီး စီးသွားခဲ့ပါသည်။ သူတို့ကတော့ ယူဂျီးနန်းမြို့သို့ ထွက်ခွင့် လေယာဉ်ဂိတ် ဆီသို့ပင် သွားနေကြပါပြီ။

မိမိမှာ တောသားမြို့ရောက်ဆိုသကဲ့သို့ အကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေသည်။ လုံခြုံရေး ပေါင်းမိုးအောက် သို့ ဖြတ်စဉ် အချက်ပေးထား ဆီးသံမြည်လာသဖြင့် သီးသန့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းခံရပြီး အသေးစိတ်စစ်ဆေးမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြန်ပါသည်။ ဖိနပ်ကိုချွတ်၍လည်း စစ်ဆေးကြသည်။ လက်ကိုလည်း ဆန့်တန်းပေးထားရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ပတ်ချာလှည့်၍ နှိုက်ချွတ်ခံရသည်။ ၅/၁၁ အကြမ်းဖက်မှုကြီးနောက်ပိုင်း လုံခြုံရေးကို ပိုမိုတင်းကျပ်ထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော် လူထုမငြိုငြင်ရအောင်တော့ ဂရုစိုက်ကြရှာပါသည်။ ကျေနပ်လောက်ပြီဆိုမှ အိပ်စရေး ကွန်ယူတာ အောက်မှ စစ်ဆေးအောင်မြင်၍ ကြွားဝင့်စွာ လိမ့်ထွက်လာသောမိမိ၏ လက်ဆွဲအထုပ်အပိုးများကို ကိုယ်တိုင်ကောက်ယူရသည်။

လေယာဉ်ထွက်ရန် ၁၀ မိနစ်သာ လိုတော့သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ ဂိတ်ဆီသို့ တက်သုတ်ရိုက်၍ ပြေးရပါသည်။ လေကြောင်းကုမ္ပဏီ ကောင်တာရောက်တော့ အပူထမ်းမှ ဝမ်းနည်းတောင်းပန်စကား ဆိုလာပါသည်။ နောက်ထပ်ထွက်မည့် လေယာဉ်ကို စီစဉ်ပေးရှာသည်။ ယူဂျီးနန်သို့ တိုက်ရိုက်သွားရ မည့်အစား ပေါ့လန်မြို့သို့ဝင်ပြီး လေယာဉ်ပြောင်းစီးရမည်ဖြစ်သဖြင့် မူလ ရောက်ရမည့်အချိန်ထက် သုံးနာရီနောက်ကျမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယူဂျီးနန်မှ ကြိုဆိုနေရာမည့် သင်တန်းညှိနှိုင်းရေးမှူး၊ ပရိုဂျက်စ် ထံဖုန်းဆက်ရပေးတော့မည်။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာ ဂျီမီ

အဲဒါမှတော့ အကြွေကလည်းမရှိ၊ မည်သို့လဲရမည်လဲမသိ၊ အများသုံးဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဟိုကြည့်သည်ကြည့် မျက်စိသူငယ်နှင့်မည်သူများ ငါ့ကို လာကူပါမည်လဲ၊ ကံကောင်းချင်တော့ သားငယ်ကို ချီလျက် အမေရိကန်မိခင်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး သူ့ကိုသူ မိတ်ဆက်ကာ ဘာကူညီရမလဲ မေးမြန်းလာသည်။ မိမိအကြောင်း ပြောပြလိုက်ရာ မိမိအား တယ်လီဖုန်း အသုံးပြုပုံပြုနည်း၊ အကြွေလဲပုံလဲနည်း စသည်များကိုသူ ပိုက်ဆံများ စိုက်ထုတ်၍ သင်ပြပေးပါသည်။ မိမိအားလည်း အကြွေများလည်း အလကားပေးလိုက်ပါသေးသည်။ ပထမဦးဆုံး တယ်လီဖုန်းဆက်နည်း စွမ်းရည်ကို လေဆိပ်၌ အခမဲ့သာမက အကြွေများရယူ၍ပင် သင်ယူလိုက်ရပါပြီကော။

ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ၊ စွမ်းရည်မြင့်တင် ပညာသင်ခရီးဆိုသည်မှာ အာဖရိက၊ အာရှ၊ လက်တင် အမေရိက၊ ကာရစ်ဘီယံဒေသ၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် ယူရေးရှားတို့မှ အလယ်အလတ်ရောက်နေသော အတတ်ပညာရှင်များအား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ တစ်နှစ်တာဖိတ်ခေါ်ကာ နာမည်ကြီး တက္ကသိုလ်ကြီးများတွင် တွဲလွန်အဆင့်ပညာများ သင်ယူစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ ပညာရပ် နယ်ပယ်မှ ပညာရှင် အချင်းချင်း အသိပညာဖလှယ်ခြင်း၊ အဆက်အသွယ်ရယူခြင်းများ အမေရိကန်ပြည်သူများနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ပတ် ရေရှည်အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် မိတ်ဖက်များ တည်ဆောက်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်လျက် အမေရိကန် ကွန်ဂရက်မှ ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးကာ နိုင်ငံခြားရေးရာဌာန၊ ပညာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာဗျူရီနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပညာရေးဌာန (အိုင်အိုင်အီး) တို့ ပူးပေါင်း အကောင်အထည်ဖော်နေသော အစီအစဉ် တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတနှင့် ဆီးနိတ် အမတ်ဖြစ်ခဲ့ သူဟူးဘတ် အိတ်ချ်ဟမ်းဖရေ (Hubert H. Humphrey) အား ဂုဏ်ပြုသော ဆုဖြစ်ပြီး ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ကာ ယနေ့ဆိုလျှင် ကမ္ဘာ့ တစ်ဝန်း နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၀ မှ ပညာသည်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုနှစ်တွင် နိုင်ငံပေါင်း ၇၀ မှ ပညာရှင်ပေါင်း ၁၃၅ ဦးအား ချီးမြှင့်ရန် ဖိတ်ခေါ်ထားပါသည်။ အလားအလာရှိသော ပညာရှင်များအား နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ခေါင်းဆောင်းများ ဖြစ်လာစေရန် မြေတောင်မြှောက်ပေးသော အစီအစဉ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိက တက္ကသိုလ်ကြီး ၁၄ ခုတွင်

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျိပီ)

တစ်ခုစီ၌ ပညာရှင်ငါးဦးမှ ၁၂ ဦး နေရာချထားပေးပြီး ပညာရေးဘာသာရပ်များကို စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်ခွင့် ရှိပါသည်။ စာသင်ကာလ (semester) နှစ်ခုတွင်းမှ ရရှိသော ခရက်ဒစ်များကို ဘွဲ့လွန်ဒီဂရီ ဆက်လိုသူများအတွက် လွှဲပြောင်းယူခွင့်လည်း ပေးပါသည်။ ယဉ်ကျေးမှုချင်း ဆက်နွယ်မှု၊ စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် ပဋိပက္ခ ဖြေရှင်းရေး ခေါင်းဆောင်မှု အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများအပြင် တစ်ဦးချင်းကိုယ်ပိုင်စီမံချက် ရေးဆွဲပြီး မိမိစိတ်ကြိုက် အဖွဲ့အစည်းသို့ ဆက်သွယ်၍ ကိုယ်တိုင်ပါဝင် အကောင်အထည်ဖော်ရသော တစ်လခွဲကြာ စီမံချက်အစီအစဉ်လည်း ပါဝင်ပါသည်။ အမေရိကန်တို့၏ စရိုက်၊ ဓလေ့၊ အားလပ် ရက်များနှင့် နီးနွယ်စေရန် အမေရိကန်မိသားစု တစ်စုနှင့်လည်း ယာယီဆွေမျိုး တော်စပ်ပေးထားပါ သေးသည်။ ဤမျှ ထောင်စုအောင်ဖန်တီးထားသော အစီအစဉ်တွင် မိမိအဖို့ (သူတို့အဖို့ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စလေးမှအစ) ဖြည့်ဆည်းစရာစွမ်းရည်များမှာ တကယ်ပင် များမူများပါ။

ယုန်ဟိတ်အော်ဂီဂွန် (ယုဒီ)

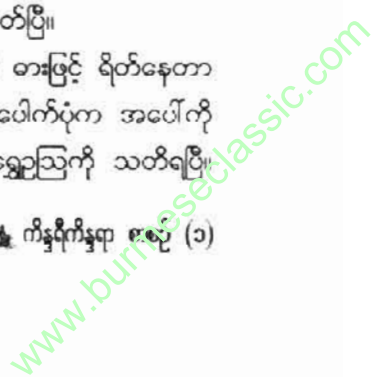
ယုန်ဟိတ်အော်ဂီဂွန်၏ ကျက်သရေဆောင် အော်ဂီဂွန် တက္ကသိုလ်တွင် တစ်လခွဲကြာ အကြိုသင်တန်း စတင်ခဲ့ရသည်။

အမေရိကန်ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အင်္ဂလိပ်စာမှအစ ဘဏ်စာရင်းဖွင့်မှု၊ သင်တန်းတင်သွင်းခြင်း၊ ဖတ်ကြားခြင်း၊ အစီရင်ခံစာရေးနည်း၊ စီမံကိန်း ရေးဆွဲနည်း၊ ကွန်ပျူတာအင်တာနက်အသုံးပြုနည်း၊ ဥပဒေအထွေထွေ၊ တယ်လီဖုန်း မက်ဆေ့ချ်သွင်းခြင်း၊ ကျန်းမာရေးအာမခံထားခြင်းနှင့် ဆေး ရုံဆေးခန်းပြနည်းများစုံလင်အောင် စာတွေ့လက်တွေ့ လေ့လာမှုများ စတင်ကြရသည်။

ကျောင်းတွင် ကတ်ဖတ်ရီးယား၌ တစ်နေ့ဘူဖေးသုံးကြိမ်ကျွေး၍ စခန်းသွင်းထားသဖြင့် စားကောင်းသောက်ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် အဆီရစ်သည့် ကာလလည်းဖြစ်ပါသည်။ သူ့လူမျိုးအစားအစာနှင့် ရင်းနှီးအောင်ပြုရသည်။ သူ့ နွေရာသီက ည ၈ နာရီခွဲမှာမှ နေဝင်ပါသည်။ ကတ်ဖတ်ရီးယား ညစာက ည ၇ နာရီပိတ်သည်ဖြစ်ရာ ညနေနေဝင်ချိန် ၅ နာရီအထင်ဖြင့် ဒင်နာစားဖို့သွားတိုင်း တံခါးပိတ်သိမ်းဆည်းပြီးသည်နှင့်ချည်း ကြိုကြိုနေရ သည်။ သို့ဖြင့် ဆာသည်ဖြစ်စေ၊ မဆာသည်ဖြစ်စေ နာရီကြည့်၍ ဖြည့်သိပ်နေရသည်။

စနေအားရက်များတွင် စာကြည့်တိုက်မှ လက်တောင် ကွန်ပျူတာ ငှားပြီး အားချိန်ရတိုင်း အင်တာနက်ဝင်ကြည့်သည်။ ဆေး(၁) ၇၉ ခုနှစ် ဘွဲ့ရ ကလာမိတ်များ၏ ဝက်ဘ်ဆိုက်ကို စနေနေ့တိုင်း (check လုပ်ဖြစ်လာသည်။ ငယ်သူငယ်ချင်း ဒေါက်တာဒေးဗစ်က အင်တာနက်မှ ဝယ်ယူသော လေယာဉ်လက်မှတ် (အီး- တစ်ကက်) ပို့လာ၍ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သို့ လည်ပတ်ခွင့် ကြိုရသည်။ ကေဘယ်ကားလည်း စီးရသည်။ ဘာဘတ် (Bart) ရထားလည်းစီးတတ်ပြီ။ အကောက်အကွေ့ ဆုံးလမ်းမှသည် ဂိုးလ် ဒင်းဂိတ် တံတားကြီးဆီအထိ ရောက်အောင် သွားတတ်ပြီ။

ရေခြား မြေခြားဟူသည် အသွင်အပြင်ပါ ခြားသွားရပါသည်။ မြက်ကို ဓားဖြင့် ရိတ်နေတာ မတွေ့ရတာ။ လေမှုတ်စက်ဖြင့် တံမြက်စည်း လှဲနေကြသည်။ သစ်ပင်များပေါက်ပုံက အပေါ်ကို ချွန်ကုန်ကြပြီ။ နွားများ မှာ ဘို့မရှိ။ ရွှေကျေးက မသာပြီ။ နွေတမာနှင့် ရွှေဩကို သတိရပြီ။

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

ကာလ်ချာရှော့ အကြောင်းဆွေးနွေးကြတော့ ငါဘယ်တော့များ ရှော့ခံစားရ ဦးမည်လဲ။

နယူးယောက်မြို့မှ မြန်မာဆရာဝန်များ ညီလာခံ

ဘီအမ်အေ- အင်န်အေဟုခေါ်သည့် မြောက်အမေရိကတိုက် မြန်မာဆရာဝန်များအသင်း၏ ၁၃ ကြိမ်မြောက် ညီလာခံကို နယူးယောက်မြို့ ဟေးလ်တန်တိုင်းခံစကွဲ ဟိုတယ်ကြီးတွင် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်မှ ၁၃ ရက်အထိ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ မိမိအား စရိတ်ခံ၍ ဖိတ်ကြားလာသဖြင့် အော်ဂီဂွန်၏ နှုတ်ဆက်ပွဲကိုပင် မတက်ရောက်နိုင်တော့ဘဲ နယူးယောက် သို့ ထွက်ခွာရပါပြီ။

ရန်ကုန်မှ ဆရာဝန်ညီလာခံကို နှစ်စဉ်တက်ရောက် အားပေးနေသော အမေရိကန်ရောက် မြန်မာဆရာဝန်များနှင့် ပြန်လည် ဆုံရပါသည်။ အော်ဂီဂွန်မှ ပြင်ဆင် (ရုံမက၊ အစမ်းပင် လေ့ကျင့်) လာသော စာတမ်းကို ဖတ်ကြားပြရာ ရန်ကုန်ဆရာဝန်အသင်းနှင့် ဆက်ဆံရေးပိုမို ခိုင်မြဲမှု ရရှိလိုက်ပါသည်။ ညဘက်တွင် ဒေါက်တာ ကိုမ်းဆုနှင့် ဂျူလီရာနာဆုတို့က ညီလာခံတက်ရောက်သည့် ဆရာဝန် ၅၀၀ကျော်အား ဂျင်းဖောင်းစားရိပ်မြှင့် ညှပ်ခံခဲ့ပါသည်။ ဒေါက်တာ ဇံမရ၏ တီးခိုင်းနှင့် တွဲဖက်ပြီး မြန်မာပြည် အလွမ်းပြေ အပျိုကြီးမမ သီချင်းဖြင့် ဧည့်ခံသီဆို ဖျော်ဖြေပေးလိုက်ရာ အပျိုကြီးဆရာဝန်မများ၏ တစ်ခဲနက် အားပေးမှု ခံလိုက်ရပါတော့သည်။ ဆုငွေများနှင့်အတူ နောက်ထပ် သီဆိုပေးဖို့ တောင်းဆိုကြပြန်သည်။ သည်တစ်ခါတော့ မိမိကိုယ်တိုင် သီကုံးထားသည့် ဒန်ဒီဒီးဟားဒီအလိုက် ကွန်ဒုံးဟာသသီချင်းဖြင့် အရွှန်းဖောက် သီဆိုပေးလိုက် ပါတော့သည်။ အပျိုကြီးမမများ ခေါင်းပုကြတော့မည်ထင်။

မြောက်ကာလ်ဂိုလ်ဒိုင်းနား တက္ကသိုလ် (ယူအင်နီစီ)

မိမိ၏ ပင်မတက္ကသိုလ်ရှိရာ ချပ်ပယ်ဟေးလ်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဦးစွာ ဂရင်းဗီးတာဝါ၌ နေရာချပေးသည်။ အခန်းခမာ တစ်နေ့ ၄၅ ဒေါ်လာပေးရသည်။ အစီစဉ်မှူး (ကိုအော်ဒီနေတာ) မစ္စအယ်လီဘောတ် ဂေါ်ဆာချ်က လခပေးအခန်းငှားရနိုင်ဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေးရှာသည်။ ကျောင်းပရိဂုဏ်တွင်းရှိ ဘော်ဒါဆောင်များမှာ နေရာမရှိတော့လေပြီ။ နေ့စဉ်အခန်းငှား အရှာ ထွက်ကြသည်။ အားလုံး ၁၀ ယောက်တိတိ။

ပထမဦးစွာ အာမေးနီးယားမှ ဗာဇီကန်နှင့် ပါလက်စတိုင်းမှ ဖားရာချ် တို့ ပူးတွဲနေဖို့ အပိုမင့်ရရှိသွားသည်။ နှစ်ယောက်စာအခန်းကို တစ်လ ဒေါ်လာ ၁၀၅၀ ပေးရသည်။ သီရိလင်္ကာမှ ရှေ့နေမ ချန်ဒြာနီလည်း အခန်းရပြီ။ အိုမန်မှ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ချုပ် အလီဟတ်စီ၊ ပါကစ္စတန် လူသားအရင်းအမြစ် ဒုတိယအတွင်းဝင် နာဆီယာ၊ ဥရဂွေး ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒယ်နီယာလာ၊ သူတို့အသီးသီး တစ်ခန်းစီ ရရှိသွားသွား ကြပေမယ့် မိမိမှာ ထွက်ငွေများသွားမည်ဖိုး၍ အငွေလွန်နေရာမှ ငါးရက်မြောက်သို့ တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ကံအားလျော်စွာ အလုပ်လုပ်ရင်း ကျောင်းတက်နေသော မြန်မာလူငယ်တစ်ဦးနှင့် အခန်းပေါင်းနေဖို့ ကြုံလာရသည်။

အပတ်စဉ် ဆွေးနွေးမှုများ စတင်တော့ နိုင်ငံအလိုက် စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျိပီ)

ကိုစုရပ်များကို ကင်ပြရာ မိမိအား စိတ်အဝင်စားဆုံး ဖြစ်လာကြသည်။ သူတို့သိထားသည်နှင့် မိမိတင်ပြထားသည်များက ကွာဟမှုများ ရှိကြသည်ကိုး။

ဤတက္ကသိုလ်၏ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး သင်တန်းကျောင်းက အမေရိကတစ်ခွင်တွင် နံပါတ်နှစ်ချိတ်ထားသည်။ သည်ကျောင်းတော် ကြီး၌ ဓာသင်ကာလ နှစ်ခုနေရမည်ဖြစ်၍ အပြည် ပြည်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေး စနစ် နှိုင်းယှဉ်မှု ကျန်းမာရေးပုဂ္ဂိုလ် ၅ စစ်တမ်း၊ ကပ်ရောဂါဗေဒ၊ ဆရာဝန် လုပ်ငန်း ထိန်းကွပ်ခြင်း ဘာသာရပ်၊ ဆေးရုံအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ကျန်းမာရေး ဘောဂဗေဒတို့ကို မိမိနှင့် အကိုက်ဆုံးဖြစ်မည့် အထပ်ဖြင့် သင်ယူဖို့ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

မိမိနေသည့် နေရာနှင့် စာသင်ခန်းမှာ ယမ်းလျှောက်လျှင် မိနစ် ၄၀ ကြာသည်။ ဘတ်စ်ကားဆိုလျှင် ၁၄ မိနစ်စီးရသည်။ ချပ်ပယ်ဟေးလ် တစ်ပြိုင်နက် ဘတ်စ်ကားမှာ အခဲစီးစနစ်ဖြစ်သည်။ မိမိအခန်းဖောက်က စက်ဘီးတစ်စီးပေးထားသဖြင့် ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် စက်ဘီးနှင့် ခရီးနှင်ရသည်။ မနင်းသည်မှာကြာ၍ မကြာခဏလဲချော်ကျရသည်။ နောက်တော့ စက်ဘီးသီးသန့်လမ်းကို အသုံးပြုတတ်သွားသည်။ မလဲကျတော့။ မိမိ၏အခန်းဖောက် ပြည်နယ်ပြောင်းရွှေ့သွားသောအခါ သူ့မာဖေဒါပစ်ကပ် (ထရပ်) ကားကို ထားခဲ့သဖြင့် ယာဉ်မောင်းလိုင်စင် ဖြေဆိုရပါသည်။ ယခုတော့ ယာဉ်မောင်းဖိုတိုအိုင်ဒီကတ်ဖြင့် ပြန်ပတ်မောင်းတတ်နေပါပြီ။ လမ်းညွှန်မြေပုံကို အင်တာနက်မှ မက်ပ်ကွက်စ် (Mapquest) တွင် ရှာရသည်။ ကျောင်းပရိုဂရမ်အတွင်း ကားမိကင်မှားထိုး၍ ဒဏ်ငွေဆောင်ရသည်လည်း ကြုံခဲ့ရပါပြီ။ သည်လိုနဲ့ပဲ စွမ်းရည်တွေ တည်ဆောက်ရသည်ပေါ့။

ဝိရှင်ဘန်စည်းဦး

အောက်တိုဘာလ ၁၉ မှ ၂၃ ရက်အထိ ဟမ်းဖရေးဗဲလိုးအားလုံး၏ စုစည်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲကို ဝါရှင်တန်ဒီစီ ဝင်ဒမ်ဟိုတယ်ကြီး၌ ကျင်းပ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ဒေသအသီးသီး၏ အနာဂတ်ကာလ ခေါင်းဆောင် အရည်အသွေးနှင့် စိန်ခေါ်မှုများကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ ဒိုင်အမ်အက်စ်၊

www.burmeseclassic.com

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာကျီပိ

ယူအင်နီအေအိုင်ဒီကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်းကြီးများနှင့် အိုးအိမ်မြို့ပြဝန်ကြီးဌာန၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန အသီးသီးသို့ သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်အလိုက် သွားရောက်လေ့လာသည့် အစီအစဉ်လည်း ပါဝင်ပါသည်။ ၂၂ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် အိမ်ဖြူတော်နှင့် ကတ်ပီတော်အဆောက်အအုံကြီးသို့ လိုက်ပို့ရင်း အားလုံး စုစည်း၍ မှတ်တမ်းတင်စာတပ်ပုံရိုက်ကြသည်။ စာတပ်ပုံရိုက်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ရုတ်တရက် ဟက်ပီးဘတ်ဒေးသီချင်းကို ဘယ်သူက စပေးလိုက်သည်မသိ စုပေါင်းသံပြိုင် သီဆိုနေကြပါသည်။ ယောင်တောင်ပေါင်တောင်လိုက်ဆိုရင်း နောက်ပိုင်းကျမှ မိမိတတ်ဒေးဖြစ်နေကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။ "ဟက်ပီးဘတ်ဒေးမြင့်" ဆိုပြီး မိမိယူနီဗာစီတီကို အော်ဒီနေတာမှ ကိတ်မုန့် လင်ဗန်းယူဆောင်လာခဲ့ရာ အလွန်အလွန် ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် လက်ခံ ရယူလိုက်ပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးကို ကိုယ်တိုင်မူတ်ငြိမ်းပေးခဲ့ရပါသည်။ အားလုံးက မိမိအား ကတ်ပီတော် အဆောက်အအုံကြီးရှေ့တွင် ဝိုင်းဝန်း ချီမကြပါတော့သည်။ အော် အနှစ် ၅၀ ရွှေရတမူးနေ့၏ ထူးခြားချက်ကား ဤသို့ပါတကား။ (ကိုယ့်သမီးများ မြင်သွားမှာကို စိုးရှက်မိရပါသည်)

ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအသင်း ညီလာခံ

ယူအင်နီအေအိုင် ပြန်ရောက်တော့ စွမ်းရည်ဖွံ့ဖြိုးရေး လုပ်ငန်းသုံးရန် ဒေါ်လာ နှစ်ထောင်စီ ထုတ်ပေးလာသဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သို့ သွားရောက်ရန် ပြင်ဆင်ပြန်သည်။ အိုမန် ညွှန်ချုပ်ကြီးနှင့် ဥရုဇွေးဆေးရုံအုပ်ကြီးတို့ပါ တစ်ပါတည်း လိုက်ကြမည်ဖြစ်၍ အွန်လိုင်းမှပင် လေယာဉ်ရော ဟိုတယ်ပါ ဘွတ်ကင်လုပ်လိုက်ကြသည်။ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအသင်းကြီး ညီလာခံကို နိုဝင်ဘာလလယ်၌ မော်စကိုနီ စင်တာတွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ လေဆိပ်၌ လာကြိုနေသော သူငယ်ချင်းဒေါက်တာမြင့်အောင်နှင့် ဒေါက်တာခင်သူဇာရွှေတို့ လင်မယားက မိမိတို့သုံးဦး အား ရေဒွင်ဟိုတယ်သို့ မပို့မီ စားသောက်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွားပြီး ဦးစွာ ညည်းပါသည်။ မြန်မာတို့၏ ဧည့်ဝတ်ကျောပွန်မှုကို အိုမန်နှင့် ဥရုဇွေးတို့ အလွန်အမင်း အားကျသွားကြပါသည်။ ညီလာခံကြီးသို့ နိုင်ငံတကာမှ ကိုယ်စားလှယ်များ တစ်သောင်းကျော် တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ရုပ်သင်္ဘောဆေးရုံနှင့် တွဲဖက်ခြင်း

မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနား တောင်တန်းဒေသ ရုပ်သင်္ဘောမြို့မှ ခုတင် ၂၀၀ ဆံ့ပြည်သူဆေးရုံကို ခရိုင်တစ်ခုလုံး အားကိုးကြရသည်။ ယူအင်နီအေအိုင် နှင့် အက်ရှမ်းတက္ကသိုလ်မိသားစု ဆေးပညာဌာနမှ အလုပ်သင်ဆရာဝန်များကို ဆေးလက်တွေ့သင်တန်းလည်း ပေးလျက်ရှိသည်။ သွေးရောဂါနှင့် ကင်ဆာရောဂါ အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မက်သယူရီးစ်မှာ နီပေါ နိုင်ငံနှင့် အမေရိကန်ဒေသတွင် အခြေခံကျန်းမာရေး ဆရာဝန်များအား သင်းတန်းပေးခဲ့ဖူးသည်။ ယခုမြန်မာနိုင်ငံကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် အင်တာအလက်သွင်း၍ ရှာဖွေရာ မိမိအမည်ကို သွားတွေ့သဖြင့် မိမိအား ဆက်သွယ်လာပါသည်။ သူနှင့် နှစ်ပတ်အကြာ ဆွေးနွေးပြီး မြန်မာပြည်သို့ သွားလိုသည်ဆိုသဖြင့် သူ့အား ဝါရှင်တန်ရှိ မြန်မာသံရုံးသို့ ဆက်သွယ်ပေးလိုက်သည်။ ရန်ကုန်ရှိ မိမိလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြင့် အလွတ်သဘော

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

သူပြန်ရောက်လာသောအခါ သူ့ဆေးရုံ၌ စိတ်ကြိုက်လေ့လာ သင်ယူရန် ဖိတ်ခေါ် ပါတော့သည်။ သူတို့အဖွဲ့မှ နောင်ကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းမြန်မာပြည်သို့ သွားရောက်၍ ဂျီပီများအား သင်တန်းပေးရန် အဆိုပြုလာသည်။ ဤသို့ဖြင့် မိမိ၏ ပညာရပ်ပေါင်းကူ လက်တွေ့ အစီအစဉ်ကို ဤဆေးရုံ၌ပင် လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။ ဒီဇင်ဘာတစ်လလုံး အားလပ်ရက်မယူဘဲ ဆေးရုံ၌ သွားနေလိုက်ပါသည်။ ဆေးရုံက မိမိအား ဧည့်ဆရာဝန်အဆင့်အတန်း သတ်မှတ်ပေးပြီး ဌာနတိုင်းသို့ ဝင်ထွက်မေးမြန်း ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခွင့် ပြုထားပါသည်။ ဝန်ထမ်းအစည်းအဝေးနှင့် စဉ်ဆက်မပြတ် သင်ယူရေးအစီအစဉ်များကိုလည်း တက်ရောက်ရပါသည်။ ဆေးရုံဧည့်ခိုက်သာတွင် အခမဲ့ စားသောက်ခွင့် လက်မှတ်ပါ ပေးထားပါသည်။ ဆေးရုံတွင်သာမက ခရိုင်ကျန်းမာရေးနှင့် မိသားစု ဆရာဝန်များ၏ ဆေးခန်းများပါ တွဲဖက်လေ့လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မိမိ၏ လက်တွေ့အစီအစဉ်မှာ အနည်းဆုံးခြောက်ပတ်လုပ်ဆောင်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် နောက်ထပ် မေတစ်လလုံး ဤဆေးရုံ၌ပင် ဆက်လုပ်ဖြစ်ပါသည်။ သည်တစ်ခါမှာတော့ ဆေးရုံနှင့် မိမိ၏ဂျီပီအဖွဲ့အစည်း တယ်လီကွန်ဖရင့် ပြုလုပ်ရန် ပါဝင်လာပါသည်။ စမ်းသပ်သည့်အနေဖြင့် ရန်ကုန်ကလူနာဖြင့် ဆွေးနွေးခြင်းအစီအစဉ်ကို အီးမေးလ်ဖြင့် စတင်ရန် ဆက်သွယ်ရပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ရပ်သာဖွဲ့၍ မြို့မိမြို့ဖများက လက်ပ်တော့ပ် ကွန်ပျူတာ ၂၅ လုံးကို မြန်မာဂျီပီ ဆရာဝန်များ အဖွဲ့သို့ လှူဒါန်းရန် စီစဉ်ကြပါသည်။ မက်ဒီဆင် အင်န်ဘင်ယွန်းဟု ခေါ်သည့် ထူးခြားစွမ်းအားသမားတော်များအဖွဲ့ကို ဒေါက်တာ မက်ရီးစ်ဦးဆောင်၍ အမေရိကန်ဆရာဝန်များ၊ ပါမောက္ခများနှင့် မိမိအပါအဝင်ဖွဲ့စည်းပြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ နှစ်စဉ်လာရောက်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

အပေရီကားရောက် ဒေါက်တာဂျီပီ

မြန်မာဂျီပီ ဆရာဝန်များကို သင်တန်းများ ပို့ချမည်ဖြစ်ပြီး ဒေသလူထုအား ဆေးဝါးကုသမှု ပေးခြင်း၊ လူမှုအထောက်အကူပေးခြင်းများနှင့် ပုတားအိုမြို့နှင့် မြိတ်ကျွန်းစုတို့၌ တောင်တက်ခြင်း၊ ရေအောက်စူးစမ်း အပန်မြေခြင်းများ ပါဝင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့အတွက် မိမိမှာ သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတို့ ဆက်သွယ်ခွင့်တောင်းမှုများ ပြုလုပ်ရပါ တော့သည်။

အင်တာနက်ဝပ်မှ ခေါင်းဆောင်မှု အလုပ်ရုံဆွေးနွေးဖွဲ့

ဟမ်းဖရေ့အစီအစဉ်ကို ကမကထပြုနေသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပညာရေးအဖွဲ့ကြီး (အိုင်အိုင်အီး)မှ ဦးစီး၍ ခေါင်းဆောင်မှုအလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတစ်ရပ်ကို အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် ကျင်းပပေးခဲ့ပါသည်။ ဟမ်းဖရေ့သင်တန်းသား ၃၈ ဦးတက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဆယ်ပတ်ကြာသည့် အဆိုပါ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွင် နိုင်ငံအသီးသီးမှ ကိုယ်ကျိုးမဖက် ခေါင်းဆောင်များ၊ သူတို့၏ စွမ်းရည်သတ္တိများ၊ လူထုအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို ဆွေးနွေးကြပြီး မိမိကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့ပါက မည်သို့ဦးဆောင်မည်၊ မိမိဒေသတွင်း မိမိ၏ဦးဆောင်မှုကဏ္ဍ စသည်တို့ကို အဖြစ်အပျက်နမူနာများ ဖန်တီး၍ ဆွေးနွေးကြရပါသည်။ မိမိတင်ပြလိုက်သော "လက်လှမ်းမီသူကို အားကူခြင်း" (Serving the Underserved) အဖြစ်အပျက်နမူနာမှာ မိမိနိုင်ငံ၏ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုကို ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်စေသဖြင့် အများအား ဦးစားပေး ဆွေးနွေးမှုကို တစ်ခဲနက် ရရှိလိုက်ပါသည်။ ဤသည်ကိုပင် မိမိ၏ကိုးကွယ်နေရာမှ နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်ကာ ယူအင်နီစီ ဝက်တ်ဆိုက်၌ တင်လိုက်ပါလေတော့သည်။

အတ္တလန်တိတ် အားပြည့်အလုပ်ရုံဆွေးနွေးဖွဲ့

ဝါရှင်တန်၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားနှင့် အတ္တလန်တိတ်တို့၌ အားပြည့်ဝင်ရှေ့များကို မတ်လအတွင်းတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ပါသည်။ မိမိနှင့် ကိုက်ညီမညီထင်သည့် "ကမ္ဘာ့အဝန်း လွှမ်းမိုးဖြစ်ထွန်းတိုးတက်မှုနှင့် လူမှုရေးမျှတချက်များ" (Global Development and Social Justice) ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြုလုပ်မည့် ကျော်ကျီယာပြည်နယ်အတ္တလန်တိတ်သို့ ဝင်ရှေ့တက်ရန် ရောက်ရှိလာရပြန်သည်။ ဟမ်းဖရေ့စုစုပေါင်း အယောက် ၄၀ တက်ရောက်ပါသည်။ အကြံပြုရေးများတွင် ပါမောက္ခဒေါက်တာ ဖီးလစ်ဘာရက်မင်းက မိမိတို့စုံတွဲအပြင် လိုက်ဘေးရီးယားနှင့် ကိုရီးယားမှ ဟမ်းဖရေ့နှစ်ဦးအား အင်ဒါဆင်ဗီးမြို့ သမ္မတ ကျင်မိကာတာ မွေးရပ်မြေ၊ ပရက်စ်တန်မြို့မှ သူနာပြု မေရီဟန်တာ၏ ကျန်းမာရေးဌာနများသို့ လေ့လာရေးခရီးအဖြစ် ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ မိမိ၏ဇနီးကိုပါ ဝင်ရှေ့ တက်ရောက်ခွင့် တောင်းကြည့်ရာ လေ့လာသူအဆင့်ဖြင့် တက်ရောက်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ (သတ်မှတ်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းချက်များနှင့်ညီညွှင် ဟမ်းဖရေ့အစီအစဉ်တွင် မိမိ၏ဇနီး၊ ခင်ပွန်းတို့ကိုပါ ခေါ်ယူနိုင်ပါသည်။)

ဝင်ရှေ့ကာလအတွင်း စီအင်နီအင်နီသတင်းဌာနကြီးသို့ လေ့လာခြင်း၊ မာတင်လူသာကင် ဂျူနီယာပြတိုက်၊ ကာတာစင်တာပြတိုက်၊ ရောဂါထိန်းချုပ်ရေးနှင့် ကာကွယ်ရေးဌာနကြီး (စီဒီစီ) တို့သို့ အဖွဲ့လိုက် ဝင်ရောက်လေ့လာခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးနေ့တွင် အမွန်တက္ကသိုလ်ကြီးအောက်ထပ်၌ နှုတ်ဆက်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျူလိန်းတက္ကသိုလ်အဖွဲ့သားများ၏ ပီဇာပါတီမှာ

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

တစ်မူထူးသွားရသည်။ နယူအောလင်းစ်၏ မာဒီဂရာပွဲတော်အတိုင်း ရောင်စုံပုလဲပုတီးများ၊ ရောင်စုံဒဂါးများ၊ ရောင်စုံခွက်များပရိသတ်ထံ ပစ်ပေါက်ပေးကြပါသည်။ လူတိုင်းရင်မှာ လည်ဆွဲပုတီးများဖြင့် ပြည့်သိပ်နေကြတော့သည်။ ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဇနီးသည်ကို ပွဲထုတ်ကာ ဗီစီအခွေထိုး၍ မြနနှာပေါင်းစုစုံတွဲအက ဖြစ်သွားရပါသည်။

နှစ်ကုန်တွေ့ဆုံပွဲ

ဟမ်းဖရေးပညာသည်အားလုံး နှစ်အကုန်တွေ့ဆုံပွဲကို အနောက်ဗားဂျီးနီးယားပြည်နယ်ကာနန်တောင်ကြား၌ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ စွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်း သင်တန်းများ ပြီးဆုံးတော့မည်ဖြစ်၍ နှုတ်ဆက်ပွဲဟုလည်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ အစီအစဉ်ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ အသစ် မစွယ်ရီယာနှင့်လည်း မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ပြည်တော်မပြန်ခင် မှာကြားစရာ ရှိသည်များ၊ တစ်နှစ်အတွင်း စွမ်းဆောင်မှုရခဲ့သည်များ၊ ကိုယ့်မြို့ကိုယ်ဒေသ ပြန်ရောက်လျှင် လုပ်ရမည့်အစီအစဉ်များကို အပြင်ချင်းဖလှယ်ကြရပြန်သည်။ ဒေသအလိုက်ပေါင်း စည်းလုပ်ဆောင်မည့် အစီအစဉ်များကိုလည်း တစ်ခါတည်းစီမံသွားကြရပါသည်။ အစီအစဉ် ဒါရိုက်တာ ဒေါက်တာဘီလ်ဒန့်မှ ဟမ်းဖရေးမောင်ပေါက်ကျိုင်းတို့အား စကားကြီးသုံးခွန်း (Three R's) လက်ဆောင်ပေးပါသည်။

ပထမ (R) မှာ (Redirect) ဟုခေါ်သည့် မိမိနိုင်ငံပြန်ရောက်လျှင် ပြန်လည် တည်မတ်ရမည့် အစီအစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတွင်းမှ အရင်းအမြစ်ဖြင့် ယခုစွမ်းရည်များကို အသုံးပြု၍ မှန်ကန်သည့် လမ်းပေါ်လျှောက်နိုင်ရန် တည်မတ်ကြရပါသည်။ ဒုတိယ (R) ဖြစ်သည့် (Renegotiate) ဆိုသည်မှာ ပြန်လည်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ မိမိအမြင်နှင့် မိမိလူမျိုးအမြင်များကို အပေးအယူလုပ်နိုင်ရပါမည်။ တတိယ (R) ကား (Readjust) ဖြစ်ပြီး နေရာတကာ အမေရိကန်အမြင်ဖြင့် ပြုလုပ်၍ မရနိုင်ဘဲ မိမိနိုင်ငံ ၏ အမြင်ကိုပါ ညှိနှိုင်းဆုံးဖြတ် လုပ်ဆောင်သင့်ကြောင်း မှာကြားသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့အဖွဲ့မှ မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် အရှေ့အာရှဒေသ ၁၁ နိုင်ငံ၏ ဒေသတွင်း တွေ့ဆုံပွဲကို အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၌ ပြုလုပ်ရန်အဆိုပြုခဲ့ကြပါသည်။

ယူအင်နစ် တွဲစုံသတင်း

ယူအင်နစ် ဟမ်းဖရေး ၁၀ ယောက်အား ဘွဲ့လက်မှတ်ပေးအပ်ခြင်း အခမ်းအနား ကို ချပ်ပယ်ဟေးလ်မြို့ ဖရိုင်းဒေးစင်တာ၌ ဧပြီ ၂၂ ရက်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ အားလုံးကိုယ်စား မိန့်ခွန်းပြောရန် စွမ်းရည်အဖြည့်ဆည်းနိုင်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံမှ မိမိအားတညီတညွတ်တည်း ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါသည်။ ပထမဦးစွာ တက္ကသိုလ် အဓိပတိမှ မိန့်မှာစကားပြောပါသည်။ ထို့နောက်ဌာနမှူး ပါမောက္ခဒေါက်တာ မိုက်ကယ် ဆတက်မန်းမှ မိန့်ခွန်းပြောပါသည်။ မိမိအလှည့်သို့ ရောက်ပါပြီ။

“ကြွရောက်လာသောညွှန်တော်များ ခင်ဗျား-

ကျွန်တော်ဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံကြီးကို စရောက်ခါစက ဘဏ်ချက်လက်မှတ်ရေး ဘာကအစ အကြွစေလဲတာအထိ အစစအရာရာမရှက်တမ်း သင်ယူခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်အော်ဂျီဂျန်

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာကျီပီ

တက္ကသိုလ်မှာရှိစဉ်တုန်းက အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့ပါတယ်။ (မာတင်လူသာကင်း၏ ကမ္ဘာကျော် I have a dream မိန့်ခွန်းလေသံကို တု၍ ပြောလိုက် ပါသည်။) အဲဒီအိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ယောက်ဟာ အမေရိကတိုက်က အမြင့်ဆုံး တောင်ထိပ်မှာ ဟမ်းဖရေ့ဆိုတဲ့ အလံကြီးကို စိုက်ထူခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပင်ပင်ပန်းပန်း ဒီတောင်ကြီးကို တက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီကနေ့ဆိုရင် ကျွန်တော် မက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်အတိုင်း တောင်ထိပ်မှာ အလံစိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါပြီ” စသည်ဖြင့် အစချီ၍ ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်မှ တစ်ခဲနက် ဩဘာပေးကြပါသည်။ နောက်ဆုံးနိဂုံးပိုင်းတွင် ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ့၏ စကားများကို ကိုးကား၍ -

“ကျွန်တော်တို့ဟာ အရာရာတိုင်းကို ငါလုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ တွေးထင်နေမယ့် အစား ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်မည့်စွမ်းရည်ရဲ့ ကြီးကျယ်မှုကို တိုင်းထွာကြည့်ကြရမယ်။ လေထဲကို စိုးရိမ်မှုတွေနဲ့ ဖြည့်သိပ်လွှတ်နေမယ့်အစား လူတွေရဲ့နှလုံးသားကို မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ဖြည့်သိပ်ပေးရပါမယ်။ ကမ္ဘာ့အန္တရာယ်တွေကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေမယ့်အစား ဒီအန္တရာယ်တွေကို ကျော်လွှားဖို့ စိန်ခေါ်မယ့် စိတ်ဓာတ်တွေ မွေးမြူကြ ရပါမယ်” စသည်ဖြင့်ပြောဆိုလိုက်ရာ ပရိသတ်အားလုံး လှုပ်ရှားတက်ကြွလာပြီး မိန့်ခွန်းဆုံသည်နှင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထိုင်ရာမှထကာ မိမိအားလာရောက် ပွေ့ဖက်ကြပါသည်။

ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ့ ပညာသင်ဘဝစွမ်းရည်ဖြည့်ဆည်း တစ်နှစ်တာခရီးကား ပြီးဆုံးခဲ့လေပြီ။ မိမိတို့အတွက် စွမ်းရည်ပေါင်းစုံကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ဖြည့်ဆည်းခဲ့ပြီးပါပြီ။ မြန်မာ အမျိုးသမီးဖြစ်သူ ဟမ်းဖရေ့အစီအစဉ်၏ အကြီးတမ်းပရိုဂရမ် ညှိနှိုင်းရေးမှူး ဒေါ်သန်းသန်းနွယ်က မိမိ၏ ဟမ်းဖရေ့ကာလစွမ်းဆောင်အောင်မြင်မှုများကို မြန်မာလူမျိုးတစ်ဦးအနေဖြင့် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူပီကြောင်း အားပေးချီးကျူးသွားပါသည်။

နောင်နှစ်များတွင် နောက်ထပ်ပညာရှင်များသွားကြပေဦးမည်။ ယခင်ပညာသည်များက သူတို့အခေါ်အလမ်းနိုင် (ပညာသည်ဟောင်း) များဖြစ်သွားကြပေပြီ။ ပညာသည်ဟောင်းဖြစ်ပေမယ့် အလမ်းနိုင်အသင်းကြီးက ဆက်သွယ်ကာ ဉာဏ်သစ်လောင်းပေးမှု များကား ရှိနေဆဲပါ။

အဆက်အသွယ်ကောင်းများပေးနေဆဲပါ။

အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတ ဟူးဘတ်အိပ်ချ်ဟမ်းဖရေ့၏ အမည်ဖြင့် ဟမ်းဖရေ့ ဖဲလိုး၊ ဟမ်းဖရေ့အလမ်းနိုင်များအား ကမ္ဘာအနှံ့ ရှင်သန်နေဆဲ၊ တက်ကြွနေဆဲပင်။

ယူအင်နစ်စီ ဟမ်းဖရေ့များအကြောင်းကို <http://hhh.unc.edu/archives> တွင် ပိုမို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ဂျီပီ)

ယူအင်နိုစ်-ဟမ်းပယုးဘွဲ့ပွဲသဘင်အခမ်းအနား

ဒေါက်တာ ဂျီပီပြောကြားခဲ့သောမိန့်ခွန်း
(ဘာသာပြန်မှုရင်း)

ယူအင်စီတက္ကသိုလ်ကြီး၏အင်တာနက်စာမျက်နှာ <http://hjh.unc.edu/archives/oo> တွင်
အင်္ဂလိပ်လိုမူရင်းကိုဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ကြွရောက်လာကြတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိသူကြီးမင်းပျားအားလုံးကို မင်္ဂလာရွှေလည်ခင်းပါလိုနဲ့တစ်ခွန်း
ဆက်သ လိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျာ။

ကယ်ရိုလိုင်းနားကမ်းဖရေတွေအားလုံးကိုယ်စား ဒီဘွဲ့နှင်းသဘင်အခမ်းအနားကြီးမှာ ကျေး
ဇူးတင်စကားပြောကြားခွင့်ရလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်အင်မတန်မုတ်ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ပထမဦးစွာ
တက္ကသိုလ်ကြီးရဲ့ အဓိပတိ ပါမောက္ခဒေါက်တာဂျိမ်းမိုဝားနဲ့ ဟမ်းပယုးအစီအစဉ်ရဲ့ညွှန်ကြားရေးမှူးဖြစ်တဲ့
ပါမောက္ခ ဒေါက်တာမိုက်ကယ်-အေ-စတက်မန်း တို့ကို သူ့ကိုရဲ့ညွှန်ကြားမှုအဖွဲ့မှာ အိမ်ရှင်ပီသစွာလက်ခံ
မှုတွေအတွက်များစွာကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်းထုတ်ဖော်ပြောကြားပါရစေခင်ဗျား။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတွေရဲ့ပညာရပ်နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ နိုင်ငံ့ခေါင်း
ဆောင်တွေအဖြစ်နဲ့ပေး၊ မူဝါဒချမှတ်ရေးအဆင့်မြင့်ပညာရှင်များအနေနဲ့ပေး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
ကြီးကအသိအမှတ်ပြုလိုက်တဲ့အတွက်ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ကျွန်တော်တို့ အလွန်ပင်ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မိတိ

www.burmeseclassic.com

အမေရိကားရောက် ဒေါက်တာဂျီမီ

ဖြစ်ကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ၊ နိုင်ငံတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေကွဲပြားခြားနားနေကြပေမယ့်လည်း ဟောဒီမြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်ကြီးမှာတော့ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ စုစည်းမိနေကြပါပြီ။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့မိခင်နိုင်ငံတွေမှာ ပြောင်းလဲမှုအသစ်တွေစတင်နိုင်ကြဖို့အတွက် ပညာရပ်တွေ၊ စွမ်းပကားတွေနဲ့ဖြည့် ဆည်းပြီးခဲ့ကြပြီး၊ ပြန်လည်စွမ်းဆောင်ကြဖို့ကိုလည်းအဆင်သင့်ဖြစ်နေကြပါပြီ။ တစ်ဦးခြင်းအနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အုပ်စုလိုက်အနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းလည်းမှုတွေကိုလုပ်ပိုင်နိုင်ခွင့်နဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်ချေတွေ လည်းရရှိထားကြသူများဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီယူအင်နစ်တက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ဟမ်းပရေးသွေးစည်းညီညွတ်ရေး သွေးသောက်အဖွဲ့ကြီးကိုဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်ပါတယ်။

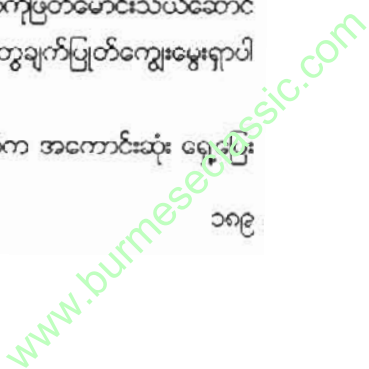
ကျွန်တော် ဒီတက္ကသိုလ်ကိုမရောက်ခင်မှာ၊ အော်စီဂွန်တက္ကသိုလ်ကြီးရဲ့ အမေရိကန်အင်္ဂလိပ်စာ ဌာနမှာ အကြိုသင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီမှာ အမေရိကန်ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ကျွန်တော် ဆောင်ရွက် ရမယ့်စီမံကိန်းတွေအတွက် ပြင်ဆင်ရေးသင်တန်းတွေတက်ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ထဲကတစ်ချို့ ကတော့ ဆန်တာခရစ် ကိုအကြိုသင်တန်းသွားတက်ခဲ့ကြရသူတွေရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်အော်စီဂွန်မှာရှိနေတုန်းက အိမ်မက်တစ်ခုမြင်မက်ခဲ့ပါတယ်...။

ကျွန်တော်တို့ဆယ်ယောက် ယူအင်နစ်မှာတွေ့ဆုံခဲ့ကြပြီး၊ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ် ကြီးရဲ့သမိုင်းမှတ်တိုင်မှာ မော်ကွန်းတစ်ရပ်စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ကြတယ်လို့အိမ်မက်မက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အိပ် မက်ထဲမယ် ကျွန်တော်တို့ဆယ်ယောက်ဟာ ဟမ်းပရေးမော်ကွန်းအောင်လံကြီးကို အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုကြီးရဲ့မြင်မားမတ်စောက်တဲ့တောင်ကြီးတစ်ခုအပေါ်မှာ အောင်မြင်စွာစိုက်ထူလိုက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုစိုက် ထူနိုင်ဖို့အတွက် တောင်ပေါ်မတက်ခင်မှာ ယူအင်နစ်ရဲ့ပြုလုပ်သင်္ကေတ-မှော်ရေတွင်းထဲက ရေတွေကို သောက်သုံးပြီးစွမ်းအင်တွေဖြည့်ဆည်းခဲ့ကြရပါတယ်တဲ့။ (အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြပါတယ်)။

ဒီကနေ့ ကျွန်တော့်ရဲ့အိမ်မက်ဟာတကယ်ကိုဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးမှော် ရေတွင်းထဲကရေတွေကိုသောက်သုံးပြီးကြပါပြီ။ တောင်ထိပ်ကိုရောက်ရှိပြီးကြပါပြီ။ တောင်ထွင့်မှာအောင် လံကိုစိုက်ထူပြီးခဲ့ကြပါပြီ။ လမ်းတွေကိုကိုယ်တိုင်ထွင်ခဲ့ကြရတာမို့လို့ ဒုက္ခတွေမျိုးနဲ့ကိုကျော်ဖြတ်ခဲ့ရပါ တယ်။ အိုမန်နိုင်ငံသားအလီဆိုရင် တောထဲသွားလာရင်းကမျက်စုလည်လမ်းမှားရမလောက်အောင်ကို ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပါလက်စတိုင်းသားဖိုးရပ်ဂျ်တစ်ယောက်ကတော့ ကျောက်တောင်တွေကိုတွယ်ဖက် ထားလိုက်ရတာပြတ်ကျသွားပြီလားလို့တောင်ထင်မှတ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဥရုဌေးသူ ဒယ်နီယယ်လားခေရာမှာ တော့ တောင်ထွင့်မရောက်ခင် လမ်းခရီးမှာပဲကလေးမီးဖွားခဲ့ရပါတယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ ဂျော်ဒန်သူရက်ဒါက မှော်ရေတွင်းထဲကရေတွေသယ်ယူပေးနိုင်ဖို့ပိုင်ပေါင်းထောင်နဲ့ချီပြီးလမ်းလျှောက်ခဲ့ရပါသတဲ့။ ကျွန်တော် ဗမာဆရာဝန်လေး (ဒေါက်တာဂျီမီ)ကတော့ မီးနေသယ်ကိုပြုစုပေးနေရတာပေါ့။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသား နာစီယာနဲ့ အာမေးနီးယန်းနိုင်ငံသားဗာဇ်ကန်တို့ကတော့ ခြံနွယ်တွေကိုခတ်ထွင်ရှင်းလင်းပေးကြလေရဲ့။ မက္ကစီကန်နိုင်ငံသူ အန်ဒရီယားနားက သူ့ရဲ့ရိုဗာကာကြီးနဲ့ လျှို့ဝှက်တွေထဲကိုဖြတ်မောင်းသယ်ဆောင် ပေးရပြန်ပါတယ်။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသူချွန်ရာနီက အသားလုံးကပ်တလိပ်တွေချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရှာပါ တယ်။ တောင်ကိုရီးယားသူဆွန်ဂီက မြေပုံရှာဖွေရေးတာဝန်ယူရတာပေါ့။

ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ။ ယူအင်နစ်ကိုအောဒီနေတာ အယ်လီဇဘက်က အကောင်းဆုံး ရှေ့ပြေး

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (ကိုပီ)

လမ်းပြလုပ် ဆောင်သူပါ။ ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးခြင်းရဲ့လိုအပ်ချက်တွေကိုဖြည့်ဆည်းပေးပြီး တောင်ထိပ်ကို အားလုံးရောက်ရှိအောင်တွန်းပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့လမ်းပြရှေ့ဆောင်မှုကတော့ အံ့မခန်းလောက်ပါပဲခင်ဗျာ။

ဒီကနေ့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးတောင်ထိပ်ပေါ်ကိုရောက်ရှိခဲ့ပြီး အောင်လံစိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ဒါကိုက မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်ရဲ့သမိုင်းမှာမှတ်တိုင်တစ်ရပ်စိုက်ထူလိုက်တာပါ။ နောက်ထပ်ရောက်ရှိလာအုံးမယ့်ဟမ်းဖရေ့ဖျိုးဆက်သစ်တွေကို ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ့ရဲ့လမ်းညွှန်ချက်တွေလိုက်နာကြစေဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့စိုက်ထူလိုက်တဲ့အောင်လံကြီးကိုဂုဏ်ယူဝင်ကြွားစွာပြသနေမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဟူးဘတ်ဟမ်းဖရေ့ရဲ့စကားတချို့ကို ကျွန်တော်ကိုးကားဖော်ပြပေးပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ - “အရာရာတိုင်းကိုငါလုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူးလို့တွေးထင်နေမယ့်အစား ငါတို့လုပ်ပြီးခဲ့တာတွေဟာ ဘယ်လောက်ကြီးကျယ်ခဲ့ပြီလည်းဆိုတာကိုတိုင်းထွာကြည့်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်”

“လေထဲကိုရိုးရိမ်မှုတွေနဲ့ဖြည့်သိပ်လွှတ်ပေးနေမယ့်အစား လူတွေရဲ့နှလုံးသားကို မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးကြရပါမယ်”

“အန္တရာယ်တွေကိုကြောက်လန့်တုန်လှုပ်နေမယ့်အစား ဒီအန္တရာယ်တွေကိုကျော်လွှားဖို့ စိန်ခေါ်နိုင်မယ့် စိတ်ဓါတ်တွေမွေးမြူကြရပါမယ်။”

“အနာဂတ်ကိုပူပန်နေမယ့်အစား အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ဖန်တီးနေကြရပါမယ်”

ကျွန်တော်တို့မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားတက္ကသိုလ်ရဲ့ ဟမ်းဖရေ့ဆယ်ယောက်ဟာဖြင့် ဟူး ဘတ်ဟမ်းဖရေ့ချမှတ်ခဲ့တဲ့စကားရပ်တွေကိုလိုက်နာခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ နောင်ရောက်ရှိလာမယ့် ဟမ်းဖရေ့ဖဲလိုးတွေဟာလည်း တွဲဖက်ဒါရိုက်တာကြီး ဒေါ်အယ်လီဇဘက်ဂေါ်ဆာ့ချ်ရဲ့ လမ်းပြရှေ့ဆောင်ပေးတဲ့အတိုင်း လျှောက်လှမ်းကြလိမ့်မယ်လို့မျှော်လင့်မိပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးအံ့ထူးတင်ရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

မြန်မာပြည်တော်ပြန်တစ်ယောက်ရဲ့
 အတွေ့အကြုံတွေကို ဖွင့်ချထားတယ်
 ပညာတော်သင်ခရီးသွားဖို့ပြင်ဆင်နေသူများ
 ကိုယ်စရိတ်နဲ့ကိုယ်ကျောင်းသွားတက်ဖို့ကြိုးစားနေသူများ
 ညီလာခံ၊ ဝမ်ရှော့အစိတ်ခဲလိုက်ရလို့ခေတ္တခဏသွားရောက်ဖို့စီစဉ်နေသူများ
 မလွတ်တမ်းဖတ်ရှုရမယ့် စာအုပ်
 ကိုယ်နဲ့တစ်ပါတည်း အမေရိကားကို ယူဆောင်သွားရမယ့်စာအုပ်။

စီစဉ်သူ - မြို့တော်ထွန်းရည်